

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Librería Buvill
Libros Antiguos
Boters, 10-BARCELONA-2 (España)

FROM THE INCOME OF A FUND LEFT BY LESTER B. STRUTHERS/1910

Digitized by Google

10350

BARBRISMES .- A.

DICCIONARI DE BARBRISMES

DICCIONARI

DE

BARBRISMES

INTRODUHITS EN LA

LLENGUA CATALANA

CONTÉ, AB L'APÈNDIX QUE HI HA AL ACABAMENT, MES DE TRES MIL ARTICLES, EN LOS QUALS S'ESMENAN EXPRESSIONS DEL LLENGUATGE PARLAT Y ESCRIT, TANT EN LO D'US VULGAR COM EN LO REFERENT A ARTS, OFICIS, CIENCIAS, HISTORIA, GEOGRAFIA, MITOLOGIA, ETC., ILUSTRATS AB GRAN COPIA D'EXEMPLES TRETS DE DOCUMENTS OFICIALS Y PARTICULARS, DE PROSISTAS Y POETAS DE DIVERSAS CENTÚRIAS, D'APLECHS DE LITERATURA POPULAR RECULLITS DE BOCA DEL POBLE MATEIX

OBRA COMPOSTA

PER

ANTONI CARETA Y VIDAL

BARCELONA

VILANOVA Y GELTRÚ : OLIVA, TIPOGRAF : RAMBLA LLIBERTAT

1901.

7236. 76.35

«Fill, vullas usar llealtat. Quant porás enten en bondat. Ama lá honra de ta ciutat e de ta terra.»

(Fra Entelm Turmeda.)

«Qui llengua té, á Roma va».

(Aforisme popular.)

«... Considerant, tambe, que so yo lo primer que ha gosat acometre tant treballosa y dificultosa empresa, perque es cert que fa mes qui lo principi de qualsevol cosa fa, que no fa qui apres ajusta, quia facile est inventis addere.»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

FRANCESCH PELAY BRIZ,

LO NOBLE AMICH DE LA MEV' ÁNIMA,

LO CATALÀ DEL NOSTRE TEMPS

QUE MES HA FET

Y MES S'HA SACRIFICAT

PER LA RENAIXENSA NOSTRA,

Y AL QUI SOS COMPATRICIS D' AVUY

NO EXALSAN COM DEURIAN,

ANTONI CARETA Y VIDAL.

Llenga idolatrada
de la meva vida,
greument ultratjada,
vilment perseguida,
jo vull exalsarte,
jo en tu parl a Déu.
¿Qui podrá arrancarte
d'aquest poble teu?

PRÒLECH

«Lengua (la catalana) ciertamente grandiosa y magnifica, puesto que no le bastó servir de instrumento á los más ingenuos y pintorescos cronistas de la Edad Media, ni dar carne y vestidura al pensamiento espiritualista de aquel gran metafísico del amor que tanto escudriñó en las soledades del alma, ni le bastó siquiera dar leyes al mar y convertir á Barcelona en otra Rodas, sino que tuvo otra gloria mayor aún y bien malamente olvidada por sus panegiristas, la de haber sido la primera entre todas las lenguas pulgares que sirvió para la especulación filosófica, heredando en esta parte al latín de las escuelas mucho antes que el italiaño, mucho antes que el castellano y muchísimo antes que el francés.»

(MARCELINO MENÉNDEZ PELAYO. Discurs sobre Ramon Lull.)

I

Que'l catalá sia un idioma tant idioma com qualsevol altre, avuy ningú ho posa en dupte, com no sia algun ignorantíssim y tant endarrerit que no sols no s'ha pres lo treball d'examinarho, sino que ni menys sap lo que l'ilustre Capmany ja'n deya en las darrerias de la passada centuria (1), ni té indicis de que se n'hajan ocupat ab respectuosa consideració homes de valer d'Espanya, França, Italia, Alemanya, Anglaterra, Suecia, etc. Als qui 's troban en semblant ignorancia voluntaria, així com als que sistemáticament detractan nostra llengua pél gust, no mes, de combatre tot lo que té de propri Catalu-

^{(1) «}Fué (lo catalá), en una palabra, una lengua nacional, y no una xerga territorial, desde el siglo xII hasta principio del presente.» (САРМАНУ. Prólech del Código de las costumbres maritimas de Barcelona.) BARBRISMES.—B

DICCIONARI DE BARBRISMES

nya, no'ns hem d'escarrasar volentlos convence; fóra treball inútil; no hi ha pitjor sórt que aquell que no hi vol sentir. Per aquests que a gratscient volen desconeixe la evidencia, no hi hauria res millor que obligarls a apendre de cor lo que sobre'l particular diu lo ja esmentat Capmany y mólt de lo contengut en lo Diccionari d'escriptors catalans del bisbe Torres Amat. Llavors, per grossa que fos la seva mala fe, no tindrian mes remey que rendirse davant de la rahó per no afrontarse ells mateixs.

Pero deixèm aquesta digressió, y anèm de dret al fi que m'ha mogut a escriure aquestas ratllas, lo qual es explicar l'obgecte del present llibre, comensant per dir ab quatre paraulas de quina manera'l nostre idioma ha vingut al punt en que 's troba avuy dia.

La llengua catalana, essent mólt antiga, se pot dir que arribá al major grau de perfecció a las darrerías del segle xiv y en part del xv; pero l'unirse la nostra nacionalitat ab la de Castella va donarli un colp terrible, ja que mólts dels escriptors d'aquí, cortesans alguns d'ells, entre altres, Joan Boscá, lo celebrat Boscán de la poesia castellana, se giraren vers lo sol llavors naixent y abandonaren la parla dels séus majors per adoptar la del centre, que oferia camp extès, no solzament á la activitat, sino tambè al afany de gloria y distincions.

Tant lo bo com la mal exemple, sempre van de dalt a baix; e inspirantse en los qui llavors eran los primers en la societat catalana, los altres feren lo que veyan fer, arribant poch a poch—pero arribanthi; per desgracia—a tenir en menyspreu lo catalá com a idioma literari y anantsen, cada hu com podia y sabia, a escriure exclusivament en castellá. Bé es cert qu'encara fins en los segles xvii y xviii lo catalá s'usava en academias y públichs certàmens; mes pot ben dirse que, fòra excepcions mólt comptadas, ja no hi havia qui fes d'ell un obgecte de devoció com per sentiment artístich y patriótica dignitat cal al llenguatge d'un poble.

Lo dalè de posar a un mateix ras polítich y administratiu a totas las antigas nacionalitats d'Espanya, vingut per imposició cesarista en la passada centuria y sostingut y afermat inconscientment pél poble enlluhernat ab la Constitució de 1812, acabaren ab lo poch que dels nostres drets s'aguantava, y'l llenguatge també hagué de ressentirsen llastimosament. Los esfors cada día mes grans de la centralisació per que la ensenyansa fos en tot castellana, fins la de coneixe, amar y pregar a Déu, apitjoraren lo mal. Per fi, sobre tot entre les gèneras vingudas de mig segle a esta part, hi ha hagut mólts cassos de personas atacadas d'una mánia de finura extranya, que, duhentlas a voler parlar a tot hora exclusivament en castellá, las ha conduhidas a no saber ni ellas mateixas lo que parlan, a malmetre 'l parlar dels que's troban al séu voltant y a ser la riota de la gent de seny que las considera com a simis y bogias que obran no mes per esperit d'imitació.

H

Mólt mal se trobava ja'l nostre idioma, quan, apareixent, de tant en tant, entre l'espetech de revoltas políticas y de guerras civils, alguns esclats particulars del esperit verament patriotich, venia determenantse cada día mes en sas aspiracions la renaixensa catalana. Se restauravan, després, los Jochs Florals, eixian llibres y periódichs y's fundava un teatre.

De la esmentada festa anyal de Maig, n' han eixit fruyts fins dignes de la enveja de móltas vellas literaturas; en la novela, han vist la llum algunas obras de válua, y la escena, sobre tot en los primers temps, ha dat notas brillantíssimas y originals. No parlaré de la marxa que han anat seguint aquestas diversas manifestacions, perque no es aquest lo meu obgecte, y he de reduhirme a tractar de lo que's referereix al conreu del llenguatge.

Entre els lírichs y prosistas dels primers temps n' hi hagué bon nombre que 's mostraren zelosos del ben dir y, dels tals, lo qui no era estudiós procurava seguir las petjadas dels mes doctes. En quant a la literatura escènica, ab tot y no haver sigut may la que mes se distingesca en est punt, al principi tingué autors com lo meritissim Eduart Vidal y'l gran creador Federich Soler, que, un colp donats sos primers passos ab composicións lleugeras, s'aplicavan a vestir las obras que anavan fent ab un catalá cada dia millor. Avuy, per mes que s'hajan publicat gramáticas tant dignas de estima com la del P. Nonell y la de D. Antoni Bulbena, per exemple, la majoria dels conreadors de las lletras sembla qu'escriga 'l catalá tal com raja, encara que raje de mala manera; y no parlèm dels qui al teatre's dedican, donchs, llevat de mólt pochs, la inmensa majoria ja no sembla sino que ni se'n preocupe gens ni gota. Pero lo que mes admira es veure que 'ls mateixs que això fan, al proposarse escriure en qualsevol altra llenga hi aplican tot lo séu seny. ¡Qu'es extrany! ¿Han cregut, tal vegada, que allò en que s'expressan no es idioma, sino dialecte de bohemians o de gent de qualsevol cosa?

H

Ab tot, se diu que l'esperit catalá renaix mes y mes cada dia, lo qual fa de bon creure perqu'es de lley que sia així y perque inconscientment procuran que aixi sia los enemichs interns y externs de Catalunya. No obstant, lo poch amor al idioma es un senyal negatiu del sentiment patriòtich, donchs, per mes que algú diga lo contrari, lo llenguatge es la fesomía de l'ánima d'un poble, y qui a gratscient lo descuyda es que oblida la seva dignitat. Donchs en tal mancament incorren mólts que no sols de bons catalans fan gala, sino, tambè, d'amadors de la llengua del país. ¡Quants y quants n'hi ha d'aquests que

no tenen mare, sino mamá o mamita; ni oncles, sino tios (2); que 'ls séus fills no 's diuhen Jaume, Joseph, Roser ni Concepció; sino Santiago, Pepe, Rosario y Conchita?... Y tot per la malehida finura (i!).

¡De quin rebaixement intelectual y moral no es

indici semblant preocupació!

Tots aquests són elements corruptors del ben parlar que duhen la contagió no solzament a las sevas familias y a la gent que tenen pél servey a casa, sino també als a ells sotmesos en oficinas, fábricas o empresas diversas. Aquests són los comerçants qu' ensenyan a bastaixs y carreters a dir caldos als líquits que s'envian per mar y vi nou al vi novell; aquests són los fabricants que donan al jornaler lo mal exemple de convertir en pana 'l vellut de cotó, en manubrio la maneta o manoella de la máquina y en algodonera la industria cotonera; com d'igual fust ixen los arquitectes que donan ocasió de que vingan manobres setciencias a la castellana dient tetxo al sostre, ménsula al permòdol y armaduras a las encavalladas.

Si bé's considera semblant estat d'anarquia en la expressió de las ideas y se'l compara ab las manifestacións de llegitim particularisme que són majors quant mes va en la nostra terra, per forsa haurèm de veure en l'actual gènera un cas anormal de pertorbament psicológich que ha de posarns al aguayt de lo que'ns passa. Sí, perque no es de bon esser qu'entre'l pensament, la paraula y l'obra deixe d'haverhi la mes estreta conformitat.

IV

Hem sigut o no un poble? ¿Som o no som encar una rassa? ¿Volém anar deixatantnos ab algun'al-

^{(2) «}No digas oncle, que fa gitano», advertía un home de «pes» a una criatura.

Així, donchs, no sols serán gitanos los catalans, sino també, tots los fran-

tra colectivitat? Es a dir ¿cercarèm no esser res, fer una fi anònima, no mes per engruixir un gran tot?

¿O desitjèm polir y continuar la rovellada cadena de nostra historia per esser, dins de lo qu'es possible y de rahó, una entitat digna davant dels pobles de la terra?

Si d'aquestas proposicions adoptèm la segona, cal, primerament, traurens tot allò que'ns desnaturalise. Comensèm, donchs, ja que desitjám procehir a la catalana, per expressarnos en bon catalá, netejantlo del llot de paraulas y altras formas d'expressió corruptas que hi agombolaren centurias de servilisme y deixadesa.

—Pero això ¿com se fa?—Preguntarán mólts. —Com se fan totas las cosas, volentho.—Jo'ls

respondré.

L'afecte que duch a tot lo de la meva patria no m'encega fins al punt de desconeixe las grans dificultats de tal empresa; pero si en esta, qu'es obra d'amor, hi treballessen de bona fe móltas voluntats,—ja que, en mes o en menys, tothom pot ajudarhi,—no dupto gens de que no trigariam gayre a obtenir resultats que semblarian maravellosos.

Es ben cert que'l mal que s'ha de combatre es gran y vell; pero no está tan arrelat com sembla. Jo, que vaig observantlo des de bastants anys, puch assegurar que móltas vegadas la mateixa persona que algun colp expressa determenadas ideas ab mot foraster o corromput, las diu encara mes sovint ab lo vocable propri. Axi, donchs, són mólts los barbrismes usats, mes que per ignorancia, per no posar esment en lo que's diu.

Un altreargument me porta a creure en la possible eficacia del remey, y es la naturalesa mateixa del idioma. Ja des dels séus millors temps, bé sia pél tracte continuat ab Aragó o per erradas de copistas castellans, que també aquí 'n venian, se troban en manuscrits y estampats expressions com

aquestas: «Viua, viua lo Rey», «quinta» (3), «caliç», «mariposa» (4), «manto», «perro moro» (5), «pluma» (6), etc. Lo llatí també, després d'haver contribuhit tant a la formació del catalá, quan hagué passat la Etat Mitjana y ab la Renaixensa va venir la fùria del clacissisme, influhia novament; y succehí llavors al nostre idioma, com també al de Castella, que allò mateix que'l polia acabava per desnaturalisarlo en mes o en menys. Alguna cosa d'açò crech que s'observa en los escrits del venerable per mes d'un concepte Fra Lluis de Leon (7); no dupto de que'l mateix jahent duya a la figura mes original, potser, de la literatura castellana, al enginyosíssim Quevedo, a escriure sas obras doctrinals en una sintàxis amanerada, en la que sovint lo lector se pert, de tant confosa; y no parlem ja del poeta Góngora y la escola séva.

Donchs bé, es maravellós veure com móltas de semblants taras, tant d'un com d'altre origen, en lo transcurs del temps desapareixen fent lloch a formas equivalentas castissas; y, si bé es cert que, per deixadesa, lo mal ha anat invahint l'idioma en altres endrets, també es veritat que bona cosa de barbrismes, fins de la época de major corrupció, s'han rectificat espontaniament. ¿Quin catalá gosaria avuy escriure «instancia», per estada o habitament, «cerca», «consuelo» y «ninyo Jesús»? Donchs això 's llegeix, y no pocas vegadas, en llibres dels segles XVII Y XVIII.

«Lo catalá es mort y no hi ha qui'l ressucite», diuhen alguns pessimistas als qui ben segur no'ls

⁽³⁾ Eximenis. Tractat del regiment de princeps e comunitats.
(4) Recull de eximplis.
(5)- Johanot Martorell y Martí Joan de Galba. Tirant lo Blanch.

⁽⁶⁾ Pere Serafi.
(7) D. Gregori Mayans y Siscar y'l coleccionador de las obras del mestre León en la Biblioteca de Autores Españoles, censuran l'artifici que s'observa en molts endrets dels escrits del ilustre religiós. Vejas Bib. Aut. Esp., vol. XXXVII de la colecció y II d'Escritores del siglo XVI.

dolria gayre que així fos; mes jo dich qu'es viu, tant viu que, replegant tot lo bo d'ell que's troba en us, lo mateix en lo Principat, qu'en lo Rosselló, la Cerdanya, las Balears y Valencia, lo tindriam refet. Que's fassa, donchs, aquesta tria, mitjansant en lo treball l'estudi dels clàssichs, y llavors se veurá si possehim o no en tota sa entegretat lo tresor del nostre idioma.

Una de las obgeccions que solen ferse a la vidalitat de la llenga catalana, es que li mancan termes per expressar ideas referents a novas invencions, termes que li ha sigut precis mantllevar al francès, al alemany o al anglès. A n'això he de respondre qu'en igual cas se troban cada dia totas las llengas, y que pél tecnicisme solen recorre a las vellas grega y llatina, quan no adaptan lo vocable originari al jahent propri. Ademés, cal considerar qu'en lo que de nou nos ve no tot es nou, y sovint nos amohinèm en va per una expressiò que, cercantla en lo vocabulari dels antichs arts y oficis, trobariam, no essent extrany que vingués mes enmotllada a la idea que la copiada d'altra nació. Per fi, lo mateix poble devegadas crea un mot nou o n'aplica un de vell per la expressiò que se li fa necessaria. Aixi, penso que de cap manera ha de dirse «rails» a las guias dels camins de ferre, quan aquí hi ha qui'n diu carrils, ni «túnel» del forat que travessa un mont, quan la gent de la terra espontaniament l'anomena foradada.

De lo que vaig dient y de la naturalesa de la present obra no se'n deduhesca pas que vull que'l català's pedrifique. Lo meu desig es de que's mantinga y creixca en complerta sanitat; y per ço consider que s'hi han d'admetre las naturals evolucions; pero sempre y quan no'l desnaturalisen. Tota innovació que no duga segell ben català hem de rebujarla sens contemplació.

VI

Imbuhit de las ideas y dels sentiments exposats, anys fa que vaig concebre 'l pensament d'un diccionari de barbrismes, pensament que vaig manifestar en la revista Lo Gay Saber (8), que l'avors eixia, demanant a las personas doctas que la executassen. Ningú respongué a la crida, y llavors comensí, fent forsas de flaquesa, a empèndrem la tasca pél meu compte y fins a donar a llum lo meu treball; mes, per causas que no poguí evitar, la publicació va estroncarse després d'eixit lo primer quadern. Ha passat mólt temps des de llavors, y, encara que diversas consideracions, principalment la desconfiansa en las mevas forsas, m'haguessen quasi fet desistir del propósit, l'amor que tinch, pot dirse de tota la vida, a la puretat de la expressió me duya sempre, sens adonarmen, a observar en aquest sentit lo qu'en catalá llegia u ohia; fins que las continuas excitacions d'un bon company me feyan llansar novament a la fatlera encara ab mes dalé.

He dut a cap la empresa lo millor qu'he sabut, valentme dels llibres qu'en altre lloch deix apuntats y de lo qu'he sentit de boca de la gent, mólt diversa en origen de població, en ofici y en estament, que m'han dut a tractar las especials circunstancias de la meva vida.

Per justificar las esmenas que proposo, en mólts dels articles s'insertan fragments de poetas y prosistas, o de documents de diferentas èpocas fins al segle xviii, com també quelcom de cants, jochs y aforismes populars. De lo qu'he vist que feya pél meu propósit, he procurat triar lo millor; pero algunas vegadas no he pogut menys de valdrem de texts en los quals no tot es puresa y 'ls he aprofitat pensant que, així y tot, servían per provar que fins en temps de decadencia se perseverava en determe-

⁽⁸⁾ Vejas lo nombre del primer de Maig de 1877.

nada forma. Sovint, tractantse d'un text curiós o notable péls conceptes o la gentilesa en lo dir, m' estench en las transcripcions mes de lo que fóra necessari pél meu obgecte, a fi de qu'en certa manera vinga a ser, també, 'l present diccionari com una

xica antologia.

Per no ferir l'amor propri de ningú, no anomeno 'ls llochs d'hont trech los exposats barbrismes, com també 'm só estat de posar exemples de ben dir deguts a autors moderns. Y tant cert es que no 'm proposo mortificar a ningú ab esta publicació, que de bon grat confesso haver encorregut en mólts dels defectes que trach a la vergonya y que no seré jo qui menys tinga de consultar lo que oferesch al públich.

No se'm considere possehit de la vanitat de creurem que fixo definitivament l'idioma ni tan sols de que dono al públich una obra mitjanamente perfeta ni complerta o poch menys. Sé que lo primer no pot ferho un home sol, encara que valga mólt mes de lo que jo valch, sino una academia; y, en quant a lo segon, estich convençudissim de que mólts podràn corretgirme, y jo'ls agrahiré que ho fassan. Pero també estich cert de que, ab tot, algu-

na cosa podrá apendres en mon llibre.

Tinch la convicció d'haver dut alguna pedreta al gros cabal que's necessita per l'estudi del parlar nostre, y, si es així, no'm consider culpable per haber emprès lo qu'es superior a las mevas forsas, quan los qui verament podrian no ho han intentat solzament. ¡Tant de bo que cada hu dels que saben mes que jo s'hagués esforsat tant pél bon conreu d'aquesta llengua, que, com Torres Amat diu, y altres autors ho corroboran, ab la seva poesia, fou mare y mestra de las llenguas y poesias modernas vulgars!

Barcelona, Maig de 1901.

L'autor se considera obligat a donar un pùblich testimoni d'agrahiment a sos amichs D. Anfós Damians, del Arxiu Municipal de Barcelona, autor d'alguns treballs d'investigació histórica ab mólta justicia llohats; al enamorat y estudiós zelolosissim de nostre idioma D. Antoni Bulbena, ben conegut per sas valiosas publicacions, y al distingit escriptor y artista, director de la Biblioteca Arús, D. Eudalt Canibell. A la persuassiva insistencia del primer de dits senyors se dèu que l'obra, feya temps comensada y deixada a recó, se tornás a empendre v's continuás encar ab mes entussiasme; gracias al segon, s'han pogut resoldre certs duptes qu'en algun endret del treball hi havia hagut; y, finalment, lo terç d'aquests bons companys, que ha dibuixat las hermosas caplletras estrenadas en la present edició, s'ha pres un interès vivíssim, tant per que's fes lo llibre com per que surtis a llum.

LLIBRES QUE HAN SERVIT PER FER AQUEST DICCIONARI

Crónica del Rey Jaume primer lo Conqueridor.

Constitutions de Catalunya.

Historia de Cataluña, por D. Víctor Balaguer.

Nobiliario de los reinos y señorios de España, por D. F. Piferrer. Historia de la lengua y literatura catalanas, por D. Magin Pers y Ramona.

Crónica del Rey Pere lo Cerimoniós, publicada per D. Antoni de Bofarull.

Crónica Catalana de Ramon Muntaner.

Diccionari de la llengua catalana ab la correspondencia castellana y llatina, per D. Pere Labernia (1866).

Gramática y apologia de la llengua cathalana, per Joseph Pau

Ballot y Torres.

Llissons familiars de gramática catalana, per Antoni Tallander. Libre de algunes coses asanyalades succehides en Barcelona, per Pere Joan Comes.

Histories e conquestes dels excellentissims e catholics Reys de Aragó, per Mossen Pere Tomic.

Libre del orde de cavayleria, per Ramon Lull.

Felix de les maravelles del mon, per Ramon Lull.

Obras rimadas de Ramon Lull, publicadas per D. Geroni Rosselló. Historia de la filla del Rey d'Hungria.

Invenció del cors de Sant Antoni Abat.

Tractat d'astrologia, o sciencia de les steles, per mestre Pere Gilbert y Dalmau Planes, ab la colaboració del juheu Jacob Corsuno.

Lo sompni de Bernat Metge.

Historia de Valter e la pacient Griselda, escrita en l'atí per Petrarca y arromançada per Bernat Metge. (Aquesta y l'ante-rior publicadas per D. A. Bulbena.)

Libre de les dones e de concells, per Jaume Roig, publicat per D. Francesch Pelay Briz.

Obras d'Ausias March, publicadas pél mateix Briz. Lo llibre del poetas, així mateix publicat per Briz.

Capitols dels drets y altras cosas del General de Cathalunya, etc.,

del any 1481 al 1564. Tirant lo Blanch, per Johanot Martorell, la quarta part per Martí Johan de Galba.

Recull de eximplis, etc. (Aquest y l'anterior, publicats per don Marian Aguiló.)

Genesi de Scriptura, per Mossen Guillem Serra, publicat per D. Miquel Victorià Amer.

Jardinet de orats, publicat per Briz.

Documentos inéditos del Archivo de la Corona de Aragón, publicats per D. Prosper y D. Manel de Bofarull.

Memorias históricas de Barcelona, por D. Antonio de Capmany.

Llibre del Consolat dels fets maritims, estampat en Barcelona

per Sebastiá Cormellas l'any 1592.

Lo mateix llibre traduhit al castellá per D. Antoni de Capmany. Diccionario de la lengua castellana, por la Real Academia Española (edició de 1900).

Vocabulario de términos de arte, por J. Adeline, traducido,

aumentado y anotado por José Ramón Mélida.

Cansons de la terra, publicadas per Briz.

Romancer popular de la terra catalana, publicat per Aguiló. Cançoner d'obres rimadas en nostra lengua materna escrits, publicat pel mateix Aguiló.

Doctrina moral, del mallorquí en Pax.

Manual de novells ardits, o sia Dietari municipal de Barcelona. Grand Dictionnaire universel du XIXe siècle, de Pierre Larousse. Vocabularius Ælii Antonii Nebrissensis, adaptat y editat per

Fra Gabriel Busa. Estampa de Cárles Amorós, 1507. Thesaurus Puerilis, del Dr. Onofre Pou. - Barcelona, 1579. Gazophilacium catalano-latinum, per Antoni Lacavalleria. Dictionarium sev thesaurus Catalano-latinus, per Pere Torra

(edició de Barcelona, 1726).

Obras poéticas de Pere Serafi. Historia del esforçat cavaller Partinobles.

Llibre de costums de Vall de Hebron. Ms. de 1732.

Tractat del regiment de princeps e de comunitats, per Fra Francesch Eximenis, publicat per Bulbena.

Practica, forma, y stil de celebrar Corts, per D. Lluis de Peguera. Llibell de la inmortalitat de l'anima nostra, publicat per don Gayetá Vidal.

Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa, per Mossen Cristófol Despuig.

Libre en lo qual están assentades les rebudes y gastos fets per los priors del convent de Montalegre, de 1503 a 1531. Manuscrit del Arxiu Municipal de Barcelona.

Cancionero llamado Flor de enamorados, sacado de diversos Autores, etc., copilado por Juan de Linares.

Preludis Militars, per Domingo Moradell, donzell. 1640.

Despertador de Catalunya.

Libre de paraules e dits de savis e filosofs, per Jahuda Bonsenyor. Cronicón Mayoricense, por D. Álvaro Campaner y Fuertes. Descripció de la grandesa y antiguitats de la ciutat de Manresa, per Magi Canyelles (segle xvii).

Antigua marina catalana, por D. Francisco de Bosarull y Sans. Don Jaime de Aragón, último Conde de Urgel, por D. Andrés

Gimenez Soler.

Origenes históricos de Cataluña, por D. José Balari y Jovany.

Sens altres llibres y mólts documents, los uns, d'aquests, publicats en diversas revistas, y 'ls mes que's troban inédits en l'Arxiu Municipal de Barcelona.

Advertiments péls qui consulten est Diccionari

Respecte a ortografia en general

Escrivim los barbrismes, tot lo possible, no en la ortografia del séu idioma originari, sino en la del catalá, perque aixi solen escriurels los qui'ls usan.

Accents

Com respecte a la válua dels accents hi ha en us mes d'un sistema, entengas qu'en tot lo qu'en lo present llibre es del autor y no copiat d'altri, los accents que van de dreta a esquerra (') indican vocal tancada y'ls que van d'esquerra a dreta (') vocal oberta; es a dir tal com s'usan en francès.

S'han accentuat totas las sílabas que s'ha cregut necessari per que resulte major claretat, donchs articles hi ha en est llibre que no's refereixen mes que al accent d'una paraula.

Abreviacions y senyals

Las abreviacions Arx. Mun. y Diet. Mun. volen dir respectivament Arxiu Municipal de Barcelona y Dietari Municipal, o sia Manual de novells ardits.

Los texts que's posan copiats, van entre cometas («») y axi mateix las expressinos no catalanas que's troban en las explicacions.

En las transcripcions expressadas, que s'aduheixen com a justificants de las esmenas que's proposan, la paraula que constituheix la prova s'estampa en lletras cursivas.

Los barbrismes o altras paraulas obgecte d'estudi se posan en MAJÚSCULAS o en VERSALETAS.

Las esmenas dels barbrismes van en lletras grassas.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

A

- A, com a preposició, devegadas fa l'ofici d'en. Vejas esta paraula.
- Á. Esta lletra, quan per si sola forma paraula y es preposició, seguint una rutina del castellá, ve escrivintse ab accent; pero, com en los bons temps del idioma nostre no s'hi posava semblant titllet, ni 's pot confondre ab cap mes paraula, ni hi ha rahó de cap orde que'l demane ni 'l acredite, escriurèm senzillament a.
- A FINS. Pel cantó d'Olot hi ha'l costum de dir: «A FINS aquí», «A FINS allá». L'A primera constituheix un pleonasme lleig á tot serho; digám, donchs: «fins aquí», «fins allá».
- AB. Quan en lloch d'expressar motiu o companyia, se li dóna significansa de lloch y temps. En. Vejas l'exemple del article sendos, hont se diu impropriament: «assentarse AB sengles cadiras.»

[ABANDERADO.

ABANDERADO. Banderer, gonfanoner.

«Un Rey de la ciutat de Domas veentse prop de la mort feuse venir denant si son banderer, e dix li: Tu que solies portar denant mi en les batalles la mia bandera, porta per tota aquesta ciutat la mortalla que man feta, e a altes veus publicament digues: Huy mor lo Rey dorient en la ciutat de Domas, e no sen porta ab si sino aquest poch de drap de li.»

(Recull de Eximplis.)

«Apres anaue lo noble don Miquel de Agullo Gamfanoner o, alferis armat en blanch... lo qual aportaue la gran bandera...»

(Quint libre de serimonies de la Ciutat de Barcelona, fol 56. Any 1588. Arx. Mun.)

ABANDONO. Abandó. | Deixadesa.

La primera forma se troba en las Obras rimadas de Ramon Lull y també en Joan de Resa. La segona, en lo llenguatge corrent.

ABARCAR. Abrassar, en tots los sentits menys en lo de manifestació afectuosa.

«Qui mólt abrassa, poch estreny.»

(Aforisme popular.)

ABARQUILLAT. Barcat. || Caragolat, rullat. ABASTECEDOR. Provehidor.

ABECÉ y

ABECEDARI. Sens que cap d'aquestas denominacions puga dirse ben extranya al catalá, són mes escayentas las d'abecerolas o becerolas y Jesús.

«No saber d'una cosa ni las becerolas», «Cantar a algú becerolas», «No saber ni 'l Jesús», son expressions populars.

[ABELLOTA.

En lo que hi ha barbrisme evident, en materia de *abecerolas*, es en denominar móltas lletras en castellá. Posèm totas las del temps antich usadas en nostre idioma, ab lo nom que té cada consonant.

Aa—Bb, bé—Cc, cé—Çç, cé trencada—CHch, cé hach—Dd, dé—Ee—Ff, ef—Gg, gé—Hh, hach—Ii—Jj, jota—Kk, ka—Ll, él—LLll, éll—Mm, ém—Nn, én—NYny, ény—Oo—Pp, pé—Qq, ku—Rr, ér—Ss, és—Tt, té—Uu—Vv, vé—Xx, xeix—Yy, i grega—Zz, zeta ó idzeta. (1)

ABELLOTA. Que s'use com a menyspreu o fástich de l'abella, no hi ha res que dir; pero no 'ns apar prou catalá que's prenga com a sinónim de gla, per mes que aixis se trobe en escriptors antichs y 's sente de boca del poble en lo Reyalme de Valencia.

ABERCOCH. Albercoch.

«Per sermenyes y albercochs iiij sous, iiij°,» llegim en lo llibre de comptes del monestir de Montalegre (de 1503 á 1531).

ABISSINIS. Abissins, escriu Lacavalleria.

ABLANDAR. Ablanir.

«Al cor li fassa mala bua si m' ablaneix!»
(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

ABOFETEJAR. Bofetejar.

ABOGAT. Advocat.

[ABOLLAT.

⁽¹⁾ Encara que aquí 's posan totas, cada una de las que presentan diferencia de nom ab lo castellá se trobará notada en lo lloch corresponent.

ABOLLAT. Abonyegat. | Arrufat.

ABONAR LA TERRA. Adobar, engreixar, femar.

ABORT. Gastament.

ABORTAR. Una dòna. Gastarse. || Una idea, una conspiració, etc. No reeixir, malmetres.

ABORTO, Gastament.

ABOTXORNAR. Avergonyir; aporronar.

ABOVEDAT. Cobert de volta.

ABRÁS. Abrassada.

ABRASSAR. Com a cremar mólt o a destruir per foch. Abrusar.

ABREVADERO. Abeurador, sellegeix en Lacavalleria y aixís ho diu lo poble.

ABREVIATURA. Abreviació. Us. Lacavalleria.

ABROTXAR. Cordar.

«E molt prest (Tirant) fou vestit sens acabarse de cordar, e feuse dar un manto tot brodat de perles e dor febreria...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ABRUMAR. Carregar. || Oprimir. || Aclaparar. || Flagellar. || Afadigar. || Molestar.

ABSORVIR. En sentit natural. Xuclar. | En lo figurat d'apoderarse d'interessos d'altre o de fersels malbé. Xuclarse, xuclárseli 'ls diners o 'ls interessos. | L'atenció. Embadalir, encisar, cativar.

ABUNDANCIA. Abundor.

[ABUNDANT.

ABUNDANT. Abundós.

«Com fo venguda la nitlo sopar fou molt abundos e de la similitut del dinar.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ABUNDANTMENT. Abundosament.

«Dicte, Scipio, que molt fora estada bella cosa si haguessem haguda cura per haber pau entre nosaltres, cardicte que Sicilia ni Serdenya, ¡fera cruel!, ni la gran tenguda de tota la Spanya no son premis suficients que valguen a tantes morts de tanta gent darmes, ne a la sanch tan abundosament escampada en les guerres que havem hagudes.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ACABAR COM LO ROSARI DE L'AURORA, es forma castellana. Acabar com la comedia de Falset, se sol dir en catalá.

ACAPARAR. Agavellar.

En una representació feta pels calceters de Barcelona en lo segle xvi, se posa mes d'una vegada la paraula agavelladors, qu'encara usa 'l poble.

ACARICIAR. Afalagar, amanyagar.

«Una veguada sent Johan apostol e euangelista tenia una perdiu viua en la ma, e un joue queu veu dix a altres joues: «Vejats con esta aquell vell *afalagant* la perdiu axi con si fos fadri poch».

(Recull de Eximplis.)

ACARREAR. Carretejar. || Sentit figurat. Ocasionar, aportar, portar.

ACARREIG. Carreteig.

ACCIONISTA. Personer.

Vejas l'article accions, hont se troba usada la paraula personers.

[ACCIONS.

ACCIONS d'una empresa industrial o mercanti-

«Com lo senyor de la nau ó del leny comencara de fer la nau, é volra fer parts, ell deu dir é fer entenent als personers de quantes parts la fara...»

(Llibre del Consolat de Mar.)

ACEMILA. Adzembla.

ACENDRAT. Com a qualitat intensa d'amor. Afogat, encès.

«Senyor, dix Felix á Blanquerna, ¿perque no son homes tan affogats en amar Deu, que Deus per ells illumin tant hom qui nol ama nil coneix?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

ACEPTAR. Acceptar.

«Y encontinent feu escriurer lletras al Rey Sornaguer, dient que lo Compte acceptava la batalla cos per cos ab ell.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

ACEQUIA. Cèquia, ciquia.

En lo Diet. Mun. se troba un «Discvrs fet per ordre dels molt Illustres Senyors Consellers, Obrers, y saui Concell de cent, en lo aniuellar, y aportar vna sequia de aygua del riu Lobregat, à la ciutat de Barcelona, als 9 de Maig 1627.»

ACIAGO Abziach.

1's. Joan de Resa.

ACIBAR. Cèber o acèber.

«Lo desmamar parteix l'amor en l'amargor d'aceber groch,

[ACISCLE.

quan en lo broch de llurs mamelles se posen elles, quan los desmamen ja par desamen.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

ACISCLE. Nom de Sant. Iscle.

En la provincia de Barcelona hi ha un poble anomenat Sant *Iscle* de Vallalta.

ACLARACIÓ. Aclariment.

ACOMETRE. Escometre.

Ramon Lull en las Obras rimadas té la paraula escomès.

Es, també, usual avuy día.

ACONDICIONAT. Endressat, aconduhit.

ACOPIO. Aplega, aplech, provisió.

ACORTAR. Acursar, escursar.

ACTAS (LAS.) Escrit públich, (títol de proprietat, per exemple) y també relació de la sentada que ha tingut o de algun acte que ha fet una co:-poració. Los actes.

ACURRUCARSE. Arraulirse, ajupirse.

ACUTXILLAR. Acoltellar.

ADALID. Capdill.

ADAMASCAT. Endomascat.

ADAN. Adam.

«E si Adam no hagues peccat, engenrara lo hom sens peccat e menys de sutzetat e menys de cobdicia carnal, e la muller concebera en aquella matexa manera e infantara sens dolor.» (Mossen Guillem Serra, Genesi de Scriptura,)

[ADELANTAR.

ADELANTAR. Avansar, avensar.

ADIESTRAR. Adestrar, assinestrar, ensinestrar, destrificar.

«La donzella, axi com la Viuda la hauia asinestrada, con fo dauant de sa altesa agenollas en terra...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Destrificar, se troba en Joan de Resa. Adestrar y ensinestrar corren en boca del poble.

ADIÓS. Salutació, fórmula de cortesia per quan un se separa d'altras personas. A Déu, a Déu siau.

ADIVÍ. Endevinayre, Devinador.

ADIVINADOR. Endevinayre.

ADJACENT. Adjahent.

ADOQUINAT. Empedrat.

ADORMIDERA. Cascall.

ADORNO. Ornament, adornament.

ADREDE. A dretas, a gratscient.

ADUANA. Duana.

«Al molt noble e magnifich lo S. or de la Duana de Tuniç.»

«Molt noble e magnifich duaner...»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al duaner de Tunis. 2 de Desembre de 1462.)

ADUANERO. Duaner.

Vejas l'exemple del article ADUANA.

ADULACIÓ. Llagot.

Us. «... ara dicvos (tota manera de *llagot* apart) que no trobé en la nació Catalana la miseria en lo donar de menjar...»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

[ADÚLTERA.

ADÚLTERA. Adultra.

ADULTERAR alguna substancia. Ensamerar.

«Que neguna persona no gos comprar ne tenir negun safra falsat ne *ençamerat*», se llegeix en unas ordinacions municipals de Barcelona, any 1372.

ADÚLTERO. Adultre.

ADVERTENCIA. Advertiment.

En lo Diet. Mun., jornada de sis d'Abril de 1618, al donarse compte d'una embaixada dels Concellers als Deputats, hi ha la paraula advertiment.

AFEAR. En sentit de presentar una cosa mal aspecte. Enlletgir. || Aplicat a persona. Enlletgir, desparensar.

«Aparechme que molt era bella fadrina aquella; e lo companyo respos: Verament, senyor... E labat li dix: Una cosa la enlexex, ques torta.»

(Recull de Eximplis.)

«Senyor, molt mes valdrá que partim de assi, y jo vos aportaré en altra terra, ahont menjareu y beureu á vostre plaher, y llevaré aqueixos cabells queus desparensan...»

(Historia del esforçat caballer Partinobles.)

AFEYTAR. Afaytar.

AFEYTE. Afayt.

En lo Coloqui e rahonament entre dues dames, se diu d'una que

«Ab sos afayts los orbs engana e fa-s polleta.» AFIANSAR. Afermar, fer ferm. || Afermansar. AFIJO. Afix.

«...no deu esser leuat al Duch de Macedonia [AFILADORA.

son dret que es la capitania general, com a ell se pertangua essent mes afix a la imperial corona.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

AFILADORA (PEDRA.) Afinadora.

Us. General entre fusters, manyans y gent d'altres oficis.

AFILAR. Tractantse d'eynas de tall. Afinar, esmolar. || Fer punxa a alguna cosa. Refilar.

AFILAT. Refilat. | Esmolat.

«Lo Rey hermita portaua una lança ab lo ferro ben esmolat, e una pauesina en lo bras, lespasa e un punyal.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

AFIRMAR. Afermar.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

AFIRMAT. Com a particip. Afermat. || Com a nom. Empedrat y, també, engravat de passeigs y carreteras.

AFORTUNAT. Sortat, assortat, sortós.

AFRENTA. Afront.

AGAFADERO. Agafador.

AGITACIÓ Trasbals. | Avalot.

AGITAR. Somoure. || Trasbalsar, trastornar. || Pertorbar. || Remenar.

AGLÁ (LO.) La gla, la glan.

«Donar se deu a quiscu son mester.

La joya al hom y la glan al porcell.»

(Pere Serafi.)

AGOTADA. Una font o altra cosa que abans rajés. Estroncada. || Una edició, una provisió, etc. Acabada.

[AGRADABLE.

AGRADABLE. Agradós.

AGRADO. Agradansa, gradatge.

AGRAVAT. Agreujat.

«Con lo Emperador veu a Tirant en tal punt estar, pres lin molt gran compassio, e feu venir alli tots los seus metges, e volgue veure la cama en quina disposicio staua. Los metges la trobaren molt agreuiada...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

AGRIMENSOR. Acanador, cadenador.

Us. Corrent en lo poble.

AGUDESA. Suptilesa, acudit.

ÁGUEDA. Nom de Santa. Agata.

AGÜERO. Avarany o averany, auvir o avir.

«E en axi con lo jutge daria falsa sentencia si no jutjava segons testimonis, et jutjava per auvirs e avaranys, en aixi cavayler fa contrari de son offici con desment so que raho e discrecio li demostra, et creu aço que les aus fan per lurs necessitats, et perçò cor van volant per laer a aventura.»

(Ramon Lull. Libre pel orde de cavayleria.)

«Ceba de cap-d'-any es bon avarany.»

(Aforisme popular.)

AGÜERO (SER DE MAL.) Ser de mal flayre.

AGUILENYO (NAS.) Nas aguilench.

Se troba en lo Thesaurus de Pou.

AGUSAR. Refilar | En sentit figurat. Aprimar.

AGUSAT. Refilat.

AGUSTINO (FRARE.) Agustí.

AHOGO. Tribulació.

ÁHUYE. Corrupció generalisada a Valencia. Ayga, aygo, aygua.

[AISLADA,

AISLADA (CASA.) Casa a quatre vents.

AISLARSE. Separarse, apartarse.

AISLAT. Aillat, assoliat, sol, desert.

«...dos milions no bastarien a reparar dits danys que donaren los rius eixint de mare y los que en algun tems no acostumaven portar aygua se tornaren rius caudalosos y en particular lo riu de Lobregat... que prengue tot lo Prat en tant que la gent de les cases restaren ayllats dins de ellas...»

(Diet. Mun. 4 de Novembre de 1617.)

AIXECARSE DEL LLIT. No es mal dit; pero resulta mes catalá **llevarse**.

AIXEDRÉS. Escachs.

AIXINS. Aixis.

AJEDRÉS. Escachs.

Us. Una vegada hoy recomptar que .j. rey molt honrat e molt rich jugaua als scachs, e .j. saui hom dix a aquell rey perque staua occios e no feya tot lo be que fer podia a honrar Deu, pus que Deus hauia creat lo mon per tal que hi fos honrat. Dix aquell rey que ell jugaua per ço que no faes mal ni cogitas en mal, e per aço que passas lo temps en que era.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

AJUAR. Aixovar, eixovar.

«No loets cativa que cost poch ni donzela que port molt axovar.»

(Máxima antiga.)

«Volguí provar son eixovar si me'l donarien ó'm pagarien.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

AJUST, en qualitat de tracte ó conveni. Convinença.

[AJUSTAR.

«De convinença feta per comandatari de nau» tracta 'l Cap. CCLXXXVIII del Llibre del Consulat de Mar.

AJUSTAR tracte. Cloure, fermar, se llegeix en molts documents.

ALABASTRO, Alabaust.

Us. «Item; volgue et ordoná lo Sr. Rey que la sepultura del Sr. Rey en Jacme fos per lo dit mestre Jacme obrada et feyta, per lo qual ha á fer una image de rey de *alabaust*, de VII palms, et esmaltada de vidre...»

(Document del segle XIV. Revista de la Asociación Artístico-Arqueológica Barcelonesa, 1899, p. 107.

«... pujaren alt en una gran sala tota obrada de alabaust.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ALAMBICAR. Alambinar.

ALAMBICH. Alambí.

ALAMBRE. Filferre, fil de llautó o de qualsevol altre metall.

Us. «...preneu fil de ferre de aquell que posen en les lanties ques doblega á totes parts, e cobriulo tot de seda a manera de cordo...»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

ALAMEDA. Albareda.

ALARDE (FER.) Fer gala, en sentit d'alabarse.

ALARDEAR. Fer gala d'alguna cosa. || Gallejar.

ALARIT. Ahuch, hudol, esgarip.

ALBA, en l'accepció d'arbre. Alber.

«Una pastera dalber bona ab tots sos arreus »
(Inventari de 1487. Notularum V, fol. XII. Arxiu Mun.)

ALBALÁ. Albará o alberá.

[ALBANYAL.

«E con vench en lestiu la horoneta sen torna a casa del hom qui primerament li hauia scrit lalbara, el liga en la cama: lo qual home vee lalbara de resposta que Pere hauia feta...»

(Recull de Eximplis.)

ALBANYAL. Clavegueró, albolló.

En una disposició dels Concellers de Barcelona, en lo segle xv, se dona permis als manobres per «fer escurar clavegueres e albollons».

(Arx. Mun.)

«Item com les males olors sien molt contraries a la preservatio del dit mal (peste) per tant statuhiren y ordenaren los dits honorables Consellers y prohomens que desta hora avant no sia licit ni permes a algunes persones Ciutedans o habitadors de la dita ciutat ni altres scurar buydar o neteiar per si o per altri priuades algunes ni albollons en la dita Ciutat sots lo dit ban de cent solidos» etc.

(Arx. Mun. Cridas y ordinacions. 8 de Febrer de 1530.)

ALBAREDA. Quan no expressa un conjunt d'àlbers, sino d'arbre d'altre qualitat. Arbreda.

ALBEDRIO. Albir, arbitre.

ALBEDRIO (LIBRE.) Franch arbitre o albir.

«... lo franch arbitre, regit y reglat ab sauiesa per les potencias intelectuals, com sia sotsmes a les costillacions dels cossos celestials, refrena les vanes e folles cogitacions e fantesies de les nostres penses, e ab prudencia senyoreja les aduersitats de la trista fortuna.»

(Martí Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

ALBEDRIU. Vejas ALBEDRIO.

ALBIGENSE. Albigés.

ALBORADA. Albada o aubada.

[ALBORNÓS.

«Per mes que'm cantes albadas,

—La griva griva casada ab tu no'm veurán.

—La griva van— Avans me faré mongeta del convent que n'es tan gran.»

(Cant popular.)

ALBORNÓS. Albornús.

«E lo moro se despulla un albornúç que vestia e donal a Plaerdemauida...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ALBOROT. Avalot, esvalot.

ALBOROTAR. Avalotar, esvalotar.

ALBRICIAS. Albíxeras, albexirias.

«Piramus se agenolla dauant lo Emperador e dix: Senyor, bona noua, daume *albixeres.*»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo Emperador dona de *albixeres* al scuder. ij. milia ducats, el vesti de seda, e mes li dona vn bell cauall cecilia, e armes e tot lo que hagues mester.»

(Ibídem.)

En concell de trentados del día 3 de Febrer de 1592, la ciutat de Barcelona desliberá fossen donadas al portador de las lletras fent saber la nova de la presa de Granada, «per estrenes o albexiries vint e quatre liures.»

ALCALDE. Arcalde.

ALCANCÍA. Guardiola, lladriola.

La primera forma es corrent en lo Principat; la segona, en lo Reyalme de Valencia.

ALCANFOR. Cánfora.

La paraula cánfora, qu'es encara avuy d'us [ALCANSAR.

2-BARBRISMES.

generalissim, entre altres llochs, l'havèm trobada en una llista de farmacopea del segle xvii.

ALCANSAR. Sens afermar qu'esta paraula no sia catalana, en molts cassos se pot substituir ab avantatge. Conseguir. || Aconseguir, atrapar, assolir a algú.

«Yquant lo Comte veu aquell cavaller fonch molt alegre y cuytava per eixir al camí ral, pera aconseguir aquell cavaller, lo qual era moro y

havia nom Gaudin.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

ALCAPARRA. Tápara.

ALCAYDE. Alcayt.

«... açi se ha seguit hun cas ço es que *lalcayt* dels moros un vespre volch tolre les armes a hun fadri cristia qui les aportave per la moreria...»

(Arx. Mun. Cartas comunas de 1444.)

ALCOHOL. Alcofol o alcofoll.

La paraula alcofol se troba repetida en una carta dels Consellers de Barcelona al Prefet de la duana d'Alexandría, any 1301.

ALCORÁN. Alcorá.

«—... si us recorda vos me prestats l *Alcora*, e estudielo be e diligentment.

-E donchs, dix ell, quet par?

—Tot mal digui yo, car innumerables errors

e bestialitats hi ha.

—Hoch; mas espressament hi es contengut, dix ell quels moros de Deu, apres lur mort, iran en paradis, en lo qual trobaran rius d aygua clara e neta, e de let, la sabor de la qual nos mudara, e de vin fort delitable als bevents, e de mel colada. E en altre loch del dit Alcora, hon

[ALEACIÓ.

es descrit paradis es contengut que aqui haura fonts, fruytes, mullers, tapits de seda e moltes poncelles ab les quals los moros de Deu jauran.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ALEACIÓ. Lliga de metalls.

ALEJANDRO. Nom d'home. Alexandre.

ALEMAN. Alemany.

ALEMANIA. Nom geográfich. Alemanya.

«Sols passa un esmolador, y'ns par cosa molt estranya, y causa tant gran rumor, com la entrada en *Alemanya* de Carlos Emperador.»

(Francesch Vicens García.)

ALENTAR. Alenar.

ALERTA (ESTAR.) Estar amatent o al aguayt. ALET. Elet.

ALFABET. Correspon a esta paraula lo que s'ha dit d'abecé y abecedari. Vejas l'article que'n tracta.

ALFOLÍ. Salí.

En lo llibre de «Prouisions y comissions», corresponent als anys de 1441 a 1446, fol. 96 girat, existint en l'Arx. Mun., hi ha un document que du per títol: «Per raho del sali del Comtat de Empuries.»

ALFONSO. Nom propri d'home. Anfòs.

ALGARABIA. Xarimaxarama.

Us. Popular.

ALGUASIL. Algutzir.

[ALIENTO.

«... y nos puga peradaço enviar Algutzir ni commissari algu per lo Loctinent...»

(Constitutions de Cathalunya.)

ALIENTO. Alè. | Coratge.

ALIMENTICI. Alimentós, d'aliment.

D'us corrent en lo poble.

ALINEAR. Arrenglar, arrenglerar, afilerar. || Arrestellar.

ALIOLI. Allioli.

Com a mostra d'us de la paraula posèm entegra la curiosa recepta següent, treta d'un llibre fet per mestre Robert, coch de D. Ferrán, Rey de Nápols, y estampat en Barcelona en 1568:

«De menjar gat rostit.

«Lo gat pendras y matar las, so es, degollarlo e quan sia mort leuali lo cap y guarda que nengu non menjas per la vida car per ventura tornaria orat; y apres escorxal be y netament y obril y fes lo ben net: e quant sia net, prenlo y metlo en vn drap de li que sia net y soterral deuall terra de manera que estiga vn jorn y vna nit: y apres trau lo de alli e met lo en ast y vaja al foch a coure y apres quant quant coura, vntal ab bon all y oli y quant sia vntat, batlo be ab vna verga, asso faras fins que sia cuyt vntant y batent: y quant sia cuyt pendraslo y tallar las, axi com si fos vn conill y metlo en vn plat gran y pren del all y oli que sia destemprat ab bon brou, de manera que sia ben clar, y lansal damunt lo gat y apres menja dell y veuras una vianda singular.»

ALIVIAR. Alleujar, alleugerir. || Aconsolar. || Amorosir.

[ALIVIO.

«Nom resta sino'l clamar Per aleujar La dolor qu'en mi te presa, Y si aquest remey vos pesa Esclat yo, no hajau pesar.»

(Pere Serafi.)

Aleujar també's troba en Joan de Resa.

ALIVIO. Alleujament.

«E sia en alleuiament de vos, Senyor, e de la dita Ciutat, ço es, en alleuiament de cascuna part», llegim en una concordia ajustada l'any 1378 entre 'l Rey y la Ciutat de Barcelona.

ALJABA. Buyrach.

ALMACENATGE. Magatzematge.

ALMENA. Muró, marlet.

« .. demanaren armes al Compte y fonch los donada per armes una torre de argent ab quatre *murons*, dos finestres y una porta posada en camp vermell.»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

«... y en la sala de las armas estiguessen en las finestras y alt en los marlets posats dos cents o mes mosquets tots armats per tirar aquells quan entraria» [lo Príncep de Saboya.]

(Diet. Mun. 4 de Juliol de 1613.)

Pero com se vulla sia, sent tal ocupació mia, en la punta de un marlet lo escolá estará tot dret, vetllant de nit y de dia.»

(Francesch Vicens García.)

ALMIRANT. Almirall. ALMIZCLE. Almesch.

[ALMOGAVAR.

«... en un lit ben perfumat de benhohi, algalia, almesch fi...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ALMOGAVAR. Almugaver.

Us. En la crónica de Muntaner y altras.

ALMOTACEN. Mostassaf.

«Les peixcadores grans robadores son d'entradós e caladós

lo mustaçaf, los balancès hi van de mes: ans d'aforar solen mostrar triar millor.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

ALQUIMISTA. Alquimiayre sembla mes característich del catalá.

«Com lo senyor Rey en sa partida que feu de la present ila per passarsen en Catalunya nos digues que jatse fos que en les letres queus havie fetes de manament que en Jacme de lustrac alquimiayre que havia jaquit sots nostra guarda...»

(Cartas Comunas de la antiga Curia de Gobernació de Mallor-. ca, 1395.)

ALQUITRANAR. Enquitranar.

ALREDEDOR. Engir, entorn.

ALREDEDORS. Voltants. | D'una població. Rodalia.

ALTANER: Altivol.

[ALTIU..

ALTIU. Altivol.

ALTRE, en lloch d'altri. Lo pronom altri enclou sempre la idea d'altre o, millor, d'altres indetermenats.

«Treballar per altri, fer feynas per altri, patir per altri, viure ab altri», son expresions corrents entre'l poble.

«A 27 de Juliol de 1548 fou extret en receptor Barthomeu Aldebó y per ser inhabil e impedit y estar ab *altri* ne fou tret *altro*.»

(Dietari del Concell de Cent, jornada de 17 de Febrer de 1607.)

ALTRUISME. Ja qu'en catalá tenim lo pronom altri, per expressar la idea de lo oposat al egoisme ¿no podriam dir altrisme, sens la u?

ALTURA. Alsaria. || Sentit figurat. Altesa.

ALUCINACIÓ. Enlluhernament, encegament. ALUMBRAMENT. Part.

ALLARGOS. Allongament, allargas.

ALLEVAR. Llevar.

Diu la doctrina: «No llevarás fals testimoni ni mentirás.»

AM. Volent expresar lo ganxet sotil que serveix per pesçar. Ham.

Vejas l'exemple del article GARFIO, hont hi ha la paraula ham.

AMA. Mestressa.

AMA DE LLAVES. Mestressa de claus, majordona.

AMALGAMA. Lliga.

AMAMANTAR. Alletar.

[AMANCEBAT.

«Y la Verge qui l'alletá les mamelles li amostrará.»

(Fra Entelm Turmeda.)

AMANCEBAT. Amigat, amistansat.

«D'avol fembra no prengas amistansa, car qui la pren, tantost la llansa, y may la llur privansa ompla la bossa.»

(Fra Entelm Turmeda.)

AMANEIXE. Llevarse'l dia o algú quan se fa dia. AMARGURA. Amargor.

AMARTELLAR. Martellejar, pegar colps de martell. || Posar al punt de dalt un'arma de foch.

AMB. Corrruptela parlada que alguns han reproduhit escrivint. Ab, preposició.

Parlat, en la plana de Vich, provincia de Gerona y altres endrets. Escrit, en tots los clàssichs catalans.

ÁMBAR. Ambre.

«Quan viu son cos | sota un dosser de porpra E sos cabells | flamayants com estelas

Fuy sbahit | é quaix fora d'arbitre E quan fuy prop | de la gentil persona Mes odorant | que ambre ne violeta Sobre mon coll | me posá son bras destre E va 'm besar | de vegadas ben trenta.»

(Francesch de la Via.)

AMBAS. Abduas.

(Ramon Lull. Obras rimadas.)

AMBAS. Algunas vegadas se sent dir Ambas parts. Abduas parts, las duas parts, deu dirse.

AMBOS. Abdós.

Vejas ambas.

[AMENISAR.

AMENISAR. Fer delectable.

AMENO. Delectable, delitós.

AMINORAR. Minvar, alleugerir.

AMO. Mestre, senyor, cap de casa.

AMOJONAR. Fitar, acodolar.

Las pedras per *fitar* o *acodolar* se diuhen *fitas*, com se veu en lo segon exemple:

«... segons que es *fitat* e senyalat en la tapia de senyal de creu...»

(Document de 1328, referent als murs de la vila de la Selva del Camp.)

«... ladonchs membra que hauia presa o o leuada aquella pedra de un mollo o fita que staua en un tros de terra sua, e que la hauia mudada mes auant en un altre troç de terra de un seu veyi per crexer lo seu troç de terra e ferlo major.»

(Recull de Eximplis.)

AMONTONAR. Apilotar, apilar.

AMORTIGUAR. Amortar, esmortir, esmortuir.

«Dix lo saui: mon fill digues que ment cell qui diu que mal ab mal fa amorta, e si ho vols prouar que fassa dos fochs e veges si amorta la un l altre; mas lo be amorta lo mal axi com fa l aygua al foch.»

(Jahuda Bonsenyor. Libre de paraulas e dits de sauis e filosofs.)

AMORTIGUAT. Esmortit, esmortuhit, amortat.

«.... aço causava la inestimable alegria que tenia de la venguda de son marit: e tanta fou la turbacio, que perde los sentiments e caygue en terra smortida.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

AMPIT. Antpit.

[AMPOLLA.

AMPOLLA. En lo sentit d'inflor entre la pell. Botllofa.

ANÁLECH. Semblant.

ANALOGO, Semblant.

ANCLA. Ancora.

Vejas l'article Crisóstomo, ahont se troba la paraula áncora, que tambè es d'us corrent en lo poble.

¡ANDA! Vés, vésten. ¡Vaja!, ¡tira!

ANDADOR. Anador.

ANDAR. Anar, caminar.

ANDAS. Per mes que's troba en bons escriptors, apar mes catalá civera.

«... ab aqueix orde y concert parti la profeso anant devant los Sors. canonges de la seu y despres lo demes clero e inmediadament los promens ab lo pendo en la forma sobre dita e consecutivament la sivera (civera) portant los Sors. consellers lo talem», etc.

(Diet. Mun. 7 de Janer de 1617.)

ANDREA. Forma femenina del nom de Sant Andreu. Andreua.

«E apres hague altra muller, la filla del Rey de Ungria, appellada Andreua, neta del Emperador de Constantinoble...»

(Pere Tomich. Historias e Conquestas.)

ANÉMONE. Corrupció local. Anémsen, Anémnosen.

ANFITEATRO. Anfiteatre.

ANGUSTIA. Angunia, angoixa.

[ANGOST.

Us de la primera accepció. Popular.—De la segona. Ramon Llull, Obras rimadas.

ANGOST. Estret, esquifit.

ÁNGUL. Angle.

«La sua doctrina (la de Mahomet) es favorable e disposta a luxuria e a altres delits carnals. E per ço com no es fundada en raho e bons costums, no pens que tant hagues durat, sino per tal com es feta en favor de les fembres, lo costum de les quals es tirar los homens e especialment los afeminats a aquell angle que desigen.»

(Bernat Metge.-Sompni.)

ANGUSTIA. Angúnia, angoixa.

ANGUSTIAR. Anguniar, anguniejar.

ANGUSTIÓS. Anguniós, angoixós.

ÁNIMO. Pit, coratge, cor. || Intenció, voluntat ferma, cor.

ANIQUILAT. Anorreat.

(Joan de Resa.)

ANO. Ces.

ANÓMALO. No regular, irregular.

ANONADAR. Anorrear.

AN QUE. En que, encar que, encara que.

ANSELMO. Nom de Sant. Anselm.

ANTEBRÁS. Avantbrás, devantbrás.

ANTECRISTO. Anticrist.

«Blanquerna dix que Antichrist vendra en lo mon per intencioque sia honraten lo honrament que a lhesucrist se coue solament, lo qual An-tichrist volra esser honrat contra Christ.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

[ANTELACIÓ.

ANTELACIÓ. Lo qu'en castellá 's diga «con antelación» no es motiu bastant per qu'en catalá 'ns expressém d'igual manera. Per avant, per endavant, a l'avansada.

ANTEOJO. Ullera.

ANTES. Abans, suara.

ANTICIPAT. A l'avansada, per endavant. || Tractantse de diners, a la bestreta.

ANTIGÜETAT. Antiguitat.

ANTÍOCO. Nom propri d'home. Antioch.

«E en special legim de Marco Publio ciutada e conseller de Roma, que apres la mort de Tholomeu rey de Egipte, Antioch, rey de Grecia, falsament ana en Egipte per ensenyorirse del regne.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del Regiment de princeps.)

ANTOJO. Antull.

«En la terra de Leudonia, en un loch que ha nom Corembar, una fembra ab gran deoucio combregaua molt souent; e un dia lo clergue no la volch combregar, dientli que les fembres per antuyll volien combregar.»

(Recull de Eximplis.)

ANTON. Forma popular castellana del nom Antoni.

Algú ha volgut donar a entendre que 'l nom Anton era 'l del Sant Abat y 'l d'Antoni lo del de Padua. Sant Antoni diu al un y al altre 'l poble, tal com se veu en los escrits mes vells en nostre idioma.

ANUAL. Anyal.

[ANULAT.

ANULAT. Per mes que fins Joan de Resa'l porta, será menys llatí pero mes catalá en mólts cassos anorreat.

ANYADIR. Afegir.

APACIGUAR. Apaybagar.

APARADOR. Tinell.

APARATO. Aparell.

· Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

APAREJO. Aparell.

APEADERO. Pujador.

APEARSE DEL COTXE. Desencotxar.

«... Y al cap de poch rato dits Srs. Concellers tingueren noticia que dit Sr. Virrey desencotxaua...»

(Arx. Mun.-Dietari n.º 34, jornada de dissapte 12 Febrer 1678.)

APEGADÍS. Agafallós. || Comanadís.

APELLIDO. Nom de casa, sobrenom, cognom.

La primera forma es popular.

«Apres aquest fou molt bon rey e bataller gran contra moros, e pres muller de la qual procrea un fill, qui fou appellat Garçia Auarques. Aquest cognom prengueren los reys per tant com lo rey Sanxo portaua auarques com fou presentat a les corts, axi com dessus es dit.»

(Tomic. Historias e conquestas.)

«... los noms y cognoms dels proms y confrares», se llegeix en una nota de concordia entre 'ls ferrers dels quarters del portal Nou y de Sant Antoni, d'una part y'ls ferrers manyans del quarter del Regomir, d'altra.

(1711. Arx. Mun.)

[A PENAS.

Fra Anselm me apella hom Turmeda, sobre nom, tots me ajustan.»

(Fra Anselm Turmeda.)

«Lo enteniment veig que tens clar e Baltasar nom de sciencia, de sapiencia e prophecia de senvoria e principat fou imposat a Daniel quant Israel fou transmigrat per ser honrat nom e plahent es real nom. »Bou sobrenom,

Bou coneguè
Crist quant nasquè
....
Bou menjant fe
aparaguè
l'Angel Miquel
alt en lo Cel.
....
Nom e cognom
e lo renom
que pots cobrar
del bon obrar
serán conformes.

diu e virtut.

Perque informes» etc.
(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

A PENAS. Tantost. | Quasi.

APÉNDICE. Apèndix.

mansuetut

APERCIBIRSE d'alguna cosa. || Atalayarse, talayarse, adonarse.

Us. Popular.

«No's talayava sa muller fos.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

APESTAT. Empestat, empestiferat.

APLASSAR. Ajornar, adjornar.

APODO. Apodament, motiu, renom, sobrenom, mal nom, moteig.

[APOSENTO.

APOSENTO. Estada, estatge.

APOYAR. Sostenir, aguantar. || Apuntalar. || Defensar.

APOYARSE. Sostenirse, aguantarse, repenjarse. || Apuntalarse. || Defensarse.

APOYO. Ajuda, favor, defensa. || Afermament, sosteniment.

APRECI. Estima, estimació.

APRECIAR. Estimar. | Preuhar.

APREMI. Penyorament.

APRESAT. Pres, après.

En lo Llibre del Consolat de Mar lo Capitol CCLXXV tracta «de nau de mercaderia presa per nau armada.»

APRESURAR. Apressar, donar pressa.

APRETO. Estrenyor.

APROXIMACIÓ. Atans, acost.

Us de la darrera forma. Joan de Resa.

APROXIMARSE. Acostarse, aprohismarse.

«No trop remey ni sè á qui m'acost.»

(?)

«E la donzela que veihe quel fet saproismave, gitas en terra davant son pare plorant e pregalo que aquel fet no fes per res.»

· (Historia del Rey d'Hungría.)

APUNTACIÓ. Apuntament.

APUNTE. Apuntament.

AQUARIUM. Peixera.

AQUEIX usat en lloch d'aquest.

Vejas lo que 's diu en l'article AQUEST.

[AQUERONTE.

AQUERONTE. Acarón.

«En una part separada de Infern ha un loch fort tenebros ab calitja espessa, d hon neix un riu appellat Acharon. E d aquest riu neix un estany d aygua appellat Stix: los quals guarda Caron, fort vell, ab los pels blanchs, larchs e no pentinats, ab los ulls flamejants, abrigat de un mantell fort sutze e romput; lo cual ab una petita barcha passa les animes de l altra part...»

•

AQUEST usat en lloch d'aqueix.

Est o aquest s'aplica á lo qu'es prop de qui parla, y eix o aqueix a lo que 's troba prop del qui escolta.

En una carta escrita en 1406 pels Jurats de Valencia als concellers de Barcelona, llegim: «... a honor del Senyor Rey et a utilitat de aqueixa Ciutat e daquesta.»

«Aquexa insigna ciutat de Barcelona..... aquesta vila» (la de Sant Pedor), escrivian los sindichs y prohomens de la darrera, en carta als Concellers de la primera.

(Arx. Mun. Cartas comunas. De 1410 á 1419.)

AQUET. Aquest es lo pronom demostratiu.

ÁRABE. Arab, arabesch, alarb.

ARABESCO. Arabesch.

ARANYA. Com adornament voltat de brochs per llumenar. Salamó.

ARANYAR. Esgarrapar.

ARAR. Diu Ramon Lull, en son Libre del ordre de Cavayleria: «E cove que les gens AREN e caven e traguen mal, perço que la terra leu los

[ARBITRI.

fruyts on viua cavaller e ses besties: et que cavayler cavalch e senyoreig e haia benanança daquelles coses on los homens han mal tret e malanança.» Ab tot y aquest exemple y moltissims d'altres que's poden aduhir, la paraula arar fora avuy castellanisme. Llaurar.

ARBITRI. Arbitre.

Us. Joan de Resa y popular.

ÁRBITRO. Arbitre.

ARBOLAR. Arborar.

ARBOLAT. Arborat.

«En les spatles de la roca hauia un jardi molt ben arborat, hon lo Rey molt souint entraua per deport perque era molt delitos...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ARBOLEDA. Arbreda.

«Saltaren dins una arbreda que granava y no floria; al bell mig d'aquella arbreda un ginjoler hi havia, al costat del ginjoler brolla una font d'aygua viva.»

(Cansó popular.)

ARCEDIÁ. Ardiaca.

«Lardiacha cuydaua esser elet a bisbe, e lo cabiscol altrestal...»

(Ramon Lull, Felix de les maravelles del mon.)

«No n'hi ha hu qu'en si no tinga una vil taca,

sino lo bo del ardiaca qui'n te cinch-centes.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

«Prengam lo llum, que l'ardiaca es a la trona

[ARDOR.

3-BARBRISMES.

e ja lo seu bordó resona fortment lo Passi...»

(1bidem.)

ARDOR. Xardor, cremor. ARENAL. Sorral, areny.

«Terra pus ferma, nova, mes plana, blana, solana, lluny del areny, bon regadiu de font o riu.»

(Jaume Roig. Llibre de les Dones.)

Son vivas encara abduas formas; la primera es mólt general y la segona la usan mólt los gironins.

ARENILLA per'aixugar lo escrit. Sorretas.

ARGEL. Nom geográfich. Alger.

ARIDÉS. Aridesa, ariditat.

ARISTÓTELES. Aristòtil.

«Aristotil tench expresament... les animes esser inmortals. Diogenes cregue fermament e dix que les animes eren inmortals e sen pujaven al cel, si estant en lo cors havien virtuosament obrat.»

(Bernat Metje. Sompni.)

ARMADURA. Volent expressar lo conjunt de pessas de fusta o ferre que, arrancant de las parets, aguantan lo sostre o coberta d'un edifici. Encavallada. || Pessas de metall que vestían los militars antichs. Armeig.

ARMASSON. Armeig, ormeig.

ARMAT DE PUNTA EN BLANCH. Armat en blanch.

[ARMATOSTE.

Vejas l'article vanguardia, hont figura aquesta expressió.

ARMATOSTE. Armatoa.

ARMINYO. Armini, armeli.

«Com tots foren ajustats, lo Rey hermitá isque de una cambra, e entra en lo consell molt be abillat de roba de brocat, ab lo mantell de carmesi forrat de harminis, ab la corona al cap e lo ceptre a la ma.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ARNALDO. Nom de Sant. Arnau.

«Essent procurador per vosaltres senyors nostres..... lo honorable Narnau Fonolleda...»

(Carta als Concellers, 15 de Febrer de 1436. Arx. Mun.)

ARO. Cèrcol.

«Item hun cerquol de ferre de bombarda e Il astes de lançe sens ferres...»

(Any 1484. Inventari de la Dressan. Notularum 5^{é.}, fol. 9 girat. Arx. Mun.)

ARPILLERA. Sarpellera, xarpellera.

ARQUITECTO. Arquitecte.

ARQUITRABE. Arquitrau ne diu lo Thesaurus d'Onofre Pou.

ARRACADAS. Orelleras.

Vejas l'article fundidor, hont se troba la paraula oreylleres.

ARRAYGAR. Arrelar.

ARRAYGAT. Arrelat.

Us corrent en lo llenguatge parlat.

ARRAYGO (HOME DE.) Home de cabals, de béns, de diners, d'arrels.

[ARREAR.

ARREAR. En sentit d'excitar un animal a que camine. Arriar.

ARREBATAR. Arrabassar. || Enfurismar. || Entusiasmar. || En sentit místich. Arrapar.

«Labat Sylvano, segons ques recompte, fo arrapat en lesperit; e apres que fou tornat lesprit al cors ploraua.»

(Recull de Eximplis.)

ARREBATAT. Prompte. || Irable.

ARREBATO. Promptitut.

ARREGLO. Orde, disposició. || Composta.

ARREMANGAR. Arrebossar, atrossar.

ARREMANGAT. Aquest mot, que ha de venir del castellá «manga», per mes que vol dir tirat amunt, no sols referintse a mánegas sino a tota mena de roba principalment, no es catalá. Atrossat.

«...anant tambe los Sors. concellers aquell die ab les gramalles de raixa negre ab les faldes atrossades sota del bras...»

(Diet. Mun. 13 d'Abril de 1627.)

En molts endrets de Catalunya se diu avuy dia atrossat.

ARREMANGOS. Amenassas, provocació. || Vantolaría provocativa.

ARREMETRE. Arremir, escometre ab furia. ARREPENTIMENT. Penediment.

«E si per lo poch que de vos fins ara meresch mes paraules de fe nous paren dignes de perdo, me sera forçat ma presta mort, obligant vos a tot *penediment*, vos sia testimoni de veritat.»

(Martí Johan Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

[ARREPENTIRSE.

ARREPENTIRSE. Penedirse.

ARREPENTIT. Penedit.

Vejas arrepentiment.

ARRIBO. Arribada.

ARRIESGAR. Arriscar.

«... perço com vos sentiu mal dret e manteniu poca veritat, a vos ne seguira gran carrech e perpetual infamia, la qual tot bon caualler deu esquiuar e ans arriscar e posar a la ventura cent vides, si tantes ne tenía ans que blasme de couardia li pogues esser imputat.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Dona hi ha que ja s'arrisca á mánega de sati; y no falta altra que isca ab lo vellut carmesí sobre la grana morisca.»

(Francesch Vicens García.)

«Qui no s'arrisca, no'n pisca.»

(Aforisme popular.)

ARRIESGAT. Arriscat, perillòs.

ARRIMO. Acostament.

Ramon Lull. Obras rimadas.

ARRODILLAR, ARRODILLARSE. Agenollar, agenollarse.

«Lescuder devant laltar se deu agenollar, e que leu los uyls a Deu corporals e spirituals, e ses mans a Deu.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

«Estava agenollada donsella Beatriu. Mentres oració feya li ve un jove gentil.»

(Cant popular.)

[ARROGANCIA.

ARROGANCIA. Altivesa.

ARROJAR lo menjar ó beure. Restituhir, treure, gitar.

ARROPAR. Abrigar ab roba.

ARRUINAR. Arrunar, enrunar, enderrocar.

«Avaricia enderrocha la hobra de la valor.»

(Máxima antiga.)

ARRUINAT (UN EDIFICI.) Ronech, arrunat.

«Troya e moltes altres terres foren destruydes per folla amor de lutxuria, segons recompten les histories; que romangueren ronechs molts castells e cremades sgleyes e destroits monestirs.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ARRUMACO. Magarrufa.

ARSENAL. Dressanal, dressana.

«En est die fou averada en la mar la galera Real de sa Magt. que estave en lo dressanal de la present Ciutat y en lo entrar en la mar se tiraren moltas pessas de las galeras que estaven en la mar y molta archabusseria.»

(Diet. Mun. Primer d'Agost de 1617.)

ARSENIO. Nom d'home. Arseni.

Vejas l'exemple del article RODILLA, hont se troba'l nom Arseni.

ARTESON. Tagell.

ARTESONAT. **Taginat** o teginat.

«E fastich n'han les perafulles del teginat que vos hajau axi gosat manar callar

[ARTISTICH.

a qui us pot, sens pecat, cagar en mig la barba.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

ARTISTICH. Artisat.

Jaume Roig, en lo Llibre de les Dones, diu que Valencia cresqué mólt quan lo rey en Jaume l'hagué poblada

> «de cleresia, cavalleria artiçat poble constant, inmoble.»

ARTUR. Nom propri d'home. Artur.

ARXIPÉLACH. Arsepèlach.

ASPAVIENTO. Esgarrif, esgarrifall, extremitut.

ASPERESA. Aspresa, aspror.

ÁSPERO. Aspre.

ÁSPID. Aspis.

«Una serpent qui ha nom aspis ha tanta de discrecio que com la volen encantar, ella se clou la una de ses orelles ab la terra, e l altra ab la coha fahent que no hoge lo ancantador qui la vol occiure.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ASQUERÓS. Fastigós, repugnant.

ASSAHAR (FLORS DE.) Flors de taronger.

ASSABATXE. Atzabeja, gayeta.

ASSEAR. Agensar.

ASSEAT. Assenat, prudent. || Nèt y aconduhit. || Ben posat.

ASSERRADURAS. Serraduras.

ASSEVERACIÓ. Averament.

[ASSÍDUO.

ASSIDUO. Assiduhit.

ASSIENTO. Seti, setial.

ASSILAT. Acullit, recullit, albergat.

ASSILO. Refugi, aculliment, alberch.

ASSIRIS. Assirians.

Vejas l'exemple del article medos, hont la paraula assirians se troba.

ASTA. En l'accepciò d'escreixensa de certs animals. Banya, corn.

ASSUMPTO. Cas. || Fet. || Questió. || Argument, materia, tema de una obra. || Afer, negoci.

ASTROLABI. Estelabre, estrelau.

«Lo Rey Darago:

» Molt nos maravellam com nons has acabada et tramesa la taula del estelabre quet manam fer. Perquet manam expressament que la dita taula acabes ens trametes sens tardança. E aço no muts per res saben que si ho tardaves quens seria greu. Datum ut supra (28 de Janer de 1352.) A Davi Bonjorn juheu de Perpenya.»

(Del Arxiu de la Corona d'Aragó.)

«Lo Rey:

»Gobernador sapiats que Natan del Barri nos devia trametre en Barchinona lestalabre lo qual nos havia fet e ia sia lo dit Natan nos havia fet saber quen Vidal Ferrer juheu de Barchinona nos daria lo dit estalabre lo qual ell li havia trames, empero ne lo dit Vidal Ferrer es vengut devant nos ne sabem per qual raho sa estat ne havem haut lo dit estalabre perque us dehim e us manam que façats quel dit Naçan del Barri vos do lo dit estalabre, quens ha ya

[ASTRÓNOMO.

fet o quens en fassa altre sens tarda e trametets lons encontinent a Montço. Dada en Belloch sots nostre anell mayor a X de Novembre en lany de la Nativitat de Nostre Senyor MCCCXII. Al gobernador Rosselló.»

(Del mateix Arxiu.)

«Item un *Strelau* qui ere den Roger, lo qual es de lauto.

»Item un strelau daur ab son stoix de cuyr daurat ab bordo vell vermell.»

(Inventari dels bens del Rey Martí.)

«Lo Rey:

» Honrat Abat. Nos volriem fort e hauriem gran plaher per nostre car primogenit lo Rey de Sicilia un joven instruit en lo *Strelau* e que en aquell sabes levar la hora de dia et de nit.»

(Carta del Rey Martí al Abat de Poblet. Arx. C. d'Aragó.)

ASTRÓNOMO. Astronomiá.

«Demana Felix al pastor, si en los .xij. signes e en les .vij. planetes es calor, humiditat, fredor e secor. Respos lo pastor que los astronomians han apropiades les .iiij. calitats demunt dites als .xij. signes e a les .vij. planetes, per ço car son occasio a multiplicar les .iiij. calitats dels elements, pus fortment en .j. temps que en altre; e aço es per raho de la influencia que los corses terrenals reben dels celestials.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

ATAREAT. Aqueferat, afeynat, enfeynat, atrafegat, amohinat.

ATASCAT. Encallat.

ATAVIO. Agensament.

ATENIENSE. **Ateniès**.

[ATESORAR.

ATESORAR. Tresaurisar, atresorar.

«Diu Horaci, que la moneda o ella serveix, o ella es servida, perque ell diu: yo vull sotmetre mes coses a mi, no pas mi a mes riqueses; car la mesura de les riqueses es so que necesitat requer: e l hom avar vol tresaurisar la sua casa d on se vulla que vinga.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ATESTAR. Omplir. | Testimoniar.

ATESTAT. Ple a seny, a curull o de gom a gom, segons de que's tracta. || Testimoniejat.

ATESTIGUAR. Testimoniar, testimoniejar.

ATISSAR. En sentit de provocar a una persona o bestia contra un'altra. Atiar. || Donant a entendre que's donan colps. Pegar, clavar, arriar.

ATORNILLAR. Caragolar, collar.

ATRAGANTARSE. Lo menjar. Entravessarse, ennuagarse. || Sentit figurat referintse a ser desplahent una persona o cosa. Entravessarse.

ATRÁS. Com a nom. Endarreriment. || Com a adverbi o interjecció. Enrera.

ATRAURE. Vejas ATREURE.

ATRAPAT. Endarrerit.

ATRE. Altre.

ATREURE. Atirar, tirar.

«Axi com es atirat Lo ferre per caramida Disponlo a mal son grat, De tal valor es garnida,

[ATRI.

Enaxi per semblant mida Los corsors celestials Disponen los terrenals En aquesta present vida.»

(Entelm Turmeda. Cobles á la divisió del Regne de Mallorques.)

«Tanta era la honestat de la sua vida (la de Griselda), e la noblea de les sues paraules ab les quals se *tirava* les coratges de les gents.»

(Bernat Metge. Historia de Valter e Griselda.)

ATRI. Pati. | Porge o porxe. | Altri, pronom. ATRIL. Faristol.

ATROPELLO. Atropellament.

«Premediten los catalans la (durada) que tindrian las lleys de Castella rendida Catalunya, y la que poden tenir los incendis, los saqueigs, los atropellaments», etc.

(Despertador de Catalunya.)

ATZAGALLADA. Considerant que aquest mot ha de voler dir, en sentit figurat, «colp d'atzaga-ya», s'hauria de dir y escriure atzagayada.

AUCELL. Mal us d'aquesta paraula aplicada a essers volátils grossos. Au.

AUDACIA. Ardiment.

Us. Ramon Lull. Obras rimadas.

AUDÁS. Audaciós.

AUDIENCIA. Audiensa.

AUGUSTO. Nom d'home. August.

AULLAR. Hudolar, adular.

«Lo Peregrí.

«Ara vos prech me vullau dir ¿ques lo que's sent

[AUSENCIA.

que hudola terriblement com si fos ca?

L'ÁNIMA.

Mon pare, que cremant esta dins en lo foch, al qual no aturan un poch lo turmentar perçol sentiu hudolar incessantment car ell volgué eternalment exercitar mal, perço haurá pena eternal ab los dampnats.»

(Romiatge del venturós Peregrí.)

«Un hom fo condempnat a mort; e quant lo meteren en la preso no pogueren partir dell j. seu ca. E quant lo dit hom hagueren degollat en la plaça, lo dit ca adulaua molt continuament, e anaua per la vila, e lo pa que podia auer portaua lo en la bocha e metia lo en la boca de son senyor mort, cuydantse lo ca que son senyor stigues per aytal manera de fam. E en laltre dia seguent lo cors del dit hom mort fou gitat en lo riu; e lo ca tentost gitas en lo riu sostenent ab les espatles e ab la bocha lo cors de son senyor per manera que no anas al fons.»

(Recull de Eximplis.)

AUSENCIA. Absencia.

AUSENT. Absent.

AUSIAS. Mala pronuncia del nom Ausias.

AUSTERO. Estret, en menjar, en beure y en fruir de plahers corporals. || Retirat, penitent. || Recte, estret de conciencia en grau mólt gran.

AUSTRÍACH. Austriách.

[AUTOS.

AUTOS. Auts.

Us. Joan de Resa.

AUTORISACIÓ. Autorisament.

AVANS, com a nom. Avens. || Com a adverbi. Abans.

Abans, segons los etimologistas, ve del llatí «ab antea.»

AVANTES. Abans.

AVANTS. Abans.

AVARO. Avar.

«Perço que fo gran usurer mercadejant entre gent pobre contractant sense pietat, exercint molt crueltat ab quant ha fet.
En temps de gran fam e destret se feu molt rich, era molt avar y molt crich e envejos.»

(Romiatge del Venturós Peregrí.)

AVENENCIA. Avinensa.

Lo cap. CCLXXX del Llibre del Consulat de Mar tracta «de *avinences* entre patró é mercaders per roba noliejada.»

AVERANY. Vejas AGÜERO. || Si aquesta paraula ve del llatí «augurium», no li trobèm la relació ab «apreci» y «estimació» que li dóna lo diccionari de Labernia. La expressió fer mals averanys, que avuy s'usa com a fer menyspreu o fàstichs d'alguna cosa, es una accepció a que s'ha extès lo seu sentit originari de fer predic-

[AVERIAT,

cions observant lo cant, lo vol y altras circunstancias de las aus.

AVERIAT. Gastat, malmès, estantis.

En lo Diet. Mun. se troba algunas vegadas haverse gastat blats dels que's tenìan com a provisió de la ciutat.

AYGUA NAF. Aygua nafa.

«Aigues estilades de olors com son aigua nafa, aigua ros, aigua de mosqueta, aigua de trevol, aigua de murta, y altres una cosa estremada especialment de la nafa sen fa tanta que sen provehix la mitat de Aragó...»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

AYGUAR. Aygualir, aygalir.

AYMA. Paraula qu'en català es un temps del verb aymar; pero que alguns usan tal vegada confonentla ab arma, qu'antigament espressava la idea d'esperit. Anima, arma.

En aquesta darrera forma se troba sovint en Ausias March.

AYRAT. Irat, iros.

«Aqueix joue curt de cos dauli a rosegar vn os.
Rosegue perque sestire y mes estirat se mire de aço que li dich no es ayre y sis vol mostrar yros dauli a rosegar vn os.»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

AYRE LLIURE (AL.) Quan se diu per l'ayre precisament. Al ayre. || Quan se diu per contraposició al lloch clos. Al ras.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~XXXX

В

BABIECA. Babáu.

BACINILLA. Gibrella, gibrelleta.

BÁCUL. En totas las accepcions. Crossa.

En lo Diet. Mun., jornada de 7 d'Agost, se diu que l'Abadessa de Santa Clara tenía «sa crossa al costat.»

BADEJO. Badench, bacallar.

«Item per mig quintar de badench salat. I lliura 5 sous.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre.)

BAHÍA. Badía.

BAIX LO PUNT DE VISTA. Com fa notar D. R. M. Baralt, en son «Diccionario de galicismos», aquesta expressió es un disbarat ideológicament considerada. Mirat d'aquesta o de l'altra manera, des de tal o qual punt de vista, mirat o vist per aquest cantó.

[BAIXADA.

4-BARBRISMES.

BAIXADA. No expressant l'acte de baixar sinó 'l lloch que's baixa, será mes castissa la paraula devallada.

Devallada de la Presó, devallada de Santa Eularia, etc., deyan en ma infantesa'ls vells, y ho trobo escrit, entre altres llochs, en la obra de Magí Canyelles.

BALAR. Belar.

«Ovella que bela, pert bocí.»

(Aforisme popular.)

BALBUCEAR. Barbotegar.

BALDE, BALDES (DE). De franch. En va, de-bades.

BALDOMERO. Nom de Sant. Baldomer.

BALDOSA. De pedra, y, si es gran, també de terra cuyta. Llosa. || De terra cuyta, essent de tamany xich. Rajola, cayró.

«E deus saber que el (Nemroth) fonch lo primer qui troba de coure rajola...»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

BALLENA. Balena.

«E adonchs foren creades les balenes grans e totes coses viuents, quis crien en les aygues, cascuna de sa natura e de sa figura.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

BALLENER. Nom d'embarcació. Balener.

«Nosaltres som dotze naus y tres galeres, y ells son .xxiij. naus grosses, les majors e millors de tota Genoua: e mes porten quatre balaners e dues sageties.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

BANCH DE PEDRA. Pedris.

[BANDERÍA.

BANDERÍA: Bandositat.

«... per raho de bandositat cove comportar e sostenir mals homens: e qui nodreix e soste mals homens es personer de llurs pecats.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«... apres fui arribat assi en lo loch de Sant P. pescador lo qual es poblat de cent fochs o mes he trobada vna gran bandositat la qual comprenia tots los homens del dit loch per dues parts en la qual bandositat savian saguits duna part e daltre tocaments hi nafres...»

(Cartas del procurador del comptat de Ampurias. 1440. Arx. Mun.)

BANDIDO. Facinorós, bandit.

Vejas l'article facinerós.

La paraula *bandit* no la hem trobada sino en l'escrit del quin trayem los bocins següents:

«... auisam vostra senyoria com per alguns bandits fils de iniquitat posposada la temor de Deus e la correccio temporal de pochs dies ença en la vostra vila de Vilagrassa se nodrescan de ladronicis....»

(Carta de Tárrega als Concellers de Barcelona. 1440. Arx. Mun.)

«... ates lo nombre de dits *bandits* que es molt...»

(Ibidem.)

BANDO. Com a partit, lo mateix que com a document. Ban.

«Ban, es crida que lo Oficial que es cap mana fer al Atambor major...»

(Domingo Moradell. Preludis Militars.)

BAQUETA d'arma de foch. Burxa.

«... ab la *burxa* del arcabus, dita per altres la vaqueta», se llegeix en los Preludis Militars de Domingo Moradell.

[BARATO.

BARATO. Barat, en l'accepció d'econòmich.

BARBA POSTISSA. Barba falsa.

«Que nenguna persona de qualque condició sia no gos portar per la Ciutat de nits ne de dies barba falsa ne la cara cuberta...»

(Arx. Mun. Bans y cridas. 14 de Desembre de 1360.)

«Vestits de seda vns com a vells, ab barbes falses...»

(D'una relació del carnestoltas de Barcelona l'any 1616.)

BÁRBARO. Barbre.

Us. En Ausias March, entre altres autors.

ab rams, verdura fonch ó figura de les murteres, brot d'oliveres e atres arbres, molts d'aquells barbres qui si trobaren ne enramaren Jethsemaní.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

BARCO. Veixell.

BARRAGANA. **Bagassa**, amigada, amistan-sada.

BARRET APUNTAT. Barret de cresta.

BARRET DE TRES PICOS. Barret de gresol, usat des del comens del segle xvIII. || Barret de cresta, usat a las darrerias de la mateixa centúria.

BARRO. Castellanisme ab que'ls esculptors anomenan l'argila pastada, que serveix per modelar. Brach, fanch, argila.

[BARRO CUYT.

BARRO CUYT. **Terra cuyta**. || En forma de vaixella. **Terrissa**.

Per la paraula brach, vejas l'article LAGO, primer exemple. Las demés formas son usuals.

BASTARDO. Bastart, bort.

BASTOS. Com a denominació d'un dels colls del joch de cartas. **Bastons**.

«Lo nostre Rey no tenia sino espasas y gualons, vol lemvit de Picardia que confia ab los bastons. Lo frances ab sa manera lo partit li ha trencat, mas si laltre fa primera restara molt embafat.»

(Vilancet sobre la presa de Sanct Quintí.)

També havèm sentit esta denominació usada en to festiu péls jugadors.

BATETJOS. Bateigs.

BATIBURRILLO. Bat-y-bull, bat-y-bull-fa-rina.

BAUDILI. Nom propi d'home. Baldiri.

BAUPRÈS. Bouprès.

Bouprés trobèm escrit en un document del any 1331, insert en la colecció diplomática de las Memorias históricas de Barcelona, per Capmany, y aixis ho deyan fa alguns anys los mariners de la terra.

BAUTISME. Baptisme.

Vejas l'article BAUTISTA.

BAUTISTA. Baptista.

[BAYLARÍ.

«Joan Baptista may hach tal vista: may en Thabor ab tal claror ni tant hi veren cinch que vingueren.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

BAYLARÍ y BAYLARINA. Si es que denominèm aixì als quins fan ofici de ballar, per distingirls dels que ho fan per gust o distracció, ha de dirse, com diu lo poble, ballarí, ballarina, perque no ve de «bailar», sino de ballar.

BAYNERS. Veyners.

En documents antichs hem vist esta paraula constantment escrita ab b; pero ha de serho ab v, per quant ve del llatí «vagina».

BEATO. Beat.

«Alguns homens hi ha beats que tenen unglas de gats.»

(Aforisme.)

BEBÉ. Nina per jugar las criaturas.

BEDEL. Bedell.

BELICÓS. Belicorós.

Vejas l'exemple del article BELICOSITAT.

BELICOSITAT. Belicorositat.

«... la princesa de totes les provincies, que beu es Spanya per la sua gran riquea, e bellea, e noblea, per la *bellicorositat* dels seus naturals, entre totes les del mon...»

(Bernat Boades. Feyts darmes de Catalunya.)

BENEFICI, expressant que's guanya, es catalá; pero en certs cassos es preferible dir guany, profit o bé.

[BENITA.

BENITA. Nom de dona. Beneta.

BENITO. Nom de Sant. Benet.

Benet s'anomenava a tots los Sants Pares que 's deyan en castellá «Benedicto», entre altres, al aragonès Luna, conegut per XIII⁶ en lo pontificat llavors en disputa.

BERNARDINO. Nom de Sant. Bernardí.

«... arribaren las setze galeras de Spanya, de las quals era capitá don *Bernardi* de Mendoça.»

(Libre de la benaventurada vinguda del Emperador y Rey don Carlos. Palma, 1542.)

BETA. Veta.

BISIEST (ANY.) Any bexest.

«... lo qual any dix que esta encare en los .iiij. temps demunt dits, e sta en .xij. meses, e en .iij. setmanes, e en .ccclxv. dies e .vj. hores, les quals .vj. hores fan bexest en lo quart any, etc.»

(Ramon Lull. Felix de las maravelles del mon.)

BLANCURA. Blancor.

«... la cara e les mans se demostrauen de inestimable *blancor* e bellea.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

BLANCH | Expressant lo lloch a hont se dirigeix lo BLANCO | tir d'arma o aquesta mateixa, quan es de las que's llansan. Fitó.

«Com me pens tirar certer dant al *fito* o paper, non do en tot lo terrer, ans molt defora.

Y aixim fa sospirar tant ma senyora.»

(Cobles de la Ballesta.-Anónim del segle xv.)

[BLANDIR.

BLANDIR. Brandar.

BLANDÓ. Brandó.

«Davant lo dit senyor rey ana un carro ab V brandons molt grans, tro que fo en la dita esglesia.»

(Crónica del rey Pere 'l Cerimoniós.)

BLANURA. Blanor.

BLASFEMAR. Flastomar.

BLASFÉMIA. Flastomia.

«Glay cruel feya ab les flastomies que deya.»

(Romiatge del Venturós Pelegrí.)

BLASFEMO. Flastomador.

BLINCAR. Vinclar.

BLOQUEJAR. Assetjar.

BOCACALLE. Cap de carrer.

BOCADO. Bocada, bocì, mòs, mossada, queixal, queixalada. || Part del fre del cavall. Mòs.

«Lo sinque pecat fo gola: per una mala bocada passa (Adam) lo manament del Senyor.» (Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

BOCA DE JARRO (A). Tirar o desparar un'arma molt prop del objecte que's vol tocar. A boca de canó.

BOCINA. Botzina.

Us. Ramon Lull. Obras rimadas.

«E aixi mateix mana a tots los patrons que com ferrien en lestol dels moros que fessen molt gran sclafit de trompetes, e anafils, e de botsines...»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

BODEGA. Celler.

[BOJOS.

BOJOS. Boigs.

«Boigs fan vitllas»

(Aforisme popular.)

BOMBARDEIG. Bombeig.

BOMBONS. Dolços, bobons.

BONETO Bonet.

«E lo Rey ixque ab una roba de brocat sobre brocat carmesi forrada de erminis, e hague dexada la corona, e portaua en lo cap un petit bonet de vellut negre, ab un fermall que stimauen valer cent sinquanta milia scuts.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Item per un bonet e sabates...»

(Llibre de comptes del Monestir de Montalegre.)

Bonet diuhen al dels sacerdots en la provincia de Lleyda.

BOQUETE. Esboranch.

BORDAR. Brodar.

«E Tirant ixque mol be abillat, e deuisas en aquesta forma, ço es, ab gipo de brocat carmesi, e sobre lo gipo un gesaran de malla e sobre l gesaran un jaquet dor febreria, e ab moltes perles quey hauia *brodades*, ab spasa cenyida, y en la cama portaua la garrotera e al cap un bonet de grana ab un fermall de molt gran stima.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

¡BORRANGO! Aquesta interjecció, per mes qu'estiga generalisada en la nostra terra, no's dèu admetre en catalá, donchs creyèm que ve del castellá y es un atenuant del mot «borracho». Com equivalent a lo que se li fa expressar, pot dirse, segons los casos: ¡carat! ¡dimontri! ¡que dius! etc.

[BORRAR.

BORRAR. Esborrar.

BORRATXERA. Ubriaguesa.

BORRATXO. Ubriach.

BORRICADA. Asenada.

BOSCOS: Boschs.

BOSSAL. Morrió per las bestias.

BOTAR una nau. Avarar.

D'us bastant general en lo poble encara avuy dia.

«Fo verada la nau nova de II cubertes den Broniquer la qual ses feta devant les voltes dels fusters.»

(Diet. Mun. 16 Abril de 1393.)

«... avararen a la Dreçana una galera de las quatre del general de Cathalunya.»

(Diet. Mun., jornada de 3 de Juliol de 1607.)

BOTELLA. S'usa bé quan se diu d'una eyna de pell tova que serveix per dur vi y bèurel; mes no quan se vol expressar ampolla.

Vejas l'exemple que's troba en l'article sur-TIDOR, hont hi ha 'l mot ampolla.

BOTICARI. Apotecari.

BOTONADURA. Botonada.

BOTXORNÓS. Xafogós. || Vergonyós, afrontós.

BÓVEDA. Volta.

«Aquests leons, e tomba stauen dins una capella de volta, los archs de la qual eren de porfis, e recolzauen sobre quatre pilars de jaspis, e la clau del cruer era dor macis buydada, guarnida de moltes fines pedres...»

(Martí Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

[BRAS.

BRAS (SOTA'L). Esta expressió no es, ben mirat, cap barbrisme; pero es mólt mes catalá y corrent sota l'aixella.

Aixella 's troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou y es d'us corrent.

BRASSOS (PORTAR A ALGÚ A BRASSOS O EN BRASSOS.) **A bras**, quan no mes se porta en un. **A pes de brassos**, quan se porta ab tots dos brassos estirats.

BREU (EN.) Abiat.

BREVATGE. Beuratje, abeuratje.

Us. Ramon Lull. Obras rimadas.

També es popular en alguns endrets.

Vejas l'exemple del article dario, hont se troba la paraula abeuratge.

BRILLAR. Lluhir.

BRILLO. Lluhor, lluhentor, lluhissor.

«L anet vegue en laygua la luor duna stela e pensant que fos peix volchlo pendre e noy troba res. E un altra vegada viuhi un peix e pensant que fos tal com laltre no si volch acabussar e endura per sa gran peresa.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

BRODAT. Com a nom general de cosas brodadas. **Broderia**.

«Los nostres... han guanyat sis estandarts, y quatre banderas, dels quals se embian al Rey dos estandarts en *broderia*; en lo hu está Sant Jaume al mitg...»

(Relació d'un fet d'armas del Marqués de la Motte en la guerra de separació.)

BROQUEL. Broquer.

[BROTXA.

«En est die se tingueren brassos a cerca que lo virrey havie fet desarmar cert cavaller de un broquer y una spasa, lo que es contra constitutio...»

(Diet. Mun. 18 Septembre de 1617.)

BROTXA. **Bronja**.

BROTXE. Fermall, tanca. | De llibre, tancador.

«Com Phelip hague rebut los diners que son pare li hauia trames, ell se abilla molt be de robes de brocat rocegant e de xaperia e ell tenia ja molts fermalls e cadenes de or e moltes altres joyes de stima.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo mestre de sentencies, ab dos tancadors.» »Virgili, de pergami, ab IV tancadors.»

(Inventari de 1483.)

BRUJAS. Com a nom geográfich. Bruges.

Bruges escrivian en 1405 als Concellers de Barcelona los consols y mercaders catalans d' aquella població.

BUBÓNICA (PESTE.) Peste de la glánola.

«Impediment perillos se diu, quant en lo lloch destinat pera les corts, y ha pestilentia, y si moren de la glanola engendrada de corruptio de ayre.»

(Lluis de Peguera. Práctica de celebrar corts.)

BUCH. Si bé aquesta paraula es llegitima y corrent pera expressar l'arna o rusch hont viuhen y treballan las abellas, aixis com també altras ideas del vuyt d'algun objecte, y, encara qu'hem trobat aquesta paraula usada en lo segle xv com a sinónima d'embarcació, los pochs que avuyla usan l'han refeta inspirantse en lo castellà. Nau.

[BÚFALO.

BÚFALO. Brúfol.

«Com tots se foren dinats anaren al gran mercat, lo qual trobaren molt be emparamentat de molts singulars draps de raç, e aqui corregueren *brufols* qui eren molt braus e son molt singular festa de veure.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Entre bous, brufols e camells eran passats. CL. milia per la gran prouesio que hauien feta pera fornir la ost.»

(Martí Johan Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

BUGÍA. Quan no's dóna com a nom de cert animal, sino d'objecte que s'encen pera fer llum. Candela.

Lo poble que parla catalá no ho diu d'altra manera.

Vejas l'article VELA.

BUGIR. Vogir, voltar.

«Lo caualler qui en batalla es vençut deu pensar sis coses: la primera es que la victoria deualla de Deu: la segona es que Deu qui la donada a altre la pot donar a ell: la terça es perque se humilie a Deu e a gents: la quarta es que dels majors princeps del mon son stats vençuts: la cinquena es que per sos peccats mereix axo e mes auant: la sisena es que la fortuna vogint la sua roda li plau axi.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch)

BUHÓ o BUHOR. Bafor.

BURDO. Groller, tant en sentit natural com en lo figurat.

BURRA. Quan ab tal paraula no's vol expressar la substancia grassa y oliosa de la llet, sino la femella del ase. **Asena**, ruca, somera.

[BURRO.

«No sols moral mes natural la llet altera, si de somera mama la llet lo xich pertret may porá ser cavall llauger.

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

BURRO. Ase, ruch.

«Ab gran escarn mes nat dins carn pel bou e ruch com rey e duch fonch conegut, servit, temut.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Qui dona l'os al ase y pall' al cà, Mostra que té poqueta sabiesa: Pus vol donar tot al revés quan fa, Car demostrant tenir molt gran simplesa;

En aquest temps v'em s'usa tal grossesa Que'ls sapients sostenen pobre stat Y'ls ignorants honra y prosperitat que per rahò te de ser lo contrari:

Huy mes que may v'em que á la pobretat Doctrina sta sugeta per desvari.»

(Pere Serafi.)

BUYDOR. Vuydor. Del llati vacuitas.

BUYT. Vuyt. Del llati vacuus.

BUYTRE. Voltor.

«Los luxuriosos son turmentats per voltors qui incesantment menjen lurs fetges inmortals.»

(Bernat Metge. Sompni.)

C

CABALGADURA. Cavalcadura.

«Y apenas la forradura en lo terme estampará la vostra cavalcadura, quan á tot lo lloch fará senyal de tanta ventura.»

(Francesch Vicens García.)

CABALGAR. Colcar, cavalcar.

Us de la primera accepció. Mallorca.—De la segona. Ramon Lull, Obras rimadas.

«Aufer descavalcá y ajudá á descavalcar al Compte, que no podia cavalcar ni descavalcar sino li ajudavan.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

CABALGATA. Colcada, cavalcada.

«En est dia festa del glorios St. Joan los senyors consellers al mati acompanyats de cavalles y ciutadans a cavall feren la cavalcada com es acostumat quiscun any.»

(Diet. Mun. 24 de Juny de 1612.)

[CABALLAR.

5-BARBRISMES.

CABALLAR. Lo propri dels cavalls o lo que se'ls sembla. Cavallal.

«Cavallal cosa de bon cavall», se llegeix en lo Vocabularius de Nebrija, publicat per Fra G. Busa.

CABALLERISSAS. Estables.

CABIDA. Cabuda.

CABILDE y

CABILDO CATEDRAL. Capitol catedral.

CABO. ¿Perque no podrian dirse caps als qu'en l'exercit s'anomenan cabos? En los Preludis Militars, de Domingo de Moradell, obra d'una época en que l'idioma anava ja mólt cap per avall, encara's deya caps d'esquadras.

CADÁVER. Cadavre.

CADENCIA. Cayent.

Son d'us fins vulgar las expressions: «Aquest vestit tè molt bon cayent», «lo cayent d'una tonada», etc.; per lo que's veu qu'en nostre idioma lo derivat del llatí «cadente», a mes de la accepció musical, ne té d'altras.

CÁDIS. Nom geográfich. Cális.

«Calis illa de Spanya», se troba en lo Vocabularius Aelii Antonii Nebrissensis, publicat per Fra Gabriel Busa.

CAHÍS. Mida. Cafís.

«... una ni ha (d'heretat) entre les altres pera cullir pa..... que si cullen tres cents cinquanta cafisos de gra mesura de Tortosa, que son de Urgell mes de cinch cents cafisos, y de la vostra mesura valenciana mes de mil.»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

[CAIN.

CAIN. Caim.

«Com Adam fon en la vall de Ebron comensa a viure de la sua suor e hach dos fills, Caym e Abel. E per raho del sacrifici de les besties cresch a Caym enveja contra Abel. Cor Abel offeria del millor bestiar que havia. E Caym offeria del pitjor.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

CAIXA. Es paraula ben catalana que s'aplica a un objecte vuyt per ficarhi alguna cosa; mes açò dèu entendres sols tractantse de mida gran y de materia resistenta. S'incorre en castellanisme dient: «caixa de cartró, caixa de pendre tabach», ja que llur veritable nom es capsa.

«E apres alcuns dies lo Cardenal ach un rossinyol, e mes lo en una capça, eacomanala al dit servidor, dientli ques guardas que no obris la dita cabça, que si la obria que de continent lo gitaria de casa sua e de tot son benifet. Lo dit seruidor pres la dita cabça; e con fou apartat en sa cambra comença a parlar en si matex: E que pot esser en aquesta cabça ques puxa perdre? e pus que negu nou veu nou sabra lo Cardenal. E ell vençut de la tentacio obri la dita cabçà, e lo rossinyol que era dins tantost isque se vola, e anassen.»

(Recull de Eximplis.)

CAIXA DE FUSELL, PISTOLA, TRABUCH o CARRABINA. La part de fusta que hi ha en cada una d'aquestas armas. Encep.

A la vila de Ripoll hi havia hagut molts armers, y allí 's treballavan lo mateix los panys y canons que'ls enceps.

En un document del Arx. Mun. hem llegit de cert fuster qu'era, també, encepador.

[CAIXAL.

CAIXAL. Queixal.

«Cóm lo Rey se fou leuat pres vna lança que troba en terra, e mes se a poch a poch entre la gent, e acostas tant enuers Tirant, e tirali un bot de lança, e perço com no tenia bauera donali en mig de la galta, e derroca li .iiij. que-xals de que perde molta sanch...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Queixal diuhen en la provincia de Lleyda.

En lo diccionari de Labernia se troba la expressió «menjar á dos queixos».

CALABRE. Cadavre.

CALAFAT. L'ofici qu'expressa aquest nom, la majoria de la gent lo confon ab lo de mestre d'aixa. Calafat es lo qui tapa forats y junts de naus ab estopa y quitrá; mestre d'aixa lo qui fa la obra de fusta de la nau, per lo que li serveix mólt l'aixa.

Aquesta confusió no es gayre extranya per quant los d'un y altre ofici solen treballar mólt aplegats y a Barcelona formaren un sol gremi des de 1711.

CALAFATEJAR. Calafatar ne diu Onofre Pou.

CALAT. Vogit, reixat, trepat. | Amarat.

Per l'us de la primera forma vejas l'article BUGIT.

«E con lo dit Polonio ho ach oyt, tentost gita de si la garlanda que tenia en lo cap, e despullas de les vestedures trepades e desones tes que portaua.»

(Recull de Eximplis.)

CALAVRE. Cadavre.

[CALDO.

CALDO. Brou.

Encara's diu «brou de pa».

CALENTAR. Escalfar. || Fer tornar ruenta al foch alguna cosa. Caldejar.

CALESSA. Nom de carruatge. Calès.

«Si vas á Montserrat, ves per Sant Lluch, Que no't picará 'l Sol, per mes que't toch, No vajas ab calés (*), gasta mes poch, Ves com madò Guilleuma, sobre un ruch.

Veurás allí unas perlas com un truch, Las esmeraldas com un plat de foch, Los diamants mes grossos que un gran roch; Entre las llántias mira la del Duch.

Si pujas á la hermita del bon grech, Com molt no facias lo xerrich xerrach, Veurás pinsá que pren pinyó ab lo bech, De la ma del que va vestit d'un sach: Altres cosas veurás, que jo no aplech, Perqué no caben en aquest buyrach.

(Pere Serra y Postius. 1747.)

CÁLIS. Per mes que algunas, pocas, vegadas en escrits dels bons temps hem llegit aquesta paraula, la que tenim per bona y que ha perseverat des de segles es cálzer. No diuhen cális avuy sino 'ls que's pensan parlar fi no parlant câtalá.

CÁLIT. Calt, calent.

«... ¿per qual natura es laygua del pou calda en iuern e de stiu freda?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

CALOR (LO). La calor.

Vejas l'exemple posat en l'article PORO, hont se diu la calor.

[CALÓ.

^(*) Ço es, no vajas ab lo carruatge aixis anomenat.

CALÓ. Com a forma diminutiva popular del nom Miquel. Queló.

CALVICIE. «Calvesa de cabells», se troba en lo Vocabularius Aelii Antonii Nebrissensis publicat per Fra Gabriel Busa.

CALLO. Ull de poll o altra duricia.

«Çabata streta, qui apar ben feta al mirador e fa dolor e ull de poll' al peu del foll.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Se diu generalment per tota Catalunya.

CAMADA. De bestias. Llorigada. || En sentit figurat, aplicantho a personas. Llorigada, quatreta, llopada.

CÁMARA. Cambra.

CAMARER. Cambrer.

CAMARERA: Cambrera.

«Con lo cambrer veu star en tal punt á la Comtesa, molt spantat sen torna al Rey ab la cara molt alterada.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo cambrer del Emperador sentia be les paraules de lamentacions que feya Tirant.»

(Ibidem.)

CAMBISTA. Cambiador.

Cambiador y cambiadors, se troba en divers documents, entre altres en un del segle xv que forma part d'un lligall pertanyent a gremis en l'Arx. Mun.

[CAMILLA.

CAMILLA. Llitera, civera.

CAMISETA INTERIOR. Samarreta.

CAMPANILLA. Campaneta. || Gargamellò.

«Sant Antoni va per mar du una campaneta al costat. La campaneta fa ninch, ninch; tots los peixos van surtint.»

(Relació popular.)

CAMPBORDON. Nom de població. Camprodon. CAMPEÓN. Campió.

- CAMPESTRE. Paraula qu'hem vist usada algun colp péls antichs. Camperol sembla mes, repri de nostre idioma.
- CAM-PRO-DON. Alguns pronuncian malament aquest nom aplicant la p al comens de la segona sílaba, quant dèu ser final de la primera. Ha de pronunciarse aixís: Camp-ro-don.
- CAM-PRU-Bl Mala pronuncia d'aquest nom de casa. La veritable es: Camp-ru-bí.

CANASTRÓ. Canastó.

«... dos canastons de fust de pesar moltons, o altre bestiar.»

(Notularum 56., fol. 11 girat. Arx. Mun.)

CANDELABRO. Canalobre, candelobre.

«Ue al monestir, e porta lo canalobre de coure, e lança lo dins en aquella font, e veuras con tot sera regalat e fus. E labat porta de continent lo candelobre e gita lo dins la font, e decontinent regala aixi con si fos cera mesa en .j. foch.»

(Recull de Eximplis e Miracles.)

«En les vespres al magnificat acompanyen [CANGREJA.

tots... al Prevere que va al altar dels majors en dignitat, ab sis canalobres de argent grans y dos encencers...»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

CANGREJA. Terme de náutica. Vela de crossa.

CANSANCI. Cansament.

CANTAR. Esta paraula es catalana usada com a verb; mes no quan ab ella s'expressa la idea d' una sola posada mólt curta y mólt en us fora de terra catalana. Corranda, follia.

CANTÉR. Pedrapiquer o picapedrer, quan se pren, en general, pél qui pica pedra. || Quan se vol expressar unicament lo qui treballa á la pedrera. Trencador de pedra.

Pedrapiquer y picapedrer se troban en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

En una concordia feta en lo segle xv entre mestres de casas y molers, existint en l'Arx. Mun., se fa distinció entre molers, trencadors y picadors de pedra.

CANTI. Canter.

«En lo sonar del canter coneix hom si es sencer o no.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«Apenas te set en publich; mes sabla á voltas fingir, posant lo morro en un cánter y bufant de part de dins.»

(Francesch Vicens García.)

«Deu te guart, perleta mia, Suplichte vullas ohir

[CANTO.

tres o quatre parauletas mentre'l cánter se va omplint.»

(Idem.)

CANTO. No com a temps del verb cantar. Cantell, gruix.

CANYAMÁS CANYAMASSO Canamás.

«Item dos matalafs ab cubertes groges e verdes e sotanes de canamas vermell.» 1486.

(Arx. mpal.-Notularum, vol. 5nt., fol. 4.)

CANYELLA. Aixìs tractantse del òs de la cama com de la escorsa que serveix d'especias. Canella.

«Per un pa de sucre e canella vj sous iiijo», se llegeix en un llibre de comptes del monestir de Montalegre. (De 1503 a 1531.)

CANYERÍA. Canonada.

CAP. La expressió al fi y al cap es de forma castellana. Al cap y a la fi.

CAPACETE. Cabacet.

«Com Tirant fou en terra molt hague a fer de poder se leuar, perço com lo cauall tenia sobre la cama: ab tot aço ell feu tan gran sforç de si que ell se leua de peus, e caygueli la bauera del cabacet que portaua...»

(Johanot Marterell. Tirant lo Blanch.)

CAPDAL. Hem vist usar erradament aquesta paraula en lloch de cabal.

CAPERUSSA. Caparó, caperó.

Se troba en Ramon Lull.

[CAPILLA.

CAPILLA. Volent expressar lo vel blanch que's posa a las criaturas al batejarlas. Capida.

«Aquest ben voler que tinch ab la capida ho prengui e ab la mortalla ho dexare.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CAPISCÓL. Cabiscól.

«Ay, de la negra samarra senyal aduga!
O, capó fer, lletja tortuga e rot de coll!
Ves a cridar lo cabiscol; digues que vinga.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

«E ladonchs lo sots cabiscol dixli una paraula que es molt vergonyosa de dir...»

(Recull de Eximplis.)

CAPITAL. Com a quantitat de diners que guanya.

Cabal, cabals. Com a cosa primera o qu'está
en primer lloch. Capdalt. || Principal.

CAPITAL (LLETRA). Capiletra.

«Item per capletrar vn libret de capitoles e oracions del cor vj. sous.»

(Arx. Mun. Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503 a 1531.)

«Per fer les *capletres*, a la taula dels sants de .3. libres iij sous.»

CAPITONAT (SETIAL o ESPATLLER). Banovat, enconxat, encoixinat.

En lo Diet. Mun., tractanse de sentadas, festas y actes de cerimonial, sovint se parla de seure en «banchs banovats».

La paraula enconxat es d'us encara, sobre tot en certs teixits que semblan encoixinats.

[CAPTA.

CAPTA. En l'accepció de nom. Acapta o acapte.

«Item que los dits consols sian tinguts acullir tots dissaptes los diners del acapte de la... confraria...»

(Privilegi concedit per Felip III al gremi de calafats de Barcelona en 1599.)

CAPTAR. Demanar almoyna. Acaptar.

Us. Lacavalleria.

«Bona fora la pobresa e lo acaptar si no fos Deu vos en do.»

(Máxima antiga.)

CAPUTXA. Capulla.

«E tentost lo dit abat ab tots los monges del seu monestir cavalcant en sos muls e palaffrens sens armes alcunes, meses sobre lurs caps les capulles dels abits, vengren en la dita heretat o camp...»

(Recull de Eximplis.)

CARBASSA. Carabassa.

CARBUNCLO. Com a pedra preciosa. Carboncle.

«E sobre la roba portaua la deuisada senyora cenyint un cint de fil dor tirat tot sembrat de diamants, robins, baxos, safirs e maragdes molt grossos qui lançauen molt gran resplandor: en los seus pits portaua un reluent caruoncle, lo qual del seu coll vna madexa dor de fil tirat sostenia, e ligada a la francesa».

(Martí Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

CARCELER. Carceller.

CAREAR. Acarar, encarar.

CAREIG. Encarada, encarament.

CAREIXER. No tenir, tenir falla, estar mancat d'alguna cosa.

CAREO. Encarament, encarada.

[CARGA.

CARGA. Lo que's carrega y lo que fa'l pes de tres quintars, cárrega. Y móltas altras accepcions.

«Encara es tengut lo senyor de la nau: quel mariner pot carregar e descarregar les sues portades ab la barca de la nau, deuenli ayudar los altres mariners.»

(Llibre del Consolat de Mar.)

«Dar la carrega, es disparar tots junts.»

(Domingo Moradell. Preludis militars.)

CARGAMENT. Cárrech, cárrega.

CARGOL. Tant en l'accepció d'animal y en la de rosca com en altras. Caragol.

«Ves á buscar espinachs, minyona, puix tant ho vols; mes guarda que'ls caragols no't toquen ab sos llimachs.»

(Francesch Vicens Garcia.)

«Costara la fusta de las bancaças per tenir las canals, y las matexas canals, y posts de trastalladors, y los caragols per alçar, y baxar los trastalladors y jornals de obraro.—1000 lliures.»

(Discurs estampat, insert en lo Diet Mun. 1627.)

CARIZ (PRESENTAR MAL). Presentar mal aspecte una cosa, ser de mal flayre.

Us popular.

CARLISTA. Carlí.

«Montanyas de Busa que tan altas sóu, ¿no voldriau dirme los carlins hont sòn.»

«Vosaltres pagesos que crieu conills,

[CÁRLOS.

crieulos ben grassos péls pobres carlins.»

(Coblas populars.)

CÁRLOS. Nom de Sant. Cárles.

Carles s'anomena en la Cort de Montsó de 1542 al Emperador nét dels Reys Catòlichs.

CARNATGE. Carnalatge.

CARNAVAL. Carnestoltas.

«En una ciutat stauen dos homens lo dimarts de carnes toltes en una tauerna, e stigueren sopant tro a la mitja nit. E lo dimecres per lo mati anaren a la tauerna en la qual estigueren beuent tro que tocaren a missa, e dix la un: Be hauem vuy dejunat; e axi anem a la sgleya pendre cendra. E laltre scarnint de la cendra, dix: Asseute, e jo dar te cendra. E tentost pres de la cendra del fogo, e mes sen sobre lo seu cap. E tentost per son pecat vench tant de pols a la sua cara, que obrint la boca per cridar que li acorréguessen, li entra tant de pols e de cendra en la boca que decontinent lauccis que no li pogueren donar algun remey.»

(Recull de Eximplis.)

CARONTE. Nom propri mitològich. Carón.

Vejas l'exemple del article AQUERONTE, hont se troba'l nom Carón.

- CARRERAS. En sentit de corre gent esparverada.

  Corredissas. || Cóssos de personas o d'animals.
- CARRET. Té la significació de carro xich; pero algú comet castellanisme usant est vocable per indicar la pessa tornejada en que's plega 'l fil. Rodet.

CARTA.

CARTA DESCLOSA hem llegit, aplicant la expressió a una carta feta perque tothom pogués llegirla. ¿Com podia ser desclosa, si may l'havian clos? Carta oberta.

CARTELA, solen dir nostres escultors de talla a lo qu'en castellá 's diu «ménsula» y en catalá permódol, en general. Onofre Pou ne diu cartó, y, pensant en aquesta forma y en lo barbrisme CARTELA, judiquèm que una y altre provindrán de que antigament se posavan permòdols esculturats ab cartells o cartons sols o bé aguantats per figuras.

CARTÍLAGO. Tendrum.

En lo Thesaurus d'Onofre Pou.

CARTÓ. Cartró.

«Tant sos usatges antichs Barcelona un temps guardá, que ab cossos sants los comprá ab alguns dels sants mes richs; y en estos segles inichs; han passat en cartroners y en mans de vils saboners, y ab novas constitucions, son los bandolers barons, y los barons bandolers.»

(Francesch Vicens García.)

CARTUIXA. Cartoixa.

Cartoixa 's llegeix en un llibre de comptes del segle xvi, pertanyent al monestir de Montalegre, per exemple.

CARTULINA. Cartronet fi.

CASA AISLADA. Casa a quatre vents.

[CASA DE MONEDA.

CASA DE MONEDA. Ceca.

«... donar llicentia y facultat als magnifichs concellers de Barcelona que ells y no altra persona pugan fabricar o fer fabricar en la seca Real de la present Ciutat la moneda catalana a la lley y qualitat...»

(Diet. Mun. 5 de Janer de 1614.)

- CASAS CONSISTORIALS. Casa de la ciutat, de la vila o del comú, segons sia la població de que's tracta.
- CASCO. La pessa d'armadura que cobreix la testa. Capell. || Lo baix de las potas dels cavalls, ases y muls. Unglot.

«Capeyl de ferre es donat a cavayler a significar vergonya, cor cavayler sens vergonya no pot esser obedient al ordre de cavayleria.»

(Ramon Lull. Libre del ordre de cavayleria.)

- CASER. Com a qualitat propria de casa. De CASERO. casa, casolá. Proprietari de casa.
- CASILLA. En sentit de casa per estar de guarda un o pochs homes. Caseta, barraca y, també, quan allí 's cobran drets, colecta.
  - «... lo denunciar y pagar los drets se fa junt o deuant la finestra o la porta de la caseta ahont resideixen los collectors.»

(Document de 1691 sobre una presa d'estamenya blanca. Arx. Mun.)

CASTIDAT. Castedat o castetat.

«Deu hauer castedat lo princep, la qual es bellea en tots los homens, mas en princep ha singularitat de bellea: res no es mes bell que princep cast, ne mes leix que princep luxurios».

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

[CASTILLA.

CASTILLA. Castella.

Castella's troba en crónicas, documents oficials y tota mena d'escrits en nostra llengua, des dels primers temps d'aquesta, fins, almenys, a tot lo segle xvii.

CATAFAL. Cadafalch.

CATALANISTA. ¿No estaria mes en armonia ab lo geni de la nostra llengua dir catalanesch? Creyèm que valdría la pena de ferho, encara que no fos sino perque'ls catalans no's confonguessen ab tants y tants «istas» que no fan sino mal á Catalunya.

Ramon Muntaner, en la seva crònica, diu:
«E aquest En Corral de Llança exi hu dels
bells homens del mon, e mills parlant e pus
savi, si que en aquell temps se deya, quel pus
bell cathalanesch del mon era dell e del dit En
Roger de Luria: e no era maravella que ells,
axi com davant vos he dit, vengren molt fadrins en Cathalunya, e nudrirense de cascun
loch de Cathalunya e del regne de Valencia tot
ço bo ne bell parlar los paria ells aprengueren.
E axi cascu dells fo lo pus perfet cathala que
nengun altre, e ab pus bell cathalanesch.»

CATARRO. Cadarn.

CATÁSTROFE. Terrabastall, desgracia terrible. || En sentit familiar. Daltabaix.

CAUDAL. En accepció de quantitat de diners, de bens o de materials. Cabal, cabals.

«Y encara que mon cabal no sia prou bastant pera instruir perfetament acerca les dites coses, lo ques deu;..... la bona voluntat ab queu

[CAUDALÓS.

fas suplira la falta», diu Lluis de Peguera, referintse à lo contengut en son llibre Práctica, forma y stil de celebrar corts generals en Catalunya.

CAUDALÓS. Cabalós.

Ramon Lull. Obras rimadas.

CAURE LA LOTERÍA. Traure la rifa.

CAURE UNA FESTA en tal o qual dia de la setmana. Escaures en tal o qual dia.

CAUTERISAR. Calterisar.

«Ferro per calterisar. Cauterium, ij, cauteris», se troba en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

CAUTIU. Catiu, captiu.

«L'aucell catiu dins de la gabia pres
No dexa pas per sa cativitat
De fer son cant com si libert se ves
Passant millor aquella adversitat:
Perço l'hom deu en tot ser avisat
Qu'en temps advers s'ha d'avorrir tristor
Prenent delit per alegrar son cor;
A pendre enuig es cercarse la mort,
Gastar son cor per sobres de dolor,
Y bandejar de si pler y confort.»

(Pere Serafi.)

«... los Sors. Concellers reberen letras dels Jurats de Menorca y juntament foren avisats per part del Sor. Virrey que de Alger se aparellava una armada de setanta naus que era arribada alla ab una gran presa de catius de mes de mil sinchcents y ques tenia per cosa certa que yindrien sobre.... Menorca.»

(Diet. Mun. Primer de Novembre de 1617.)

CAUTIVITAT. Captivitat, cativitat.

«Era un saui juheu que longament studia

[CAVALLAR.

6-BARBRISMES,

en sa ley, e marauellauas molt fortment de la captiuitat hon stat tan longament; car en lo temps ans de Christ foren en dues captiuitats per alguns grans falliments que faheren; empero lur captiuitat hac fi, car en la una stegueren .cccc. anys, e en laltre .lxx. anys; mas en aquesta que son, han stat mes de .m.cc. anys sens que no saben perque.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

CAVALLAR. Cavallal.

Vejas l'article CABALLAR.

CAVALLERISSAS. Estables.

CÁVAT. Cávech.

«Item iiij magalls e dos cauechs.»

(Notularum 56., fol. 11 girat. Arx. Mun.)

CAYADO. Callada se troba mes d'un colp en lo Vocabularius de Nebrija, publicat per Fra G. Busa.

CAYRO. Nom geográfich. Cayre.

«... posa Guillelmus Gallicus, in Corona sua, que tot lo mon deu hauer en honor lo Cayre, on sta lo Solda de Babilonia, car a tot lo mon tramet sucre e copia de specieria.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

CEDILLA. Vejas mes avant l'article Ç.

CEDIR. En lo sentit de no resistir una persona o cosa. Donarse. || No poder resistir. Desdir.

CEDRO. Cedre.

CÉFIRO. Zefir.

CEGAT. Encegat.

«Si donchs... aço feyen los gentils encegats per la vanitat mundanal, quan mes deuria lo crestia...» etc.

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

[CEGO.

CEGO. Orb, cech.

«Axi com l'orb sens guia va errat E no veu com entra y surt del cami, Nostre apetit no pot fer de per si Bè sens rahò, é si'l fa mal format.»

(Ausias March.)

«Altres son cech? e sens ulls, e tenen taules ben parades, ab molta vianda, e veuen arpies, que son aucells ab cara de donzella e ab peus de gall, quils leven la vianda davant e apres ensutzen les taules.»

(Bernat Metge. Sompni.)

CELOS. Ira o dolor per la sospita o seguretat de que la persona amada dirigesca son afecte vers algun altre que no sia hom mateix. Gelosia.

«Sol y solet, julivert vert.; Malhaja la gelosia!»

(Cant popular.)

«Contaminant la sua fe, no se perque, sols *gelosia* crech la movia.»

(Jaume Roig, Libre de les Dones.)

CENCERRADA. Esquellots, esquellotada, CENDAL. Cendat.

e la esposada en sa posada, e lo mantell de terçanell

[CENICIENTA.

e de *cendat* desabrigat...»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CENICIENTA (LA). Nom de l'heroina d'una rondalla popular. La Cendrosa, la Ventafochs.

CENISSERO. En l'accepciò de platet pera tirarhi la cendra quan se fuma. ¿No podria dirse cendrer, lo mateix que'l drap hont se posa la cendra en la bugada?

Aixís hem sentit anomenarho a mes de hu-

CENYIDOR. Cinyell.

«En los libres dels passats E les histories antigues Veurets que les maluestats Que pel mon se son seguides Enuege les ha cegnides De son sinyell verament: Les gents al comensament Pel divis foren partides.»

(Fra Entelm Turmeda. Cobles de la divisió del Regne de Mallorques.)

CENTAURO. Centaure.

«... é si los gegants e los centaures per crueltat se fehien posar escrits de llahors...»

(Arenga del Rey Martí. 1406.)

CENTÍMETRO. Centimetre.

CENTINELLA. Guayta.

«Tot senyor de nau ó leny es tengut que en continent que parteix d'allá on haurá levat viatge e haura feta vela, ell deu partir ses guaytes que guayten en la nau ó leny...»

(Llibre del Consolat de Mar.)

CENTINELLA (FER). Guaytar, fer guayta.

[CENTRO.

«E es axi, que aquells qui guayten anant ab veles, si s'adormen á la guayta, de tot aquell iorn no deuen beure vi.»

(Llibre del Consolat de Mar.)

CENTRO. Centre.

«Si vols saber la latitut de qual te vullas planeta de les sobiranes minuaras son auge del seu mig moviment egualat e hauras son centre egualat...»

(Pere Gilbert y Dalmau Flanes. Tractat d'Astrología.)

CEPA. Cep, en l'accepció de planta que fa 'ls rahims.

CER. Acer.

«Als comtes coronauen ab corona de cuyro, al marquesos de açer, als duchs de argent, als reys dor, als emperadors corona ab set corones dor.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CERCA. Com a substantiu. Tanca, clos. || Com a adverbi. Prop.

CERCA. Prop, proper, prohisme.

CERDAS. Sedas, diuhen los sabaters als pèls de porch que'ls serveixen pél séu ofici.

«Seda axi com de porc. Seta, e», se llegeix en lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa.

En la llengua francesa passa, també, que la paraula «soie», tant vol dir pèl de porch com lo bri subtil filat per las cucas, del qual se fan los mes richs teixits.

CERDENYA. Nom de l'illa d'Italia. Sardenya. CERILLA. Candeleta.

CERTESA. Sens afermar que aquest mot no sia [CESSÁREO.

catalá, semblan esserho mes certitut y certenitat.

Us. Popular en abduas formas.

«Diu Boeci: que fortuna descobre la certenitat dels amichs.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

CESSÁREO. Lo mateix com a nom de Sant que com a adjectiu. Cessari.

«Lemparador Julia aposteta anaua a combatre contra los de Persia, e menassa a sent Basili que quan tornas que destrouria la ciutat Cessaria.»

(Recull de Eximplis.)

Lo nom de fonts Cessari hi ha qui'l porta avuy en dia.

CESSE (DONAR LO). Donar comiat, en lo sentit d'ordenar que una persona deixe d'exercir cárrechs que tenia. || Despatxar se diu usualment referintse a treballadors d'oficis mecánichs y a criats.

CETRO. Ceptre.

Us. Joan de Resa.

«Esta priora mare, senyora, está á la dreta regina feta celestial, ceptre real te é corona al cap redona.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CEUTA. Nom geográfich. Cepta.

«... et puis que romanga aquella pau entrels [CICERÓN.

Digitized by Google

vostres fills et los nostres en tal manera que vos nos façats ajuda a pendra Cepta. . . .

et si mes dun an estaven los cavallers en pendre Cepta vos darem tot quant la quantitat del an sera.»

(Conveni entre'l rey d'Aragó y 'l de Marroch. Any 1274. Arx. de la Corona d'Aragó.)

CICERÓN. Nom propi. Cícero.

«Parla com un Cicero.»

(Comparansa popular.)

CIEGAS (A). A ulls cluchs.

CIEGO. Cech, orb.

Vejas l'article cego.

CIERRE. Acció o efecte referent a tancar portas, establiments, termenar festas, etc. Tancament y en alguns cassos clausura. || Tractantse de panys o altres mecanismes pera tancar. Tancaduras. || De llibre o altras cosas semblants. Tancas, tancadors. || De llibres de comerç, d'actas, etc., en sentit figurat. Clohenda.

«Item un altre libre apellat Almanach scrit en pergamins ab posts de fust nues ab dos tancadors de fil de diverses colors.»

(Inventari de la llibrería del Rey Martí.)

«Clohenda de llibres» se troba en los Capìtols de Corts de 1481.

CIERVO. Cervo.

«La ovella fuig al lop; la rata al gat; la perdiu al falco; lo cervo, als cans. Los ocells fan nius; les feres, cerquen cavernes en que habiten; els peixos, roques en que s meten.»

(Bernat Metge. Sompni.)

«Lo cervo qu'es nafrat cerc' aygua clara per refrescar tenint mortal ferida;

[CILINDRADOR.

si troba font o riu prest se declara de ben curar y renovar sa vida; tal so nafrat, mas se qu'es molt avara qui'm pot donar la sanitat complida, que te per be de pura set matarme primer que may no vulla remediarme.»

(Pere Serafi.)

CILINDRADOR. Cilindrayre.

Us. Entre la gent del ofici.

CIMACI y

CIMACIO. Cimasa o gola.

CIMACIO INVERTIT. Cimasa o gola revessa. Se troba en Onofre Pou.

CIMENTAR. Es l'acció d'aplanar los fusters la sola del ribot o de la garlopa; pero no'l fer o establir fonaments. Fonamentar.

CIMENTS. Fonaments.

«E hauent ja rebut los dits juheus gran partida del dit tresor e fets ja los fonaments del dit temple, fou feta terratremol...»

(Recull de Eximplis.)

CÍNGUL. Cinyell.

CINTA de fil o de cotó. Veta.

CINTA (ESTAR EN). Estar prenys.

Diu Jaume I: «E quan la Reyna nostra mare se senti prenys, entrassen a Montpestler.»

CINTO. Cint.

Vejas l'article CARBUNCLO, hont se troba usada la paraula *cint*.

CINTURÓN. Cint y, ab mes proprietat, cintó, si's vol fer diminutiu.

«... que dins la present ciutat ne suburbis de [CINZELL.

aquella palesament ne amagada gos obrar o fer obrar cints alguns bosses escarcelles o altres qualsevol obres de dit offici de pells de molto sino de cordouans...»

(Suplicació del mercers demanant ordinacions pels cinters. Segle xv. Arx. Mun.)

«—Si voleu la cordonera o'l cintó del davantal...

—Jo no vull la cordonera ni'l cintó del davantal, sino las pometas blancas qu'en lo vostre pit portau.»

(Cant popular.)

«Item per un sint per Andreu .iij. sous.»
(Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503 á 1531.
Arx. Mun.)

CINZELL. Cisell.

CÍRCOL. Cerch, cercle, cèrcol.

La primera forma 's troba en Joan de Resa. En quant a la segona, Ramon Lull es autor d'un Tractat de la quadratura e trianglatura del cercle.

CIRCULAR. Com a verb. Corre. || Voltar, donar lo tom, rodar.

CIRO. Nom d'home. Cir.

«E Na Thamar ano feu matar lo gran rey Cir e feu partir lo cap del cos sense repós?

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CISANYA. Com a mala herba que's cria en los sembrats. Cugula. || Com a cosa que pertorba

[CISNE.

las ideas o fica lo divís entre las personas. Zi-sania.

«Axi mateix hem vistes IIII letres trame ses.... a homens ciutadans daquexa ciutat e aço per sembrar divis e zizania...»

(Carta del Rey Martí als Pahers de Lleyda. 19 de Juny de 1413.)

CISNE. Cigne.

«De quiscu en particular lo cant y notable vol impossible es explicar puys es poc los comparar al Signe y al Rossinyol.»

(Libell de la inmortalitat de l'anima nostra.)

CISTER. Orde religiosa. Cistell.

«Un abat del orde de Cistell vench deuant Felip rey dels romans sobre alcuns negocis del seu monestir.»

(Recull de Eximplis.)

Vejas, també, l'exemple del article MANDATO, tret del mateix llibre.

CLARABOYA. Badalot.

CLASSE. Mena, lley y també sort en l'accepció de calitat. || Estament, condició, categoría social.

Us de l'accepció darrera. Ramon Lull. Obras rimadas.

CLASSIFICAR. Sortejar.

A Sabadell y a Tarrasa hi ha mólts sortejadors de llana.

«Tarifa de tota sort de teles, de llautó, aram, ferro, acer» etc.

(«Tarifa dels preus» etc. 1671.)

CLAUDIO. Nom de Sant. Claudi.

[CLAUSTROS.

Claudi trobém escrit, entre altres llochs, en un llibre de comptes del monestir de Montalegre, anys de 1503 a 1531.

CLAUSTROS (LOS). Las claustras.

«En est die del benaventurat Bisbe y Martir St. Sever los Sors. concellers anaren á la Seu y ohiren lo offici y sermo y per causa de la gran pluja se feu la professo per les claustres.»

(Diet. Mun. 6 de Novembre de 1617.)

CLAVASSÓ. Aquest mot que posa Labernia com equivalent del «clavazón» castellá, es un barbrisme. Claus, en l'accepció de trossos de ferre o acer ab punxa, y clavó.

«...que tots perns | clauo | e altres ferramentas haien esser fets per lo farrer de la ciutat...»

(Suplicació dels ferrers de la ciutat, segle xv. Arx. Mun.)

CLAVÍCULAS. Com a òssos que van del pit al muscle. Ansas del coll.

Onofre Pou, en son Thessaurus diu que les anses del coll «van de les espatlles a la post del pit, y toquen la primera costella».

CLEMENT. Nom de Sant. Climent.

«E sent Pere entes tantos que aquella era la mare de sent *Climent*, e dix li: Yo te mostrare ton fill *Climent*.»

(Recull de Eximplis.)

CLIENT. Parroquiá.

CLÍMAN. Clima.

CLOACA. Claveguera.

«Dit die (26 de Janer de 1752), á la claveguera que está á la embocada del carrer de casa D. Jaume Brondo y surt al Born, sorti un

[CODEJARSE.

diforme drach ab una colle com á colle de bou y sen duya una miñone de circa de dos anys, pero cridant dita miñone acodi gent y la va dexar dit drach y sen entrá dins la claveguera: se fan diligencias á veure si sortirá per metarlo.»

(D'un dietari de Palma de Mallorca.)

CODEJARSE. Vejas Colzejarse.

CODICIAR. Cobdiciar, cobejar.

«Lo terç peccat fo avaricia, cor ell cobeja mes que no li era atorgat.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

CODICIÓS. Cobejós, cobdiciós.

«Per tal que negu no pens que de tal regiment jo sia molt *cobejos*, plau me altre sia elet, en la electio del qual tostemps sere aparellat.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CODICILO. Codicil.

«Mudí d'estil, fiu codicil del tot cassant é revocant lo testament.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

COHETS. Quets.

«E finalment tragueren un toro ab una vestidura li havian feta y ab ella molts quets, y al exir lo toro en la plassa posaren foch als quets...»

(Diet. Mun. 3 de Desembre de 1601.)

COLA. En l'accepció de materia que serveix per enganxar. Ayguacuyta, ayguacuyt. || Com a roba rossegant. Qua, ròssech.

Un document del segle xvii, pertanyent al [COLECCIÓ.

Arx. Mun. se refereix a un blanquer que fabricava pergamins y dels retalls ne feya aygua cuyt.

COLECCIÓ. Aplech, arreplech.

COLECTOR de tributs. Cullidor.

Cullidor en esta accepció se troba en molts documents del Arx. Mun. y en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

COLEGA. ¿Havèm de dirho aixís perqué aixís se diu en castellá? ¿No aniria millor dir confra-re? Los francesos bé diuhen «confrère».

COLGADURAS. Guarniment de draps o robas.

COLISSEO. Colisseu.

COLMO (SER LO o UN). Ser lo extrem mes gran. També si's diu ser lo non plus ultra, resultará de mes bon gust, per esser, si's pot dir, lo barbrisme clássich.

COLONIA. Com a nom geográfich. Colunya.

«Recompta Fulgencius que en Astrigoni, ciutat de Alemanya, vengue un hom per studi qui era de la ciutat de Colunya.»

(Recull de Eximplis.)

COLUMNA. Colona.

«Una sala excellent Sus la font edificada, Be son les colones. C. [cent.] Sobre la qual es fundada, Tota quanta es murada De jaspis verts e vermells, Colones e capitells Tot es obra florejada.»

(Fra Entelm Turmeda. Cobles de la divissió del Regne de Mallorques.)

[COLUMNA SALOMÓNICA,

«E hay un gran portal les colones del qual son de diamant, e sobre aquelles esta una torra de ferro fort alta, davant la qual seu Thesifone, ab vestidura sangonosa...»

(Bernat Metge. Sompni.)

COLUMNA SALOMÓNICA. Colona entorxada. Entorxada 'n diu lo Thesaurus d'Onofre Pou.

COLUMPIO. Gronxador.

COLZEJARSE AB ALGÚ. Traducció literal de la expressió castellana «codearse». Fregarse, en sentit figurat de tractarse o frequentarse ab algú.

COLZO. Colze.

COMBATENTS. Combatadors.

«E si lescuder es veyl e ha debilitat de son cors e vol esser cavayler, enans que fos veyl feu injuria cavayleria, qui es mantenguda per los forts combatadors, et es avilada per flachs, despoderats, e vençuts fugidors.»

(Ramon Lull. Libre del ordre de Cavayleria.).

COMBATIR. Combatre.

COMBINAR. Conjuminar.

COMENDADOR. Comanador.

«... com lo Sr. Regent Banyatos havia sentit molt que estant ell exercint son offici de visitador en sa casa era anat alli..... lo Comanador Xammar de la orde de St. Joan de Hierusalem» etc.

(Diet. Mun. 11 de Juliol de 1612.)

COMERCIANT. Comerçant, en totas las accepcions de nom, verb y particip.

[COMESTIBLE.

«Com de Judá pus char fill seu en Jacob feu entre'ls germans tribs comerçants fos preferit e reverit en Simò, Pere major prevere feu e clavari...»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

COMESTIBLE. Menjívol. || Cosa de menjar, bo per menjar.

COMIAT. Usat en los sentits d'acte de traure a algú d'una casa, carrech, ofici, etc., o de de-xarho ell, o bé de salutació y compliment entre aquell qui se'n va y'l qui no's mou, es propri y catalá. Encara que pocas vegadas, per sòrt, hem vist usar disbaratadament aquesta expressió per encarrech, comanda.

CÓMITRE. Cómit.

«Primo lo patro, lo comit lo sota comit, Algutzir...»

(Capitols del armament d'una galera de la ciutat pera custodia de las mars. Any 1492. Notularum 66. Arx. Mun.)

COMPANYERO. Company, companyó.

«Sgleya novella hont s'aparella altar y ara, taula si para hon menjarás mentres viurás, no'l fruyt vedat al qu'enganat

[COMPARACIÓ.

fonch l'hom primer per sa muller no dir porás que t'enganás ta companyona, d'Eva sa dona com Adam dix.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Si vos sou Partinobles certament molt me plaura que siam companyons, y que aném los dos.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

COMPARACIÓ. Comparansa, parietat.

COMPARTIMENT. Partió.

COMPLET. Complert.

COMPLERT (PER). Traducció literal de la frase castellana «por completo». Del tot, de cap a cap, de cap a peus, segons los cassos.

COMPONENDA. Composta.

COMPOSTURA. Adop de lo qu'es malmès. || Agensament.

COMPOTA. Tractantse de confituras. Composta.

«Totas confituras se fan de diferentes fruytes en conserva, ò composta com son de carabaça, de poncem, taronges, peres, alberginies...»

(Tarifa y postura de preus. Estampada en Barcelona 1653.)

En llatí, «composita». En francés antich, «composte».

COMPTE. Per mes que s'haja escrit aixis, fins per espay de alguns segles, la paraula qu'expressa títol de noblesa, no está bé.

[COMTE,

Compte vol dir acció y efecte de comptar y no comte, títol de noblesa derivat del llatí «comes».

COMTE. Vejas l'article compte.

CONCEJAL. Conceller, regidor.

CÓNCLAVE. Conclavi.

«Stants los molt reverent Arquebisbe e altres ambaxadors del principat de Cathalunya en la vila Dalcaniz, sobre los preparatoris de la Reyal succesio fou deliberat e accordat segons certament hauem sabut, per lo dit senyor Arquebisbe, misser Johan Dez pla, lo bisbe Dosca e altres, qui entreuenien en los dits preparatoris, que en lo conclaui de les nou persones hagues un Ciutada de Barchna», etc.

(Arx. Mun. Cartas comunas. 19 de Març de 1412.)

CONCLÒS. No'ns atrevirèm a titllar en absolut de no catalá aquest mot; pero ho resulta móltas vegadas la seva aplicació en lloch de acabat, termenat, llest.

CONCLUIR. Per indicar que una cosa está o estará feta. Acabar, finir, enllestir.

CONCLUIT. Vejas l'article conclòs.

CONCUBINA. Bagassa, amistansada.

«Qui no té dòna ni bagassa ell mateix s'apedassa.»

(Aforisme popular.)

CONDE. Títol de noblesa. Comte.

CONDESTABLE. Conestable.

«Conestable, dignitat», hi ha en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

CONDUCTO. Conduyt.

[CONFETTI.

7-BARBRISMES.

«Moles disformes de lleiges formes e monstruoses, mes son ventoses d'odre mig buyt, d'aygues conduyt.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CONFETTI. ¿Perqué'ns han surtit ara ab aquest italianisme pera denominar lo paper retallat que's tira en festas religiosas com la de Còrpus y en las profanas com la de carnestoltas? Paperets.

CONFINS (LOS). Las confinias.

«Los fills de Sem romangueren en Asia, e los fills de Cham poblaren Africa, e los fills de Japhet poblaren Europa ab les confinies de Hispania.»

(Pere Tomic. Historias e conquestas.)

CONRADO. Nom propi d'home. Conrat.

CONSERJE. Porter, portaler.

CONSERVA. Com a terme de navegació. Conservatge.

«Senyor de nau deu fer conservatge ab leny poch o gran, sils mercaders de la nau ho volen.» (Llibre del Consolat de Mar.)

CONSOLAR. Aconsolar.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.—Lacava-

CONSTANTINOPLA. Constantinoble.

«E puys com los turchs foren recullits en les galees, qui eren menys darmes, los mariners lexarense correr sobrells, e mataren ne be la meytat, e los altres meterense de sota; e axi

[CONTAGI.

- 44

hagren la major part daquells qui bons eren, e menarelos sen a Genova, els anaven venent per Pola e per Calabria e en Napols e en tot lloch; e daquells qui eren romasos en la part de Galipol non escapá negú, que lemperador hi hach molta gent feyta venir de Constantinoble, que tots mataren.»

(Ramon Muntaner. Crónica.)

CONTAGI. Contagió.

«Contagio, malaltía ques pega», hi ha en lo Vocabularius de Nebrija donat a llum per Fra G. Busa.

CONTELL. 1. Fulla d'acer ab un mànech a cada cap, pera rebaixar raigs de carros y llistons de cadira. 2. Eyna de tall clavada en un banch per l'anella que té a un cap, de manera que puga ferse voltar en tots sentits, y al altre cap un mánech per governarla, usada especialment pera fer esclops y formas de calsat. Coltell.

CONTENTAR. Acontentar.

Us. Lacavalleria.

CONTERA. Virolla, guaspa.

La paraula guaspa 's troba en un document de la confraria de guarnidors d'espasas. (Arx. Mun.) En la mateixa accepció de virolla se troba en Labernia.

CONTESTACIÓ. Contesta, resposta.

CONTINGUENT. Contenint.

CONTINUITAT. En mólts cassos, té mes carácter seguidesa.

CONTÍNUO. Continu, seguit.

[CONTRABANDO.

«Continu per lo durar», llegim en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra. G. Busa.

CONTRABANDO. Frau.

CONTRAMESTRE. De nau. Notxer. || De fábrica ó altre treball. Capmestre, cap de feyna.

«Contramaestre» diu al notxer Capmany en sa traducció del Llibre del Consolat de Mar.

«... é à cascu dels Fusters capmaestres (sian afegits) sinch diners, ultra dos sous quatre diners que acostumen de pendre per jornal.»

(Provisió del Rey Pere 'l Cerimonios apujant salaris dels treballadors de la Dressana.)

CONTRARRESTAR. En l'accepció de malmetre una idea u oposarshi. **Contrastar**.

«... e que algu de aquella obra no ho deia contrastar.»

(Privilegis otorgats en 1400 pél rey Martí als mestres d'aixa de Barcelona.)

CONVENI. Convinensa, avinensa.

«Si alguna convinença ó promisió ó obligació sera feta d'uns á altres en golf ó en mar...», diu lo Llibre del Consolat de Mar.

Avinensa, diu, en general, nostre poble.

CONVERSACIÓ. Conversa.

COPA dels arbres. Capsalada.

COPERO. Coper.

«Un bisbe havent gran set demana del vin per boure, e lo coper mes tot lo vi qui troba en lo barril per tal con ni hauia poch en la taça quel bisbe deuia boure.»

(Recull de Eximplis.)

COPLA. Cobla.

[CORASSA.

CORASSA. Esberch, ausberch, osberch, cuyrassa.

«Ausberch significa castell e mur contra vicis e faliments: cor en axi con castel et mur es enclos environ per ço que hom noy pusca entrar, en axi ausberch es per totes parts enserrats perço que do significança a lo noble coratge de cavayler com no pusca entrar en eyl traycio, ni erguyl, ni desleyaltat, ni nuyl altre vici.»

(Ramon Lull. Libre del orde de cavayleria.)

«E dir t'he que significa la cuyarassa que porta lo cavaller que li guarda tot lo cors. Significa la Sglesia que deu esser tota closa e murada de la defensio del caualler, qui deu anar contra totes les gents per defendrela.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CORASSON. Representació en pintura o esculptura del cor humá. Cor.

CORDA DE TRIPA. Corda de viola.

CORDONER. Quan no's diu del qui fa no mes cordons, sino del qui treballa en altres rams de passamanería. **Passamaner**.

CORDURA. Seny.

CORNETA. Com a esturment. Trompeta. || Expressant lo qui la sona. Trompeta, trompet, trompeter.

CORO. Cert nombre de personas religiosas que's reuneixen en lo temple pera cantar: lo lloch hont estas cantan: lo conjunt d'artistas qu' executan una composició de cant a móltas veus: la composició qu'ellas cantan. Chor.

[CORRAL.

«Al torn seu son tots los sants, Y prop d'ell son los chors nou, Y en un sol chor la veu se ou De sant, sant, sant en fins cants.»

(Doctor Ignasi Ferreras.)

CORRAL. Cort.

CORREATGE. Corretjám.

CORRENT (LA). Los catalans mes ingenus en lo parlar fan aquesta paraula masculina, a semblansa de lo que succeheix en lo francès. Axís, creyém que ha de dirse: «lo corrent de l'aygua», «lo corrent eléctrich.»

CORRERIAS. Corregudas.

«... lo Comte de Pallars Capita ensemps ab lo vaguer daquesta Ciutat e ab mossen Pere Figueres son a Hostalrich ab gran nombre de gent en manera tal temor alguna no han als dits ffrançessos ans tots jorns lo dit Comte los fa corregudes, e ja ne ha presos alguns.»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al Capitá general del exércit de la bandera de Barcelona. 28 Juliol de 1462.)

CORRETATGE. Correduria.

CORRIDA. Com a adjectiu. Confosa, avergonyida. || Astuta a causa de tenir mólta experiencia, sobre tot en la murriesca, que la sap
llarga. || Coma substantiu. Correguda. || Corredissa. || En sentit d'espectacle de corre, ja
sia personas solas o personas y bestias. Correguda, cós.

«... devant dita casa o posada del conseller, perordre dels jurats de dita ciutat (Çaragoça) hi hague cos de «toros atados a los cuernos» y un

[CORRO.

ala quels alcansava que fou cosa de gust y entreteniment.»

(Bruniquer. Dietari d'una embaixada, enclòs en lo Diet. Mun., any 1698.)

CORRO. Rodona de gent.

CORSARI. Cossari.

«Aquest caualler era molt saui y ginyos, per ço com era stat cossari gran temps.»

(Martí Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

CORSO, no com a natural de la illa de Còrcega, sino com a treball o afer de cossaris. Cós.

En la jornada de 26 de Septembre de 1627 del Diet. Mun., se dóna compte de l'arribada d'uns bergantins y fragatas que «venien de cos de les parts de Alger».

CORTADOR. Máquina de tallar y encunyar. Volant.

CORTAPLUMAS. Trempaplomas.

CORTE. **Tall** d'una pessa de roba o d'altre objecte qualsevol. || **Roba** per una pessa de vestir o d'altre us. || **Tall** d'eyna.

«E llur vestit de fina llana, seda pisana, no vell, ans nou, vendrel les mou un tall novell.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CORTES DE MANGA (FER). Fer botifarra a algú.

COSTAS. Despesas.

COSTURA. Roba que's cus. || Lloch hont s' [COTURNO.

apren de lletra y de cusir. Custura. || L'entornat que's fa en un cusit. Custura.

> «La mare de Déu, quan era xiqueta anava á custura á pendre de lletra.»

(Cant popular.)

«E aquella fou la gonella que diu sent Johan que era sens custura e sobre aquella gitaren sorts los cavallers gentils lo dia de la sua santa passio; per tal com ells eren .iiii. e les vestedures de Jesu Crist eren .v., e presne cascun una e romas aquella a partir, e com no havia custura dixeren que no la tallasen, mes quey gitasen sorts de qui seria.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

COTURNO. Coturn.

«Errant deesa que cothurn instable las mudansas del temps causas tot-hora, de las glorias del mon distribuidora, cruel á doctes y á ignorants afable.»

(Lo canonge Joseph Blanch.)

COTXINO. Lo qui no es nèt. Porch, brut, llort. COTZE. Colze.

COYUNDA. Conjugui.

«... que cobrassen nos qui erem lur senyor natural, que noy hauia pus fiyl de nostre pare de leyal conjugui...»

(Jaume primer. Crónica.)

CRAGOL. Caragol.

Vejas cargol.

CREMALLERA. Terme de mecánica. Cadell.

CREMELL de glaç. Caramell ne diu lo poble que

[CRIMEN.

parla bè y aixi's troba en lo Vocabularius de Nebrija editat per Fra G. Busa.

CRIMEN. Crim.

«... y lo dit Algutzir puga capturar, no sols en crim fragrant...»

(Constitutions de Cathalunya.)

CRIMINAL. Criminós.

«En est die lo Sor. governador envia a demanar als Sors. consellers que li traguessen Juhi de promens perque tenia certs *criminosos* que volia li judicassen...»

(Diet. Mun. 16 de Desembre de 1615.)

CRIN (LO). **Crina** hem sentit dir a algú, y «crines per cabells» llegim en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

CRISÓSTOMO. Nom de Sant. Crisóstom.

«E diu sanct Crisostom que en aquesta aytal ciutat es rey lenteniment, e regina la volentat, e thesaurer la consciencia, e cap dels cauallers lo franch arbitre...»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat de regiment de princeps.)

«Perque segons sanct *Crisostom*: la esperança es la anchora de nostra salut: fonament de nostra vida: senyal e guia del cami per lo qual van al cel.»

(Tractat de be morir estampat a Valencia l'any 1497.)

CRISTALL. Crestall.

CRISTALLÍ. Crestallí.

Vejas l'exemple que hi ha en l'article sa-FREIG.

CRISTO. Crist.

«Bell fill, dix Blanquerna, tot en axi com [CROIXET.

Deu fill exalça la humanitat de Christ en la major granea que poch en ço que la feu esser una persona ab si mateix, en axi la humanitat de Christ se volch humiliar a la major poquea a la qual se poch humiliar.»

(Ramon Lull. Libre de les maravelles del mon.)

CROIXET. Travall de ganxet.

CRUCIFIJO. Crucifix, Sant Crist.

«Ipolit, vols que anem a la posada e prengam tota aquella gent darmes, e ab aygua beneyta e vn crucifix que tornem a veure aço que es, car no pot esser que aço no sia qualque gran fet com aci en aquest art son venguts?»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CRUELDAT. Crudelitat, crudeltat.

«¿Quina es la raho quet mou que tu vulles excercir gracies de pietat en vers aquest nostre publich enemich qui ab tanta crudelitat en sola confiança de sa virtud e de les armes ha fet son poder de darme la mort?»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

CRUELTAT. Vejas CRUELDAT.

CRUSAT. Encreuhat, entravessat. || Lo qui es condecorat ab alguna creu. Creuhat. || Lo qui anava a las creuhadas. Creuhat.

CRUSATS (BRASSOS). Brassos en creu, brassos plegats.

«E vos aquell que pus prest la vida que la mort honesta elegint, ficas los genolls en la alta popa de la nau dauant mi ab los braços en creu reten lesperit de la honor...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

La segona forma es popular.

[CRUSOS.

CRUSOS. Plural del nom cru. Crus.

CRUSE. Travessera, al travessar..., allá hont travessa...

ÇUA. Qua, coa.

Las duas formas son corrrents avuy dia en diversas localitats.

«Pensi que avans á Lisboa que á Roma isquera lo sol, y de peix veure un estol volant per l'ayre ab la coa: solcar de las naus la proa lo mes fragòs Pirineu: y la enganyosa guineu regalar á las gallinas, que unas promesas tan finas deixasen d'estar en peu.»

(Francesch Vicens García.)

CUADERN. Quern.

Cuern, se troba en lo Vocabularius de Nebrija, publicat per Fra G. Busa y en molts documents de diversas centurias.

CUAN. Adverbi de temps. Quan.

CUARTETA. Vejas QUARTETA.

CUARTETO. Vejas QUARTETO.

CUARTILLAS. Vejas Quartillas.

CUBETA DE FOTOGRAF. Per l'analogia que té dit objecte ab lo caixonet que, ple de serraduras, feya d'escupidora, lo que serveix a las dònas pél sabó, y altras eynas quadradas y planeras destinadas a tenir alguna cosa en remull, creyem que, com tots los expressats ormeigs, hauria d'anomenarse pastereta.

[CUENCA.

CUENCA. Nom geográfich. Conca.

«Conca, ciutat de Castella», se troba en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

CUENTA (A LA). A la trassa, segons sembla, per lo vist.

CUENTAS. Comptes.

CUENTAS (EN RESUMIDAS). Comptat y debatut.

CUENTO. En lo sentit de narració entretinguda de cosa succehida ó imaginaria.

Racompte, los antichs escrivian; mes haventse convertit ab lo transcurs del temps, lo mateix en lo escrit que parlant, lo verb racomptar en contar, per tal rahó y a fi de no confondre la idea que aquell expressa ab las de quantitat y de títol nobiliari, qu'enclouhen los vocables «compte» y «comte», apar que fóra del cas dir, com en francès, conte. || Com a narració de cosa no versemblant. Rondalla.

CUESTACIÓ. Acapte, aplega. Acapte es del genre masculí, encar qu'en nostre temps la majoría 'l fassa femení.

CULATA d'arma de foch. Culassa.

«Inmediatament apres de hauer disparat, deixará caurer la culaça del arcabus á la part esquerra...»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

CULEBRA. Serp.

Vejas l'article envenenat, hont se troba la paraula serp.

[CULGAT (SANT).

CULGAT (SANT). Sant Cugat.

CULTIU. Conreu.

CULTIVAR. Colre, conrear.

«... ne hom ne fembra james portas res daur ne argent ne pedres precioses; ne haguessen res de metall a lur servey sino olles, armes o arreus de *colre* la terra, e martells, tesores e agulles.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat de regiment de princeps.)

CUMPLIR lo promès. Sens que deixe de ser catalana aquesta expressió, resulta mes castís atenir o tenir.

CUNETA. Regarot.

CUNYA. Falca, tascó.

CURANDERO. Metje de secá.

CURENYA. Cep o encep.

«Item un cep de bombarda grossa.»

(Segle xv. Inventari de la botiga de la Dressana. Notularum 56., fol, 1 girat. Arx. Mun.)

«Primo nou bombardes de coura entre migenceres e petites ab vuyt mascles de coure ensepades.»

(Ib. fol. 2.)

«Primo la bombarda de Sta. Eulalia encepada ab son mascle.»

(Inventari de la botiga de la Figuera. En lo mateix Notularum 5é., fol. 2 girat.)

Vejas caixa de fusell.

CURIÓS, CURIOSA. En lo sentit d'esser neta una persona. **Curós**, **curosa**, paraulas que tenen mes extesa accepció de la que avuy en general se'ls dóna.

[CURTIDOR,

«Del ayre viu, vetlant se diu grua, gall, oca, curosa lloca cadella amiga, sirgant formiga.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

CURTIDOR. Blanquer.

CURTIR. Adobar.

«Item que tot blanquer | aluder e pergaminer qui comprara | o comprar fara dins la..... Ciutat | o suburbi de aquella | alguna sort de cuyram de lana | de molto | o de ovella | que aquella no gos adobar | ne fer adobar | ans aquella haia e sia tengut denunciar.....»
(Arx. Mun. Papers referents a la confraria dels assahonadors, any

CURTITS. Pells adobadas.

CUSTODIAT: Custodit.

«En quant al primer cap de la propositio contenint lo posar en bona forma lo arxiu per tenirse custodits los Priuilegis, dietaris, mans de deliberaciones y demes papers» etc.

(Arx. Mun. Deliberacions. Concell de Cent del 20 d' Agost de 1644.)

CUTXARON. Llossa.

CUTXILLA. Fullas de tall usadas en diferents rams d'industria. Tallant, coltell, ganiveta o tisora.

CUTXILLO. D'encavallada. Cavall.

CUYDADO (TENIR o POSAR). Tenir compte, tenir y posar esment o cura.

«Jovent, hajau bona cura Del amor quan lo tindreu, Que jo us jur que la ventura No l'haureu quan la volreu.».

(Pere Serafi.)

ſÇ.

Ç

Ç. No es catalá anomenar aquesta lletra per ce-DILLA. **Cé trencada**.

CH

CH. Aquesta lletra no's diu cé atxe, sino cé hach y té en catalá la mateixa válua qu'en llatí, ço es la de c forta, com en «charitas», «chorus».

Cometen, donchs, barbrisme los quins la pronuncian com ch castellana.

Digitized by Google

8-BARBRISMES

D

DÁDIVA. **Dó. | Present**.

Us de la primera accepció. Ramon Lull, Obras rimadas.

DAMASSO. Nom de Sant. Damás.

DARDO. Dart.

«Apres feu vot altre caualler, e vota que si lo Rey exia en terra de acostarse tant a la muralla de la ciutat, que posaria un *dart* dins la ciutat.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DARÍO. Nom d'home. Darhi o Dari.

«Com.... (Alexandre) degues pendre per medicina un abeuratge a ell aparellat per Phelip metge seu, rebe les letres de Perminio en les quals lamonestaua que Phelip metge, corromput ab molts diners per *Darhi* enemich seu li hauia promes quel faria morir...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DE. Hi ha personas qu'en certas locucions usan

[DEAN.

malament la preposició DE, dient, per exemple: «Dar, o donar, DE punyaladas, bastonadas», etc. Això, qu'en castellá está mólt bé, en catatalá es evident barbrisme, donchs lo DE hi sobra.

DEAN. Degá.

Copiem lo següent text, a pesar d'esser mal girbat en una barreja de catalá y castellá, tant per lo que aqui serveix de prova com perque dóna compte de la existencia d'un llibre interessant per la figura de que tracta, llibre que no's troba avuy hont hauria d'esser. Diu aixis la nota:

«En aquest die de parte del Reverendo Padre Hieronymo Sanchez Deleçaraço de de de Taraçona fué dada una carta sua missiva dirigida als magnifichs senyors concellers de Barcelona dada en Taraçona a venytesiete de dezembre propassat ab un libre compost per lo dit dega impres ab privilegi Real despaxat en lo supremo concell de Arago juntament ab un memorial apart que tot es en abono y alabansas y justificatio de la doctrina de Ramon Lull que fou segons en dita obra diu fill de aquesta ciutat. Lo titol del libre es desta manera: Generalis et admirabilis methodus ad omnes scientias facilius et cituis ad dicendas.

(Diet. Mun. 8 d'Abril de 1614.)*

«Vet lo degá: be prop sab Deu qu'entorn me va dels anys ha tres.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

DEBADAS. Paraula que significa «en va»; pero hi ha escriptors qu'erradament la usan per devegadas.

[DEBER.

«... si nostre senyor Deu no edifica la casa o la ciutat quand se edifica, trametent hi la sua gracia e donant li bona prosperitat, *debades* se treballen aquells qui la edifiquen, car tot son be de Deu ha de venir.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de prínceps.)

DEBER. Deute, obligació.

DÈBIL. Feble, flach.

«La mare mig morta | los vostres deixebles tant sols la deixaren | fogint del perill la qual de la fe | mirantlos tan febles al mon fou spill per hon cobran lum | de vos son car fill.»

(Mossen Johan Scrivá.)

DEBILITAR. Afeblir, afrevolir.

DECANO. Degá.

Vejas l'article DEAN.

DECAPITAR. Escapsar, llevar lo cap.

DECAURE. Quan no s'usa en lo ver sentit, qu'es «anar a menys». Recaure.

DECEPCIÓ (SUFRIR o EXPERIMENTAR UNA).

Esser decebut. Del verb decebre (enganyar.)
Us. Labernia.

«Dins poch temps he coneguda Senyora la vostra amor, Puix vos sou desconeguda Ab engan y desamor: Ya mes haguera cregut Lo que jo veig qu'es de veres, Puix que m'haveu decebut Ab vostres falses maneres.»

(Pere Seratí.)

DEDICATORIA. Se diria millor **endressa**, com se troba en las poesias y llibres dels bons temps.

[DEFINICIÓ.

DEFINICIÓ. Difiniment.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

DELANTERA. Davantera o devantera.

Ramon Lull en sas Obras rimadas escriu deventera.

«... é encontinent quels nobles e los cavallers qui eren en la *devantera* se cuytassen, e que ell los seguiria ab la reguarda.»

(Crónica del Rey Pere 'l Cerimoniós.)

DELEYTAR. Adelitar, delitar.

«Per los .v. senys corporals es significat que angel bo es cosa que se *adelita* en membrar, conexer e amar Deu, e angel maligne es ço ques turmenta membrar, conexer e desamar Deu.»

(Ramon Lull, Felix de las maravellas del mon.)

«Alguna part e molta es trobada De gran delit en la pensa del trist, E si les gents ab gran dolor m'han vist De gran delit m'arma fou companyada. Quan simplement amor ab mi habita Tal delit sent que non cuyt ser al mon, E com sos fets vull veurer de pregon, Mescladament ab dolor me delita.

(Ausias March.)

DELEYTE. Delit.

Vejas l'article ARBOLAT, hont hi ha un exemple que fineix ab la paraula delitós.

«... altre delit amor ab si no porta sino sperança de benaventurada fi.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DELIBERACIÒ. Desliberaciò.

DELIBERAR. Desliberar.

«... y lo Emperador vehentse molt vell deslibera de coronar sa filla, y aixi ajustá Corts.» (Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

[DELICADESA.

DELICADESA. En sentit material. Delicadura, delicament.

«Deya aquell gran astrolech Missael, que delicadura no es sino cadena que te lom pres e ligat que no puxa fer ço que deu, ne vulla ço que deu voler. Car si per lo mati se vol leuar, nou lexa fer lo delicament, dient que fa ayre, o fret, o que ha poch dormit, o que vol sentir lo plaer del lit per una gran peça», etc.

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

DEMPRÉS. Després.

DEMUDAT. Tresmudat, traspostat.

«... vn tal Barthomeu Spasa ab la cara tresmudada y alterada per la qual se amostraue que aportaue mala intencio...»

(Pere Joan Comes. Llibre de coses asanyalades.)

DENSO Espès.

DEPOSAR en judici. Declarar. || Deposar una actitud. Deixar.

DERRAMAMENT. Escampament, devessall.

«Jo en loch de la alta majestad del senyor Emperador dich a les senyories vostres que a mi no par per via neguna que sia util negu donar treues en aquella mala generacio: e per lo gran scampament de sanch que de ells haueu fet ab animo sforçat de cauallers virtuosos demanen la pau o treua de .vj. mesos.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DERRAMAR. Vessar, escampar.

«... james la mia anima no haura repos fins a tant que la mia ma dreta sangonosa e cruel haya fet morir aquells que malament scampa—

[DERRIBAR.

ren la sanch de aquell glorios e strenu ca-ualler...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DERRIBAR. Quan se tracta d'edificis. Enderrocar. || En general. Tirar a terra.

«... que sien enderrocades les barracas dels pescados...»

(Diet. Mun. 27 Abril de 1615.)

«... los senyors concellers tenian manat enderrocar un forn qui tenia un forner del carrer dels Codols...»

(Diet. Mun. 28 Novembre de 1613.)

La segona accepció es general en lo llenguatge parlat.

DERROTA. Desfeta.

DESABROTXAR. Desembotonar, descordar.

«Gedegulfo dix a sa muller: Metets lo bras en aquella font, e si nous cremats, ladonchs jo creure que vos deyts veritat. E tentost ella se desembotona la manega de un bras, e mes lo bras dins la font...»

(Recull de Eximplis.)

DESACREDITAR. Descreditar.

DESAFIO. Desafiament.

Desafiament se troba en Ramon Muntaner.

DESAHOGO. Desembrás. | Desfogament.

DESAMPARO. Abandó.

Us. Joan de Resa.

DESARRAYGAR. Desraelar, desarrelar.

«Diligentment, donchs, es menester desraelar la avaricia dels cors dels homes, pera arrancar de ells tots los pecats, etc.»

(Llibre dels drets y tributs de la Generalitat de Cathalunya.)

[DESARROLLARSE.

Desarrelat es d'us corrent en la llengua parlada.

DESARROLLARSE. Creixe, pendre ufana, ferse, extendres, segons de que's tracta.

DESATINO. Disbarat, despropòsit.

DESBASTAR. Esboscassar, escalabornar.

Se diu generalment escalaborn a tota pessa disposada en gros per donarli la forma definitiva que ha de tenir.

DESCABELLAT. Esgavellat, Desballestat.

DESCARNAT. Desencarnat.

«Him desperti.
Obrint los ulls viu prop de mi
un hom ferest
molt alt e de terrible gest,
desfigurat,
negre e tot desencarnat.»

(Romiatge del Venturos Pelegri.)

DESCARO. Descarament.

En la dietari municipal de Barcelona, jornada de 8 de Janer de 1614, se dóna compte d'una carta del Rey, queixantse de que dias enrera haguessen eixit uns homes prop dels Hostalets a robar «la moneda de sa Magt. («los ciento y ochenta mil ducados») ab tan gran descarament...»

DESCIFRAR. Desxifrar.

DESDE (DE). Quan enclou idea de punt de partida de temps. **D'ensá**.

DESEMPRÉS. DESEMPUÉS.

[DESENEMICH.

DESENEMICH. Lo qui'ns vol mal. Desamich, enemich, inimich. || Bocinet de pell aixecada prop de las unglas de la má. Desamich, enemich, repeló.

DESENFRENAT. **Desfrenat**, se llegeix en la Sentencia arbitral de Guadalupe.

DESENGRASSAR. Desgreixar.

DESENROTLLO. Creixensa, ufana, extesa, segons de lo que's tracta.

DESESPERO. Desesperament, desesper.

DESESTERO. Traure las estoras, desestorament.

DESETXO. Com a nom. Rebuig, deixa, deixalla.

DESGANYITARSE. Esgargamellarse.

DESHEREDAR. Desheretar.

DESHONESTITAT. Deshonestat, diu lo Vocabularius de Nebrija arreglat per Fra G. Busa.

DESINVOLT (HOME o DÓNA). Desembarassat.

DESINVOLTURA. Desembrás.

DESLEAL. Deslleyal.

Vejas deslealtat.

DESLEALTAT. Desleyaltat o deslleyaltat.

«Defallí caritat, leyaltat, justicia e veritat en lo mon: comença enamistat, desleyaltat, injuria e falsetat, e per ayço fo error e torbament en

[DESLEHIT.

lo poble de Deu, qui era creat perço que Deus sia amat, conegut, honrat, servit e temut per home.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

DESLEHIT. Deixatat.

DESLINDAR. **Desllindar**. Del nom *llinda* y de *llindar*, nom y verb.

DESLÍS (CAURE EN UN). Caure en una baixesa.

DESLUMBRADOR. | Enlluhernador. | Estil fa-DESLUMBRANT. | miliar. Llampant.

DESLUMBRAR. Enlluhernar.

DESMEDIT. Desmesurat.

DESMENTEIX. Desment.

Vejas l'exemple del article AGÜERO, hont se troba la paraula desment.

DESMONT. Desmunt.

DESMORONAT. Esllabissat.

DESNÚ. Nu, nuú.

«Al mon ve en lo temps mes cru, Y quant lo fret se sent mes: Ve de nit; y sent com es Lo mes rich rey, ve tot nu.»

(Doctor Ignasi Ferreras.)

DESOLLAR. Escorxar.

«Lo fill de Ciro rey de Persia quant fou rey troba e sabe que un jutge hauia jutjat contra dret, e per ço lo feu scorxar, e de la dita pell feu fer una cuberta de cadira, en la qual seyla

[DESPARRAMAR.

sigueren los juges que apres vengueren; per tal que veent ells la dita pell los recordas de no jutjar injustament.»

(Recull de Eximplis.)

DESPARRAMAR. Esbarriar.

DESPEDIDA. Comiat.

«Les dones de honor de la ciutat sabent que lo Comte deuia partir, anaren totes al castell per pendre son *comiat*.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DESPEDIR. Comiar, donar comiat.

DESPEDIRSE. Pendre comiat.

«Ab tant lo comte pres comiat de sa muler e de ses gens e recolirense en les naus e feren vela a Hungria be armats e arreats.»

(Historia del Rey d'Hungria.)

«Lom que viu enamorat mil voltes pren comiat.

Tant vol la sua senyora que nit y dia la adora y vn any li pareix vn hora lo temps que en ella ha passat: lo qui viu enamorat mil voltes pren comiat.»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

DESPEGAR. Dir que alguna cosa's DESPEGA. No fa, no diu, no escau, no lliga.

DESPEJAR lo carrer o un altre lloch. Desembrassar, desocupar.

DESPEJARSE 'l cap o las potencias. Aclarirse, asserenarse.

DESPEJAT. Aixerit. || Desembrassat. || Desvergonyit.

[DESPEJO.

DESPEJO. Serenitat. | Desvergonyiment.

DESPERDICI. Rebuig, refús, repusalla o refusalla. || Desferra.

DESPIDO. Comiat.

DESPIDO (DONAR). **Donar comiat**. Vejas despedir y despedirse.

DESPRECI. Menspreu.

DESPRECIAR. Menysprear, avilanir, avilir, aviltar.

DESPRECIO. Com a nom. Menspreu. || Com a verb. Menyspree o menyspreo.

DESPRENDIMENT DE TERRAS. Solsida, ensolsiada.

lo cel troná
e llampegá
movent grans vents,
tremolaments
feren les terres,
dels monts e serres
roques caygueren,
en si's romperen;
foren perides,
foren solsides
moltes montanyes.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

La segona forma, es corrent en nostre poble.

DESPRENSES. Després.

DESPROVIST. Desprovehit.

DESPUÉS. Després, aprés.

DESQUARTISAR. Esquarterar.

[DESTAJO (A).

«E lo derrer offici quels mostran es de carnicers, perque sauehen a esquarterar la carn, e no hajan temor a menjar la sanch, e ab tal offici tornan cruels, e com son en les armes e poden pendre los chrestians quels esquarteren...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DESTAJO (A). A la escarada, a preu fet.

«... no gosen ne puxen pendre a scarada o preu fet res qui toc al offici... de calaffat,» etc.

(Privilegi atorgat al calafats de Barcelona per Felip III. 1599.)

DESTERNILLARSE DE RIURE. Reventarse, desteixirse o morirse de riure.

DESTERRO. Exil, desterrament.

Desterrament se troba en lo Vocabularius de Nebrija arreglat per Fra G. Busa.

DESTINO. Destinació.

DESTORNILL ADOR. Collador, descaragolador.

DESTORNILLAT. Descaragolat.

DESTORNILLAT (CAP). Cap desballestat, cap de trons. || Cap de pardalets.

DESTRUCTOR. Destruhidor.

«Tu, enganador de nostre sanct profeta Maphomet, destrohidor dels nostres tresors, malmetedor de la noble gent pagana.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

DETALL (COMPRAR o VENDRE AL). A la menuda.

DETENTOR. Detenidor.

«... manant a tots e sengles detenidors o deu-[DETERMINACIÓ. tors, o altres qualsevol persones que dels dits bens (dels converses e juheus) deutes e censces...»

(Arxiu de la Gobernació del Regne de Mallorca. Any 1392.)

DETERMINACIÓ. Determini.

DETERMINAR. Determenar.

«Ladonchs mon adversari volgue replicar. E la Verge Maria manantli que no parlas, dix: «La questio que aci s mena sobrel fet del cisma ya es determenada. Mas no s pot axi publicar a present.»

(Bernat Metge. Sompni.)

Ramon Lull. Obras Rimadas.

DETRÁS. Encara que's troba en Ramon Lull y altres autors antichs, apar mes catalá darrera.

«Tant bo es en Pere com aquell que li va darrera.»

(Aforisme popular.)

«Apres la anima respos—Senyor si aquests diables me van *derrera* pendreme e portarme al infern.»

(Historia del Cavaller Tuglat.)

DETURADERO. Aturall, deturall, aturador, deturador.

DEUTA (LA). Lo deute.

DEVENGAR. Reportar, aportar.

DEVOLUCIÓ. Restitució.

DIABLURA. Endiabladura, endiastradura.

DIÁCONO. Diaca.

DIA DE TREBALL. Dia de feyna, dia feyner.

DIA FESTIU. Dia de festa.

[DIFERENCIAR.

DIFERENCIAR. Diferenciejar.

Us. Ramon Lull, Obras Rimadas.

DIGERIR. Pahir.

DILACIÓ. Allongament, allargas.

DILLUMS. Dilluns.

DINAMITRA. Dinamita.

DINER COMPTANT (EN). En comptants.

DIONISSIO. Nom d'home. Dionis.

«Recompta Guillem, famos historial que fonch monge de sanct *Dionis* de Paris,» etc.

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

grechs inventors, mestres de Athenes, gran Origenes, ni *Dionis*, tants de Paris theolechs grans...»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

DIOSSA. Deixesa, deesa.

Us de la prmera forma. Ramon Lull, Obras rimadas.

«De set justats vius batejats may pus n'haguè, recorreguè á la metjesa, com á deesa cert la tenien les que hi venien.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

DIPUTACIÓ. Deputació. DISFRASSAR. Disfressar.

[DISFRUTAR.

المنا

DISFRUTAR. Fruhir, johir, gaudir, gaudirse. y, també, alegrarse en accepció de profit.

«Flavio Iosepho en lo prohemi de les antiquitats Iudayques,.... diu esser statuhit per Deu omnipotent, que los qui exerceixen los iudicis segons les leys, y aquellas sanctissimament colen y observan, tindran lloch destinat en lo cel, fruyran eternament de la benauenturança.»

(Lluis de Peguera. Práctica de celebrar Corts.)

DISLOCAR. Desllogar, traure de lloch. || Desllorigar, tractantse dels junts dels òssos.

«... que com ell obrant en la obra de la dita Ciutat ço es en la rambla sia caygut e sage deslogada la anqua...»

(Arx. Mun.—Reg. de «Provisions y comissions», anys 1441 å 1446, fol. 146 girat.)

DISOLUCIÓ. Disolviment.

«La terra es secha de sa natura, e laygua es freda de sa natura, e sus alt en lo dissoluiment de les nus, hont se engendra la pluja», etc.

(Ramon Lull. Felix de las maravelles del mon.)

DISPARAR. Desparar.

DISPENDI. Despès, despesa.

«Segons lo guany, fes lo despès. Almoyner sies y cortès, tot ab mesura.»

(Fra Entelm Turmeda.)

«Despesa de dines», diu lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa.

DISSIMULO. Dissimulació.

«Lo fals amich ab fenta dissimulació aporta plant en lloch de consell.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

DIT.

Q-BARBRISMES.

DIT. Lo mólt usar aquest particip fent referencia a personas o cosas ja expressadas, sol esser indici d'escriure catalá en castellá. Recordes que podèm dir, per exemple, eix, est, aqueix, aquest, aquell, lo tal, l'esmentat, y que fins lo dit, precehint l'article, fa millor efecte.

DITXO. Aforisme, máxima, dita, dit.

«Senyor, si nous torna en anuig, digui yo, gran plaer hauria que dels dits dels juheus haguessem assats a present, e que procehissets al dits del Christians, segons quem haveu promes.»

(Bernat Metge. Sompni.)

«Nos, vehent que nostre Senyor havia en tan poca reputacio la gloria mundanal, ne saviam de quens parlassem; sino que estants en aquest pensament venchnos entre mans un dit dun sant doctor solemne», etc.

(Arenga del Rey Marti. 1406.)

DITXO M'HAN DITXO (PER). Per sentir dir. DIVERSIÓ. Divertiment.

DIVINO. Diví, divinal.

DIVISIO. En sentit de falla d'avinensa. **Divis**, **dis- cordia**.

Véjanse'ls exemples dels articles cenyidor y cisanya hont se troba la paraula divís.

DOBLADURA. Doblech.

DOBLÉS. Baratería, barat, falsesa.

Us de las primeras formas. Ramon Lull, Obras Rimadas y Libre de Cavayleria.—De la darrera. Popular.

DOLENCIA. Dolensa.

DOLORES.

DOLORES. Una de las advocacions ab que's venera a la Mare de Déu y s'aplica com a nom de fonts. **Dolors**.

DOLSURA. Dolçor.

DOMAR. Dompdar, domptar, ajovar.

Dompdar se troba en lo poble de la provincia de Barcelona, domptar en Ausias March y ajovar per tota Catalunya.

DOMÈSTICH (LLADRE). Lladre de casa.

En lo Diet. Mun., jornada de 28 de Maig de ....., se dona compte d'un juhi de prohomens en que, entre altres, fou condemnat un home «a sinch anys de galera y donats cent assots per ladre de casa».

DONYA. Tractament introduhit del castellá y modificat en nostre idioma. Dòna.

DORAR. Daurar.

DORMILÓN. Dormilèch, dormilega.

«Peresa fa l'hom dormilech, e sa anima molt famejará.»

(Fra Francesch Eximenis.)

DORMITORI. Lloch hont se dorm. Dormidor.

«Lo qui presideix al dormidor ha de fer senyal pera posarse al llit», etc.

(Llibre de costums de Vall de Hebron. Manuscrit de 1732.)

DORSO. Dors, esquena.

Us de la primera forma. Ramon Lull, Obras rimadas.—De la segona. Popular.

DOS. Donchs.

DÓS. Usat com a plural femení. Duas.

DRAGÓ. Quan no's diu pera expressar l'animaló

DRAP.

semblant á la sargantana, sino'l monstre faulós de la tradició. Drach.

«Com lo drach senti la veu del home isque ab molt gran brogit.»

(Marti Joan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

«Per cert, madó Cuca-fera, que haveu fet un bell jornal, cartas ne podeu escriure á vostre parent lo drach.»

(Francesch Vicens García.)

DRAP. Es castellanisme lo reduhir aquesta paraula a las solas accepcions de bocins de teixit vell, en general, y de roba nova de cánem o lli, per quant en los bons temps del nostre idioma s'aplicava indistintament a tota sort de teixits, vells o nous, de qualsevol materia fibrosa.

DRET E IGUAL (ESSER). Esser adret e igual.

«E la contesa sa mare (del Comte de Provença) ere male done e sens misericordia e respos axi—¿e que farem nos de fembra que sia esmonyonada?—Madona—dix lo conte—major merce farets en aquesta que an altre qui fos adreta.»

(Historia del Rey d'Hungria.)

DUELA. Cada una de las costellas que forman la bota: l'escalaborn de roure, castanyer, etc. per fer aquesta pessa. Doga, dogarela, deuga.

«Item per un roure que compri per fer dogues de bota .viij. sous.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre.)

DUENYO. Senyor, mestre, proprietari.

La expressió corrent «passarse mestre» d'alguna cosa, vol dir que's considera dret propri per ferla, dirla, donarla, etc.

[DUGAS,

DUGAS. Duas.

DULCES. Adjectiu castellá qu'expressa la qualitat de dolçor y que mólts catalans usan per anomenar los produhits de confiteria. **Dolços**.

DULSAYNA. Dolçayna.

DULSURA. Dolçor.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

«Ave María» diuli tot dia, «e de Deu mare» ab que't repare com a padrina. «Salve Regina dolçor de vida sovint la crida.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

DURACIÓ. Durada.

DURADERO. Durador, de durada, que durará. segons los cassos.

En lo llibre de ordinacions y constitucions de la Confraria de Sant Antoni de Padua, fundada en lo convent de Sant Francesch de Barcelona, estampat en 1735, al parlar del qui porta la bandera, se diu que'l tal ofici «sols sia durador un any».

~~ѪѪѪѪѪѪѪѪѪҞҲ~~Ѭ~~ѬӾ~~ҞҲ

E

E com a conjunció.

Vejas l'article Y.

É. Quan per si sola forma la conjunció que per eufonia substituheix algunas vegadas a la «y», sol accentuarse; pero, com en los millors temps no's feya ni hi ha cap motiu, ni hem de seguir la rutina de cap altre idioma, escrivim, sens accentuar la e.

ÉBRIO. Ubriach, Embriach.

«La taverna es temple glorificat per los embriachs, e gola es antecedent de lutxuria.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ECLIPSE. Eclipsi.

«E ha feytes les taules seguents ab les quals facilment e leugera se poden saber e hauer tots los vers mouiments dels corsos celestials e los eclipsis...»

(Pere IV d'Aragó. Prolech del Tractat d'Astrologia de Pere Gilbert, Dalmau Planas y Jacob Corsuno.)

[EFERVESCENCIA.

EFERVESCENCIA. Bullida.

EGIPCI y EGIPCIO. Egipciá.

«Dix Ruben lo germa major qui havia gran pietat de Josep e lo volia desliurar de mort: barons, no ensutzem nostres mans en la sanch de nostron frare. Mas veus egipcians qui passen per aquell cami, venamlo a ells.»

(Mossen Guillen Serra. Genesi de Scriptura.)

«Per adalil pren Moysés, no't recort res de les carns cuytes, cogombres, fruytes, figues, magranes egypcianes.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

EIX usat en floch d'est.

Vejas lo que's diu en l'article AQUEST.

EJE. Com a pessa de fusta o de metall que passa pel centre d'un'altre pessa que roda e hi está clavada. Arbre. || Quan es petit. Pern, piu. || Quan es mólt llarch. Embarrat. || De carruatge. Fusell. || Com a ratlla imaginaria que parteix pél mig un carrer, camí, etc. Centre, mig, bell mig.

EL. En catalá es nom de la lletra L y may ha sigut l'article lo.

ELABORAR. Llavorar.

ELECTO. Elet, elegit.

Ramon Lull. Obras rimadas.

«En est dia los Sors. consellers reberen carta del nou *elet* bisbe de Barcelona.»

(Diet Mun. Dimars 19 de Juny de 1612.)

[ELEFANT.

ELEFANT. Aurifany, orifany.

«Al aurifany, e al senglar, e al boch, e al molto, e a les altres besties que viuhen de erba, aparech bo ço que deya Na Renart...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«... ordena molt gran carruatge, e molt gran multitud de caualls, e *orifany's* per portar vitualles, tendes e artelleries, e totes coses necesaries per al mester de la guerra.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

«... lo efecte de dits carros era publicar la justa: pasaren per lo carrer Ample. . . .

los quals hu tiraven dues mules, lo altre dos leons, lo altre dos camells y lo altre dos ori-fanys...»

(Diet. Mun. 24 de Juny de 1699.)

ELEVACIÓ. Alsaria, altesa.

ELOGIO. Elogi, alabansa.

ELXE. Nom geográfich. Elix.

«Als amats nostres los vells Aliama e poble de la moreria de la vila *Delix*.»

(Arx. Mun. Letres closes de 1449 y 1450, fol. 93 girat.)

EMB. Vejas AMB.

EMBABIECAT. Embadalit, enfavat.

EMBADURNAR. Embrutar, empastifar o empestifar.

EMBALDOSAT. De pedras. Enllosat, empedrat. | De rajols. Enrajolat.

«... trobas aont se vulla que per alli obren fonaments, un *enlosat* bellissim deu pams devall terra que mostra be que alló era lo sol del temple.»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

[EMBAUCAR.

EMBAUCAR. Embabaucar, entabanar, engalipar.

EMBELIMENT. Abelliment.

«... deliberaren los Sors. Concellers que fossen pagades per la anada de cort al Sor. Conceller trescentes liures per abelliments y als acompanyadors a quiscu altres trescentes per la primera mesada y per abelliments.»

(Diet. Mun. 11 d'Agost de 1617.)

EMBELLIR. Abellir.

Vejas l'article EMBELLIMENT.

Se troba abellir en las Obras rimadas de Ramon Lull.

EMBOBAT. Embadalit, enfavat.

EMBOSCADA. En l'accepció de substantiu. Parany.

EMBREAR. Enquitranar.

EMBRIAGAR. Encara qu'en las Obras rimadas de Lull se troba aquesta forma, sembla que sia mes característich ubriacar.

Vejas l'exemple del article ÉBRIO.

EMBUTIR. V. Embutit.

EMBUTIT. Botifarra, llangonissa, etc. Trinxat, donchs en la denominació catalana no's pren des del punt de vista de cosa ficada dins d'un' altra. || Encrostat, encastat, taraix, taraixia. || Tot lo que té relleu, qu'es prominent y fins lo inflat. Embotit, de la paraula bot. Exemple: la frase usual y corrent «inflat com un bot».

EMPAIG DEL VENTRELL. Ventrellada.

[EMPALAGAR.

EMPALAGAR. Embafar.

EMPALAGÓS. Embafador.

EMPALISSADA. Cleda. || Estacada.

Cleda, usat avuy en terme general, se troba en la cronica de Jaume primer parlant d'una fortificació.

EMPAVESSAR. Guarnir ab draps y banderas.

EMPENYUT. Del verb empenye. Empès.

Us. Joan de Resa.

EMPERATRIS. Emperadriu, emperatriu, emperadora.

«Senyor, façam gracia la magestad vostra que com siam en lo palau de darme licencia que pugua anar a fer reuerencia a la senyora Emperadriu e a sa cara filla la senyora Infanta.» (Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«¡Reyna, del Cel Emperadora, Reyna del Cel!»

(Cant popular.)

«A tots altres sou afable, y de mi sempre fugiu, y amau mes veurel diable, tan enfastig me teniu: trist de mi no se perque guardau Reyna *Emperadora* no digau gentil senyora daquest aygua no beure.»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

EMPLASTO. Emplastre.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

«Una malla de mal, cinch sóus de emplastre.»

(Dita popular.)

[EMPLEAR,

EMPLEAR a una persona en alguna cosa. Aplicar, destinar. || En lo sentit de procurarli manera de guanyarse la vida. Ocupar, donar ocupació o feyna. || Quan no's tracta de personas, sino de cosas. Aplicar, destinar, esmersar.

«Si cinch talents ó dos que tens acomodats ben esmersats negociant e ben obrant redoblarás e los retrás multiplicats...»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Encara es tengut lo senyor del leny al mariner de *smerçar* sos diners, com lo haura pagat, la on conexera lo senyor de la nau que faça afer...»

(Llibre del Consolat de Mar.)

EMPLEAT. Del Govern, de la Deputació, del Municipi, etc. Oficial.

EMPLEO. Com a cosa de treball, ja sia intelectual o corporal. Ofici. || Com a aplicació de diners, talent, etc. Esmers.

«Los Srs. Concellers tots sis..... deliberan sien pagades o girades al Dr. en medicina Joseph Company aportant lo libre major de la administració de las carns de la present Ciutat sinch centes lliures pera convertirlas en gasto de menut de dit son offici.»

(Arx. Mun. Deliberacions de 1689.)

«A mes del dit tenen per smersar en la taula dels comuns deposits de Barcelona dos mil

[EMPOTRAR.

nou centas sinquanta lliuras sis sous y vuyt que per no trobar smersos de conveniencia estan morts en dita taula.»

(Ibidem.)

La segona accepció es corrent en lo poble y alguna vegada també la primera.

EMPOTRAR. Aparedar.

EMPRENDEDOR. Emprenedor, home d'empresa.

EMPRÉSTIT. Manlleuta.

«... donant facultat a dits senyors Concellers y vuytena que sens refferiment en cas los aparegue conuenient pugan mudar la forma y modo de dita manlleuta segons los aparexera convenir conforme,» etc.

(Arx. Mun. Deliberacions del Concell de Cent del 12 d'Abril de 1644.)

EMPUNYADURA. Mantí, pom.

Se llegeix la paraula manti en algun document d'espasers o de llancers que's troba en l'Arx. Mun. y altre document del mateix Arxiu, que porta data de 1711, diu esser «prohibit als mestras espasers..... lo pulir..... y netejar las creus de sabre, ni mantins eo guarnicions de espasas».

EN, no com a tractament, sinó com a preposició. Caldria que s'estudiàs mólt detingudament en las sevas relacions ab la partícula d'igual genre a, ja que a y en, en lo llenguatge escrit com en lo parlat, semblan confondres alguna vegada, prenent l'una a l'altra lo respectiu ofici. Aixi, en qualsevol escriptura 's llegeix: «En la ciutat de Barcelona, a 4 d'Agost»; mentres tot-

EN.

hom diu: «Estich a Barcelona». Los mariners diuhen: «Vaig en terra», «al saltar en terra». Potser la pronuncia de l'a átona y del en, confonentse, hajan portat cassos d'esta naturalesa. Convindria que's determinás bé—si no ab reglas fixas, ab un catálech d'expressions—quan ha d'usarse l'una o l'altra, a fi de no encorre may en castellanisme ni en idiotisme. De totas maneras, expressant ideas de situació escriurem en y no a sempre que un us mólt evident no'ns duga a fer lo contrari.

EN usat en lloch d' ab. Vejas l'article AB.

ENARBOLAR. Arborar, aixecar, enlayrar.

ENCARCELAT. Encarcerat, empresonat.

Us de la primera forma. Ramon Lull, Obras rimadas.

Entre 'ls mals que atribuheix lo Despertador de Catalunya al govern del Duch d'Anjou, hi enclou: «Lo posar encarcerats als qui heroycament defensavan las lleys municipals.»

ENCÍA. Geniva.

ENCIAMADA. Ensahimada.

Del verb ensahimar, cobrir de sahim, com diuhen a Mallorca de lo que a Barcelona y en molts endrets s'anomena llart.

ENCLENCH. Empiocat, neulit.

ENCONTRAR. Trobar.

ENCORVAT. Aplicantse a la positura d'una persona. Acotat.

«Los dolents en temps passats mohian gran cagaixa,

[ENCRUCIJADA.

y ara van tots acotats
ab la vista baixa.

Veurèu que fan uns ullets
lo mateix que los porquets,
portant, tots arrupidets,
las mans á la faixa.»

(Cant popular realista de la cayguda de la primera Constitució.)

ENCRUCIJADA. Quatre camins.

ENCUADERNADOR. Quernador.

«Cuernador de libres», diu lo Vocabularius de Nebrija, publicat per Fra G. Busa.

ENCUADERNAR llibres. Lligar.

ENFERMER. Hospitaler, infermer.

ENFERMETAT. Ramon Lull ha escrit aquesta paraula; pero avuy no la usan sino per gala de castellanisme parlant catalá. Malaltia, infirmitat.

«Si..... en la operatio del enteniment esdeve fatigatio e empatxament per *infirmitat* del cors, aço no ve per debilitatio del enteniment; mas de les forces de les quals aquell fretura....»

(Lo sompni d'en Bernat Metge.)

«Quants hi venien, tots obtenien llurs sanitats; primers pecats los remetia, puix los guaria la corporal e temporal infirmitat.»

(Jaume Roig, Libre de les Dones.)

ENFORMADOR. Formador.

[ENFRIAMENT.

IO-BARBRISMES,

En una demanda de restitució d'eynas penyoradas a un mestre d'aixa, se fa esment de «serras, formadors, escárparas, ribots, guilleumas y aixas.»

(Arx. Mun. Document de 1701.)

ENFRIAMENT. Refredament.

ENGATUSSAR. Engalipar.

ENGRASSAR una máquina, un carro, un' eyna. Untar.

ENGULLIR. Engolir.

ENLUTAT. Endolat.

ENMANTLLEVAR. Manllevar, manlleutar, amprar.

ENORGULLIRSE. Ergullirse.

«Guardat que dins ton cor not ergulls ne faces fora tu gests superbioses.»

(Fra Francesch Eximenis.)

ENQUADERNADOR. Quernador.

Vejas l'article encuadernador.

ENQUADERNAR llibres. Lligar.

ENREDAT. Embolicat.

ENREDO. Embolich, embull.

ENREDÓN. Embolicador. | Trapella, en llenguatge familiar.

ENSAIG. Assaig.

Assaig se troba fins en lo Dictionarium de Pere Torra.

ENSALSAR. Exalsar.

«Lo Fariseu murmurava contra'l Rey celestial

[ENSANXAR.

com Aquell vos demostrava de amor tan gran senyal. Mas la bondat increada corregi decontinent la pensa de aquell, malvada, exalçant vos altament.»

(Goigs de Santa Maria Magdalena, trets del Cançoner de Caragoça, publicats per D. Antoni Bulbena.)

ENSANXAR. Aixamplar, engrandir.

ENSANXE. D'un lloch tancat o edifici. Engrandiment, aixamplament. || De població. De cap manera 's pot admetre aquesta denominació que preval avuy pera indicar lo engrandiment de Barcelona. Un home de mólt seny, fill d'aquesta provincia, per instint propri y sens cap mena de pretesa, ne deya la ciutat nova: a un treballador indocte, fill de Reus,

ENSIAMADA. Vejas enciamada.

ENSIMISMAT. Capficat.

ENSUCIAR. Ensutzar, çullar, embrutar.

li n'haviam sentit dir lo aixample.

Us de la primera forma. Se troba en las Obras rimadas de Ramon Lull. Vejas l'article EGIPCI, hont se troba la paraula ensutzèm.—La segona forma es d'us general y corrent.

ENTERRAR. Apar encara mes catalá soterrar.

Entre las ordinacions dels barquers nous de Barcelona, fetas en 1519 (Arx. Mun.), n'hi ha una «sobre lo anar a combregars y soterrars de confrares.» En lo regne de Valencia se diu encara soterrar.

[ENTOLDAT.

ENTOLDAT. Envelada, envelat.

«La envelada que acostumen de fer posar los notaris de Barcelona..... aquell any estava posada.»

(Diet. Mun. Vigilia de Corpus de 1612.)

ENTREPUSSAR. Corruptela formada de la paraula catalana ensopegar y de la castellana «tropezar». Ensopegar. || Entrebancarse.

ENTRETELLADURA. Entretallament.

Se troba en lo Genesi de Scriptura de Mossen Guillem Serra.

- ENTREURE. Lo verb traure o treure ab la particula NE, posat en la expressada forma, es un idiotisme. **Trauren**, **treuren**.
- ENTREUREN. Lo mateix que's diu del mot entreure pot dirse d'entreuren; ab la sola déferencia de qu'en aquest cas, a demés, hi ha un en de massa. Trauren, treuren.
- ENTREVISTA ENTRE duas o mes personas. Aixis ho havem vist escrit móltas vegadas, no sols en catalá, sino en castellá y també en francès, y'ns sembla, ideológicament, tant disbarat com dir «una renda de tantas pesetas diarias cada dia». Entrevista de duas personas, conferencia entre duas personas, pot dirse, y aixis no's posará una albarda damunt d'altra albarda, com diuhen los castellans.

ENTROPESSAR. Vejas entrepussar.

ENTURBIAR. Enterbolir.

«Senyor, dix lanyell, jo nous enterbolesch laygua, car de vos corre vers mi laygua, e si jo

[ENVÁ.

alguna sutzetat faes en laygua auall iria, que no tornaria aygua amunt vers vos.»

(Recull de Eximplis.)

ENVÁ. Escrit aixis, significa paret prima; pero no vanament ni en va.

ENVARAT. Encarcarat, enrampat, ertich.

ENVENENADOR. Metziner.

ENVENENAMENT. Enmetzinament.

ENVENENAT. Verinat, metzinat, enmetzinat.

«E com ella fugint a aquell fos morduda e verinada en lo talo per una serp qui [era] amagada, encontinent mori, e devalla en infern.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ENVERS, que significa «cap a» algun lloch. Hi ha qui, parodiant lo «en vez» del castellá, li vol dar erradament lo sentit de en lloch de, en sortes de.

ENVIDIA. Enveja.

ENXARCAR. Embassar. || Enfangar.

ENXUFAR UN CANÓ. Empeltar un canó.

EPICÚREO. Epicuri.

«Recompten les histories gregues, que los epicuris, qui posauen benhauyrança en la carn, de tot loch de be foren gitats; car per la gola e per lur luxuria corrompien ells mes en vn any, que altres bons homens no edificaren en deu.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

EPISCOPAL. Bisbal.

«Per servir encara tota la cosa publica, promptament ha ordenat la sancta mare Sgleya certa ciutat en que sta lo Papa, e certes ciutats patriarchals, e certes bisbals, e certa es la ciu-

[EPISCOPAT.

tat imperial, a les quals puxa lo poble recorrer en temps de lur necessitat.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

«Bisbal cosa de bisbe», diu Fra G. Busa.

EPISCOPAT. Bisbat.

ERISSO. Com a nom substantiu d'animal. Erisso.

ERRADA DE COMPTE. Bescompte.

Se troba bescompte en lo Cap. CCXCIII del Llibre del Consolat de Mar.

ERROR. Erro, errada.

«E aço nou dich a fi per dir paraules quius enujen, sino per la *erra* dels vostres mals en los que perseuerar voleu.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ERUDITA. Erudida.

«Ella famosa e poderosa, en lo moral e natural molt erudida.....

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

ES. Vici llastimós es en lo nostre poble l'afegir la partícula es al davant de paraulas que no la tenen. S'han fet ja usuals: ESTISORAS, ESTENALLAS, ESTOVALLAS, y alguns fins arriban a dir ESMOLLS, ESCORRETJAS, ESTRIPAS de lo que ha de dirse tisoras, tenallas, tovallas, molls (los de cuyna o d'agafar lo cigarret), corretjas y tripas.

ESBARGINIA. Alberginia. ESCALINATA. Grahonada.

[ESCALÓ.

«... y la caixa de dita Sta. (Santa Madrona) posada dal en lo alt de les grahonades.»

(Diet. Munt. 15 de Març de 1627.)

ESCALÓ. **Grahó**.

Vejas esglahó.

ESCALOFRIOS. Caltsfrets.

Us. Popular.

«... e vergonya deu donar major passio a son coratge que fam, ni set, ni calt, ni fret, ni altra passio ne trebayl a son cors.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

Caltsfrets hem sentit dir a una dona de Cerdanya.

ESCANYAR. Quan no s'aplica en son sentit recte, qu'es lo de privar lo respir oprimint o tapant lo coll; sino en lo de afeblir per falta d'aliment. Acanyar.

ESCANYO. Com a nom substantiu. Banch ab espatller, escon.

Escon diu lo poble al banch que sol haverhi prop de la llar en las casas de pagès y corrobora aquest significat D. J. Balari y Jovany en son llibre «Origenes históricos de Cataluña». En molts endrets del Diet. Mun., se dona 'l nom d'escon a tot banch ab espatller.

ESCAPE. Tractantse de las escletxas per hont fugen l'aygua o'ls gasos, ¿no fóra millor dirne fugida? Aixís hem sentit qu'algú ho deya. «Fuite» diuhen en francès.

ESCARBAR. Gratar, esgratinyar.

ESCARBAT. Escarabat.

[ESCARNI.

«Lo scaravat volador mira diverses fruytes e flors e posa tot son delit en abrassar e contorvar sutzura...»

(En Pax Doctrina Moral.)

ESCARNI. Escarn, escarnot.

Us. La primera, en Joan de Resa; la segona, en lo poble.

«Daniel prophetant denuncia quel gran princep Michael se levara, e molts de aquells que dormen en la pols de la terra se despertaran. Dels quals los uns iran a vida eternal, e altres a perpetuo escarn.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ESCARXOFA. Carxofa o cartxofa.

«... portaua una gonella de brocat carmesi de fil dor tirat, e hon se mostraua la seda se mostrauen carts de argenteria brodats, los caps de les carxofes alt eren dor ab smalts.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ESCENARI. Escenacle.

«No res menys a la cavalleria moral donara lum e representara los scenacles de bons costums, abolint la textura dels vicis e la ferocitat dels monstruosos actes.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ESCIPIÓN. Escipió.

«Lelio, apres que sabe la mort de Publi Scipio Africa, cordial amich seu, dix a Scevola: «Si yo negava quem dolgues la mort de Scipio, mentiria, car greu mes que sia destituit de tal amich...»

(Bernat Metge. Sompni.)

ESCLOFOLLA. Clofolla, clofoll.

«No crech tan saborosos pinyons james fossen vists: aquesta sabor sabia Ipolit que gus-

[ESCLUSA.

tada lauia, e en la part de la pinya que staua closa, en cascuna *clofolla* hauia un diama, o vn robi, o maracde, o safir...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

ESCLUSA. Resclosa.

La paraula *resclosa* 's troba en la obra de Magí Canyelles sobre Manresa y es popular encara avuy.

ESCOCES. Escociá.

Us. Joan de Resa.

escoltar, sinónim d'oir, sino com a temps de verb que's refereixen a la guarda de personas o cosas. Escorta.

ESCOLLO. Escull.

«... aplegant en les mars del Reyne prop lo port de Aygues Mortes, en la scura nit la nau toca en un scull de roca que tota sobri.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Se troba, també, en las Obras rimadas de Ramon Lull.

- ESCORIA. Escuma, tant en sentit de las impuresas que ixen de la fosa de metalls, com, figuradament, de tot lo pitjor d'entre la gent y las cosas.
- ESCORRE 'L BULTO. Esquitllarse, fugir d'estudi (aquesta en llenguatge familiar y en sentit figurat), esmunyirse.
- ESCORXA. Quan no es temps de verb, sino nom ab que's vol significar la coberta exterior d'una soca d'arbre. Escorsa.

[ESCRITOR.

«¡O gran saber y empresa d'alta força Veure mortals ab vida qu'es divina! ¡O Serafi, qu'es obra Serafina! Sou dels pintors lo cor y ells vostra escorça.»

ESCRITOR. Escriptor.

ESCUBERTAS. Cubertas.

ESCUDILLERS diuhen malament los rètols de dos carrers antichs de Barcelona, hont hi havian molts escudellers.

ESCUDRINYAR. Escorcollar. || Esbrinar.

ESCULLIR. Triar.

«Mossen Jacme sius plats vullats triar Dests dos pertits qual millor vos parria Lestiu havets que non podets mudar Forts caloros tal com usa mant dia O forts ivern quins tendran sa batlia.»

«Lo Capita se parti ab tota aquella gent que lo Conestable li hauia triada.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

ESCULLIT. Triat.

«Jo viu venir a poch tardar una casada, de les belles la mes *triada* e molt galana.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

ESCUPIDERA. Escupidora.

ESDRUIXOLS. Encara qu'en lo transcurs d'esta obra s'esmenan alguns mots que's fan esdrùixols sens motiu, no será per demés cridar l' atenció dels que vullan conrear la llengua catalana fentlos present que aquesta, fòra en cer-

[ESGLAHÓ.

tas desinencias femeninas, usa ben poch de semblant forma tant frequent en los idiomas italiá y castellá.

ESGLAHÓ. Grahó.

«... hauia feta fer Tirant una scala ben ampla ab sos grahons, per poder pujar e deuallar los qui batejar se volrien.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch)

ESGRAHÓ. Vejas esglahó.

ESLABÓ. De cadena. Mallas, esses. | De picar foch. Foguer.

«... e vna cadena gran e grossa de xxviij malles o esses.»

(Inventari d'una casa de la Bocaria, any 1484. Notularum 56, fol. 11. Arx. Mun.)

«... y se meté al coll una corneta de or y prengue una bossa en la qual tenia un foguer y esca ab sos lluquets...»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

ESMERALDA. Esmeragda.

ESMOLLS. Molls, en lo sentit d'eyna de cuyna. ESPADIN. Espasí.

ESPANOTXA. Panolla, panotxa.

ESPATLLA. En castellá es «espalda» tot lo darrera del cos humá, desdels muscles fin a la cintura; pero en catalá la part del darrera adjunta als muscles, compresa entre'ls ossos anomenats palas, se diu espatlla; l'espay que va des d'allí al prim del cos, rep lo nom d'esquena; y esquena's diu també tot lo replá de que parlèm considerat en conjunt.

> Tingas açó en compte per no caure en lo bar-[ESPATLLAS (GIRAR LAS).

brisme de dir ESPATLLAS a la esquena, com fan alguns.

ESPATLLAS (GIRAR LAS). Girar la esquena.

ESPAVILAT. Aixerit, net de clatell.

ESPECTADOR. Mirador.

«Y lo Soldá vehent asso girá lo cavall, y comensa de fugir envers lo catafal, y lo Comte li ana darrera fins que fonch de dins. Y los *mi*radors estavan espantats vehent la gran forsa de aquell Cavaller de las armas blancas.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

ESPESSURA. Espessetat, espessor.

«Aquells vapors spessexen lo aer, e en aquella spessetat grossa es representada al mati la figura del sol...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

ESPIRITISTA. Esperitista.

ESPIRITUAL. Esperital, esperitual.

Us de la primera forma. Ramon Lull, Obras rimadas.

De la segona:

«Dexau per ara aquexes paraules, dix lo caualler, car cascu coneix en si lo que val, ni pot fer axi en lo temporal con lo speritual.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... havia entes que les dicentions entre dits monjos (catalans y castellans, de Montserrat) hi havia eran per ocasio que lo general del orde havia fetas certas constitutions que eran periudicials a las visitas passadas fetas per manament de Sa Sanctedat y que la observantia dellas era molt periudicial aixi a las cosas sperituals de la dita casa com al temporal...»

(Diet. Mun. 4 de Septembre de 1612.)

[ESPUELA.

ESPUELA. La pessa de ferre que serveix pera picar al cavall. Esperó.

Vejas lo textque's transcriu en l'article MAR-

ESPUMA. Escuma. || Brumera.

«La sperança del hom malvat es axi com la pols que sen porta lo vent e axi com la escuma de la aygua davant una gran ona de mar, qui decontinent es esclafada.»

(Fra Francesch Eximenis.)

ESQUADRA. Com a esturment geomètrich. Escayre.

Us. General entre manyans, fusters, etc. També's troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

ESQUADRAT. Escayrat.

ESQUÉ. Com a materia de que's valen los pescadors per enlleminir als peixos. Esquer.

ESQUIFE. Esquif.

«Lauors Tirant ab la sua galera acostas a la nau del Rey ab un esquif, e puja alt en la nau, e axiu feren molts altres, e trobaren que lo Rey se armaua e volia hoir missa seca.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Vn squif ab sos rems...»

(Segle xv. Notularum 6é., p. 64. Arx. Mun.)

EST usat en lloch d'eix.

Vejas lo que's diu en l'article AQUEST.

ESTALLAR. Esclatar.

Us. Joan de Resa.

ESTANALLAS. Tenallas.

ESTANTE. Prestatge, lleixa, tinell. || En la es-

pecialitat de contenir vaixella, també's diu escudeller.

ESTAR. Verb tan catalá com un altre, pero que devegadas se castellanisa usantlo per ser o esser. Exemple: quan diu algú «ESTAR casat», «ESTAR mort», etc., en lloch d'«esser casat», «esser mort.»

ESTENALLAS. Tenallas.

ESTIGIA. Nom d'una llacuna mitológica. Estix. Vejas l'exemple del article AQUERONTE, hont hi ha'l nom Stix.

ESTISORAS. Tisoras.

Vejas lo exemple segòn del article NAVAJA, hont hi ha la paraula tisora.

Encara l'usan a Cerdanya.

ESTOBALLAS. Tovallas.

«Primo XVII toualles bones les demes de Ginesta.» 1486.

(Notularum. vol. 54., fol. 4.)

ESTÓMACH. Ventrell, estómech.

«Mes a mon ventrell li val (sens salva de ministrils) un plat de cosas sutils que'l pago y faysá real.»

(Francesch Vicens García.)

ESTRAMONI. Herba taupera.

ESTRENO. Estrena.

ESTRIBILLO. Tornada.

ESTRIBO. Refors que's posa en la paret d'algun edifici. Esperó. || Pessa de ferre hont descan-

[ESTRICTA.

san los peus del qui va a cavall. Estrep. Quan es de fusta, en figura semblant a un esclop. Galotxa.

«Item per una sella nova e sengles e streps pitral e gropera.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503 a 1531.)

ESTRICTA. Estreta.

ESTRICTO. Estret.

«La estreta obligació», se llegeix en lo Despertador de Catalunya.

ESTROFA. Com a divisió métrica. Esparsa.

La paraula esparsa, vol dir «separada». Com a tal apareix, en qualitat d'adjectiu, en lo cap. CCXIX del Llibre del Consolat de Mar y aixis l'ilustre Capmany la interpreta.

ESTROPAJO. Fregall. | Sentit figurat. Fregallot.

ESTUFA. Com a substantiu. Estuva.

«Estuba bany sech. Calidarium, ij», diu Fra G. Busa.

ESTUIG. Estoig.

«Item per dos parells de ulleres ab los estogs per mi e don Antoni iiijo sous. Item per los estog I sou iiijo ds.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503 a 1531.)

ETAGER. Prestatge, o, com aplech de prestatges, tinell.

ETZAGALLADA. Atzagayada.

Creyém que aquesta paraula vol dir, encara qu'en sentit figurat, «colp de atzagaya».

EUCALIPTUS. Arbre aixís anomenat péls bota-[EUNUCH, nichs. Febrer ne diu lo poble en algun endret de Catalunya, sens dupte a causa de la proprietat que té contra las febres.

EUNUCH. Caponat.

«Los artificis ni'ls edificis dels meus palaus, ab quantes claus eren tancades é ben guardades per caponats.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

EVACUAR un lloch. No será tant llatí, pero es mes catalá vuydar.

«Vuydar aquesta Vila, si mester sera, e mudar la Staple de la mercaderia en altra part», trobèm en una carta dirigida als Consols de la Mar, de Barcelona, l'any 1405.

EVAPORARSE. No en lo sentit d'haverse volatisat del tot un cos sòlit o líquit, sino d'haver perdut tot o part del sabor u olor que tenia. Será mes concret y mes catalá que's diga esbravarse.

EXCEPTE, EXCEPTO, EXCEPTUANT y

EXCEPTUAT. Exceptant, exceptat.

«Los orgullosos son gitats e turmentats en lo pus pregon loch que hi es, entre molt gel e sutzura, quels cobre tots exceptat lurs cares, de les quals ixen espesses flames de foch.»

(Bernat Metge. Sompni.)

EXCREMENTS.

«En est dia juraren los senyors concellers novament extrets exceptat lo cap que estava malalt.»

(Diet. Mun. Primer de Desembre de 1614.)

EXCREMENTS. Fempta, diu lo poble y's troba en lo Dictionarium de Pere Torra.

EXCUSAT (LO). En l'accepció de nom substantiu. Comuna, secreta, bassa, privada.

EXPENSAS (A). A despesas.

EXPROFÉS. Expressament.

EXTENS. Extés.

«Col-loqui..... en lo qual se tracta dels privilegis y llibertats de Tortosa, y del perque li foren donats tan extesos.»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

EXTENSAMENT. Extesament.

«Quant he sofert lo pensament extesament m'ho presentá.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«E pastors certs essent desperts vetlant ovelles, cançons novelles angels cantants manifestants Deu nat oiren de fet partiren é'l visitaren, é'u recitaren be stesament: en lo ponent tres sols si veren, tots tres hu's feren.»

(Ibidem.)

[EXTENSIO.

I I-BARBRISMES.

EXTENSIÓ. Extesa.

EXTENSIÓ (EN TOTA SA). A tota extesa.

EXTRAVIAT. Esgarriat, perdut.

EXTREMS. D'un cas o negoci. Caps.

«En lo que toca al sitial que la Sra. marquesa ha intentat tenir, no declara sa Magt. son intent en quel puga aportar ni en quin lloch, o en quin no, que ne he fet molt gran maravella per ser hu dels caps mes esencials.... tinguen vostras magnificencias y merces per molt cert quels scrich en tots los caps de aquest negoci...»

(Diet. Mun. jornada 28 de Juliol de 1612.)

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

F

F. Aquesta lletra no's diu éfe, sino éf.

FÁBREGA. Alfábega.

«Alfabegua, erba coneguda», diu en lo Vocabularius de Nebrija fra Gabriel Busa.

FÁBULA. Faula.

«Historia es comptar les coses antigues qui son stades; e *faula* es dir coses que no son veres, ne de ver semblant evidencia alguna.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

FABULÓS. Faulós.

FACINARÓS. | Facinorós.

«... se feu justicia condemnant a mort un home..... natural de Benicarlo lo qual era mut y sort a nativitate per lo que se era trobat era anat aquadrillat ab facinorosos...»

(Diet. Mun. 7 de Febrer de 1613.)

«En aquella cova hi ha un facinorós

[FALDILLAS.

que á la gent que passa los dona la mort; un colp de pistola y un «Dèu te perdó.»

(Cant popular.)

FALDILLAS. Faldetas.

Us. Popular en la provincia de Lleyda. «Item unes faldetes de girassol.» 1486.

(Notularum, vol. 56., fol. 6.)

FALSEDAT. Falsetat.

«Lança es donada a cavayler per significar veritat, cor veritat es cosa dreta e nos tors, et veritat va devant a falsetat: et lo fferre de la lança significa la força que veritat ha sobre falsetat: et lo pano significa que veritat se demostra a tuyt e no ha poder de falsetat ni enguan.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

FALSIFICAR. Falsar.

«Que null hom, de qualque condició sia, no gos falsar ne ençamerar neguna altra mercaderia...», se troba en unas disposicions del Municipi Barceloní, any 1372.

FALTA. Acció punible. Mancament, falliment. || Errada. || Privació de lo necessari. Falla, fretura.

«On en axi com los clergues per honesta vida, e per bon eximpli, e per sciencia han orde e offici com enclinen les gents a devocio e a bona vida, en axi los cavallers per noblea de coratge e per forsa darmes mantenent lorda de cavay-leria, han lorde en que son per ço que enclinen les gents a temor, per la qual temen a fer lo falliment los uns homens contra los altres.»

(Ramon Lull. Libre del orde de cavayleria.)

[FALTAR.

«Si yo negava que m dolgues la mort de Scipio, mentiria, car greu m es que sia destituit de tal amich, lo qual segons que crech, e segons que puch afermar no fo aytal en lo mon. Mas no fretur de consolatio; yo mateix m aconsol, e majorment de un remey, que son cert que en mi no es aquella error que en molts es, qui turmenten si matexos per la mort dels amichs, creents que lurs animes sien mortes ab lo cors...»

(Bernat Metge. Sompni.)

«... hauens plenissima fiança en aço que per vostra S. nos es scrit ne per mancament de coratge no fallirem en res.»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al Rey. 11 de Desembre de 1466.)

«Per fretura d'altre.»

(Expressió popular.)

FALTAR. Fallir, fer falla, mancar, freturar.

«Nau ó leny que sia noliejada á quinteradas, é si li *fall* exarcia, axi com arbres, ó ancores, ó timons; lo senyor ne deu comprar...»

(Llibre del Consolat de Mar.)

«... no fretura tornar a la posada per neguna cosa, vos e yo portam espases en que es lo senyal de la creu.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

FALÚA. Nom d'embarcació xica. Faluga.

FANDILLAS. Faldetas.

Vejas l'article faldillas.

FANFARRIA. Vantament.

Us. En la provincia de Lleyda.

FANFARRÓN. Vantolari.

FARDOS. Faixs.

Se troba escrit *faixs* en lo cap. CCLVI del Llibre del Consolat de Mar.

[FARMACÉUTICH.

FARMACÉUTICH. Apotecari.

FARMACIA. Apotecaría.

En un document de 1470 que hi ha en l' Arx. Mun., se dirigeixen als concellers «los consols e administradors della art de apothe-charia».

En altre document del mateix Arxiu y que porta data de 1717, se fa esment de las apothe-carias dels convents d'agustins, dominichs, carmelitas, trinitaris, mercenaris y mínims.

FAR. En lo sentit de gran fanal o torra hont está FARO. posat aquest per llumenar als navegants.

Llanterna. || En sentit figurat. Llumenar de ciencia, virtut, etc.

«La *llanterna* nova», la *llanterna* vella», diuhen los barcelonins de las que hi ha en lo séu port, y en molts documents antichs del Arx. Mun. així's troba.

FAROL. Fanal.

FASTIDI. Fástich.

FASTIDIAR. Fastiguejar. | Amohinar.

FATIGA. Fadiga.

FAUSTINO. Nom de Sant. Fausti.

«En la nit aparech sent Fausti a aquell que guardaua la dita sgleya...»

(Recull de Eximplis.)

FAVORESCUT. Afavorit.

FAVORITA. Amigada, amistansada, bagassa.

|| Hi corresponen, també, totas las accepcions que's troban en l'article favorito.

[FAVORITO.

FAVORITO. Com a adjectiu. Predilecte, prefert.

|| Si's tracta de menjar. Ser la seva menja.

|| Com a substantiu. **Privat**, en sentit de tenir la privansa d'algú. || **Amigat**, amistansat.

FEALDAT. Lletgesa.

FEDERICO. Nom de Sant. Frederich.

«Un caualler qui hauia nom Frederich, apres la sua mort caualcant en un cauall negre aparech á un ciutada...»

(Recull de Eximplis.)

FEL (LA). Lo fel.

«Colguant me leu e vestint me despull, E trop leuger tot fexuch e gran carch, E quant me bany me pens que nom remull, E sucre dolç me sembla fel amarch...»

(Mossen Jordi de Sant Jordi.)

FELDESPATO. Mineral. Feldespat.

Ve del alemany «feldspath».

FÉLIX. Nom propri d'home. Feliu.

A Gerona, per exemple, hi ha una iglesia de Sant Feliu y moltas poblacions de Catalunya duhen, també, 'l nom d'aquest Sant.

FELPA. Teixit fi que trau pèl en una de sas caras y no es atapahit com lo vellut. **Pelfa**.

FEMENIL. Fembril.

FERÓS. Feréstech, ferotge.

FERRO. Ferre.

«Item una gaueta de fust ab xxx1 pilotes de ferre e vna balda de ferre grossa de bombarda e altres iiij baldes de ferre xiques, e ij perns de ferre hun gran altra xich e vna sola de ferre pera bombarda.»

(Inventari de la Dressana de Barcelona l'any 1484. Notularum 5é., fol. q. Arx. Mun.)

[FESTIU.

FESTIU. Com a cosa que afalaga o dóna goig. Festós, alegre.

FESTIU (DIA). Dia de festa.

FETXA. Calendari, data.

«Item ordenaren los dits Consellers o Promens, que les fermes dels asseguradors dun mateix contracte hajen força dun mateix contexte, encara que sien fetes sots diverses kalendaris...»

(Disposicions municipals de Barcelona. Any 1458.)

«Los Deputats de Cathalunya e concell lur representants del principat de Cathalunya ab intencio e consentiment de aquesta vostra Ciutat molt diffusament escriuen a vostra gran ex^{cia} sots *kalendari* del primer die del corrent mes de janer.»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al Rey. 4 de Janer de 1463.)

FEUDO. Feu.

. Lo Batlle general del Principat de Catalunya era procurador dels *feus* reals, com se troba en molts endrets del Diet. Mun. de Barcelona y en altres documents.

FIEL. Fael, fidel.

FIELATO. Colecta.

FIELDAT. Faeltat, fidelitat.

«Lo Principat sols te obligació de guardar la fidelitat jurada», diu lo Despertador de Catalunya.

FIERO. Animal d'instints crudels, y també, en sentit figurat, la persona que, per sos mals sentiments o per son carácter ayrable o sorrut, s'hi sembla. Fer, feréstech, ferotge.

[FIL.

FIL. Aplicat a arma blanca. Tall.

FILA. Filera, rengle, renglera, restellera. || De soldats. Filera.

«... á la primera filera poso tres soldats mes de la penultima filera,..»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

FILFA. Mentida, y, en llenguatje festiu, al quin pertany lo barbrisme, guatlla, bòfia, garrofa.

FILIPENSES. Felipons.

FILTRAR. Ayguas o altres suchs. Colar.

FILLOL. En catalá es lo nom del parentiu esperitual que ab sos padrins lo qui's bateja contreu; mes no es equivalent del «figluolo» italiá, com posa Andreu Febrer en sa traducció de La Comedia, del Dant. Fillet, filletó.

FINGIT. Ficte.

«A beguinotes fictes devotes, qui totes festes se paren prestes al combregar, massa privar causa menyspreu.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

FINS. Com a terme d'una cosa. Quan se diu, per exemple: «A FINS d'any o de mes». Darrers, darrerias.

FINURA. Finor.

FIRMA. Ferma.

«Item, ordenaren los dits Consellers e Promens que tots e sengles asseguradors abans que no fermeran en les seguretats, hajen a jurar

[FIRMAR.

que la ferma que entenen a fer en la seguretat es vertadera è no ficta ne feta per frau o decepcio alguna...»

(Disposicions Municipals de Barcelona. Any 1458.)

«... pera que los negotiants, sperant las consultas, y ferma de sa Majestat,...»

(Constitucions de Catalunya, Llib. I, Tit. xIII. De Audientia de Princep; — Capitol de Cort xviiij aprobat en la 1.ª Cort de Monçó celebrada pel Princep D. Felip. any 1547.)

FIRMAR. Fermar.

Vejas l'article firma.

FIRMESA. Fermetat, fermesa.

«Si la celsitut vostra volia admetre la mia demanda, e no permetesseu que fos feta vana, conexeria vostra altesa quanta es la *fermetat* mia, car una matexa sera la fi de la vida mia e de la mia mort.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

FLAQUER. Flequer.

FLECO. Floch. | Flocadura, serrell.

FLEMA. Fleuma, fleumeria, tractantse de calma o de persona calmosa. || Reuma, referintse a mucositats de las vias respiratorias.

FLEQUER. Lo costum ha fet que s'arribás a confondre lo FLEQUER ab lo forner. FLEQUER, per lo que's veu en documents antichs, era'l qui no mes pastava'l pa y'l duya a coure al forner.

FLETES. Nolit, nolits.

«Barca parada, no guanya nòlits.»

(Aforisme popular.)

FLETAMENT. Noliejament.

«Quant à aquell noliejament...», se llegeix en lo Llibre del Consolat de Mar.

[FLETAR.

FLETAR. Noliejar.

«Tirant dona carrech que anas en Genova, en Venecia, en Pisa, en Mallorqua, qui en aquell tems era cap de mercaderia, e que no-liejas tantes naus, galeres, lenys, e tota manera de fustes que poguessen portar molta gent.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

FLETAT. Noliejat.

«Mariner no pot, ne deu *noliejar* les sues portades à mercader, ne à mariner qui sia de la nau tengut ne *nolieiat*.»

(Llibre del Consolat de Mar.)

FLEXIBLE. Vincladís.

FLOR Y NATA. **Floret**, en sentit de lo mes superior.

FLORENCIA. Ciutat d'Italia. Florença.

«... sen havian aportat.... ab un cotxo Latzer Saudin de Sotomaior lo qual estos dies.... fou capturat y aportat en los.... carcers per serts delictes que tenia fets en lo Regne de Castella, y aquell tenian aportat a las galeras de Florensa qui estaven en lo moll...»

(Diet. Mun. 6 de Juliel de 1612.)

FLOREYO. Floreig, adornament.

FLOTANT (POBLACIÓ). Població volant.

FLOTAR damunt de l'aygua. Surar.

Surar diu lo poble y així 's troba en lo Llibre del Consolat de Mar.

FOGONER. Fogayner, perque no ve de «fogó», sino de fogayna.

FOGONISTA. Fogayner.

FONDEJAR una nau. Ormejar, surgir.

[FONDO,

De *ormeiar* tracta'l Cap. CCII del Llibre del Consolat de Mar.

FONDO. Lo cap d'avall d'alguna cosa vuyda o amagada. Fons. || La qualitat de lo vuyt considerada de dalt a baix. Pregon, enfonzat. || La qualitat mateixa considerada d'igual manera, relacionantla ab idea de quantitat. Pregonesa, fondaria.

«E a pocha dora de la dita illa eixiren pus de .c. demonis qui estauen en la dita illa e aportauen en lurs mans forques de ferre molt terribles e acostauense ues la nau, que la uolien cremar. Mas aytantost uench langel de Deu quils ua ferir e mes los tots a fons en axi que la mar torna tota cremada, que noy veya hom sino la terra sequa.»

(Invencio del cors de Sent Anthoni.)

FONTRODONA. La mala pronuncia d'aquest nom de casa aixís: Fon-tro-dona; quan déu pronunciarse Font-ro-dona.

FORNILLO. Barbrisme bastant usat entre alguns industrials. Fornet, fornell.

«Lurs cambres e altres lochs secrets trobaras plens de fornells,.... d ampolles, de capses e de altres vaxelles peregrines.»

(Bernat Metge. Sompni.)

FORNITURA. Galicisme molt usat péls rellotgers. Provisió d'eynas y materials.

FORRAR. Folrar.

FORROS. Folras.

FORSAR UN PANY. Despanyar, espanyar.

«... penjaren Pau Serra passamaner ciutada [FORSIS.

de Barcelona per haver robat molts trentints y despanyadas unas archimesas», etc.

(Diet. Mun. 4 d'Abril de 1628.)

FORSIS. Italianisme qu'hem llegit en un escriptor d'Alguer (illa de Sardenya). Potser, tal vegada.

FOSSO. Fossat, vall. Abduas formas son del genre femení.

«... Tirant ab los seus combatien una torre, e al peu de la torre hauia un gran fossat, e Tirant caygue de dins.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Vall se troba en lo poble y en lo Thesaurus d'Onofre Pou. Aquest autor també 'n diu fos.

FRÁBICA. Fábrica.

FRÁGIL. Frévol. | Trencadís, brévol.

«Axi apres daquesta vida frevol e mesquina nos vejam tots en Paradis. Amen.»

FRAGILITAT. Frevoltat. (Historia del Cavaller Tuglat.)

«Renovella en mi, Pare molt poderos, tot ço que en mi per *frevoltat* de la carn es stat corromput e desitjat, e tot ço que per engan del diable es stat vençut e sobrat.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

FRAGUA. De ferrer, manyá, daguer, etc. Fornal.

| De produhir ferre. Farga.

«... mas a la fi aquell hom fugi ab gran copia de aur que el rey li hauia comanat per tal quel multiplicas, car cuydaues que lo coffit qui ere en les busties hagues virtut per la qual laur se multiplicas en la fornal.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

FRANCISCO. Es castellanisme aplicar aquest

[FRANQUICIAS.

nom, propri del Sant que's diu de Paula, al de Assis. Francesch.

FRANQUICIAS. Franquesas.

FRASCO: Ampolleta. || Potet. || Garrafó.

En un document del estament del cellers, existint en l'Arx. Mun., que porta la data de de 1679, se llegeix que 'l qui volia possarse mestre, entre altras cosas, havia de «guarnir un garrafo de cami.»

FRATERNITAT. Sens voler excluhir esta paraula del nostre vocabulari; farém notar qu'es mes catalá germanor.

FRAUDULENT. Fraudulós.

«E l'instrument lo qual descriu lo rey Daviu en son psalteri, ha nom salteri fet de nou cordes, fes que recordes ab armonia e melodia tots temps sonar; e per servar cordes setena e la novena del rompiment per lo ponent tant perilloses, de frauduloses dones te absenta.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

FRAUDULENTMENT. Fraudulosament.

«... é no sien *fraudulosament* dampnificats per los strangers.»

(Segle xv. Notularum V., fol. LXXX. Arxiu Mun. de Bar.)

FRENILLO. Fre.

Us. En lo Llibre de coses assanyalades, en un passatge que no devém transcriure.

FRENO. Fre.

FRENTE. Davant, de cara a..., enfront.

[FRENTE (AL).

FRENTE (AL). Al davant.

FRENTE (EN). Enfront.

FREQÜENT. Assiduhit. | Sovint.

FRESCURA. Frescor. | En sentit figurat. Calma, desvergonyiment.

FRESSA. No com a soroll, sino com a fruyta. Fraga, maduixa.

«Fraga fruyta de certa erba», diu lo Vocabularius de Nebrija arreglat per Fra G. Busa, y's troba, també, en lo Dictionarium de Pere Torra.

FRIOLERA. Com a cosa poch important. Futesa.

|| Com a persona que sent mólt lo fret. Fredolica.

FRÍVOL. Frèvol.

FRONTAL. Quan se diu com a parament de davant dels altars. Pali, davant altar.

Vejas l'article PALI. .

«Molts anys ha que los canonges de aquesta Seu tenien dos cautius en la Pastrim, moros, y com en aquell temps lo Forn que diuhen de la Canonja estava ves la Casa de la hospitalaria estos cautius pera portar lo pa al Palau ahont se acostuma donar la racció als canonges passaven per mitg de la Seu y de la Claustra y perque veien que la gent de aquest Poble veneraba ab gran devoció la Image de nostra Senvora que esta en lo altar major, tambe los cautius prengueren en us de ferli reverencia y aixi poch á poch inspirantlos la Divina gracia prengueren tanta devoció á da aquella Image que de quiscun dia li suplicaren los delliuras del cau-

[FRONTERIS.

I 2-BARBRISMES.

tiveri prometentli que si a llurs cases los tornave ells li embiarien dos Palis o davant altars de or a honor y gloria sua: seguis que passats 14 anys apres que foren cautius una nit despertantse los dos á una se trobaren sense los ferros que solien portar en les cames, considerant... ells be asso prengueren pa y dos cantes de aigua y ab un esquif que ya ab dos parells de rems trovaren aparellats á la vora del riu, tiraren la volta de la mar y aixis en aquella foren guiats ab bon salvament en Alexandria de ahont eren los dos naturals, los quals despres de arribats tenien memoria de la tan senyalada mercé per medi de la sacratíssima Senyora rebuda, y de la oferta per ells dels dos Palis feta: en continent los feren fer com millor pogueren, y perque de asso no fossen per sos vehins descuberts no gozaren acomanarlos a mariner ningú quels portás, mas fabricaren una caixa y posaren dins aquella los dos davant altars ab un escrit que en efecte deva ab lletras arábigas, com aquells dos cautius de la Seu de Tortosa envien aquells dos *Palis* pera servey de Ntra. Sra. de la Seu, y puig altra major forma no tenien pera embiarloshi á ella los lliuraven y suplicaven los guiás finalment la caixa molt ben calafatada y empeguntada arribaren á la platja de Tarragona, la qual aportaren al Arquebisbe uns pescadors que ab ella encontraren, y aquella uberta y lo que en ella venia vist y la lletra lleigida remeté lo Arquebisbe lo un dels dos Palis aqui á Tortosa, y lo altre se aturá pera la sua Iglesia de Tarragona.» (Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

FRONTERÍS (SER). Afronterejar.

«Aquest sent Julia fo fill del Comte Denges, [FRUCTUÓS. lo qual comtat es del regne de França, e affrontereya ab Bratanya...»

(Vida del glorios martir mossenyer sent Julia, Manuscrit de la Confraria de mercers de Barcelona.)

FRUCTUÓS. Com a nom de Sant, s'usa; pero es mes catalá Fruytós, també molt usat.

FULANO. En temps en que's parlava catalá millor que ara, quan s'ocorria no saber un nom o no recordarlo, se suplia dient o escrivint tal.

FUNDAMENTAL. Fonamental.

FUNDICIÓ. Aplicant aquesta paraula al resultat de l'acció de fondre. Fósa.

FUNDIDOR. **Fonedor**, perque no ve de «fundir», sino de *fondre*.

«Dix Aaron: prenets les orelleres dor de vostres mullers e de vostros infants, e aportats ho a mi, e ells faheren ho axi. Pres les Aaron e forma una obra de un fonador e feu de aquell or un vadell fus.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

FUSTE. D'una colona. Fus, se troba en Onofre Pou.

FUSTIGAR. Assotar, flagellar, fuetejar, xu-rriaquejar. || En sentit figurat. Esperonar.

FÚTIL. Afrevolit.

Us. Ramon Lull. Obras rimadas.

G. Lo nom ge d'aquesta lletra, se pronuncia ab g catalana, igual a la francesa.

GABINET. Com a eyna de tall. Ganivet. | Com a junta de govern d'un pais. Govern, Ministeri. | Com a part del interior d'un edifici. Sala d'estudi, de despaig, de lectura, etc.

«... la hora que yo sere certa de la mort del meu sposat Tirant en aquella hora me dare la mort. E pres un caniuet e amagal entre les faldes...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... pres una planxa de suro qui staua ligada ab un ferro, ab un ganiuet talla la corda...»

(Ibidem.)

GADITANA. Calisenca ne diu Fra Gabriel Busa. GALARDÒ, Guasardó.

GALARDONAR. Reguardonar, guasardonar.

«... e lo poble qui ha pasciencia en les ma--

[GALENO.

les costumes del batle, regordonara lo rey hon pus lo bátle sera contra son poble.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

GALENO. Nom histórich. Galien.

«Galien dix que la anima era complexio. Altres que era cors.»

(Bernat Metge. Sompni.)

GALEÓ y GALEÓN. Galió.

«... anant don Joseph Quintana advocat fiscal del general entre les vuyt y nou hores de la nit a casa de Jaume Pi mercader albaraner del general pera advertirlo de certs fraus de extractio de moneda que ab lo galio del capita Montalt se entenie se anava cominant fer quan fou a la devallada de la Preso troba a Antoni Gallart fuster pretes desaner de la unio lo qual li prengue una espasa llarga...»

(Diet. Mun. 11 de Maig de 1613.)

GALETA. Pa bescuyt, bescuyt.

«Mala barena, mal sopar

pa bescuyt a tenor, e faves ab aylada, e ciurons ab carnsalada.»

(Libre dels Mariners.)

«Anem tal loch cercar hon puxam sejornar. Be menjar e be boure mes val que *bescuyt* roure.»

(Id.)

GALÍPOLI. Nom geográfich. Galipol.

Vejas l'article constantinopla, hont hi ha un exemple que conté la paraula Galipol.

GALLARDÒ. Guasardò.

[GAMBETO.

GAMBETO. Gambet.

Us. Camp de Tarragona.

GAMUSSA. Camussa.

«Camusas de França, la pell.... I lliura.»
(Tarifa y postura de preus. Estampada en Barcelona, 1653,)

GANADER, Cortaler,

«... los dits Cortalers e molts altres e lurs predecessors fossen e sien de..... Cent anys ença hoc e de molt mes enlla e de tant que no es memoria de gens en lo contrari han possesio de tenir e de pesturar lur bestiar gros augatin e bovin tan de nits com de dies e a tot lur ampriu en los dits prats.»

(Arx. Mun. Reg. de Prouisions y comissions, anys 1441 a 1446. fol. 121.)

GANANCIA. Guany.

GANTE. Nom geográfich. Gant.

«... totes les ciutats e viles capdals en fer draps deuen esser haudes en gran reputacio, elles e lurs habitadors, axi com diu que son, Gant, Exelo, Malinas, Contray, Ipre e semblants.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

GARANTIA. Fermansa.

«Si en ta casa hi ha bonansa, no n'hi haurá si fas fermansa.»

(Aforisme popular.)

GARBO. Gracia o gentilesa en forma o maneras. GARFIO. Ganxo.

«... avia aguions e ab ganxos enforcats axi com a ham de pascar.»

(Historia del Cavaller Tuglat.)

GARGANTA. Gargamella, gola.

[GARLITO (CAURE EN LO).

Las duas són populars y la primera's troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

GARLITO (CAURE EN LO). Caure en lo parany, caure a la garjola.

GARRUTXA. Corriola.

«... veu lo gran plant que los mariners tenien, e veu lo comit de la galera qui era lo millor mariner de tots retre lanima a Deu perco com era cayguda una corriola e li hauia dat al cap.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

GASPATXO. Caponada.

GASTOS. Gasts, despès, despesas.

«... se pratica fer alguna collacio de ques segueixen alguns gasts,» etc.

(Arx. Mun. Document de la confraria dels barquers novells. 1540.)

«Segons los guanys fes lo despés.»

(Fra Entelm Turmeda.)

GATILLO. En l'accepció de desparador d'arma de foch. Gallet.

GATUNA. Gatina.

«Amor gatina, que's menja'ls gatons.»

(Comparansa popular.)

GAVILLA de blat, ordi, etc. Gavella, garbera. De lladres. Colla, brivalla.

GAVINET. Ganivet.

Vejas GABINET.

GEFE. Vejas JEFE.

GEGANTESCA. Gegantina.

GEMELOS. Bessons. || Ulleras de teatre o de campanya. || Botons de doble valona.

[GÉNERO.

GÉNERO. Genre, qualitat. | Mercaderia.

GÉNEROS. Genres, qualitats. | Mercaderias.

GERARDO. Nom de Sant. Guerau.

«Un caualler qui hauia nom Guerau hauia gran deucio en sent Thomas apostol, e un dia lo diable aparechli en forma de pelegri o de romeu...»

(Recull de Eximplis.)

GERMÁ POLÍTICH. Germanastre. || Cunyat. GERMAN. Nom de Sant. Germá.

«Sent Germa fo comte de Borguonya, e pres muller en loch de germana.»

(Recull de Eximplis.)

GERRO. Pitxer.

«E un die mena pobres per menjar e albergar en casa sua; e axi con hauia acustumat pres un *pitxer*, e dona aygua a mans a tots los pobres.»

(Recull de Eximplis.)

«Y aixi ell se comença á senyar, y se alsa molt esforsadament, y aná envers la taula y se assenta en la cadira y tantost veu venir un baci de argent y un bell *pitger* ab una tovallora brodada.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

GESTO. Moviment. || Com a manera de posarse y com a expressió de fesomia. Posat, gest.

«De tal sort, ánima mia, Cada dia Lo meu mal se fa major, Y vos de mal en pijor Y jo pijor que solia. Y ab tal sest Tot s'acabará molt prest, Y mes sent

[GIBRELL.

No 'l morir, mas ser absent De vostre divinal gest.»

(Pere Serafi.)

Vejas, també, l'article descarnat. En l'exemple que hi ha, també's troba aquesta paraula.

GIBRELL. Librell.

GIBRELLA. Librella.

«Item per dos cantes e librelles per la cuyna de la companya.»

(Arx. Mun. Llibre de comptes del monestir de Montalegre de 1503 a 1531.)

GINETE. Genet, cavaller.

La paraula *genet*, se troba sovint en la Crónica de Muntaner.

GINOLLS. Genolls.

GITANO. Bohemiá, bomiá.

«Com sie degut al Princep, purgar la Prouincia de mals homens, e sien trobadas en lo Principat de Cathalunya, e Comtats de Rossello, y Cerdanya algunas personas ques dirian vulgarment Boemians, e sots nom de Boemians grechs, e Egiptians van coadunats e vagabunts, cometent molts ladronicis, e altres mals, dels quals se ignoran los malfactors, per esser molts en nombre, e coadjuvar, e cobrir los vns als altres lurs malfets, perço volent en aço degudament proveir, statuim, y ordenam ab loatio, y aprobatio de la present Cort, que daqui avant las ditas personas anant axi coadunadas, sien expellidas, e fora gitadas, segons nos ab aquellas expellim, e foragitam dels dits Principat, e Comtats que daqui avant no pugan esser admesos, o acullits en aquells, ans sien haguts totalment per bandejats, y foragitats ipso jure, axi que si dins dos mesos apres de la

[GLÁNDULA.

publicatio de la present Constitutio ab veu de publica crida faedora, las ditas personas seran trobadas en los dits Principat, e Comtats, sien, e hajan esser açotats publicament per aquells a quis pertanga, y altrament proceir contra ells a total expulsio lur, per remeys deguts de justitia: volents, y manants que la present Constitutio dins vn mes primer vinent sie, e haja de ser publicada per los Veguers en quiscun cap de Vegueria dels dits Principat, e Comtats.»

(Constitucions de Catalunya de 1512.)

«Item a uns bomians per cambis de la mula guita e roiga per hun rossi e altra mula xviiijo,» (Llibre de comptes de Montalegre, de 1503 á 1531.)

GLÁNDULA. Glánola.

GLATIR. No sabém qui deuria fer d'aquesta paraula,—qu'en bon catalá significa desig gran, sobre tot cosa que's té a la presencia,—un equivalent del castellá «latir». Ab lo desfici del GLATIR, lo cor bat, batega o esbatega. GLATIR es acte purament psicológich; batre, bategar o esbategar es efecte mecánich.

GLOTÓ. Glot, goliart, golafre.

«... persona qui es glota de piment, ab tan gran plaher lo beura ab anab de fust com d argent.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«Les dones totes sabs que son glotes.»,

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Un clergue cura de animes era molt luxurios, e molt goliart e negligent en regir les animes que li eren acomanades; e quant mori la sua anima ana al infern.»

(Recull de Eximplis.)

[GLOTONERIA.

«... lom golafre e carnal tota res lo mensprea el te per no negun...»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

GLOTONERIA. Glotonia.

Vejas l'exemple enclòs en l'article TEMPLANsa, hont hi ha'l mot glotonia.

GLORIETA. Llotjeta.

GODOS. Góts.

«Plora doncs Hispanya la excellent gloria de la nacio dels Gots, qui hauien estat .c.xl anys en gran pau e tranquilitat.»

(Tomic. Historias e conquestas.)

GOLFA. Algorfa.

«Algorfa o tarràt», porta'l Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

GOLFO. Golf.

«En la primera guayta la nau feu vela, e ixqueren del port ab molt bon temps, e hagueren lo vent molt prosper que en .iiij. dies passaren lo golf de Venecia y foren en vista de Rodes...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

GOLOSINA. Llaminedura, llepolia, llepoleria.

«Si es golosa (la dona) trameteuli presents de moltes menes de *lepolies* e de fruytes nouelles, e del que ella mes se delita.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

GOLPE Y PORRASO (DE). De colp y volta. || De boig.

GORDURA. Greixesa.

«... los seria salud disminuirlos les rendes que tambe los danya la demasiada greixesa que tenen...»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

[GORFA.

GORFA. Algorfa, segons lo Vocabularius de Nebrija adaptat per Fra Gabriel Busa.

GORGUERA. Gorgera.

«En axi con la gorgera environa lo coyl del cavayler perço que sie deffes de nafres e de colps, en axi obediencia fa star lo cavayler dins los manaments de son senyor e major, et dins lorde de cavayleria, perço que traicio ni erguyl ni injuria ni altre vici no corrompen lo sagrament quel cavayler ha fet a son senyor e a cavayleria.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

GOTA (LA). Usat en sentit de malaltia. Poagre o puagre (lo).

«Tres passions e il-lusions, aixi revesses quant pots disfreces e les amagues: be t'embriagues fort de vinagre; ple de puagre tens lo cervell.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

GRADA. Grau.

GRADERIA. Grahonada.

Vejas escalinata.

GRANADA, en lo sentit de progectil de artilleria.

Magrana de foch.

GRANEL (A). A raig, en orriu.

«Item com sobre lo salari del descarregador dels forments qui arriben en la present Ciutat en **orriu** sia en lo passat molt rehonablement e justament ordenat los dits forments desca-

[GRAU.

rregar nos puguen sino ab sachs pochs ço es de tres cortans», etc.

(Arx. Mun. Ordinacions sobre confrarias y ofici de Barquers.)

GRAU. Com a nom de Sant. Guerau.

Vejas l'article GERARDO.

GRAVE. Greu. | Formal. | De pes.

«Amor cruel | quils ha units en vida, Y ab greu dolor | lo viurels ha fet perdre, Apres la mort | los tanqu' en lo sepulcre.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

GRIETA. Clivella, esquerda.

GRIFO. Griu.

«E mes sobre lo cap deles .vj. vergues sia fet un griu ab lo timbre e armes de dit senyor» (Anfós V.)

(Deliberacions del Concell de Cent, any 1451, fol. 57.)

GRILLET. En l'accepciò de tanca que's posa en la cama dels presos. Grilló.

GRIMA. Sol usarse aquest barbrisme en las accepcions de fástich, enuig, molestia y esgarrifansa.

GRINGO (PARLAR o ESCRIURE EN). Parlar o escriure llautò.

«Hablar ó escribir en gringo» diuhen los castellans, estrafent la paraula «griego», y nosaltres las enfilém pèl llatí, fentne *llaut*ò.

GRIS. Burell.

«Apres delles venien totes les dones de la terça regla, no menys vestides de drap de seda burella que les monges, e cascuna portava en la ma un stadal, cantant totes lo Magnificat.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Blanch y negre fa burell.»

(Expressió popular.)

[GRUPA.

GRUPA. D'un animal de sella. Gropa.

«Estava agenollada donzella Beatriu. Mentres oraciò feya li ve un jove gentil; cull un pom de violas pera ferla adormir; quan la te adormideta, en gropa la puji.»

(Cant popular.)

GRUPO. Aplech, gavell.

GUAPAMENT. Gentilment, galantment.

«Si n'hi ha una monja á la Seu d'Urgell, toca las campanas plorant y rïent. ¡Alséu lo peu, jovent, ab galant ayre, alséu lo peu, jovent, galanotament!»

(Cant popular.)

Vejas GUAPESA.

GUAPESA. Gentilesa, galanesa. || Bellesa, hermosura, hermosor.

«Quan viu vostra gentilesa En mi feu presa Y sa gran perfecciò Ha pres la possessiò Dins mon cor restant impresa; Y ferma allí M'ánima l'abraça ab si, Y contemplantla Delitas y viu mirantla;

Yo muyr perque la miri.»

(Pere Serafi.)

GUAPO. Gentil, galant. || Hermós. Vejas GUAPESA.

[GUARDAPOLVO.

13-BARBRISMES.

GUARDAPOLVO. Guardapols.

«Semblantment es auengut que en la puncta del guarda pols del dit Retaula sia pintat lo Senyal Reyal de la Corona darago...»

(Arx. Mun. Contracte dels Concellers ab lo pintor Lluis Dalmau. 1443.

GUARDIA. Guarda.

«... y en lo que toca al si pot portar guarda, que no fa mes la Marquesa del que totes les altres Sores. Virreynes...»

(Diet: Mun. 14 Abril de 1612.)

«Anirá en casa del Alferez ab las caxas de guerra li auran demanat a la hora de marxar la companyia, y la acompanyara al entrar y exir de guarda...»

(Domingo de Moradell. Preludis militars.)

GUARISME. Xifra.

GUARNICIÓ. Guarniment.

Vejas l'exemple del article GUARNICIONER.

«E de continent feren sa via ab arnesos molt luents e richs guarniments.»

GUARNICIONER. Nom d'ofici. Guarnimenter.

«En lo fet del recors interposat per Melcior Vasiá Borraller del penyorament contra ell fet a instancia de Marc Llosas y Josef Sagon guarnimenters ab motiu que dit Vasia feya guarniments de Cotxa sens esser examinat de guarnimenter...»

(Document del Arx. Mun. de 24 Juliol de 1559.)

GUASSA. Burla, en paraulas.

GUASSON. Burleta.

¡GUAY! Aquesta interjecciò, que sol anar seguida de la preposiciò de, l'hem vista usada per alguns autors catalans moderns y'ns apar castellanisme. ¡Ay de tu!—diem, per exemple, parlant en sò d'amenassa.

[GUIRNALDA.

GUIRNALDA. Garlanda.

«Y sots la porta del arch hauia pintada à la vna part vna senyora qui aportaua vna garlanda al cap de moltas flors.»

(Libre de la benaventurada vinguda del Emperador y Rey don Carlos. Palma, 1542.)

GUISADO. | Cuynat.

GULA. Gola, en l'accepció d'afany inmoderat en lo menjar.

¿GUSTAN? En sentit de convidar. ¿Són servits? GUSTASSO. Gustás.

GUSTILLO. Gustet.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Н

H. No's diu hatxe, sino hach.

HÁBIT. En lo sentit de costum. Habitut.

Us. Lacavalleria.

HABITACIÓ. Habitament.

HADA. Fada.

« la de la casa encantada hont presas ab tirania eran de l'ánima mia cada potencia una fada; en una gran nuvolada, per la regiò franca y pura la aparent arquitectura se resolguè y dissipá. Tot se'm representa ja en sa natural figura.»

(Francesch Vicens García.)

HADO. Fat.

«En les paraules que hac dites lo pastor, entes Felix ço que les paraules significauen de fat e de astre...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

[HAIG.

«O Diafebus duch de Macedonia! o Vezcomte de Branxes! de vosaltres me partech e prench doloros comiat stant en preso en poder de infels per amor de mi, car si yo no fos no foreu vosaltres venguts en aquesta terra: e qui sera aquell quius puga traure de preso? los meus trists fats e la desauentura mia no han volgut sino lunyarme de vosaltres.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Quant en la roca veuras lo pas de la serpent, De la dona sabras lo enteniment. Hom no sab laucell volant hont se posara Nil fat del joue si bo o mal sera.»

(Ibidem.)

«Aquelles mans | que james perdonaren Han ja romput lo fil | tenint la vida De vos qui sou | de aquest mon eixida Segons los fats | en secret ordenaren.»

(Ausias March.

HAIG, com a temps del verb haver o tenir. He, tinch.

HALAGAR. Falegar, afalegar.

«Ladonchs ell comensa a falegar ab la una ma la sua barba...»

(Bernat Metge. Sompni.)

HALAGO. Afalach, afalech.

«E lo diable veent que no podia ab ella per falachs ni per menasses, en forma de mila volauali demunt lo cap...»

(Recull de Eximplis.)

HÁLIT. Alé, alenada.

HASTA. Fins, com a preposició.

HAVER. En sentit de tenir, está ben dit. Quan se tracta d'agafar una cosa que's troba alta, tam-[HAZME-REIR (SER L').

Digitized by Google

poch es mal dit; pero va millor aplicarhi la paraula abastar.

HAZME-REIR (SER L'). Ser la riota.

HEMETERI o HEMETERIO. Nom de Sant. Armenter.

HENDIDURA. Fenedura, esquerda, clivella.

«... una vegada se sdeuench que .j. philosoph se anaua a deportar per .j. bell pla ab gran res de sos scolans, en lo qual pla hac moltes *fenadures* que la calor del sol hac fetes en la terra...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

HERALDO. Haraut o heraut.

«... yo he demanata reys darmes e a harauts perque lo Rey no sera fet cavaller en los temps de la guerra que tenia ab los moros.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

HEREDERS. Hereus, hereters.

«Vos senyor sabets be que no havets areu sino aquella file perqueus volem preguar e clamar merce que vos que prengats muler de que romanguen daquel regne e apres vostra mort no venges an poder de gens astranyes e nos no romanguessem menys de senyor natural.»

(Historia del Rey d'Hungria.)

HERMANA. En lo concepte de religiosa en determenadas ordes. Lo regular fóra dir germana; mes, com sia que algú hi trobe la dificultat de que aquest nom se puga confondre ab la idea de parentiu carnal (com si no's trobessen en lo mateix cas a França dient «sœur» tant a la religiosa com a la propparenta) ¿no podria dirse

[HERMANITA.

sor, que també es catalá? Sor de la Caritat, sor dels pobres, etc., no estaria gens malament.

HERMANITA. Com a denominació donada a las dònas que pertanyen a certas ordres religiosas. Vejas l'article HERMANA, qu'es lo mateix cas.

HERMANO. ¿Per que al religiós llech no se li ha de dir germá, com avans se li deya?

HERMENEGILDO. Nom de Sant. Armengol.

HERMOSAYCH. Mosaych.

HETXURA. Forma. || En sentit d'home en tot identificat ab altre home, per exemple: «Lo criat era hetxura del senyor.» «Lo criat era en tot y per tot del senyor.»

HETXURAS. Preu del travall de fer una pessa de vestir o de altre objecte, fòra la válua dels materials. Val tant **de mans**, se diu en catalá.

HI. Aquesta paraula, qu'es un adverbi, hi ha qui la posa malament en lloch de primera persona del present d'indicatiu del verb haver, que s'escriu he.

HIDROMEL. Ayguamel, se troba en lo Dictionarium de Pere Torra.

HIPÓCRITA. Hipocrit.

«Un *ipocrit* e gran falsari e robador.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

HISTÉRICH. Nom científich d'un mal, qu'en catalá's diu, referintse a la dòna, mal de mare y en l'home, mal de mascló o de masclí.

[HOGAR.

HOGAR. Llar, foch. | En sentit figurat. Casa, alberch.

«... la electio del lloch pera convocarse Corts generals en ell, está en pur arbitre del senyor Rey, com empero lo lloch sia dins la Prouincia de Catalunya, y no sia menor de docents fochs...»

(Lluis de Peguera. Práctica de celebrar corts.)

HOLGAT. Folgat.

HOMBRERA. **Musclera**, perque no ve de «hombro», sino de *muscle*.

HOMBRIA DE BÈ. La paraula bonhomia, que no recordám haver vist may escrita en los bons temps del idioma, pero si haberla sentida fins a n'algú a qui no pensém hagués influhit lo francés «bonhomie», nos sembla que ha d'esser la vera expressió catalana.

HOMBRO. Muscle.

«E lo ciutada li dix: Qes axo que aportats als muscles e a les spatles?»

(Recull de Eximplis.)

«Des del front fins al llombrigol (vehent novedat tant estranya) y de un *muscle* al altre *muscle* me fiu creus mes de cinquanta.»

(Francesch Vicens Garcia.)

HOMBRO (AL). A coll.

HOMBRO (ARMAS AL). Déu vulla que may s' haja de menester, pero sembla que, si venia 'l cas, no estaria gens malament dir: ¡Armas al coll! ¡armas al muscle!

«... si va (lo soldat) en lo extrem de la filera [HOMBRÓN.

ha de aportar la arma en lo muscle fora, ó sie de la part dreta ó esquerra.»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

HOMBRÓN. Homenás.

HOMICIDA. Homeyer.

Us. Joan de Resa.

HOMICIDI. Homey.

«Si'l temps perdut | lo millor que tenia Dones amant | oblidant mi mateix Haguès yo mes | com fa qui Deu serveix,

Mes per al pas | lo contrari no sia Contrari han | mes obres ton servey Tolme del tot | ma prava fantasia Ta voluntat | executa la mia Car altrement | faré de mi homey.»

(Romeu Lull.)

HORAS. Són LAS DOTZE, LAS DUAS, LAS SIS, etc. Són dotze horas, duas horas, sis horas, etc.

«Dotz' horas cauhen en terra, los ángels cantan al Cel. Alabat per sempre sia lo Santíssim Sagrament.»

(Oració popular.)

«Carn-y-peix, ¿quina hora es? —Dotz' horas.»—

(Joch popular d'infants.)

Véjanse també los articles nit y quarts.

HORNACINA. Capelleta, represa.

«E mes faran los dits mestres vna represa en que pusque star una ymage de sent Johan en

[HORROR.

lo cap de la dita font (la del carrer del Avella de Barcelona) deves la Riera de sent Johan.»

(Any 1432. Arx. Mun. Notularum II, fol. 306.)

HORROR. Esferehiment, esgarrifansa, feresa.

|| Com a exclamació, són equivalentas a esta paraula exótica, las següents interjeccions:
|Ay!, |oh!, |Deu meu!, |Reyna Santíssima!
| HORRORITZAT. Esgarrifát.

HUESCA. Nom geográfich. Osca.

«E nos la donchs erem en Oscha e la Reyna altre tal.»

(Jaume primer, Crónica.)

HUMILLAR. Humiliar.

«En un monestir de monjes una monja se feya folla per amor de lhesuchrist, e humiliaues a totes...»

(Recull de Eximplis.)

- HUMILA. Es vulgarisme lo femenisar la paraula humil. Aquest adjectiu es igual en abdòs genres.
- HUNGARO. Hungrés se troba, encar qu'escrit sens h, en lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa.

I

IDA Y VUELTA. Expressió que s'aplica exclusivament als viatges en carruatge de tota mena. Viatge d'anada y tornada, viatge rodó.

IDÓLATRA. Idolatre.

«... dius que façam sacrifici al diable de qui tu est servidor, que mostres be en ton parlar que no est chrestia sino ydolatre.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

IGNOCENCI. Com a nom de Sant. Ignocent.

«Prolech primer sobre la incepcio de la exposicio de la postilla de Papa *Ignocent* tercer sobre los VII psalms penitencials segons la translació Romana.»

(Titol d'una obra'antiga de Frare Johan Romeu, qu'era en la llibreria del convent de St. Francesch de Barcelona.)

ILITERATO. Iliterat.

«Lexa aytals interrogations a homens illiterats, rudes e no savis.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ILUMINACIÓ. Alimaria, llumenaria.

[ILUMINAR.

I 4-BARBRISMES.

ILUMINAR. Llumenar, fer llum. || Aclarir. IMÁN. Azamant, caramida.

«En lazamant, dix lo philosoph, ha Deus posada tanta de simplicitat de terra, que lo ferre ha apetit a aquell; e per aço lazamant mou a si lo ferre per gran simplicitat de terra, a la qual se mou lo ferre naturalment...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«Ram, on se posa la coloma blanca Del esperit que al vostre mes affina Penyafort son tresor y medicina Al perseguit malalt y al qui tot manca. Sou la mes alta cima y alta branca Del arbre de sciencia y doctrina La caramida sou que á Deu inclina Y tir á si de aquell sa gracia franca.»

(Ausias March, lo de Cervera.)

IMPAR. Senar.

IMPEDIR. En alguns cassos creyèm mes castís lo verb **privar**.

IMPERFECTE. Imperfet.

IMPIO. Impiadós.

«-Quina es la fossa, Senyor?

-Infern, dix ell.

—E perque, digui yo? Fort me en maravell; car en vostra vida fuy molt familiar a vos, Senyor, segons que sabeu; e james no viu ne pogui conexer que fosseu mal Christia ne impiados. Be vehia que ereu inclinat a alguns delits qui nom parien molt deshonests.

—Los delits, dix ell, a que yo era inclinat no eren bastants tots sols a gitarme en infern. Car no eren interes ne damnatge de algu, sino de mi mateix. Yo m delitava molt mes que no

[IMPRENTA.

devía en cassar, e escoltar xandres e ministres, e molt donar e despendre; e cercar avegades, axi com fan comunament los grans Senyors en qual manera poguera saber algunes coses esdevenidores, per ço que les pogues preveure e occorrerhi. Totes aquestes coses eran mal fetes. Mas yo m confessava e combregava sovint e penedia men, pero no tant que no m hi tornas algunes vegades. E per ço nostre Senyor Deu vol que yo ara n port penitencia, car vivent no n porte complidament.»

(Bernat Metge. Sompni.)

IMPRENTA. Estampa, emprenta.

IMPRÈS. Emprentat, estampat.

Vejas lo primer exemple del article LLAUNA, hont se troba la paraula emprentat.

Entre argenters, encara's diu estampat a un objecte fet ab encuny.

IMPUNE. Impunit, impunida.

«Ara yot perdone per ço com stich en lo article de la mort, e no se si sere huy o dema, e yo confie en Mafomet que altri pagara, car la tua gran maldat no pot restar impunida.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Impunits, llegim en la Sentencia arbitral de Guadalupe.

INAPETENCIA. Desmenjament, desgana.

INCENDI. Encesa, cremament.

«La fama e mala noua ana per la ciutat del perdiment que fet hauien, e moltes gents del poble axi homens com dones se ajustaren en la plaça del mercat, los vns plorauen lurs germans, los altres los fills, los altres los amichs e

[INCENDIAR.

parents, los altres la destrucció del Imperi: com tota la major part del Imperi fos perduda, e tota la sperança del Emperador e de tots los seus no era sino en vn sol Deu perço com duptauen de venir en cruel fam e set per lo enemich qui era victorios, e lo cremament de la ciutat, recordant la captiuitat e servitut miserable.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

INCENDIAR. Calar foch ab lo fi de destruir.

INCLUIDA. Enclos, enclosa.

INCRÉDUL. Descrehent, descregut, menyscreent.

«... Dèu vena abundant plena d'aygues vivents. Als descreents, diu Hieremies»...

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Lo segle es carçre del creent e Parays del menys creent.»

(Jahuda Bonsenyor.)

INCULT. No conreat, sens conreu.

INDEMNISACIÓ. Esmena, se troba en escrits de la vellura, fins en documents oficials, y encara en nostres dias hi ha qui diu «fer esmena», referintse a pagar danys.

«A 27 de Juliol, y á 6 de Octubre de 1452, los amos de las Casas del carrer del Bordell demanavan esmena del dany per quels havian tancat lo Portal exia á la muralla de la Rambla, é fou deliberat que attés que los Obrers ho havian fet per be publich, no sels devia fer esmena.»

(Rúbrica de Bruniquer, vol. II, cap. LIII, fol. 357.)

[ÍNDICE.

INDICE. Index, taula, dels capítols o materias d'un llibre, per exemple.

INDIO. Indiá.

«Los pahons indians desplegan tafetans pintats de mil maneras.»

(Cansó de Nadal.)

INÉS. Nom de Santa. Agnés.

INFANCIA. Infantesa.

INFECTE. Infeccionat.

Vejas l'exemple de l'article TONEL, hont se parla de «tonells infeccionats».

INFIEL. Infael.

«Molt se marauellava Felix com Deus no trametia missatgers al *infaels*, quils mostrassen veritat de la santa fe catholica, ne perque los catholichs no hauien a Deu tan gran amor que als *infaels* lo fessen amar e conexer.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

INFINITA. Infinida.

«... la major granea que puscha esser en hom es que sia una persona ab Deu qui es *infinida* granea...»

(Ramon Lull. Libre de les maravelles del mon.)

«Nos, donchs, rey per la sua gran é larga pietat (de Dèu) regnant en lo regne de Aragó, qui havem rebudes diverses graties é multiplicades en nostra vida de la bondat *infinida* del nostre Creador...»

(Crónica del Rey en Pere del Punyalet.)

«La segura gloria que tenim de esser stats victoriosos, nos deu molt alegrar, e de aquella deuem retribuir *infinides* gracies a Deu.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

[INFLUJO.

«Yo servint dona cruel He sufrit pena infinida Y sens mirarli lo feel Es vers mi desagrahida. Pus per altri m'ha oblidat Qu'ell com jo no la volia, Cridaré com un orat: Mal hage qui en dones fia.»

(Pere Serafi.)

INFLUJO. En sentit d'influhensa perfidiosa y malévola. Influhiment. || Influhensa. || Valensa.

INFRASCRIT. Sotascrit.

INFULAS. Inflament, fums, en sentit figurat.

INGENI. Enginy, giny.

«Lexa semblants coses a homens otiosos, vans e illiterats, car lo teu *enginy* nos deu distribuir en amor; pus altres coses li son degudes.»

(Bernat Metge. Sompni.)

«Pinzell, color, enginy, saber, ventura, la ma, ó l'ull qual es mestre en pintar, é del pintat si pot l'ull judicar sens que fretur d'altra judicatura: Cerch un punt prim en la gentil pintura, si pech per menys no'm trob' envergonnit, fonch un gran rey primer de mi scarnit per uns minyons rients de sa baxura.»

(Autor anónim. Demanda feta a Pere Serafi.)

INGENIER. Enginyer.

Us. En lo Thesaurus d'Onofre Pou.

INGERIR. Empeltar. | Introduhir, ficar.

INGLATERRA. Anglaterra.

«Anglaterra, illa occidental. Britania, e.»

INÍCUO. Inich.

[INMEDIACIONS.

«Si hi llegireu coneixereu ab prou claror la gran error tan manifesta, la deshonesta é viciosa tan perillosa amor inica que hui 's practica.»

(Jaume Roig, Libre de les Dones.)

«Vos Rey del senyors sentis de la mort | les penes majors de tots los amichs | no sols en tal pressa desert vos trobás | mas trayt d'amich aquell qui besant | ab pensa ravessa cruel inimich de vos venda feu | al poble inich.»

(Mossen Fenollar.)

INMEDIACIONS. Voltants, encontorns. INMUNDO. Inmonde.

«A un hom saui demana .j. hom foll si Deus es en infern, ni en los lochs qui son *inmondes* hon sta putrefaccio e pudor...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

INNOCENCI. Vejas IGNOCENCI.

INQUILINATO. ¿Perque si en francés se diu «location» y en italiá «locazione» no hauria de poder dirse en catalá **llogament**?

INQUILINO. Llogater, estatger, estadant.

Estatger se troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou. Las altras formas son corrents en lo llenguatge parlat.

INSOLACIÓ.

INSOLACIÓ. Soleyada.

INSTRUMENT. Esturment es mes catalá. Us. Joan de Resa.

INTEGRAMENT. Entegrament.

«... no volem que algun regidor n aja per son treball neguna paga; basta que, si negun dells despen res per esguart de la comunitat, que li sia pagat entegrament.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

INTEGRO. Sencer, entegre.

INTERMEDI. Endemig, entremig.

«Y en aquest endemitg los missatgers ja eran partits ab las lletras.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

INTERMEDIAR. Mitjansar.

INTERPOSAT. Entreposar, diu lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa.

INTERRUMPIR. Interrompre.

INTERVENIR. Entrevenir.

«E not recorda la questio que diu Petrarcha en los Remeys de cascuna fortuna, que fo antigament entre alguns insignes e savis homens, ço es saber qual manera de morir era millor? En la qual entrevench Julius Cesar, qui aquella difini dient que la mort soptosa e inopinada.

—Bem recorda, Senyor. En quant es de mi, d aquexa matexa oppinio som; pus hom visque virtuosament es tenga per dit que res no li puxa venir soptat esperant ab ferm e bon cor tot ço que Deu li volra donar. E puy quen es vijares que sia gran cosa esser quiti de pahor de morir, car a mon juy, la pijor cosa que en lo morir entreve es la pahor de la mort.»

(Bernat Metje. Sompni.)

[INTERVENIR ENTRE...

«.,. y tambe per lo contrari ningun Doctordel Reyal Concell criminal se puga entremetre, ni *entrevinga* en las causas civils, ni...» etc.

(Constitutions de Cathalunya.)

INTERVENIR ENTRE DUAS PERSONAS. Es un pleonasme ridicol que havèm llegit mes d'una vegada. Entrevenir en la discordia; ficarse o posarse entre mig, pot dirse.

INUNDACIÓ. Ayguat.

INVERNADERO. En abduas accepcións de substantiu y adjectiu. Exivernador.

«Encara: mariner nos deu despullar, si no es encara en port exivernador.»

(Llibre del Consolat de Mar.)

INVITACIÓ. Convit, convidada. | Paper, carta, targeta de convit.

INVITAR. Convidar. || Donar a entendre a altri la voluntat de que fassa alguna cosa. || Incitar.

IRACUNDO. Irós.

«Los *irosos* corren amunt e avall, com a rabiosos, e baten cruelment si mateix, e aquells qui entorn los estan.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ISIDORO. Isidre.

«Com fem oracio, diu Sant Isidre, que ab Deu parlam.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

ISIDRO. Nom de Sant. ¿No sembla que fóra mes acomodat al geni del nostre idioma dir Isidre?

En aquesta forma veyem que posa En Pax lo nom castellá isidoro. (Vejas l'article corresponent.)

J

- J. Aquesta lletra's diu **jota**, ab j catalana, igual á la francesa.
- JAMBA. Brancal de portalada. || Muntant de bastiment de porta o altra obertura. || També 's pren en sentit de marxapeu.

JAQUETA. Gech.

Aquesta opinió, que, avuy per avuy no necesita esser demostrada, per tractarse d'una pessa de vestir que encara está en us, tal vegada puga cobrar mes forsa ab l'exemple que's trobará en l'article BORDAR, hont hi ha la paraula jaquet.

JÀRCIA. Eixarcia.

«Si alguna nau o algun leny ira a parts, e sera cas de ventura que aquella o leny a parts ira se encontrara ab lenys armats si aquells lenys armats li tolran o sen portaran vela o veles o gumena o gumenes o ancora o ancores o

[JARRÓ,

alguna altra exarcia: aquella exarcia deu esser esmenada per tot lo cominal de la nau.»

(Llibre del Consolat dels fets maritims. Edició de Sebastiá Comellas. Barcelona, any 1592.)

JARRÓ. JARRÓN. Pitger.

JASPE. Jaspi.

«Tot me agrada quant haveu dit, mas lo que mes me asegura la cosa es lo que en aqueixa pedra de jaspi, y en les medalles de metall se troba esculpit.»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tor-

JASPEAT. Jaspiat.

JAVALÍ. Porch senglar.

JAVALINA. Ascona.

JAYO. Jay.

JEFE. Capdill, capitost, oficial major, en l'accepció militar. || Majordhom, director, cap de feyna, en lo que toca al treball.

JEFE (EN). ¿Perque ha de dirse «general en JEFE» ni «redactor en JEFE»? ¿Perque no ha de dirse general en cap o redactor en cap?

En l'antiga Municipalitat de Barcelona hi havia 'l Conceller en cap y prohom en cap anomenavan en mólts gremis al president.

JOFAYNA. Rentamans.

JONOLLS. Genolls.

JOTA. Es viciós dir lo nom d'aquesta lletra ab pronuncia castellana, donchs tothom sap, aquí, [JOTA (NO ENTÉNDREHI).

que, si bé en las duas llenguas se representa ab igual signe, la vàlua fonètica no es la mateixa en una qu'en l'altra.

JOTA (NO ENTÉNDREHI). No enténdrehi res, no enténdrehi futila.

JUDIO. Juheu.

«En Siria en la ciutat de Berico un chrestia vench posar en casa de un juheu son amich, lo qual chrestia per devocio portaua ab si la ymage de Jhesuchrist crucificat e quant se parti de casa del juheu, per oblit lexa li dita ymatge.» (Recull de Eximplis.)

JUDIT. Nom de dòna. Judich.

«La sancta dona *Judich* ab ánimo viril gosa matar Olofernes per deliurar la ciutat de la oppressio de aquell.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

JUES. Jutge.

JUGUET. Joguina.

JULIO. Lo mateîx com a nom pagá que com a nom cristiá. Juli.

JUNTURA. Junt.

JUSGAR. Judicar.

JUSGAT. Jutjat, en los dos sentits de cosa jutjada y de lloch hont se jutja.

Ž,

15-BARBRISMES.

ドメドドドドメドドドドメアド

L. No's diu éle, sinó él.

LABIA. Parlaría, xarramenta, xerramenta.

LABORANT. Llavorant.

En unas ordinacions sobre confrarias y ofici de barquers de Barcelona se diu que'l qu'entre en ellas, després de prestat lo jurament «sie hagut per confrare *llauorant* y haye a treballar en la ribera tota hora que *llauor* y haura.»

(Arx. Mun.)

LABORS. Feynas o treballs casolans de dona.

| Del camp. Feynas del camp, de la terra
o de pagès.

LABRAT. Lavorat, llavorat.

«E lo Rey e la Reyna ab tots los stats a peu entram dins un gran pati, tot en torn emparamentat de draps de raç *lauorats* dor e de seda e de fil dargent, de diuerses histories, les ymatges fetes per art de subtil artifici.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

[LACERAR.

LACERAR. Maltractar, esqueixar, esquinsar, trossejar, sempre referintse a lo que un esser té de sensible.

LACTANCIA. Lletansa.

«Vos sou esperança de nostra salut, remey e *lletança* del mon ja caygut. Vos sou ben amada per qui morir deu: Regina sagrada e Mare de Deu; esta matinada infantat haveu.»

(Cançó de Nadal. De una fulla publicada per D. Antoni Bulbena. Composicions tretas d'un códex de 1507 que hi ha a Gerona.)

LACTAR. Alletar.

LAGO. Estany, com a depòsit d'aygua.

«E estant lhesucrist a Natzaret, se esdevench que linfant un dia se ana deportar ab daltres infants en una plassa dins la vila. E haviey un estany plen daygua, per ço com havia plogut: e estant lhesus a la riba de la aygua, pres del brach quiy era en torn e feune .xij. figures de ocells e dix los: manvos que viscats e que volets. E los aucells quant oyeren lo manament de lhesucrist foren vius e volaren e anare sen. E dix a la aygua: man te que sies clara, e mantinent fo clara axi com si fos de font viva.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

«Los ulls me tapava la pols en veritat:

mochse apres gran tempestat de trons y lamps ab tantes aygues que los camps eran estanys.»

(Romiatge del Venturós Pelegri.)

[LAGUNA.

LAGUNA. Com a depòsit d'aygua. Llacuna, estanyol. || Com a cosa que no existeix en part, ja sia per no havershi posat, ja per haverse perdut, tractantse, per exemple, d'una cronologia, d'una documentació, etc. Vuyt.

LAMENTARSE. Planyes, exclamarse, dòlres. LAMENTOS. Planys.

LAMINA. En lo sentit de dibuix estampat. Estampa. || En l'accepció de fulla, no solzament de ferre estanyat sinò de qualsevol metall. Llauna. Vejas l'exemple del article LLAUNA.

LÁMPARA. Llàntia. || Llum de mà o de sostre. LAMPISTA. Llumenayre.

Lo nom LAMPISTA, es provinent del francès, mentres que *llumenay res* deyan, á Solsona per exemple, als qui feyan llums de ferre batut.

LÁPIDA. Llosa, pedra.

LAPIDARI. Com a anomenar lo qui treballa las pedras preciosas. Llapidayre.

LAS y LOS, quan són pronom. Moltas vegadas se cau en castellanisme usant sens excepció locucions com las següents: Los tres feyam lo nostre camí, las quatre eram d'un mateix parer será, móltas vegadas, mes catalá.

LASCIU. Lasciviós.

«Tu pagés vell lasciviòs, perfidiòs aixi 'u farás.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

[LASTRAR.

LASTRAR. Sorrar.

«Mariners son tenguts de dessorrar e de sorrar lá on la nau començará lo viatge», etc.

(Llibre del Consolat de Mar.)

LASTRE. Sorra.

Vejas l'article LASTRAR.

LATERAL. Del costat o dels costats.

LATIGASO. Fuetada, vergassada.

LATIGO. Fuet, assot, en general. || Vit o verga de bou.

«Açot de verga de bou», diu Fra G. Busa.

LATIT. Batech, esbatech, batiment.

«Mes valen los batiments daquell qui ama, que los besaments falsaris del laguoter quins ahira.»

(Fra Francesch Eximenis.)

LATROCINI. Lladronici.

Vejas LLATROCINI.

LAUDABLE. Llohable.

LAVABO. Ayguera de sala, ne diu lo Dictionarium de Pere Torra.

LAVATIVA. Ajuda, servicial, cresteri o cristeri. || Xeringa per administrar l'expressat remey.

Totas tres formas de la primera accepciò se troban en Labernia. Ajuda es popular també y crestiri figura en lo Vocabularius de Nebrija arreglat y publicat per Fra Gabriel Busa.

LEAL. Lleyal.

«Fill meu, vullas usar llealtat, e quant porás enten en bondat.

[LECTOR.

Ama la honra de ta ciutat e de ta terra.»

(Fra Entelm Turmeda.)

Vejas deslealtat.

LECTOR. Llegidor.

«... hon tramet al curios legidor qui daço voldra hauerne plena noticia.»

(Bernat Boades. Feyts darmes de Catalunya.)

LECHON. Porcell.

«Pensar poreu si es cosa convinent Que'l porcell port al coll gran joya d'or, Podeu pensar si un infant que poch sent Que port punyal que fará dins son cor. Qu'un cuquinás port calces de valor, Y un llort que vol lo savi contrafer, Un grosserás volent prim lavor fer, Y á un gran bou presentar un capell: Donar se deu á quiscu son mester La joya al hom y la glan al porcell.»

(Perc Seraff.)

LEGÍA. Lleixiu.

LENTO. Triganer o pausat, segons de que's tracta.

LEÓN. Nom de Sant. Lleó.

LEONOR. Alionor, Alienor, Elionor.

En lo registre de cartas comunas de 1436, del Arxiu Municipal de Barcelona, n' hi ha una fermada per Alienor de Cervelló y altra, que, per la materia que tracta, se veu ser de la mateixa dama, diu Elionor de Cervelló.

LEONTINA. Cadena de rellotge.

LEOPARDO. Lleopart.

«Na Renart conech quel ors, e el leopart, e

[LEPRA.

la onça alongauen la eleccio, per ço car quescun hauia sperança de esser rey...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

LEPRA. Lebrosia, llebrosia, maselleria.

«Mes vull morir mesell que si aquests infants ignocents morien per mi, e jo guaris de la meselleria.»

(Recull de Eximplis.)

«Jhesuchrist nos tramet a tu quet donem consell en quina manera guarras la lebrosia que tens.»

(Ibídem.)

LEPRÓS. Lebrós, llebrós, masell.

«... apres de algun temps esdeuench se que Amich torna lebros, e sa muller e los beritans gitarenlo de la terra. E ell axi com a desemparat anassen a casa de Melis son companyo. E Amich quan fo a la porta toca unes tauletes que portaua en la ma, segons usen los masells.»

(Recull de Eximplis.)

«Yo som ferida d'un mal que se 'us encomanaria; lo meu pare era llebròs y jo tinch la llebrosia.»

(Cansó popular.)

LESNA. Alena.

«Yo aytal jur que aço de que he reptat naytal es veritat, et el camp ne metre coltell ne misericordia ne alena ne agullo ne neguna manera darmes sino quelles qui acostumades son de metre.»

(Lleys de batalla. Constitucionum et Privilegiorum Antiquorum. Arx. Mun.)

LETARGO. Ensopiment.

LETXÓN. Vejas LECHÓN.

LETXUGA. Lletuga, enciam.

[LEVANTARSE EN ARMAS.

LEVANTARSE EN ARMAS. Llevarse, aixecarse.

«... e axi metex per tota la ribera e per les montanyes se son *levats*...»

(Carta sobre sublevació a Milá, 1436. Arx. Mun.)

LEZNA. Alena.

Vejas l'article LESNA.

LIBERAL. Lliberal.

LIBRAR. Deslliurar.

Us. Ramon Lull. Obras rimadas.

LIBRE. En contraposició d'esclau o de prohibit.
Lliure.

LIBREA. Llurea, llureya, llorea.

«Apres del Duch anaven tots los ordes, cascu ab un ciri ences en la ma. Apres venien tots los menestrals, cascun ab sa *lurea* que feta hauien.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«La senyora primavera de bodas sens dupte está, que de color de esmeralda ha donat *llorea* als camps.»

(Francesch Vicens Garcia.)

LIBRES (VERSOS). Versos estramps.

Us. Ausias March, entre altres autors.

LIDIOS. Lidians.

«Los *lidians* foren los primers qui trobaren navili e comensaren a navegar.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

LIGERO. Lleu, lleuger.

LIMOSNA. Almoyna, caritat.

«Un abat stant .j. dia assegut a taula ques dinaua, tenia deuant si una lamprea molt ben

LIMPIAR.

apparellada; e abans que la començas a menjar, vench. j. pobre a la porta e demana que li donas de la lamprea per amor de Deu. Ladonchs labat mana donar tota la lamprea entegra al pobre; e decontinent lo pobre pres la lamprea ab lo tallador, e deuant tots aquells qui en la casa eren pujas sen als cels. Perque es certa cosa que tota almoyna que es donada al pobre es pujada als cels.»

(Recull de Eximplis.)

LIMPIAR. Netejar, nedejar. || Tractantse de traure llustre al calsat. Enllustrar.

LIMPIESA. Neteja.

LINCE. Linx.

«Bramar lo *linx* animal», se veu en lo Vo-cabularius de Nebrija arreglat per Fra G. Busa.

LINDAR. Com a verb. Llindar.

LÍNEA. Ratlla, linya.

Us. Corrent en lo llenguatge parlat avuy dia la primera forma. La segona, se troba, entre altres llochs, en lo primer llibre del Sompni de Bernat Metge. Linya 's diu, també, en lo Tractat d'Astrología, de Pere Gilbert y Dalmau Planas.

«Senyer, lo lamp ¿per qual natura se mou en tort e no deualla sajus per dreta linya?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

LÍNIA. Linya.

En los bons temps, sempre veyèm que s'escriu linya, y la paraula linyola, usada encara avuy dia, conserva, en la forma y en la pronuncia, la antiga radical.

[LISBOA.

LISBOA. Nom geogràfich. Lisbona.

«A oyda nostra es pervengut que en Berenguer Artigues, mercader Cathalá, Ciutada de aquesta Ciutat, lo qual tenia casa en la vostra Ciutat de *Lisbona*, ha finit sos derrers dies...» (Carta de la Ciutat de Barcelona al Rey de Portugal. 1450.)

LÓBREGO. Llòbrech.

LOCAL. En sentit d'espay. Lloch.

LOCO. Orat, foll, boig.

«De menjar gat rostit

»Lo gat pendras y matar las, so es, degollarlo e quant sia mort leuali lo cap y guarda que nengu non menjas per la vida car per ventura tornaria orat...»

(Libre lo qual ha compost lo diligent mestre Robert, coth del Serenissim don Fernando Rey de Napols, estampat en Barcelona lo any 1568.)

«E tu no saps be que amor es la pus tonta cosa del mon, que als sauis fa tornar folls e als vells fa tornar jouens, als richs fa tornar pobres, als auars fa tornar liberals, als trists fa tornar alegres, e als alegres fa tornar trists e plens de pensaments?»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

LONGINOS. Nom d'home. Longi.

«O quanta dolor; | perque no'us trençassen les cames e brassos | la mare senti quant ella pregant | que ja'us perdonassen apres vostre fi

lo colp vos dona | sens tardar Longi...»

(Mossen Johan Scriva.)

LOPE. Nom de Sant. Lop o Llop.

«Prohomens, venguts açi los venerable Religios noble magnifichs e ben amats consellers

[LOS.

nostres lo maestre de Muntesa e don Lop Ximenes d Urrea visrey de Sicilia...»

(Carta de la Reyna Joana als Concellers de Barcelona. 1461.) Vejas, també, l'article LUPO.

LOS, quan es pronom.

Vejas l'article LAS y LOS.

LOTERIA. Rifa.

LOTERIA (CAURE LA). Treure la rifa.

LOTERO. Bitlletayre.

LUCANO. Nom d'home. Lucan.

«Diu Luchan: que l'hom ocios muda sovint diversos pensaments; e ociositat es mestre de molts mals.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

LUEGO. Abiat, prompte.

LUJURIA. Luxuria.

«San Geronim diu, per ço que la luxuria ensutza la anima, aflaqueix lo cors, tol la bona fama, ofen lo prohisme e aporta l'anima a dampnacio, que peccat de luxuria es de major infamia entre les gens, que negun de la altres. Richs ornaments son instrument de luxuria.»

LUMBRERA. Aplicant lo mot a persona exemplar en virtuts o saber. Lluminar.

LUPAÑAR. Bordell.

«E apres que aço ach fet fo fembra publica que donaua son cors publicament a tots quants la volien, e anaua en companyie de altres fembres publiques de bordell.»

(Recull de Eximplis.)

«... e vee entre tots passar una fembra vestida de vestedures de fembre de bordell, e

[LUPO.

aquelles vestedures eren ten primes que li parien les carns...»

(Ibidem.)

LUPO. Nom de Sant. Llop.

«En est dia festa de St. Llop tres dels Magchs. consellers foren al monestir de la Mercé ques feya la festa del dit glorios St. Llop.»

(Diet. Mun. Primer de Septembre de 1612.)

LUTXA. Lluyta, brega.

LL

LL. No's diu élle, sinò éll.

LLADRIT. Lladrament, lladruch.

«Prop la dita riba ha una gran caverna, la porta de la qual guarda Cerberus, qui ha tres caps de ca. E ab grans *ladraments* espanta, turmenta e devora ço que davant li ve.»

(Bernat Metge. Sompni.)

LLAMA. Flam, flama.

La darrera forma la porta Joan de Resa.

«E axi com anaven veren deuant si una bestia molt negre la qual ere molt semblant a les altres que ja avien vistes. E era feta en esta manera dos peus avia molt grans e dues ales al col molt largues e agudes e per la boque axianli flames de foch.»

(Historia del Cavaller Tuglat.)

LLAMAR. Tirar, atraure.

LLAMAR L'ATENCIÓ. Cridar l'atenció.

LLAMARADA. Flamarada.

LLAMENTS: Planys, exclamacións.

[LLANCERO.

16-BARBRISMES.

LLANCERO. Llancer.

LLANGONISSA. Llonganissa.

Vejas l'exemple del article PASTEL, hont hi ha la paraula llonganices.

LLANILLA. Certa qualitat de teixit de llana. Llaneta.

LLANSADERA. Llansadora.

LLANSADORA. Esta paraula no constituheix barbrisme; pero, com en cap diccionari catalá ni d'altra llengua l'hem vist prou ben definida, dirèm que llansadora, en sa accepció mes general, es una pessa de fusta, bronze o altra materia, tant variable en quant a formas, que ben segur no hi home que conega totas las estructuras que s'ofereixen en la diversitat de feynas y de civilisacions, y serveix als teixidors per passar la trama entre l'urdit. || Per doblar lo fil, en algunas máquinas de cusir, hi ha, també, llansadoras. Los sistemas d'aquestas son, aixi mateix, en bon nombre.

LLANTIAS. Llentillas.

«E Sent Benet ladonchs dira als porters: Obrits li; e si trobats en lo ventre cols, e faues, e lentilles, e ciurons, entre ab aquests altres monges...»

(Recull de Eximplis.)

LLANTO. Llágrimas, plor, plany.

LLAPISSÒS. Llepissòs.

LLARMES. Llágrimas.

LLATROCINI. Lladronici, robarici, robaria, robatori.

[LLATZERAR.

«Cavayler ladre, major *ladronici* fa a la alta honor de cavaylaria com li embla si mateix e son nom, que no fa con embla diners o altres coses...»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

Aquest mot es també avuy dia d'us corrent.

«... encare ne stam molt aconsolats per los auisos quen hauem del gran e singulal recapte que per vos es donat en metre en orde molts desordes e *robariçis*.»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al Conceller Pere Figueres. 28 de Juliol de 1462.)

«Honorables senyors: vostra letra he rebuda sobre una *robaria* que es estada feta a la Pobla de Clarmunt...»

(Arx. Mun. Cartas comunas, any 1400.)

- LLATZERAR. Maltractar, esqueixar, esquinsar, trossejar, referintse sempre a lo que un esser té de sensible.
- LLAUNA. No ha de concretarse l'us d'aquesta paraula a expressar la fulla de ferre estanyada, donchs *llauna*'s deya a tota fulla de metall.

«E quan Edimión leva los ulls, en lo front del dit infant Jhesucrist veu una launa dargent, e en aquella lo titol de la sua creu de obra maravellosa emprentat...»

(Recull de Eximplis.)

- LLAURADOR. Quan no's concreta a expressar l'ofici de llaurar, sino qu'extèn lo nom á tots los que treballan del art de la terra. Pagés.
- LLAVERO. Claver.

«Primo un *claver* de plata ab dos (duas) claus.»

(Ressenya bibliografica de Magi Canyelles.)

[LLEGUA.

LLEGUA. Lleuga.

«E sent Jacme mes los en la muntanya del Goig ques a mige leuga de la ciutat de Compostella.»

(Recull de Eximplis.)

- LLEMOSÍ. En son veritable sentit, esta paraula expressa lo pertanyent a Limoges, ciutat de França; pero molts encara l'aplican malament a nostre idioma en general o a alguns dels séus dialectes del Principat o dels revalmes de Valencia y Mallorca. Catalá.
- LLENGOT de ferre o altre metall. Barra, pay, si es petit, **riell**.
- LLENO (UN). En un temple, teatre o altre lloch. Un ple.

«Hi havia un ple á vessar», se diu a tot hora.

LLENS, en l'accepció de pintura en teixit. Drap. Teixit de Ili, tela, drap. | Llansol. | Pany de paret o de mur.

«Item un drap de pinzell en que es pintada-

la sena de Jesucrist.»

(Inventari del segle xv. Notularum V. fol XIV. Arxiu Mun. de Bar.)

LLETRERO. Rètol, inscripció.

LLEVADURA. Llevat.

LLIBRE. En contraposició de esclau o de prohibit. Lliure.

LLIBREA. Llureya, llurea, llorea. Vejas l'article LIBREA.

LLIGAMENTS dels ossos. Lligadures ne diu Onofre Pou en son Thesaurus.

LLIMADURAS. Llimalla.

Us. General entre manyans, argenters, etc.

[LLIMOSNA.

LLIMOSNA. Almoyna.

LLIMPIESA. Neteja.

LLISONJA. Llausonja.

LLITERATURA. Literatura. Perque no ve del catalá *lletra*, sino del llatí *littera* o *litera*.

LLOCH (TENIR). «Lo dia de Pasqua TINDRÁ LLOCH una festa, una reunió», etc., solèm veure escrit. «Lo dia de Pasqua 's tindra, se celebrará, se fará, creyèm que ha de dirse.

LLÓGICA. Lógica.

LLOMBRIGO. Melich.

Us. Popular.

«Lo fet de aquells dits nou porcells cosa es comuna, setanta una fills animats, tots figurats cos ab melich en un bolich los abortá e los comptá jutge comú de hù en hu.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Se trobará, també usada la paraula melích en lo exemple posat en l'article NANO.

LLORO. Papagall, papagay.

«Un papagay staua en .j. arbre ab .j. corp, e dejus larbre hauia .j. simi qui hauia posada lenya sobre una luerna, car cuydaues que fos foch, e bufaua en aquella lenya per intencio que

[LLOVISNAR.

faes foch en que se scalfas. Lo papagay crida al simi e deya li que no era foch, ans era luerna. Lo corp dix al papagay que no volgues adoctrinar ni castigar aquell qui no rep concell ni correccio. Moltes vegadas dix lo papagay al simi que luerna era e que no era foch ço ques cuydaua que fos foch: e lo corp totes vegades reprenia lo papagay, com volia endreçar ço que naturalment es tort. Lo papagay deualla del arbre e acostas al simi per ço que li pogues dar mills a entendre ço de quel reprenia, e tant prop se acosta lo papagall del simi, que lo simi lo pres e lo aucis.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«Si n'escoltáu qualsevol d'elles diu maravelles e grans llahòs del llur bell cos no's farta may, com papagay la llengua juga.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Dos dotzenas de gallinas sots la protecció d'un gall tinch en lloch de papagall y aucells de las Filipinas: ni des de las platjas xinas gossos envio á cercar; que un ne tinch per registrar á quants á la porta pican, y es tal que si li replican, un'anca se'n sol portar.»

(Francesch Vicens García.)

LLOVISNAR. Ploviscar, plovisquejar.

LLUM. Se diu de tot lo que llumena; pero del efecte de llumenar es mes catalá dirne claror.

[LLUNETAS.

LLUNETAS. Ulleras. LLUSCO. Llosch.

«Ella callava, ell era *llosch*, lo retret fosch.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

$\mathbf{M}$

M. No's diu éme, sino ém.

MÁ DE COLOR. Capa.

«Capa de calç, de guix, de blau», etc, diuhen los pintors y emblanquinadors.

MACERAR. En lo sentit de posar alguna cosa en remull. Amarar.

Se troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

MADERAMEN. Fustam.

«... quantitat de taules, e de fustam qui no es en nombre.»

(Colecció diplomática de las Memorias históricas de Capmany. Document de 1331.)

MADRASTRA. Marastra.

«Après dinar reposarás, contemplarás sa placent cara de mare chara, no de marastra ni germanastra...»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

[MAESTRASGO.

Es ayuy dia corrent en pobles de Cerdanya.

MAESTRASGO. Maestrat.

«... en Pere Venrell vehi del loch de la Salzadella del *maestrat* de Muntesa...»

(Carta del esmentat Venrell al Rey Marti, inserta en la obra «Don Jaime de Aragon, último Conde de Urgel», de D. Andreu Gimenez.)

MAGULLAR. Magolar diu lo poble y aixis se veu en lo Vocabularius arreglat per Fra Gabriel Busa.

MAHOMA. Mahomet.

«Ver es, Senyor, e tan com yo puch conexer aquell enganador *Mahomet* axi volia que ho creguessen los seus sequaces.»

(Bernat Metge. Sompni.)

MAJOR (AL PER). Engròs, al engròs.

Us. General en lo poble.

«Lo mercat roden, trobar no hi poden lloch ni repos, venen en gros.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

MAJORDOM. Majordhom s'ha d'escriure, donchs sens la lletra h, no hi apareix la qualitat d'hom.

«El senyor infant En Pere germá del dit senyor rey servi en aquell dia de ofici de majordhom á la taula real», diu lo rey Pere 'l Cerimoniós en sa Crónica.

MAL (ESTAR). Si's diu per estar, senzillament, malalt, es mal dit, lo mateix que si's diu per estar malament una cosa. Estar mal significa que'l malalt o la cosa de que's tracta potser no tingan remey.

[MALDAT.

MALDAT. Malesa, malfet, malfeta.

«E be sab be la senyoria tua que Reyna sens culpa mort no merita: e tant com lo mon duras de ta senyoria e de mi seria manifestada la veritat de la *malesa* que cometriem, en gran dejeccio de nostra honor e fama.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

En l'article gitano se trobará un exemple de la paraula malfets.

MALHAURAT. Significa desgraciat, desventurat; pero avuy veyem que mólts usan malament esta paraula en lloch de malaguanyat.

¡MALO! ¡Malament! es la interjecciò catalana.

MALOGRAT. Malaguanyat. Se diu de personas o cosas en sò de racansa. || Malmès, fet malbé.

MAMÁ. Paraula francesa equivalent a mama, com diuhen las criaturas a la mare. || La beneyteria ridícola y fastigosa de la gent que's creu esser fina disfressant lo parlar arriba fins al punt de que no'n te prou ab anomenar a l'avia ab lo diminutiu castellá «abuelita», y, segurament perque'l nom d'avia fa vell, y'l ser vell dèu esser ignominiós, li díu, també, mamá. Aixis, donchs, hi ha personas que tenen, per exemple, la mamá Antonia, la mamá Francisca y la mamá Teresa; total, ab la mare y las duas avias, tres mamás, y, s'hi afegeixen la sogra, quatre.

Vaja, que aixó fa riure y llástima.

MAMAY. Sembla que allá per l'any quaranta d' esta centuria, alguns dels que havian adoptat

[MANCEBA,

lo nom MAMÁ, tement que'ls prenguessen per criaturas de mamella, afegiren al séu vocable predilecte una y. Mare.

Vejas lo qu'en l'article mamá diem.

MANCEBA. Amistansada, amigada, bagassa.

«¿De que rius, falsa, traydora, de que rius, muller malvada? Per tu en lo palau reale grossa afronta m'han donada, sè qu'ets amiga del Rey, amiga y amistansada.»

(Cant popular.)

Vejas l'article concubina, hont hi ha'l mot bagassa.

MANCO. Quan no es expressió adverbial, sino que vol indicar aquell qui te falla de mà o de bras. Manxòl.

«Per tu no sia menyspreat contret, manxol, ni afollat; mes lloha a Deu que t'ha guardat de semblant cosa.»

(Fra Entelm Turmeda.)

MANDATO. Manament.

«Un abat del orde de Cistell mana a un monge del seu monestir, qui era malalt, que menjas carn, lo cual monge obey decontinent lo manament de son major.»

(Recull de Eximplis.).

«Tornem a parlar de la Emperatriu y de sa germana, que estava en questió perque Urraca no volia obehir lo manament de la Emperatriu...»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

MANDO. Com a nom. Manar.

«Exemple: «aixó faria, si fos al meu manar.»

[MÁNDOL.

MANDOL. Manar, com a nom.

MÁNIGA. Mánega.

«Com la Princesa veu que Tirant sen anava, crida a Diafebus, e pregual molt digues a Tirant de part sua com fos dinat que vengues tantost, com ella tenia gran desig de parlar ab ell, e apres dançarien. Com Tirant ho sabe prestament pensa lo que era, e feu comprar lo mes bell spill que pogueren trobar, e posalse en la manegua.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

MANO SOBRE MANO (ESTARSE). Estarse ab las mans plegadas.

MANOPLA. Manyopa, mandret y manesquerra.

«Apres li deuen levar la manyopa de la ma dreta, per co com es offensiua: car si per or ha difraudat lorde de caualleria, ab aquella ma lo pres el toqua.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Primerament que tot mandrater qui obrara en la dita Ciutat hage e sia tengut fer la obra que fora bona e leyal axi que cascun mandret e esquerra que fara ab launa menuda sia tengut aquell clauar ab tres tatxes cascuna launa.

| E aquelles que fera ab launa ample ab vitatxes cascuna launa axi com se solien fer los bons en temps passat. | E no resmenys que cascun dels mandrets e esquerres hage esser gornit ab bon canamas nou qui sia doble e de bon cuyro nou. | E que les vies de defora e los dits daquells hagen esser gornits de bon cuyro vermell o daltra color pus que sia nou. E que los guants hagen esser de bons scodats o de cabrit o de bona tela noua.»

(Ordinacions sobre l'ofici de mandreters fetas en 1419. Arx. Mun.)

[MANOSSEJAR.

MANOSSEJAR. Remenar. | Potinejar.

MANSANA. En l'accepció de aplech d'edificacións que's tocan l'una ab l'altra. Illa.

MANSO. Mans. || En los remats o escamots, animal que va al davant servint al altres de guia. Mener, manyach, esqueller.

«Amor baxat del cel en terra un dia No furiòs ans mans en sa presencia, No va negar un punt de sa potencia A vos que sou tan bella en demasia.»

(Pere Serafi.)

«Quant lo leo fou garit, staues entre los frares molt mans e suau.»

(Recull de Eximplis.)

MANTA. Quan no's diu de la pessa de vestir que duhen, entre altra gent, los pagesos; sino de la que'ns serveix d'abrigall al llit. Flassada.

«... lo sol es flassada dels pobres.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

Diu D. Joseph Balari, en son llibre Orígenes históricos de Cataluña, qu'en una escriptura de 1205 se parla de la *flazada*.

MANTECA. Burra, mantega.

La paraula burra la usa en aquest sentit Ramon Muntaner.

MANTELERIA. Roba de taula.

Us. En lo poble en general y entre'ls teixidors y fabricants de Catalunya que no han après de parlar malament.

MANTO. Mantell.

MANUAL. Com a adjectiu. Amanós o manós.

[MANUEL.

MANUEL. Nom de fonts. Manel.

MANUTENCIÓ. Manteniment, nodriment.

Manteniment, posa Fra Gabriel Busa.

MANXA. Quan no s'usa com a nom geogràfich ni vol expressarse l'aparell de fusta y pell que serveix para bufar, sino l' clap de bruticia.

Taca.

MANYA. Aptesa, trassa, enginy.

«En les guerres mes val abtesa que fortalesa.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

«Val mes enginy que forsa.»

(Aforisme popular.)

MANYEFLA. Manefle.

«Juan Joffre manefle dels texidors: affectat, voluntari en parlar en favor de la germania, empero no feya mal a ningú.»

(Informacions judicials sobre 'ls agermanats de Mallorca.)

MAQUINALMENT. D'esma.

MARAVILLA. Maravella.

MARAVILLAR. Maravellar.

MARAVILLARSE. Maravellarse.

«Felix demana al hermita e dix: Senyer thon es Deus? cart fort se marauellaua com nol veya.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«¿Mes que culpa tens tu en los mals quell hage fet per essser axi tot desfet e maltractat? —Non sies maravellat, ja to dire

[MARAVILLÒS.

I 7—BARBRISMES.

y mes avant te mostrare
palesament
com prou meresch aquest torment.»
(Romiatge del Venturos Pelegri.)

MARAVILLÓS. Maravellós.

«... entre les sciencies naturals aquesta es al hom de maior utilitat car lo seu enginy ne pren molt gran augment e lo enteniment *marauellos* clarificament e lo seny acabat reposament.»

(Pere Gilbert y Dalmau Planas. Tractat d'Astrologia.)

«Val Deu que cosa tan maravellosa es estada de aquest Compte Partinobles, car per esser jove y no esserse vist may en batalla, haja fetas cosas maravellosas.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

MARCA. Quant se pren en sentit heràldich. Senyal, escut d'armas.

«Item tres cobritaules de stam vert ab los senyals de la Ciutat bons. Item un tinter de fusta pintat ab son gorniment ab Senyal de la Ciutat.»

(Arx. Mun. Notularum 5.¢, fol. 11 girat.)

MARCIAL. Nom de Sant. Marçal. || Quan es adjectiu. Marçós.

Vejas marcialment.

MARCIALMENT. Marçosament.

«Esperons son donats a cavayler a significar diligencia e espertesa e ansia con pusca tenir honrat son orde. Cor en axi con ab los esperons broca lo cavayler son cavayl per ço que cuyt ab que corra con pus marçosament pusca, en axi diligencia fa cuytar les coses qui covenen esser...»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

MARCOS. Nom de Sant. March.

[MARE POLITICA.

«Sant March, Santa Creu, Santa Bárbara, no'm deixèu.» (Oració popular que's sol dir quan llampega.) «Per Sant March lo llop ja es nat.»

(Aforisme popular.)

MARE POLÍTICA. Sogra. || Marastra. MAREA. Maror.

MARESSELVA. Lligabosch.

MARFIL. Bori, evori, ivori.

«So de absoltas reportori y home sens dupte han de ferme, que ab ellas mano lo terme y tinch fama en Purgatori. Neta la deix com un bori á l'ánima mes tacada, si ab mos Requiems la he fregada; y, volant pura á la gloria, allá tè de mi memoria y m'es continua advocada.»

(Francesch Vicens García.)

MARIANO. Nom de Sant. Marian. || Usaten qualsevol dels genres masculí o femení per expresar cosa de la Mare de Déu. Mariá.

MARICA (SER UN). Doneta, faldilleta.

Supplied Co. A. C.

MARIMATXO. La dòna homenívola. Gallimarsot.

MARINO. Com a nom substantiu. Mariner. || Com a adjectiu. Mari.

MARIPOSA. Papalló, papallona. | De llantia. Xinxeta.

«Axi apren al envejos com als fadrins qui encalsan papallons, que dementre que ls segueixen cauen en les fosses.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

[MARISMA.

MARISMA. Maresma.

MÁRMOL. Marbre.

«Debax d'aquest ditxos y molt fret marbre está lo cors recondit de Giberga,

lo qui fou del gran munt del Parnás arbre y del Olimpi ara es florida verga.»

(Pere Serafi.)

MARRÓ (COLOR). Color de castanya. MARRUECOS. Marroch.

«... vench a Nos a Perpinyá Alcayt Abelfacem Ali Aben Comeya missatger del rey Iusaf de Granada, quil trames a Nos en nom seu propi, e aixi com havent poder del rey Bulcacen de Marrochs, per haver pau entre nos els dits reys de Marrochs e de Granada.»

(Crónica del Rey Pere del Punyalet.)

MARTAS (PELLS DE). Marts.

«Lo dia de sanct Joan, lo Rey se abilla molt be ab un manto tot brodat de perles molt grosses, forrat de *marts* gibellins.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... podie valer la forradura qui era de ventres de *marts* ab les custures bastantment XXV florins.»

(Segle xv. Notularum 56., fol. 81 girat. Arx. Mun.)

MARTE. Març.

«... seguint les cruels leys de *Març* he offert la mia persona a sangonoses batalles...»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

MARXAMO. Bolla.

MARXITAT. Passat, desmillorat. | Mustich.

MASCULÍ. Si tenim en catalá la paraula mascle ¿perque no podria dirse masclí?

[MASSAPÁ.

Si 'ls castellans diuhen «masculino» y 'ls francesos «masculin», es perque no las fan derivar de «macho» ni de «mâle», sino del llatí «masculus», del que's forma «masculinus».

La expressió mal de mascli, usada en Menorca eno confirma la opinió exposada?

MASSAPÁ. Marsapá.

«De continent ixque la collatio molt gran e abundosa de marsapans e pasta real, e totes altres maneres de confits de sucre e tots foren molt ben servits.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

MASSATGE. Trayentho del francés «massage», així diuhen al procehiment de que's valen alguns metges per excitar la vidalitat d'un cos decaygut. **Masech** havèm de dirne, com dihèm de tota acció y efecte de *masegar*.

MATADERO, Escorxador.

MATALÁS. Mataláf.

«Desus en laltre soster ha vn gran porxe e vna gran cambra ab vn lit sens matalaf.» (Carta escrita en 1440 des de Tarragona als Concellers de Barcelona. Arx. Mun.)

MATARIFE. Escorxador, matador.

« En fferrer escorxador de moltons.».

Arx. Mun.—Registre estadístich dels fochs « Del quarter de la mar», any 1378, fol. 78 gt.)

MATIAS. Nom de Sant. Maciá.

Maciá sol dirse, en los pobles d'hont es patró lo Sant que a Castella s'anomena Marías, a tots los quins han rebut en baptisme lo nom d'aquell; nom que portan com a cognom móltas familias catalanas.

[MATRIS.

MATRÍS. Com a lloch hont la dòna porta'ls fills. ans de que naixcan. Mare.

«L'hisop, posa la mare á lloch.»

(Aforisme popular.)

Anys enrera encara's deya mólt «mal de mare» al histerisme e hi havia unas pessas de veixella que's deyan «cassoletas de mal de mare.»

MATXO. Mul.

«Item vn mul ab son bast per traginar per lo dit castell.»

(Inventari del castell de Rosanes en lo segle xv. Notularum 56., fol. 67 girat. Arx. Mun.)

«Qui es rich e avar es axi com *mul* o ase qui porten aur e manuguen palla e ordi.»

(Jahuda Bonsenyor.)

«Un vol ruch, un altre ruca, un vol mul, l'altre cavall, un va amunt, altre devall; per això 'l món no trabuca.»

(Glosa popular mallorquina.)

MATXUCAR. Rebregar.

MAULLAR. Miolar.

«La primera nit que donaren la nouia al Conestable, Plaerdemavida pres cinch gats petits e posals en la finestra hont dormia la nouia, e tota la nit james feren sino miular.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«No't fies d'agua que no corre ni de gat que no miole.»

(Aforisme popular.)

«Las fonts que totas s'escolan de llágrimas s'arrigolan vostra vinguda esperant,

[MEDIACIÓ.

los gossos están lladrant, y quants gats hi ha miolan.»

(Francesch Vicens García.)

MEDIACIÓ. Mitg, mitgia.

«... e continuadament ell e sos servidors porten vitualles en aquesta Ciutat per lo qual Pere Torres nosaltres per *mitgia* del scriva de vostre galea vos auien pregats qual dexassets anar.»

(Arx. Mun. Letres closes de 1443 y 1450, fol. 37.)

MEDIANER. Mitjançer.

Us popular.

MEDIAR. Mitjansar.

«Dix ser contenta de Dèu serventa; e mitjançant lo Esperit Sant, hach concebut ab la virtut de Dèu altissim.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

MEDICAR. Medecinejar.

MEDICINA. Medecina, així lo remey com l'art. || Com a art no mes, també 's diu metgia.

«.... cascun se deu lunyar de maleses e de vanitats, car axi com la pols que fan les ouvelles es *medecina* als ulls dels llops, axi lo vent de vanagloria es *medecina* als ulls del diable.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

Vejas la paraula *medecina* en l'exemple del article dario.

Metgia's troba en lo Genesi de Scriptura de messen Guillem Serra.

MEDIS. Migs, possibles, mitjans.

[MEDOS.

«En altra manera conuendrie a nosaltres ab mijans pertinents e deguts.»

(Arx. Mun.—«Provisions y comissions», anys 1441 a 1446, fól. 88 gt.)

MEDOS. Medians.

«E..... se lig de aquella virtuosa Semiramis Reyna dels asirians, qui no solament regia, ans vencia los medians, e edifica Babilonia, e com ella stigues en la cambra pentinantse lo cap hoy dir com Babilonia se era rebellada: acaba de pentinar la vna part, e laltra resta per pentinar, e ab los cabells scampats que staua nou pogue comportar, sino que prestament pres les armes e ana a setiar la dita ciutat, e ans que acabas los cabells de pentinar hague cobrada la ciutat, e fou feta vna ymage de dona de coure en Babilonia, qui fou posat en loch alt, ab la vna part ligada e laltra scampada, en recordacio sua.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

MÉDULA. Moll del òs.

« Molls se diuhen los que estan en los ossos.»
(Onofre Pou. Thesaurus.)

MEMBRILLO. Codony. | Codonyat.

MENCIÓ (FER). Fer esment, esmentar.

Us. Joan de Resa.

MENDIGAR. Captar, acaptar, mendicar.

Vejas l'article pondiosero, hont se troba la paraula acaptar.

«... dotada me devets haver en ferm ço del meu e que no haia anar mendicant axi com he...»

(Carta de la esposa de Jaume d'Urgell a Ferran de Antequera, en la obra de D. Andreu Gimenez Soler.)

MENESTRAL. No té la significansa que se li dòna en castellá.

[MENGUA.

D'ensá que móltas menestralas de la nostra terra 's fan senyoras per forsa, aplican lo calificatiu que'ls pertany a n'ellas als **treballadors** y **treballadoras**. En los bons temps de Catalunya, quan tothom tenia mes entiment que ara, y cada hu volia passar per lo que realment era, y's donava a las paraulas lo significat que tenian, se deya **menestrals** als quins se considerava que, sens esser potentats, un treball personol o un establiment per compte propri los donava a bastament son *menester*.

«MENESTRALS QUI ACABAN (en lo Concell de Cent.)

»Guillem Pujol fuster bosquer.
Macia Gener argenter.
Joan Maduxer blanquer.
Antoni Roig parayre.
Onofre Xures sabater.
Pere Rovira sastre.
Hieronym Morato mestre de cases.
Antoni Costa celler.
Francesch del Abat rajoler.

Steve Burgues guanter.»

(Arx. Mun. Deliberacions de 1641, fol. 5.)

MENGUA. Minva.

«O senyor, e com pogues fer al rey tanta minua quel tancassen dins aquell cercle dauant tot hom, faent li aytal manament?»

(Fra Francisco Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

MENJAR. Quan ab tal paraula's vol expressar una de las vegadas en que per regla establerta's pren aliment. Ápat.

[MENOR (AL PER).

A proposit de la paraula ápat sabèm d'algú que, per no haverla sentit dir mes que a personas d'humil estament, la té per grollera. Sens comptar en que pot venir d'«agape» (afecte') ni qu'en los primers temps del cristianisme se deyan «ágapes» als convits de caritat en que s' ajuntavan los faels, no sabèm veure que ápat tinga menys noblesa que'l francés «repas» ni l'italiá «pasto», qu'expressan la mateixa idea; a menys que per noblesa 's tinga empobrir y acastellanar l'idioma catalá.

MENOR (AL PER). A la menuda.

MENOS. Menys, manco. || Fora de, llevat de. MENOSPRECI. Menyspreu, menyspreament.

«Al comensament con fo en lo mon vengut meny spreament de justicia per minvament de caritat, covench que iusticia retornas en son honrament per temor: e per ayso de tot lo poble foren fets milanaris, e de cascun .M. fo elet e triat .j. home pus amable, pus savi, pus leyal e pus fortz, e ab pus noble coratge, ab mes densenyaments e de bons nodriments que tots los altres.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

«Vanes despeses, faldes be esteses, ab forradures, e trepadures, draps de gran preu; ab gran meny spreu tot ho roceguen, de sanch empeguen fanne granera.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

[MENOSPRECIAR.

MENOSPRECIAR. Menysprear.

«Un Rey joue volentse morir, guarda entorn lo palau en que jaye, e dix a altes veus: O senyor Deus, e con es de menys prear aquest mon; yo qui son senyor de tants castells e de ten bells alberchs, e nom se a on he anar esta nit, o qui ma de albergar en sa casa.»

(Recull de Eximplis.)

MENSATGE. Missatge. | Missatger.

«Cinch dies continus dura lu combatre, e com los moros non poguessen comportar per causa de la pudor del cossos morts, trameteren missatgers als crestians quels donassen treues.» (Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

MENSUALITAT. Mesada, en l'accepció de salari d'un més.

MÉNSULA. Permòdol, cartó.

«It. pagam au P. Matheu per iij dotsenes de permodols que compram a v sous la xij. xv sous.»

(Notes d'un llibre de l'obra del castell de l'Almudayna, de Mallorca. 1309.)

«La subirana cuberta era tota de or e de atzur, e entorn de la cuberta eren les ymatges totes de or de tots los Reys de chrestians, cascu ab sa bella corona al cap, e en la ma lo ceptre, e dejus los peus de cascun Rey hauia un permodol, en lo qual hauia un scut en que stauen figurades les armes del Rey, e lo seu nom en letres latines se manifestaua.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

Permódol, diuhen encar avuy los mestres de casas.

Cartó com equivalent de ménsula, posa Onofre Pou en son Thesaurus.

[MEQUETREFE.

MEQUETREFE. Fresseta. || Manefla o manyefla.

MERCANTIL. Mercantivol.

En las Constitucions de Catalunya, se troban capitols «de causas mercantivols.»

«... totes les dites persones de dit stament mercantiuol prestaren lo dit jurament...»

(Arx. Mun.—Delib. 1445, fól. 124.)

MERCURI. Com a nom de metall. Argent viu.

«Es mogut com un argent viu», diuhen de las criaturas que no estàn may quietas. Aquesta denominació la trobèm, també, en una llista de farmacopèa del segle xvii y en lo Dictionarium de Pere Torra.

MERIDIANO. Meridiá.

«E aço sobre lo *meridia* de Barchenona...» (Pere Gilbert y Dalmau Planes. Tractat d'Astrologia.)

MERLUSSA. Aquesta paraula qu'hem vist repetidíssima en antichs documents, los qui ara l'usan l'han portada del castellá, puig la general denominació avuy es la de llus.

MERMA. Minva.

MERMAR. Minvar.

MESA. Quan no s'usa com a temps del verb metre, sino com a nom. Taula. || Presidencia.

MESA REVUELTA. Aixis s'anomena castellanament uns dibuixs representant un aplech de estampas o treballs caligráfichs posats ab cert orde desordenat. Creyèm que no fóra gens impropri dirne escampall de papers.

[METRO.

METRO. Metre, en las accepcions de nom, ço es, mida, lo mateix de vers que d'extesa material.

«... y havent compost esta obra de diferents..... estils de *metres* en diverses materies pera que los jovens, galants y altres personas que en amors apliquen sos pensaments, vegen diversos succesos y de aquells se aprofiten com desige...»

(Pere Serafí. Dedicatoria de las seuas obras.)

METXA. Quan no's diu del cotó comensat a filar, sino del que serveix pera cremar en un llum. Ble.

METXAR carn per rostir. Entatxonar.

METXE. Metge.

METXERO. Broch, béch.

Bech deya y diu lo poble al endret dels llums d'oli per hont surt lo ble.

MICALET. Forma popular diminutiva del nom Miquel. Miquelet.

MICALÓ. Forma popular diminutiva del nom Miquel. Miqueló.

MICO. Simi, ximi, bogiot.

«Senyer, dix Na Renart, en una vall hac .j. juglar posat son alduff que penjaua en .j. un arbre, e lo vent menaua aquell alduff e feya lo ferir en les branques del arbre. Per lo feriment quel alduff feya de si mateix en lo arbre, exia del alduff una gran veu, la qual feya retentir tota aquella vall. Un simi hauia en aquella vall qui hoy lo so, e vench a aquell alduff. Aquell simi se cuyda que en axi com la veu era gran, que en axi lo alduff fos ple de mantega o de al-

[MIDA,

cuna cosa que fos bona a menjar. Lo simi esquinça lo alduff e atrobal tot buyt.»

(Ramon Rull. Felix de les maravelles del mon.)

«Bugiot. Simius, ii, simiolus, i», diu Pere Torra.

MIDA. Expresa bé la idea d'extesa o l'eyna que la fixa; pero no prou bé la de cabuda. **Mesura**.

«Senyor Deu just e misericordios, si jo ab aquestes mesures injustament mesure, guarda e deffen la casa pobre, e ço del meu...»

(Recull de Eximplis.)

- MIDAR. Unas vegadas se diu en lloch d'amidar, pendre la mida. || Encara es mes castellá quan s' usa en lloch de fer o tenir tant o quant de mida.
- MIGUELITO. Forma popular diminutiva de Miquel, nom de Sant. Miqueló, Miquelet, Quel, Queló.
- MILÁN. Com a nom d'una ciutat d'Italia. Milá. «... que son pare ere estat Virrey de Navarra y son avi de Valencia y que ell ere estat en Milá y en Roma...»

(Diet. Mun. Dissapte, 14 de Abril de 1612.)

MILÍMETRO. Milimetre

MILLER. Miler.

MILLÓ. Compte, milió.

MILLORIA. Millora.

MIMBRE. Vim, vimen, vimet.

MINER. Minayre.

MINI. Atzèrcol o exèrcol.

Atzércol deyan anys arrera emblanquinadors, adroguers y tothom.

[MINÚSCUL.

MINÚSCUL. Mólt menut, menudissim.

MIRA. Com a esturment per entreguardar las alsarias. Entreguart.

«Entreguart, scayre, llivell, compás, llur font, ni pas, barranchs, ni valls, deu escandalls no hi plegarien ni trobarien.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

MITAT. Meytat.

«E si sera en la meytat de la taula septentrional deu se minuar.»

(Pere Gilbert y Dalmau Planas. Tractat d'Astrologia.)

MITJACANYA. Esta paraula, en la que res hi ha que dir en quant a puresa, en forma técnica es contrabocell o copada.

Aduas formas se troban en Onofre Pou, y copada diuhen lo fusters a l'eyna de fer mot-llura vuyda.

MITJOS. Migs.

«Y que mane posar avant la causa dels culpats en lo de les monedes ço es dels scuts trentins y migs trentins.»

(Diet. Mun. 1614.)

MITXAS. Mitjas.

MIXTO. Com adjectiu. Mixte. Us. Joan de Resa.

MODORRA. Ensopiment.

MOLT. Esta paraula precehida de la partícula «no», pot usarse; pero creyèm que dóna mes

MONA.

color propri al llenguatge substituhirla per altre adverbi, lo gayre.

MONA. Simia, bogia.

«Bogia animal conegut Simia, e.»

(Fra Gabriel Busa.)

«Bogia, bugia o monn. Simia, æ, simiola, æ», diu Pere Torra, posant darrera de lo catalá, y admetent lo com a tal també, lo barbrisme.

MONSTRUO. Monstre.

MONTIPLICAR. Diu Ramon Lull en lo seu Libre del orde de Cavayleria: «Offici de cavayler es mantenir e deffendre la sancta fe catholica, per la qual Deu lo pare trames son Fill pendre carn en la verge gloriosa nostra dona sancta Maria, e per la fe a honrar e a montiplicar soferi en est mont molts trebayls e moltes hontes e greu mor.» A pesar d'aquests y altres exemples que poden oferirse y de que avuy hi ha encara molta gent que parlant usa la paraula montiplicar, creyém que hauria de desterrarse. Multiplicar o moltiplicar.

«E viu nostre Senyor que era bon, e beneylos e dixlos: crexets e moltiplicats e omplits les aygues de la mar.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

MONTÓ. Munt, pila. pilot.

MONUMENT. Moniment.

«Item; aprés que lo dit arch fó feyt, lo dit Sr. Rey estant en lo monestir veé la dita obra, é acordá é volgué que altre arch fos feyt de la partida primera del dit cor devant lo grau qui

[MONZÓN.

avalla del dormitor hont la dita sepultura fos posada ensemps ab lo moniment del Sr. Rey en Jacme.»

(Document del segle xiv. Revista de la Asociación Artístico-arqueológica Barcelonesa, 1899, pag. 106.)

MONZÓN. Nom de població aragonesa. Montçó.

Montçó's llegeix en crónicas y documents antichs.

MORDASSAS. Encara que recordem que Ausias March ha escrit: «com al cavall mordassas» y qu'en catalá hi ha'l verb mordre, creyem mes convenient usar la paraula mòs.

MORENO. Bru o brun.

A n'aquesta darrera forma, lo senyor Balari y Jovany en sa obra «Orígenes históricos de Cataluña», li dona igual valua que a la paraula francesa aixi escrita, y fa esment, després, del lloch de *Rocabruna*, en la provincia de Gerona, que trau lo nom del color de la penya.

MORENO (PA). Pa negre 'n diuhen encara devegadas los mateixs que seguidament usan la paraula moreno. Moreno es vocable castellá, derivat del baix llati «maurellum», diminutiu de «maurus». Corresponent a la expressada etimologia, en la part d'Olot diuhen al dit pa que no es blanch pa moresch.

MORIBUNDO. Morent.

MORISCH. Moresch.

MORRALLA. Farfotalla, farda.

MORRATXA. Almarratxa o almorratxa.

[MORT REPENTINA.

18—barbrismes.

«Item. VI almarratxes de ayguarros almescada.»

(Carta de 14 de Septembre de 1428, inserta' en lo llibre «Don Jaime de Aragón último Conde de Urgel.»)

MORT REPENTINA. Mort soptada.

«Axi com vol en qualque pas fortuna Pereix algu per ferr' ó mort soptada...»

(Pere Serafi. Cantich d'amors.)

MORTANDAT. Mortaldat.

«Apres de la gran mortaldat que has fet de les gents has apresonat un petit Infant cunyat de nostre sobiran senyor lo gran Solda, germa carnal de sa muller, e molts altres virtuosos cauallers...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

MOSAYCO. Mosaych.

- MOSCON. En lo sentit figurat d'home perfidiòs que sempre amohina volent conseguir una déria. Borinot, mosca vironera, burxa, burxeta.
- MÓSSA. En lo sentit de dòna jove. Minyona y, si no es casada, fadrina. || En lo sentit de serventa o treballadora. Fadrina. || També 's diu fadrina, expressant la qualitat de donzella.

Fadrina's diu a Valencia a la dona de servey, com se li deya en lo segle xvii, segons testimoni de Cervantes.

- MÓSSA. Molts cambian erradament l'accent d'esta paraula al voler expressar lo peu dret de fusta ab oscas que serveix per'aguantar la paella. Mòssa.
- MOSSO. Jove, minyó. || Com a treballador per [MOSSOS DE LA ESQUADRA.

compte d'altri. Fadri. || Expresant la qualitat de no haver contret matrimoni. Fadri.

En un document de 1691 sobre una presa d'estamenya (Arx. Mun:), se parla mes d'una vegada d' «un fadri del portal».

MOSSOS DE LA ESQUADRA. Minyons de la Esquadra, minyons d'en Veciana.

La paraula mosso, es castellana y va aplicarse modernament als que forman part del esmentat cos, nascut a Catalunya. Al adaptarse en altras regions d'Espanya la institució, prengueren, ben segur, també, lo nom dels quins la componian, y, des de llavors lo nom «miñón» figura en la llengua castellana.

MOSTASSA. Mostalla.

«E ladonchs la dita veylla liga una sua cadelleta poca que tenia, e no li dona a menjar de tres dies, e al tercer die donali a menjar pan pastat ab grans de mostaylla, per lo qual pa la cadelleta ploraua continuament.»

(Recull de Eximplis.)

MOSTO. Most.

«Per Juliol y Agost, ni dòna, ni col, ni most.»

(Aforisme popular.)

MOSTRADOR. Taulell dels establiments de vendre. || Aparadors que hi ha a fòra dels mateixos.

MOTLLO. Motlle.

«Molle de ymatges», diu Fra Gabriel Busa en son Vocabularius.

MOTOR DE SANCH. Bògit.

[MUCETA.

MUCETA. Com a pessa del vestit dels eclesiástichs. Armussa.

MUECA. Ganya, ganyota.

MULATO. Mulat.

MULTA. Ban.

Us. Colecció de cridas y ordinacions de diversas centurias.

(Arx. Mun. de Barcelona.

«Item rebe don conreer en dit mes den Pujol de Canyet per un ban de mal que feren les sues cabres al mas Ram feta la gracia del restant... I ll. iiij sous.»

(Llibre de comptes de Montalegre, de 1503 á 1531.)

MULTIPLICACIÓ. Multiplicament.

«... donchs per raho dels multiplicaments de lugor feta en lo foch, e per la participacio de la essencia dels corses celestials ab los terrenals, es la influencia que demanes.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

MUNDÁ. Mondá.

Us. Joan de Resa.

MURMULL. Mormuri. || Quan se tracta d'una nova qu'es va escampant. Corre una veu o corre una brama, segons la intensitat de l'acció.

MURMURAR. Mormolar.

MURÓ. En un diccionari's dòna esta paraula com expressiva d'Adornament a manera de flor, aixi en general com tocant a certas coronas. Aquest vocable no es altra cosa que un diminutiu de mur y representa en arquitectura com en heráldica las llencas de mur cayradas o bè grahonadas que's posan dalt de las torras y al-

[MURVIEDRO.

tres cossos de fortificació especialment. En l'article ALMENA's trobará un exemple que ho prova: se diu allí que a la ciutat de Tortosa li fou donada per empresa o divisa una torra ab quatre murons. Vejas l'escut de la dita població y 's veurá que'ls quatre de que's tracta no son res de lo que l'esmentat diccionari assegura. Muró, marlet.

MURVIEDRO. Nom geografich. Morvedre.

«La grant Sagont huin resta'l mont antich molt vert aquell de cert qui's feu tal mal per Anibal, hui dit Morvedre: no spers que medre.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

MUSCLES. S'anomenavan aixis las extremitats altas del cos humá, d'hont arrencan los brassos; pero no manca qui, fent una confusió espantosa ab la paraula castellana «muslos», fa muscles lo que son cuixas.

MÚSICA. Musica, sens accent.

ドメドドキメメドドキメメメメメメ

N

- N. No's diu éne, sino én.
- N. Com a lletra eufónica posada entre duas paraulas termenant en vocal la primera y comensanthi la segona.

Hi ha qui a posta'n prescindeix y algú ha dit que deuria desterrarse perque no dóna ni lleva res al sentit ni es part d'oració. A n'açò respondrèm que tampoch ho es la «t» de la expressiò francesa «a-t-il», per exemple y que'ls nostres bons escriptors antichs usavan de la d en lloch de la n, escrivint adalgú, adaquell, que avuy encara diuhen los habitants de certas regions, com en molts endrets se fa ab la n. Sia aquesta o sia la d; pero conservém las qualitats musicals del idioma.

NÁCAR. Mareperla.

NADA MENOS. Ni mes ni menys.

[NANO.

NANO. Nan.

«E en mig de aquestes quatre stancies, staua un nan molt diforme a natura, e tenia la una ma al cap e laltra al ventre, e exiali per lo melich un raig de vi vermell molt fi e special, e daua en un safareig qui era fet de porfi.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

NANSA. Ansa.

«E apres lo dit ermita sabe con lo dit Emparador era mort en aquella hora que la ança... del dit calze sera trencada.»

(Recull de Eximplis.)

NARDO. Nart.

«En l' entretant Joseph varò, decuriò e noble nat en la ciutat de Arimathia, prop vas tenia ò fossa nova semblant à cova tallat en roca à pich de broca fet pera si, ell provehi

ab diligencia haver llicencia de Pons Pilat, ser soterrat qual obtenguè; comprat haguè net drap de lli, nart, benjuí, altres perfums segons costums es dels juheus, tot á grans preus, lliures ben cent.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

NARIGUT. Nassut.

«Nassut, home de nas gros», se troba en lo Dictionarium de Pere Torra.

NATA Y FLOR. Floret, com a cosa superior.

«Viu moltes dames, gent de molt ser en lo carrer tant frequentat

[NATILLA.

y anomenat ample per nom ahont tothom acut de fet tot lo *floret* de Barcelona.»

(D'una relació del carnestoltas de Barcelona l'any 1616.)

NATILLA. Nata, mató de llet.

NATIU. Nadiu.

«... que no sie donada possessio a algun Frare de dita Religio (de Sant Joan de Jerusalem) que no sie *nadiu*, e originari del Principat de Cathalunya, fins» etc.

(Constitutions de Cathalunya.)

NAUFRAGI. Naufraig.

«Com per la inmensa pietat de nostre Senyor Deu Plaerdemavida fos liberada de naufraig, e fos portada en la ciutat de Tuniç en casa de la filla del pexcador....»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

NAVAJA. Rahor, rasor, eyna d'afaytar. || Ganivet de butxaca.

«Al just fem tort
e no fem compte de la mort
que es ab nos,
perço cuydam haver repos:
mas cautament
ve ella e soptosament
ligans estret
tant que ab rahor ni ganivet
nos pot tallar.»

(Romiatge del Venturós Pelegrí.)

«Siauli vos banyadora y ella vostre banyador,

[NAVIO.

y en los pels de tal penyora noy vullau altra tisora sino l vostre bell *rahor*.»

(Andreu Marti Pineda.)

La paraula rahor es d'us corrent a Mallorca. «E aquel die enuia per lo barber que li raes la barba, al qual barber los enemichs del dit joue hauhien donat e promes gran tresor que com li raes la barba quel degollas ab lo raor.» (Recull de Eximplis.)

> «N'han vengudes novelles de França á l'Aragó que'l mal patge don Blasco n'ha mort lo seu senyor. No l'ha mort ab espasa, ab llansa ni espuntó

ab llansa ni espuntó sino ab un tallant d'armas de tall com un *ra*só.»

(Cant popular.)

NAVIO. Navili.

Navili se troba escrit en molts documents, no sols de la bona época, sino, també de quan lo llenguatge ja estava bon xich corromput.

NECEDAT. Neciesa. || Bestiesa, animalada. || En lo sentit de dita o acciò mancada de seny, bajania.

«Dixeren a .1. saui:—¿Qui t'ha castiguat?— Dix: non castigua negun, sino que viu que la neciesa era auol, e axi auorrilla.»

(Jahuda Bonsenyor. Libre de paraules e dits de sauis e filosofs.)

NECIO. Nesci, nici, pech.

«Lo saui coneix al nesci per so com ha estat nesci; e el nesci no conex lo saui per so com no ha estat saui.»

(Jahuda Bonsenyor. Llibre de paraules e dits de sauis e filosofs.)

«E ladonchs la rabosa demana a la serp si

[NERON.

estaua axi com lom la desliga? e la serp li dix que och. Donchs dix la rabosa, jo don sentencia que axi te stigues: E tu, nici e pech, desligala altra vegada si vols hauer mal per be.»

(Recull de Eximplis.)

(Recull de Eximplis

També's troba en Joan de Resa.

NERON. Nero.

«Lemperador Nero fou ten gran degastador que entenia que no era altre be sino consumar e destrouir e malmetre riqueses...»

(Recull de Eximplis.)

NERVI. Nirvi.

Vejas l'article profunditat, que du un exemple hont se troba la paraula nirvis.

També's llegeix en lo Thesaurus d'Onofre Pou y ho diu encara'l poble.

NINYERIAS. Futesas. || Criaturadas, atloterias.

Aquesta darrera forma que ve d'atlot, se'ns ha dit que's troba en documents antichs. La paraula atlot no es, com mólts se creuhen, exclusivament balear; lo valenciá del segle xv mossen Jaume Roig, diu en son Libre de les Dones.

«Sant Agosti
aquell fadri
riba la mar,
volent buydar
l'aygua en un clot;
li dix:—«Atlot,
¿que penses fer?»
Ab alt saber
lo xich respos,
ab alt repos

[NINYO.

ell escoltant l'infant parlant perdè de vista, ab cara trista restá pensant.»

NINYO. Infant Jesús, Jesuset.

NIT. No es catalá, parlant de las set, las vuyt, o qualsevol de las primeras horas després d'haverse fet fosch, dir que són de la nit. **Del vespre**. || Del conjunt de las expressadas horas se'n diu vespre, vesprada, vetlla, vetllada.

NIT (PER LA). Expressió castellana a tot serho. A la nit, de part de nit.

NIVELL. Llivell.

Vejas l'exemple del article MIRA, hont se troba la paraula *llivell*.

També 's troba en Fra G. Bussa y en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

NOCIU. Nohible, del verb noure.

«Per tal pecat o com Deu vol, formarse sol del qu'es posible lo menys nohible.»

Jaume Roig. Libre de les Dones.)

NOLASCO. Nom de Sant. Nolasch.

NOMBRADIA. Anomenada, nom, crit.

NOMBRAMENT. Nominació.

Vejas l'article nombrar.

NOMBRAR. Dir lo nom. Anomenar. || Com a sinonim d'elegir. Nomenar.

NOMS DE FONTS.

«... tots vingueren a concordar y a nomenar dos ço es lo Sr. don Xptophol de Queral.... y a don Ramon Ivorra...»

(Diet. Mun. 6 de Juliol de 1612.)

NOMS DE FONTS. Lo qui sia catalá y ho tinga per gloria, no's moteje a si mateix castellanisantse'l nom ni ho consente de sos parents, amichs y compatricis. Figuras tenim en la nostra historia que'ns omplan d'ergull tot dientse Pere y Jaume, noms que mouhen a fer escarafalls a molts infelissos per qui ben segur no sonará may la trompeta de la fama, ab tot y anomenarse «Pedro», «Antonio», «Juan», etc.

NOM DE PILA. Nom de fonts.

NORIA. Cinia, Cènia.

«Aquell hom hauia .j. ort, en que .j. bou trahia aygua de una sinia, e .j. ase aportaua los fems de que hom femaua aquell ort.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

NOSTRAMO. Notxer.

NOTICIA. Per mes que algunas vegadas trobém esta paraula en escrits de bona época, hi sovinteja mes y creyém mes nostre'l vocable nova.

«Porta-novas», diu lo poble a la persona que te afany de contar fets d'altri.

«... y que ell tenia nova de Cort que alli ja se acursaven los dols.»

(Diet. Mun. de Barcelona, 2 de Febrer de 1612.)

NOU. En sentit contraposat a lo vell.

No es que la paraula en ella mateixa no sia catalana; pero en moltas locucions, com per

[NOVEDATS.

exemple, aplicantla al vi, es castellanisme evident. Novell deyan y diuhen mólt encara a la nostra terra.

«E apres que lo cavayler spiritual e lo cavayler terrenal han complit lur offici en fer cavayler noveyl, lo cavayler noveyl deu cavalcar e deu se mostrar á la gent...»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

NOVEDATS. Novelletats, novitats, novetats.

«Item que null hom no gos pesar ne fer pesar seda ne saffra ne altres coses, si no axi com acustumat es, ne demanar quart dunça ala liura ne fer neguna altra nouelletat...»

(Arx. Mun. Deliberacions, anys 1321 y 22, fól. 20 girat.)

«Per les novitats ques son començades fer en lo regne darago en pendre e furtar castells... es sobiranament necessari que totes les forces de aquexa comarqua sien ben guardades.»

(Carta del Rey Marti. 20 de Maig de 1413.)

«E enten que sots viu; mas la gent ho diu per tal com ho volria, car tostemps se alegra de novitats e de novella senyoria...»

(Bernat Metge. Sompni.)

«L hom ocios desitje oyr novitats.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

NOVIA. Diu Bernat Metge (Istoria de Valter e Griselda): «Ab tant vench lo dia assignat, e com algu no sabes noves de la novia, tothom estech maravellat...»

La paraula novia, l'us secular l'ha convertida en nuvia, y la forma que dóna motiu a est article ara'ns ve del castellá. || Es castellanisme, també, aplicar la paraula novia o nuvia a

[NOVILLO.

la dòna que no's va a casar al moment o es casada de poch, sols perque ha dat paraula de casament, donch llavors se li diu **promesa**.

NOVILLO. Vedell brau.

Hi ha endrets hont se diu no mes brau.

NUMERACIÓ. Nombra.

NUMERAR. Nombrar.

NÚMERO. Nombre. || Xifra aritmética, nombre.

«Tirant torna a demanar al embaxador que nombre de gents podien esser los enemichs.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Veureu en poca de hora tendes anar per terra, e homens morts nafrats en gran nombre.»

«... han pensat dits Magchs. Regidors concertar y conduhir vna Compañia de Comediants ques trobe en Cataluña y costas de España, ab animo de venir a representar el nombre de representacions que han acustumat altres compañias...»

(El Teatro de Palma en el siglo xvII. Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana. Enero de 1899, pág. 12, col. primera.)

S' usa encara pera designar la quantitat de fils en los teixits.

NUNCA. Encara que ho havem vist en escrits vells, es mes nostre y avuy mes generalisat may.

NUPCIAL. Nuvial.

NUS o

NUSOS de la fusta. Grops.

«Cada fusta té son grop.»

(Aforisme.)

[NUSOS.

19-BARBRISMES.

NUSOS. Plural del adjectiu nu. Nus. || Com a plural del substantiu nu. Nus.

«Diu Josephus que nuus ich entram en aquet mon e nuus ich exim.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

Vejas l'article crusos, donchs lo cas qu' en ell se tracta es de naturalesa igual al present.

«Vehem que natura ha ordenat los homens exir nuus dels ventres de lurs mares, e los altres animals ixen ab naturals vestits, e de les vestidures de aquells cobrim les nostres carns nues e miserables.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

NUTRIR. Nodrir.

«E dix nostre Senyor en lo sise dia: nodrescha la terra besties e coses viuents, animalies e reptilies, cascunes de sa figura: e fou fet axi.» (Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

NY

NY. No's diu enve, sinó ény. Es castellanisme usarla en la forma Ñ.

NYINYOL. Llinyol.

NYINYOLA. En los sentits de nom de certa població de Catalunya y de cordill pera tirar ratllas. **Linyola**.

«E que ultra aço lo patro que haie e deie dar linyoles almanguera barrines e altres coses que son acostumades de dar.»

(Privilegi atorgat en 1400 pel rey Marti als mestres d'aixa de Barcelona.)

$\bigcirc$

OBCECAT. Obcegat.

«La saviesa no es donada als homens inmutablement ne ferma. E per tal los homens saben quant per divinal illuminatio usen be. E dessaben o ignoren, quant per tenebres de crims o delictes son obcegats.»

(Bernat Metge. Sompni.)

OBSCUR. Ausias March ha dit:

«Qui no es trist de mos dictats no cur O en algun temps que sia trist estat E lo qui es de mals apassionat Per ferse trist no cerce lloch escur.» Ab tot, será mes catalá dir fosch.

OBSCURITAT. Foscor, foscuria.

OBSERVANCIA. Observansa.

«... a instantia de fra Pere Sancho... sa santedat havia un bulleto ab lo cual se muda tot lo estat y modo de viurer de dit monestir posant en ell una noua obseruansa y reforma...»

(Diet. Mun. 29 de Janer de 1628.)

[OCELL.

OCELL. Vejas AUCELL.

OCTAVA. Vuytena. || Expressant idea de temps. Vuytada. || Lo darrer dia de la vuytada. Capvuytada.

OCURRENCIA. Com a cosa ocorreguda. Succès. Com a cosa ben trobada per lo prudent o graciosa, que acut al pensament. Pensada, acudit.

ODIAR. Ahirar.

En l'exemple del article LATIT se troba la paraula ahira.

ODÓN. Nom de Sant. Ot.

OFERIR. Sens que rebujem aquesta paraula, notém que hi ha'ls mots preferir y perferir, usats pel poble.

Copièm d'una concordia ajustada entre'l Rey y la Ciutat de Barcelona:

«E encara vos *prefer* y atorga (la Ciutat) de fer vos la ajuda davall escrita en cobrir la dita Daraçana...»

OFICIAL, entenentse com a persona que practica un ofici mecánich. Oficier.

Oficials se deya al quins se diu ara castellanament «empleats»; pero 's veu qu'entre 'ls treballadors corporals y 'ls intelectuals hi havia diferenta denominació. Aixi ho dóna a entendre una representació feta 'l segle xv pels ballesters als concellers de Barcelona, en quant diu: «Per tant los prohomens de la confraria dels ferres de dit offici suppliquen a vostras magnificencies que lis placia haver cura dells

[OFRENDA.

com a caps de la cosa publica no menys que dels altres officis e officiers de aquells.»

(Arx. Mun. Gremis.)

OFRENDA. Oferta, ofrena.

OHEIX. Temps del verb ohir. Ou.

OHEIXO. Temps del verb ohir. Oych.

OHIDAS (A). A orellas.

«Com a orelles del dit Arnau Porta sia preuengut que en los pactes del retiment de Castellvi de Rosanes», etc.

(Arx. Mun. Cartas comunas. Any 1412.)

OHIDAS (DE). Per sentir dir.

OHIDO (DIR AL). Dir a l'aurella u orella, a cau d'orella.

OJALA. Tant de bo, valdament.

OJIVA. Volta o arch de punta d'ametlla.

Us. Popular.

¡OJO! Aquesta interjeciò castellana, que alguns usan indegudament en catalá, se traduheix, segons los casos, per ¡atenciò! ¡tenir compte! ¡fer lo cap viu! ¡ep! ¡eu!

OLEGARI. Nom de Sant. Olaguer.

OLIMPO. Olimp.

«Tens herbas pera tots mals, mes que lo Parnás y Olimp; no hi ha terra tan viciosa que raele y grille axí.»

(Francesch Vicens García.)

OLVIDAR. Oblidar.

[OMBLIGO.

OMBLIGO. Llombrigol, melich.

Lombrigol se troba en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra Gabriel Busa, y adduas formas se conservan en lo llenguatge del poble.

OMBRÁCUL. Sol-y-ombra es com los jardiners l'anomenan.

ONDULAR. Onejar.

ONSA. Expressant idea de pes. Unça.

Per mes que ja de mòlt antich veyém escrit onsa y que ho sentim dir a catalans, sobre tot de Tortosa y de Lleyda, lo gran nombre de personas de diversas encontradas que fan la u, y no la o, com tambè la circunstancia de qu' en llatí sia «uncia», nos portan a creure que ha de ser **unça**.

En l'article novedat hi ha un exemple de qu'en lo segle xiv ja s'escrivia unça.

ONSO. Encara que la hem vista en autors antichs, aquesta paraula no'ns apar la mes castissa per' expressar la idea qu'en algunas localitats encara se li fa expressar avuy. Ors, ós.

«Un rey molt poderos de thesaur e de gents cassaua volenter, e sdeuench se .j. jorn que ell encalça tan .j. ors, que es parti de sos companyons.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

OPACO. Aubach, ubach.

OPOST. Oposat.

OPRIMIT. Opremut, oprès.

·[OPTICH.

«... per guardia de aquest Regne (Mallor-ca)... oppremut de gran pauperitat...»

(Arx. Mun. «Cartas comunas originals. 1435.)

«... mentre som enclosos en los corsos, a necessaria servitut som donats, per ço com la anima es celestial, e axi com la ha gitada de cel en terra, es molt *oppremuda* mentre es ab lo cors.»

(Bernat Metge. Sompni.)

OPTICH. Ullerer y Ullerayre diu lo poble, y aixi ho trobém escrit en una reclamació d'un del ofici, feta en 1716.

(Arx. Mun.)

ORÁCULO. Oracle.

ORDENANSA. Ordinació.

ORDRE. Orde. Perqu'en la paraula ordenar no hi ha pas cap R entre la d y la e.

ORFEO. Nom mitològich. Orfeu.

«Baix en l'infern, ab só de dolça lira Orfeu trobá pietat en sa tristura.»

(Pere Serafi.)

«E un poch estat, Orfeu, fort gratiosament, ab bon gest e alegra cara comença dir ço ques segueix.»

(Bernat Metge. Sompni.)

ORGA (LA). Lo orgue.

ORGIA. Disbauxa.

ORGULL. Ergull.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

ORÍFICE. Orfebre.

ORIHUELA. Nom de població. Oriola.

«Mossenyors yo so estat per cercar e horde-[ORNATO.

nar les defenses queus tramet en Guardamar e la Daya e Oriola e Alacant, viiij. jorns.» (Arx. Mun. Carta als Concellers. 1429.)

ORNATO. Ornament, adornament, adorn.

Us. La darrera la posa com antiquada Labernia.

OROPEL. Oripell, or berberí.

«Vinga, puig ja estich en mal, per ceptre algun aspi vell, la corona de oripell que fou del rey de Nadal; per supremo tribunal, un banch ab un para-sol; y als peus, ma grandesa vol un mon de paper d'estrassa, y ab esta postura y trassa, manaré de pol á pol.»

(Francesch Vicens García.)

Diu Jaume Roig que las donas «son oripell e brut estany.»

Totas las duas formas són d'us corrent.

ORQUESTA. Cobla de musica, musica.

OSADÍA. Ardiment.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas.

OSAT. Ausat.

OSCUR. Escur, fosch.

OSCURAS (A). A foscas, a las foscas.

«Criá la ma poderosa la fábrica universal invenusta y desigual, mes al fi maravellosa; y es molt assentada cosa

[OSSAMENTA.

que à les fosques se estiguera si per cas llum no hi haguera que la descobre y abona, lo que la llum Barcelona fa en les obres de Peguera.»

(Poesía anónima posada al davant de l'obra de D. Lluis de Peguera sobre celebrar Corts á Catalunya.)

OSSAMENTA. Ossada y també ossera, en lo sentit del conjunt d'ossos del animal.

OSTRA. Ostia.

OTORGAR. Atorgar.

Us. Joan de Resa.

«E per aquell peccat (lo d'avaricia) perde (Adam) ab gran dret totes les coses atorgades.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

«Tots mals atorguen perque les porguen.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

OUS ESTRELLATS. Ous ferrats.

OUS PASSATS PER AYGUA. Ous per' beure. OVILLO. Capdell.

«Dues fembres se barallauen sobre un capdell de fil; e quan vengueren deuant lo jutge, quescuna dix que era seu. E lo dit jutge les demana sobre que hauien debanat lo capdell de fil. La una dix sobre un troç de carbo, e laltra dix sobre un troç de drap. E lo jutge mana que fessen desplegar lo dit capdell y quel donassen a aquella qui diria la veritat.»

(Recull de Eximplis.)

OYENTS. Oints.

Us. Joan de Resa.

«¡O doloroses lagrimes, qui la destruccio e miseria mia representeu, transportau los hoints cipal.)

entristits en la presencia de la mia gran perdua!»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... hy hague musica y algunas vegadas can-»tors qui sonaven y cantaven letras ab molt »gran gust y aplauso dels oynts.» (Bruniquer. Dietari d'una embaxada á la cort en 1608. Arxiu Muni-

· Digitized by Google

Р

PABELLÓ. Papalló. | Cobricel.

«Com lo rey fou fet nouell caualler, entrassen dins de un petit *papallo* e despullas totes les robes que portaua de gentilom...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PACOTILLA. Portada.

«Encara es tengut lo senyor de la nau al mariner: que si lo mariner met ses portades, que les pot metre en loch qualsevulla, sol que no sie stibat, é que les portades dels mariners, ço es á entendre, no meten en git.»

(Llibre del Consulat de Mar.)

PADRASTRE. Parastre.

«Prest me'n partí, yo m'apartí, per ma honor, no pas per por de mon parastre.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

PADRÍ. Aquest nom, ben aplicat en la nostra terra en actes com lo baptisme, la confirmació, l'exá[PADRÍS.

men de mestria en algun ofici o l'acte de rebre algun grau universitari, alguns atacats de la mania de las cosas forasteras lo donan als TESTI-MONIS DE BODAS.

PADRÍS. Pedrís.

PAGANO. Idolatre, pagá. || En sentit figurat y en llenguatge ironich. Ser de ca'n Paguera.

«Felix, dix Blanquerna, deuant .j. paga se desputauen .j. christia e .j. juheu e .j. serrahi de la encarnacio del fill de Deu.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

PAGAR LO PATO. En sentit figurat. Pagar la festa. || Com a pagar lo mal que ha fet altri Pagar los plats trencats.

PAGO. Paga, pagament. | Pahó.

PAJARERA. Gabial.

PAL, PALO. De nau. Arbre.

«Com lo Rey hague mirada la nau, elegi li fos feta una cambra prop lo arbre; per ço com alli va la nau mes segura com corre fortuna.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PALACIÁ. Palauher.

PALACIO. Palau.

PALADI y

PALADIO. Nom de Sant. Pallari o Patllari.

PALANCA. En lo sentit d'eyna per fer alsaprem. Escarpra llarga, y, quan es d'un tamany gros, parpal.

Porta abduas formas lo Thésaurus d'Onofre Pou.

PALANCA (FER).

PALANCA (FER). Fer alsaprem. PALANGANA. Rentamans, bacina. PALANQUETA. Escarpra llarga.

«A vos deman qu'en poesia ceptre
Portau, senyor Giberga, en versos únich,
Que'm declareu aquest secret y dubte;
Puis vostre enginy sobretraspassa 'ls nuvols:
Donchs que pot ser la qu'es mes fort qu'escarpre,
Y en mollitut es mes que'l moll de sipia,
Y está en lloch fort y es molt suvint mes debil
Que'l prim paper, y may está sens aygua.
Y responent fareu qu'en res no semble
Ab les finals del so d'aquest meu simbol.»

(Pere Serafi. Demanda a mossen Pere Giberga.)

PALANQUÍ. Com a certa mena de corda de la nau. **Peranquil**.

«Item dues talles de *peranquil.*»
(Segle xv. Inventari de la Dressana. Notularum 5.¢, fol. Arx. Mun.)
PALERMO. Nom de ciutat. **Palerm**.

PALI. En l'accepció de dosser llevadis. Tàlem.

En lo Tirant lo Blanch, hem llegit lo mot PALI usat en lo sentit del expressat dosser, pero des de mólt antich llegim tàlem, y tàlem se diu avuy dia. Per aquesta rahó y perque per PALI s'enten en catalá la part devantera del altar, nos afermèm en que ha de dirse tàlem.

«En est die festa de la gloriosa santa Eularia los Magchs. consellers foren ab promens a la seu per oir lo offici y pera aportar despres lo talam a la proffesso.»

(Diet. Mun. 17 Febrer de 1613.)

«En est die festa del glorios St. Sebastia los Sors. Concellers ab la professo de la Seu anaren a la Isglesia de St. Sebastia y aportaren lo talem com es de costum.»

(Diet. Mun. 20 de Janer de 1618.)

[PALILLOS.

20-BARBRISMES.

Lo mateix esmentat Martorell ve a darnos la rahó quan diu:

«E lo talem del Emperador era molt rich e poxant, tot al entorn de draps de brocat.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PALILLOS. Escura-dents. | De fer puntas al coixí. Boixets. | Eynas de fusta, òs o metall, que 'ls escultors usan pera treballar lo fanch. Apar qu'en lloch de tal castellanisme, bé podria dirsen, també, boixets, ja que aixi hem sentit que algú 'ls anomenava, ben segur per esser, comunament, de boix y per l'analogia que tenen ab los de fer puntas.

PÁLIT (DE CARA). Groch, esgroguehit, trencat de color.

«E axi con lo Rey anaua per aytal manera per la ciutat, encontra dos hermitans grochs en les cares e pobrement vestits.

(Recull de Eximplis.)

PALOMA. Colom o coloma.

PALOS. Bastons. | Bastonadas.

«... e apres per moltes bastonades que donaren al dit aze, laze nos volch moure de la forca...»

(Recull de Eximplis.)

Vejas l'article bastos.

PALPABLEMENT. Palesament.

Us. Popular a Cerdanya.

PAN Y CUTXILLO (A). A boca, que vols? cor, que desitjas?

PANA. Vellut de cotó.

PANADER. Flequer, forner, pasticer.

[PANDERO,

PANDERO. Alduf.

Vejas l'exemple posat en l'article mico, hont hi ha la paraula alduf.

«Alduf tabal o pandero», «Tympanum, i», diu Fra Gabriel Busa.

PANS d'or o argent per la pintura. Panys.

«Per los panys de or e per una unsa de vert aram per don Antoni .iij. sous.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre,)

«Panys de or y de argent» trobém en una representació feta en lo segle xvi péls batifullas o batifullers al concell municipal de Barcelona.

PANTALLA DE LLUM. Pámpol de llum.

PANTANO. Llacuna, estany, aygamoll. | Depósit d'ayguas fet a posta per guardarlas.

PANTOFLA. Plantofa..

Avuy, en l'us vulgar se coneix ab lo nom de plantofa no mes un calsat groller que serveix a las donas d'estament humil estantse a casa; pero, en rigor, té'l sentit mes extès, ja qu'en un document del concell general dels tapiners de Barcelona (any 1613, Arx. Mun.) se parla de «tapins y plantofas de or y pell.»

PANTOMINA. Pantomima.

PANTORRILLA. Ventrell de la cama.

PANTUFLA. Véjas pantofla.

PANYERO Draper.

Draper se troba, entre altres mólts documents, en un que n'hi ha del 1452 en l'Arx. Mun.

PAPÁ.

PAPÁ. Pare.

Tot lo que diem en l'article MAMA es aplicable al present.

PAPARINA. Paperina.

PAPARRUTXA. Falornia, galindayna.

PAPAY. Pare.

Vejas lo que's diu en l'article MAMÁ, galicisme germá bessó d'aquest.

PAPELETA. Paperet, albará.

PAR (SIN). Sens par, sens parell.

PAR EN PAR (DE). De bat a bat.

Popular y corrent en tota Catalunya.

PARABIEN. Enhorabona.

PARAHÍS. Lloch de la benhauransa celestial. Paradís.

Fa riure'l sentir a certa gent com, imitant lo llenguatge de Madrit, anomena parahís lo pis mes alt dels teatres. Aquí's diu públich o galliner.

PARAR. Significa rebre alguna cosa damunt o disposar lo que l'ha de rebre, com també posar a la vista y en orde mercaderias per vendre, lo mateix que guarnir, per exemple, una sala; pero no aturar o deturar.

PARARRAYOS. Parallamps.

Us. Provincia de Gerona.

PARA-SOL. Gira-sol.

«Girasol. Umbella, æ», diu lo Dictionarium de Pere Torra.

PARCO. Aixut de paraulas, que no gasta ra-[PARDO. hons. || Moderat en menjar, beure, donar, riure, etc.

PARDO. Barreja de blanch y negre. Burell. | De color fosch. Brufol.

PARE POLÍTICH. Sogre. | Parastre.

PAREADOS (VERSOS). Apariats.

PAREJA. Parella, paría.

«Cada ovella, ab sa parella.»

(Aforisme popular.)

PARENTESCO,

PARENTESCH. Per mes que havèm trobat aquest mot en la crònica de Jaume primer, creyèm esser mes catalá parentiu.

PARENTS POLÍTICHS. Parents sobrevinguts.

PARNOSTICH. Pronostich.

PÁRPADO. Parpella, palpebre.

PARQUE. Parch.

«... en aquell ort hauia una porta que entraua en un gran parch, on hi hauia diverses natures de animals selvatges.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PARTESSANA. Partisana.

En concordia celebrada l'any 1711 entre ferrers del Portal Nou y 'ls de Sant Antoni, d'una part, y'ls ferrers manyans del Regomir, d'altra, s'estatuheix que 'ls darrers poden fer, entre altras cosas, partisanas, alabardas, picas, ferros de venables, llansons d'estandarts, y regatons.»

(Arx. Mun.)

PARTICIÓ. Partió.

[PARTIDA.

PARTIDA de qualsevol mercaderia. Partit.

PARXE. Pegat.

PASMAR. Esbalahir.

PASSACALLE. Passada.

PASSAR A MAJORS. Anar o arribar mes enlla.

PASSAS. En l'accepció de fruyta seca. Atzebib, pansas.

«E si (lo senyor) troba atzebib o encara figues, ell ne deu fer vi; e si no troba atzebib ne figues», etc.

La paraula *atzebib* d'aquest passatge del Llibre del Consolat de Mar, Capmany la traduheix per PASAS.

PASSATGE. En lo sentit de via de comunicació entre dos llochs edificats poch distants. Pas.

PASSILLO. Passadís.

PÁSSIO. Parts dels Sants Evangelis hont se descriu la passió de Nostre Senyor. Passi.

Vejas un dels exemples del article ARCEDIÁ.

PAST. Pastura.

PASTEL. Pastic, pastell.

«En un pastis capolat trist, d'hom cap de dit hi fonch trobat.

Dels que venien alli bevien, alguns mataven e capolaven, feyen pastells,

[PASTELER.

e dels budells feyen salcices e llonganices.»

(Jaume Roig. Libre de les dones.)

PASTELER. Pasticer.

Us. Popular y general.

«La pasticera ab dos aydans filles prou grans, era fornera e tabernera.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

PASTELERIA. Pasticeria.

Us. Popular corrent.

«Alli teniam de tots potatges, de carns salvatges, volateria, pasticeria.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

PASTELILLOS. Pasticets.

«Pastissets de pasta real farcits ab llustra, la lliura. . . 9 sous.»

(Tarifa y postura de preus. Estampada en Barcelona, 1053.)

PASTOS. Pastura, pasturas.

«Ab Josuè seguint lo bè, passa de llá lo flum Jordá, e no t'atures per les pastures de Galahat.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

En una carta escrita lo 25 de Febrer de 1436

[PASTURAR.

als Concellers de Barcelona, se parla dels «emprius e llibertats de les *pastures* dels bestiars».

(Arx. Mun. Cartas comunas.)

PASTURAR. Entre gent ciutadana de la nostra terra es molt comú aplicar malament aquest vocable, atribuhint l'acciò que representa al pastor. Sols lo bestiar pastura; mes lo pastor se redueix a guardar o fer pasturar als moltons, cabras, bous, etc.

PATA. Pota.

PATRANYA. Falornia, boboya.

PATRONASGO. Patronat.

PAVIMENT. Pahiment.

«Passaren tots en una gran sala molt marauellosa, tota obrada de maçoneria per art e de molt subtil artifici: totes les parets de jaspis de porfis de diuerses colors lavorades, ymatges que fahien admirar als miradors, les finestres e les colones eren de pur crestaill, e lo payment, lo qual era fet tot a centells, qui lançaua molt gran resplandor.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo pahiment de aquella volta era de marbres e les parets cubertes de carmesins brocats: sols la tomba staua descuberta.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

PAVO. Indiot, gall-d'indi.

PAVO REAL. Pahó.

e en lo gran pagell o'n lissa ells hi dispensen, ab bons faysans e pahons vencen llurs apetits.

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

[PAVOR.

«Avegades occien hom per son hauer axi com fan ab lo paho per ses belles plomes.»

(Jahuda Bonsenyor.)

PAVOR. Pahor, por.

«Pahor no sent que sobres laus me vença Llohant aquell qui totas llenguas llohen, Guardant honor aquell eternal esser Hont tota res en ell es pus perfeta. Que si no es obrant quant pot natura Ans he pahor que mon parlar no cumpla En publicar part de sa justa fama Tal com requer y'ls merits sèus la atrauen.»

(Ausias March.)

PEBETER. Perfumador.

En un inventari dels mobles del Rey Martí consta un «Perfumador de lauto morisch fet a manera de torre ab son sembori e vuyt peus.»

PEDIDO. Demanda. | Albará de demanda.

PEGAR. Quan s'usa en la següent frase: Aixó no pega. Això no diu, això no fa, això no lliga, això no está bé, això no va.

PEGARLA y PEGARLO. Vulgarisme extès en algunas localitats expressant que's vol o's pot pegar a alguna persona o bèstia. **Pegarli**.

PEGARSE FOCH. Calarse foch.

PEGATS. Com a nom adjectiu. Enganxats, encastats.

PEIXAR. Peixe.

«Lo moixò vell peix als moixonets petits.»

«... a la sua vianda no si gosaua acostar neguna persona sino ab culleres dor en la ma, ab les quals culleres la *pexien* e li metien la vianda en la bocha...»

(Recull de Eximplis.)

[PEIXOS.

PEIXOS. Peixs o peys.

«En lo primer dia (Dèu) feu temporalitat del dia, ço es, lo sol e la luna e les steles, e posales en lo sobira element que es lo foch. E en lo segon dia feu los pexs e los aucells, e posa los peys en laygua e los aucells en laer.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

També hem sentit dirho així móltas vegadas a un home que no podia haverho après en llibres.

PEL. Vejas PELO.

PELICANO. Pelicá.

«O ver pellicá | puix tal ben volença nafrant vostres pits | mostrás senyor just en gran pecat l'hom | clavat per fallença d'aquell vedat gust vos sols desclavás | clavat en lo fust.»

(Mossen Johan Scrivá.)

PELÍCULA. Tel.

«Prim com un tel de ceba.»

(Comparansa popular.)

- PELO (ANAR O VENIR AL). Anar o venir bé, anar o venir com l'anell al dit. || Venir a tom.
- PELOTON. Pilot de soldats, de noys o altras personas.

PELTRER. Estanyer.

Estanyers se diuhen als qui fan obra d'estany y aixi se troba en un document, que sembla del segle xv, existint en l'Arx. Mun.

PELLEJO. Pell. | Bot de vi o d'oli.

PENDENT. Que penja. **Penjant**. || Que no s'ha [PENDUL.

acabat de fer o de determenar. En l'ayre. || En forma inclinada. Penjant, atalussat.

PÈNDUL. Com a pessa que tenen certs rellotges, Péndula. || Com a nom de cert rellotge que tè la pessa esmentada. Rellotge de pèndula.

PENITENCIARI. Penitencier.

PENYA. Com a conjunt de personas que solen ajuntarse a part en un café, societat o teatre. Aplech, colla, quatreta.

PEÓ. Bergant o vergant se deyan antigament los que no tenian ofici y's dedicavan a treballs de forsa, com son lo de manobre, camálich, etc. Home de pena haviam sentit dir en los nostres primers anys, com se diu a França.

PEÓ CAMINER. Terralló.

PEPE. Diminutiu del nom Joseph. Pep.

PEPINO. Cogombre.

Vejas lo segon exemple del article EGIPCI, hont se troba la paraula cogombre.

«Qui s'ha fet lo cogombre que se'l trega a l'ombra.»

(Aforisme popular.)

«Un frare hague desig de menjar cogombres, e feu comprar .j. cogombre, e ab una corda prima ell lo penja deuant los seus huylls. E per tal que no fos vençut per lo desig de menjar nol gosava tocar, ans se turmentaua per tal con lo hauia desijat de menjarlo.»

(Recull de Eximplis.)

PEPITO. Diminutiu del nom Joseph. Pepet.

PER. Dir, per exemple: «Aixó es guanyat pél pare», «la casa es feta per un bon mestre», vo-

[PERCALINA.

lent expressar que un bon mestre ha fet la casa y qu'el pare va guanyar allò, es castellanisme. «Això es guanyat **del** pare», «la casa es feta **d'** un bon mestre», s'ha de dir.

PERCALINA. Llustrina.

PERESÓS. Pererós.

«....diu Salamo: que desig mate lo pereros, y hom qui es pereros no fa gran son viatge.» (En Pax. Doctrina Moral.)

Es, també, corrent en lo poble.

PERFECTE. Perfet.

«Los antichs philosofs recusaren possehir bens de fortuna per que lurs pensaments fossen en plena e *perfeta* libertat...»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

«Te gran força lo voler Y es sa casa dins lo cor Que la vista no pot fer Mudança en perfet amor. Ni fará may vacillar Ninguna sencera fe; Mas lo cor no pot amar Sino cosa que vol be.»

(Pere Serafi.)

PERFIDIA. Mòlts donan erradament a esta paraula la significació qu'en castellá té de desllealtat, traició y mancament a la fe deguda; quan, en catalá, perfidia es la obstinació en fer, procurar, mantenir, ostentar, combatre, etc., una cosa, o sia lo mateix qu'en castellá 's diu «porfía».

PERICIA. Expertesa.

[PERÍODO.

Vejas l'article marcialment en son exemple, hont se troba esta paraula.

PERÍODO. En l'accepció de temps concret. **Ter-**me.

PERIT. Expert.

PERMANEIXE. Restar, romandre, romanir.

La segona forma, la porta Joan de Resa.

«Ennius, poeta fort antich e dignament famos dix que molts savis homens antichs los quals appellavan Castors, deyen que quan lo cors del home moria la anima romania.»

(Bernat Metge. Sompni.)

—«Anauvosen la mia amor, Anauvosen, Que la gent se va despertant Et que lo gal dix en cantant: Anauvosen.

-¿Com men ire sense lo cor Qui de vos nos vol depertir? Son poder fa de romanir Lexant lo seu cos quis mor.

-- Anauvosen, mon bel senyor, Anauvosen,

E no dupteu daci avant Que vostra son, si be us dich tant: Anauvosen.»—

(Albada d'autor anònim, de lletra del segle xv. Arx. Mun.)

«... los Sors. concellers apportaren les vares del talem y los promens que *romanien* anaren darrera entre la custhodia y gremial,» etc.

(Diet. Mun. 6 de Novembre de 1628.)

PERNICIÓS. Danyós, perjudicial.

PERRUQUER. Si la paraula «peluquero» té rahó de ser en castellá com a derivada de «pelo»,

[PERTENEIXE,

no's pot dir aixi del mot PERRUQUER, que'ns vindrá del francés «perruque» o del italiá «parruca». ¿No podria dirse ab mes proprietat cabellerayre?

En las claustras de la Seu de Barcelona, se llegeix lo següent epitafi:

«Vas de Pere Calsapev cabellerayre y dels seys 1725.»

PERTENEIXE. Pertanye.

PERTENENCIA. Pertanyensa.

«... que degudament e breu sobre tot se provechesquen segons se pertanyera.»

(Privilegi concedit per Felip III en 1593 al gremi de calafats de Barcelona.)

PESADILLA. Somni pesat.

PESQUISSAS (FER). Anar a la cassa d'algú o d'alguna cosa.

PESSUNYA. Unglot. La dels bous, moltons y crestats també's diu potarró.

PETARDO. Petart.

La paraula *petart* se troba en los Preludis Militars de Domingo de Moradell.

PETRONILA y

PETRONILLA. Nom de Santa. Peronella.

Diu Bernat Boades que Ramon Berenguer fou marit «de la princesa Peronella».

PETXUGA. De gallina o altra au. Pit.

PICARDIA. Malifeta. || Acudit maliciós. || Murriada. || Murrialla, murriesca.

PICARESCH.

....

PICARESCH. Murriesch.

PÍCARO. Murri, bergant.

PICARSE. En lo sentit d'enfadarse d'alguna paraula o fet. Ressentirse, fumarse, empiparse.

PICOTA. Costell.

PIÉLAGO. Pèlach o pèlech.

«... qui molt viu pert sos amichs e navega per lo gran *pelech* de fortuna ades prospera, ades adversa, segons orde de mutabilitat.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«La lebra se mes primera, e lo leo la segui; e la lebra vench a .j. gran pelech de aygua, lo qual era en una bassa que era environada de totes parts de .j. gran mur.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

PÍFANO. Pifre.

PILA. Quan no vol dir munt o munió. Pica.

PILA BAPTISMAL. Pica baptismal.

«Item apres aço los prohomens de la Selva feren una picha al sol de la vila ques ara dita picha en la qual los prohomens abeuren lurs besties la qual picha era de la pera de Salou...» (Document de la vila de la Selva. Revista de l'Associació artístich arqueológica. 1899.

«... e axi con lo dit Emperador estaua en la pica on rebia lo baptisme, vench del cel demunt ell una molt gran claredat...»

(Recull de Eximplis.)

PILANS. Pilars.

Vejas l'exemple del article bóveda, hont se troba'l mot pilars.

PILDORA. Pindola.

[PILTRAFA,

«Pindola per purgar», diu Fra Gabriel Busa.

«... declarant que si en dites *pindoles* reformades hauran ayustats alguns laxatius...»

(Manual de la tarifa reformada per lo colegy del appothecaris. 1589. Arx. Mun.)

PILTRAFA. Pellaringa.

PIMPARAT. Primparat.

PINTA de teixir. Pinte.

«Item, ordonaren los Conçellers e Promens, que tot pinte de drap verbi tretzé haje haver d'ampla dotze palms é un quart...»

(Colecció diplomática de las Memorias históricas de Barcelona, per Capmany. Any 1448.)

PIPA. Quan no's diu de l'eyna de fumar. Bóta.

PIPÍ (FER). Aixi diuhen las criaturas castellanas expressant l'acció d'orinar. En Catalunya, los infants als qui sos pares ensenyan en l'idioma de la terra diuhen: fer pix-pix.

PIROPO. Floreta, amoreta. || Llausonja. || En sentit ironich, equivalent a insult, s'usan las formas de la primera accepció.

PIRUETA. Saltiro.

PIS. Constituheix barbrisme dir pis primer, pis segon, pis terç, etc. Ha de dirse: primer pis, segon pis, terç pis, etc.

PISCA. Gens, mica.

PISCA (NO ENTENDRE). No entendre futitla.

PISTA. Rastre, petjada dels animals. || Lloch planejat pera fer corregudas de cavalls, bous, etc. Plassa.

[PISTO.

PISTO. En l'accepciò de barreja de cosas diferentas. **Potipoti**.

PISTO (DONARSE). **Donarse to**, **llustre** o **xarol**.

PITA. Atzavara.

PITJELL. | Pitger.

PITXER.) PLACERA. Dóna de plassa y devegadas en la

especialitat de marmanyera.

PLAN. Trassa.

PLANETA. Apar qu'en l'accepció astronómica hauria de dirse **lo planet** y en la de destinació influida pél astre **la planeta**, com s'observa en los dos exemples que segueixen, trets de Tirant lo Blanch.

«... los molt insignes actes de cavalleria de aquell tant famos caualler, que com lo sol resplandeix entre los altres planets, axi resplandeix aquest en singularitat de caualleria entrels altres cauallers del mon appellat Tirant lo Blanch.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... per be que la fortuna m'haja consentit em sia stada amigable e prospera ab la planeta de Març, en la qual jo naixqui, me ha volgut dar victoria, honor e estat, no coue a mi presomir mes que la fortuna ma donat.»

(Ibid.)

«¿Per qual natura les steles qui son en lo firmament e les planetes son influents en los .iiij. elements?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

De totas maneras, en catalá se veu que planeta sempre's considera femení.

[PLANTEJAR.

2 I-BARBRISMES.

PLANTEJAR un problema. No'ns apar prou bé. «Plantar una regla d'aritmètica», deyan en los estudis, tant los deixebles com los mestres.

PLASSO. Terme, termini.

PLASSO (EN BREU). En catalá's diu: d'aquí a poch temps, en curt terme, abiat.

PLASSOLETA. Plasseta.'

PLAT. Quan no expressa la pessa de vaixella de la que'ns servim pera posar lo menjar, sino 'l menjar mateix. **Posada**, passada.

PLATA. Quan no's diu d'una pessa de vaixella mes grossa que un plat, sino d'un metall. Argent.

«Era molt avar y molt rich y envejós, tant que may tingue repós son apetit, replegant de dia y de nit or y argent; perço Dèu Omnipotent l'ha condempnat.»

(Peregrinació del venturòs Peregrí.)

PLÁTANO. Nom masculí d'arbre. La platána, ne diuhen en lo Rosselló.

PLATERIA. Argenteria.

PLA TERRENO. Peu pla.

PLATÓN. Plató.

«Plato vench en Italia hon florien ladonchs los dexebles de Pittagoras per tal quels vaes e aprengues dells.»

(Bernat Metge. Sompni.)

PLEGAT. Quan no espressa l'idea d'una cosa que

[PLEYT.

's contrau doblegantse, sino la d'ajuntarse un esser o una cosa ab altra. Aplegat.

PLEYT. Plet.

PLEYTEJANT. Pledejant.

En las Constitucions de Catalunya se troban capitols «de pobres *pledejants*».

PLEYTEJAR. Pledejar.

PLUMA. Quan lo dolç, enginyós y meritissim poeta del segle xvi Pere Serafi, escrivia:

> «La ma flaca y temerosa A penes gosa Ni pot ja tenir la PLUMA Per darvos una breu suma De ma vida tan penosa»;

ben segur devia deixarse dur per la forsa del consonant en «uma». Ploma diuhen encara avuy dia tots los que no fan barreja de catalá y castellá.

PLUMERO. Plomall.

PLUTÓN. Plutó.

«Baix en l'infern, ab só de dolça lira, Orfeu trobá pietat en sa tristura, Del gran *Plutó* cantant aplacá la ira Avent d'aquell un'anima segura.»

Pere Serafi.)

POETISSA. **Poetessa** diu, en lo Vocabularius de Nebrija, Fra G. Busa.

POLEA. Politja, curria, corriola.

«Polija de bronço», llegim en un document de 1331, insert en la colecció diplomática de las Memorias históricas publicadas per Capmany,

[POLILLA.

y politja, lo mateix que curria y curriola, están en us en lo llenguatge parlat.

Corriola 's troba en lo Thesaurus d'en Pou.

POLILLA. Arna. || Corch.

POLVO. Polvóra, pols.

Vejas l'article pulverisar, hont hi ha'l mot polvora.

«Item per 84 ll de encens en pols per la esglesia .vij sous vj.»

(Llibre de comptes del monestir de Montalegre.)

PÓLVORA. Polvóra.

POLVOS. Polvóra, pols.

Pols pertany al genre masculí.

«Un pols de sal», se diu encara.

POMPEYO. Pompeu.

«Pompeu, gran e solenne ciutadá de Roma», se llegeix en Tirant lo Blanch.

PONTET. Pontarró.

Magi Canyelles, en sa obra sobre Manresa, posa una relació de tots los ponts y pontarrons de la cèquia d'aquella ciutat.

PONTON. En l'accepció marítima. Pontó.

PORCELANA. Porcellana.

PORDIOSSERO. Captador, acaptador.

«Lo captador vesat de petitesa A demanar james se pot estar; Nol poden fer lexar sens acaptar En son jovent nincaran sa vellesa.»

(Mossen Lluis de Requesens.)

PORFIAR. Perfidiejar.

«Quant vingué lo endemá á hora de tercia ohiren repicar las campanas, en continent lo [PÓRFIDO.

Digitized by Google

Compte se llevá del llit, cridant que li donassen las armas, y lo Rey li digué que no hisqués defora perque no fos pres del Rey Sornaguer, y lo Compte li digué quel deixás anar á veurer si eran contraris, y aixi estigueren los dos perfidiejant una gran estona...»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

PÒRFIDO. Porfi.

Vejas l'us d'esta paraula en l'exemple posat en l'article nano.

PORO. Poru.

«E lo fill del rey respos e dix que en stiu son oberts los *porus* de la terra, per hon ix la calor que el foch e el sol atrau a ensus...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

PORTASGO. Portalatge, dret de portals.

PORTÁTIL. Llevadís.

PORTICH. Porge o porxe.

PORVENIR. Pervenir, pervindre, esdevenidor, esdevenir.

«Senyors hoyats totes les forts aventures que aquela mesquina de anima esdevingueren en aquells III dies que estech fora del cos.»

(Historia del Cavaller Tuglat.)

POSICIÓ. Positura. || Lloch, situació de lloch. || Estament, passament, bras.

POSSESSOR. Possehidor.

POSTE. Peu dret, comunament de fusta. || Per penjarhi'l llum, com en altre temps se veya mólt. Pagès.

«Item un pages e una pollera.»
(Inventari de 1486. Notularum, vol. 5.6, fol. 5. Arx. Mun.)

POSTÍS. Llevadís. | Sobreposat.

[POSTOR.

«Menjau, no febrejau, no será res, de fredor es, sobreposada cuyta en cendrada, madeixa crua lo vent desnua.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Vejas lo cas especial de BARBA POSTISSA.

POSTOR. En venda o encant públich. Dient, donant.

«... é passats los deu dies, es feta venda d'aquells bens al mes donant publicament.»

POSTOR (MILLOR). Mes dient, mes donant.

POSTRES. Llevant de taula.

«... despres aportaren diversas viandas molt ben aparelladas, y quant hague menjat de cada una de aquellas á son plaher, vingueren de moltas fruytas y altras confituras per *llevant de* taula.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

Encara's diu *llevant de taula* á la passada que's fa per las festas majors dels pobles a las darrerías del dinar, en las que s'acapta pél Sant patró.

POSTRIMERIAS. Darrerias.

POSTURA. Positura. || Posar preu a lo que s'encanta. Dita.

POTPOURRÍ. Potipoti.

PRECIAR. Preuhar.

PREFECTE. Prefet.

PREFERENCIA. Preferta.

[PREGÓ.

PREGÓ. Crida.

Lo nom pregó, no'l trobém sino en temps moderns, y, ben segur, es importat de la llengua castellana. Cridas ne diu encara'l poble en general. Vèjanse, entre mólts altres testimonis, lo Dietari y altres aplechs del Arxiu Municipal de Barcelona.

PREGONER. Trompeta's deya antigament en documents oficials, com en los mateixs se pot veure. Nunci'n diu avuy tothom qui no parla en llenguatge afectat y no castís.

PREMI DE RIFA. Sort.

PREMPSA-ESTOPAS. Aparell posat al cilindre de las máquinas de vapor. Apreta-estopas.

PRENDA. Penyora.

cart tots romanian | catius en penyora
de aquell primer jorn | que Adam pres lancech
mas des que lo mon | en creu vos adora
del seu ensopech

romanen tots ara | en gran assocech.»

(Mossen Johan Scriva.)

PRENDA DE ROBA O DE VESTIR. Pessa de roba.

PRENDERA. Robavellayre.

PREPARATIUS. Preparatori.

«Molt magnifichs Sors. e de gran providencia. No ignoren vostres prestancies ales quals e a tot lo poble e conçell general es notori com en lo temps ques feu la galera per la present Ciutat en defensio del present principat e au-

[PRESBÍTERO.

xili del S. rey fou elegit per lo consell general dela dita Ciutat en Capita e patro de dita galera lo magnifich mossen Benet Miquel Ribera lavores conseller dela dita ciutat donantli dit offici de Capita e patro de aquella tostemps que per la Ciutat se metes en mar per servey de dit S. rey de on lo dit mossen Corbera ha fet e feu son preparatori e despeses...»

(Suplicació del capitá Corbera. Segle xv. Notularum 5.6, fol. 108. Arx. Mun.)

PRESBITERO. Prebere o prevere.

PRESSUPOST y

PRESSUPUESTO. En la accepció de particip.

Pressuposat. || En lo sentit que se li dóna
com a nom eno podria dirse pressupòsit?

PRÉSTAMO. Manlleuta, empra, préstech.

Vejas empréstit.

«—Dèu vos guart, oncle Roldá, jo vinch á fervos un'empra que no me l'heu de negar; vinch á demanarvos armes, armes y tambè cavall.»

(Cant popular.)

«Per tenor de la present donam licencia e ple poder, a vosaltres en Galceranet Marquet, e en Jacme Cellerer ciutadans de Barchna... que en nom nostre e de la dita Ciutat puxa manleuar procurar hauer e reebre, per via de cambi prestech e en altra manera...»

(Arx. Mun.—Letres closes, 1383 á 1393, 14 de Mars 1390.)

En l'Arx. Mun. se troban uns «Capitols del *prestech* fet a alguns carnicers per hauer abundancia de carns». (1463).

«Perço Sor. molt excellent humilment supplicam vostra gran senyoria li sia plasent vista

[PRESTAT.

la veritat del dit prestech menar la dita quantitat esser restituida al dit Pere Clusa.»

(Arx. Mun. Carta del Concellers al Rey. 2 de Desembre de 1452.)

PRESTAT. Manllevat, manlleuat, amprat o emprat.

«Vert es lo qui per gastar mes que basta á son cabal ampra diners á censal y'ls que fa no pot pagar.»

(Francesch Vicens Garcia.)

PRESUMEIXE. Presumir.

PRETENSIÓ. Pretesa.

PRETINA. Trinxa d'una pessa de roba, cint.

PRETINGUT. Pretès se troba en lo Despertador de Catalunya.

PREVALEIXER. Prevaler, prevaldre.

«E lo dit Magch. conseller en Cap reporta en scrits lo sobredit vot lo consell als brassos que estaven aiuntats, lo qual llegit aquell en dits brassos fou lo vot que en aquell va *prevaler* en lo qual apenes ningu de dit bras se va apartar.»

(Diet. Mun. 6 de Juliol de 1612.)

PREVALEIXERÁ. **Prevaldrá**. Vejas prevaleixer.

PRIMERÍS. Primerench, novensá.

PRINCIPI. Volent significar una posada de menjar que's serveix després de l'olla. Entrant. || Comens, comensament.

Us de la primera forma de la darrera accepció. Ramon Lull, Obras rimadas. — La darrera forma es corrent en lo poble.

PRO. Quan no expressa lo nom oposat al contra, sino idea adversativa. Però, emperò.

[PROBITAT.

PROBITAT. Prohomenia, com a qualitat.

PROCEDIR. Procehir.

PRODUCTO. Producta, produhit.

PROFETISA. Com a substantiu femení. **Profeta**, igual qu'en masculí.

«... e los dit romans diqueren al dit Octouia que demanas a Sibilla proffeta si apres dell nexeria altre major quell.»

(Recull de Eximplis.)

PRÓFUGO. Fugitiu.

PROFUNDITAT. Pregonea o pregonesa, fondaria.

«... ingratitut sol corrompre los nirvis e força del regne, per tal car cascu ha perea de seruir als qui obliden los serueys e omplir la *prego*nea sens fons del ingrat coratge de dons que pereixen.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PROFUNDO. Pregon.

PROFUSAMENT. A dojo, abundosament.

PROLONGAT. Perllongat, allargat, allongat.

«Diu Aristotil: que ira perllongada, es manera de corregir molt fort, e ira que poch dura es manera de infant.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

La forma segona es corrent y usual avuy dia.

PROMESA. Quan no vol dir la dòna que ha donat paraula de casament ni la cosa que s'ha promès sino l'acció de prometre. Prometensa.

«... nos renovellants e ratificants de nou totes les *prometences* e obligations que fetes vos havem...»

(Carta del Rey Martí al Comte d'Urgell. 22 d'Abril de 1406.)

[PRONUNCIACIÓ.

PRONUNCIACIÓ. Pronuncia.

PRONUNCIAN. Temps del verb pronunciar. Pronuncian.

PROPI. Propri.

«La (carta) que va pera los Sors. conselles sols conte una mostra de sentiment per haver volgut de *propria* auctoritat dits magchs. conselles llevar lo sital de la Sora. marquesa de Almaçan en la Seu de Barcelona...»

(Diet. Mun. Jornada de 28 de Juliol de 1612.)

PROPINA. Estrenas.

«Com ve Nadal, yo he estrenes de qui-m ve gana. Tapins e gants, calces de grana, tinc-ne una caxa.

Despuys en una cambra baxa no-m cap lo lli.»

(Coloqui e rahonament entre dues dames.)

PROPONENT. Lo mateix com a nom que com a verb. **Proposant**.

PRÓSPERO. Prosper, igual com a adjectiu que com a nom propri.

«... partint de la sua ciutat de Varoych recullis en una nau, e nauegant ab *prosper* vent, per son discurs de temps, ell arriba a Alexandria ab bon saluament.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PROVIST. Provehit.

PROXIM. Nostres semblants, los homes. Prohisme. || Lo que no es lluny. Prop, proper, prohisme.

Us de la primera accepció. Joan de Resa.

«Que ton pare sia dampnat gran rahò es,

[PRÓXIM PASSAT.

puig tan lleig pecat ha comés contra'l prohisme, car no pertany a qui té crisme fer actes tals.

Mes ¿que culpa tens tu en los mals qu'ell haja fet, per'esser aixi tot desfet y maltractat?

L'ÁNIMA.

No sies maravellat,
jo t'ho dirè
y mes avant te mostrarè
evidentment
com jo meresch aquest torment...».

(Peregrinació del venturós Pereggi.)

PROXIM PASSAT O VINENT. Proppassat, o propvinent.

PRURITO. Pruhitja, gratitja.

«Qui's grata hont li pru, no fa mal a ningú.»

(Aforisme popular.)

«E menys sens fam e grat me sens *pruhir...*» (Mossen Jordi de Sant Jordi.)

PUDOR, usat no en femení y com a olor dolenta; sino en masculí y com a sentiment contrari a fer, veure u ohir alguna cosa no ajustada al bé. Vergonya.

PUES. Donchs.

PUESTO. Lloch.

PULGADA. Polsada.

PULMONS. Lleus, alas del cor.

«Si uols fer frexures ages frexures de molto o de porch y mit les a coure y com auran bullit

[PÚLPIT.

.ja. pesa que sera be saonat treles de la ola y tala los leus y els cors.»

(D'un quern de receptas per cuynar. Manuscrit del segle xv sens titol.)

PÚLPIT. Trona.

«Martyr secreta, verge pus neta, mes confessora que preycadora, alt en tribuna trona comuna mentres vixque Deu no volguè ella preycás.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Vejas l'exemple del article SERMONER, hont hi ha lo nom trona.

PULVERISAR. Polvorisar, polvoritzar.

«Mes fou cordial e memorable lamor que Artemisa Reyna hague a Mausoleo marit seu, lo qual apres que ell fon mort, e li hague celebrades solemnes obsequies lo feu poluorisar, e begues la poluora mostrant que ella volia esser sepultura dell.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

PUNTIAGUT. Punxegut.

PUNTILLA. En lo sentit de teixit de lli, cotó, seda u or. Punteta, puntetas.

«Las ninetas quan van a custura, fan puntetas en un coixinet.

—Coixinet, si tu sabias las penas que'm fas passar, be dirias a la mestra que'ns deixés aná a jugar» etc.

(Cansó popular de noyas.)

[PUNYO,

PUNYO. D'arma blanca. Pom, mantí. || De bastó. Capsadura.

«... lo Compte li doná un tal colp sobre lo elm, que la espasa se trencá y no li restá sino lo pom en la má.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

«... los spases guarnidos despassas son estats moltas voltas devant les magnifissencies vostras clamantse de la gran nessessitat que tenen de fullas despasas e de poms e croeras...»

(Arx. Mun. Document del segle xv.)

«Manti de coltell», diu Fra G. Busa.

PUPA (FER, FERSE o TENIR). Expressiò usada en los pobles de llengua castellana ab las criaturas y adoptada aqui per alguns, pera indicar que fan, se fan o tenen mal. Fer, ferse o tenir ayay o yayay es lo catalá.

PUPILO. Despeser. | Pubill.

La paraula *pubill*, que avuy en lo llenguatge usual representa'l marit de la pubilla, en los bons temps expressava, tambè, l'orfe qui per sa menor etat necessita tudor.

PÚRPURA. Porpra.

«Dins son palau | entrí cella jornada Ab pas secret | per una falsa porta E de color | fuy pus vermell que porpra.» (Francesch de la Via.)

«Despullau a mi daurades robes, y dels palaus leueu les riques porpres, cobriume prest de vn aspre scilici.»

(Johan Marti de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

PUS. Quan vol expressar humor produhit per inflamació. Materia.

PUTXINETLIS. Titellas.

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

Q

QUADERN. Qüern.

Vejas l'article ouadern.

QUADRATS. En l'accepció de pessas de fusta per envigats. Cayrats.

«4 cayrats de pi e una post de melis grossa.»
(Inventari del castell de la Selva. 1333.)

- QUANT. Com abverbi de quantitat, s'escriu així; pero quan ho es de temps, s'ha d'escriure quan, sens t..
- QUARTEL. Cada una de las parts en que solian dividirse las grans poblacions. Quarter. || Cada una de las partions del escut. Quarter.
- QUARTETA. Vejas QUARTETO.
- QUARTETO. Quatreta deurian anomenarse las esparsas de quatre versos, las composicions musicals de quatre esturments y tot lo derivat de quatre. En documents municipals de Bar-

[QUARTILLAS.

22-BARBRISMES,

celona del segle xvii, per exemple, se parla de «la quatreta de fortificacions».

QUARTILLAS escritas o per escriure. Fullas, fulletas.

QUARTO. Estada, cambra o bé dormitori. || Quarta part de la gallina o altre animal. Quarter. || Divisió de població. Quarter.

«Tirant per voler anar a sa posada deualla per una scala, e fon en una cambra hon troba lo gran Conestable, e Stephania, e Plaerdemauida a grans rahons:»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Per lo matí de totes tres feren quartés, e llur posada fon derrocada, e l'aplanaren, sal hi sembraren.»

(Jaume Roig. Libre de les dones.)

En divers documents del Arx. Mun. se troba la ciutat de Barcelona dividida en quarters.

QUARTS D'HORA. Son viciosas las locucions següents, referintse als quarts d'hora:

Són LAS DOTZE (o qualsevol altra hora) MENOS QUART. Són tres quarts de dotze, s'ha de dir, conforme ab la expressió popular «tenir lo cap a tres quarts de quinze».

La una (o qualsevol hora) y quart. Un quart de duas, se dirá.

Las duas (o qualsevol altra hora) y mitja. Dos quarts de tres, ha de dirse.

[QUEBRANTAT.

QUEBRANTAT. Del cos. Capolat. | De salut. Tenir la salut trencada.

OUEBRAR. En l'accepció comercial. Abatres, fallir, rompre.

Abatres se troba en Bruniquer y l'hem sentit en boca de gent del comens de la centuria poch ha finida. Fallir y rompre's llegeixen en divers llochs del Dietari Municipal de Barcelona.

«Dilluns a 20 de novembre 1628 vot fet per desensicular de las bossas de casa la ciutat a dos personas que se avateren (abateren) per deutes.»

QUEBRAT. En l'accepció mercantívola. Fallit, abatut. | Part o parts de la unitat. Trencat. || En la fabricació de paper y de nayps, la feyna defectuosa. Tarat.

> Us. 1.ª accepció: vejas QUEBRAR.—2.ª: en tractats d'aritmética del segles xvi, xvii y xviii.

QUEFE. Vejas l'article jefe.

QÜENTO. Vejas cuento.

OUICI (TRAURE DE). Traure de polleguera alguna cosa. | Traure de seny a alguna persona.

«Lo peresos axis gira al lit com la porta sobre sa polleguera.»

(Fra Francesch Eximenis.)

OUILAT. Quirat.

«... que la ymatge representant la dita glo-»riosa sancta Eulalia fos daur de xxij quirats e » de pes de xxxv. en xxxx. marchs...»

(Deliberacions del Concell de Cent, any 1451, fol. 57.)

[QUILLA.

QUILLA. Carena.

En lo Llibre del Consolat de Mar se prevé que'l senyor de la nau «deu dir e fer entendre als personers», entre altras cosas, «quant haura de sentina, e quant obrirá, e quant haura per carena».

QUINCALLA. Quinquilleria.

«De chaperies quinquilleries qui les consent sa part ne sent. Gran Ninivè perçò cayguè.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Quinquilleria llegim en una representació feta al Municipi de Barcelona en lo segle xviii per la confraria de carders y escardacers.

QUINT. Cinquè.

«Lo senyor rey Nanfòs pare nostre fou fill del rey en Jaume e de la reyna dona Blancha..... Aquests rey e reyna avis nostres hagueren en llur vida deu fills..... Lo primer dels mascles qui fo lo primogenit, hac nom En Jaume; e lo segon Alfonso, qui fo pare nostre; e lo terç En Joan e fo patriarcha de Alexandria e archabisbe de Tarragona; e lo quart En Pere e fou comte de Rippagorça e Dempuries; e lo cinqué En Ramon Berenguer, e fo compte de les muntanyes de Prades.»

(Crónica del Rey Pere del Punyalet.)

«E dix nostre Senyor en lo sinque dia: sien creades les aygues e los peys e coses viuents en si, e atresi aucells.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

Cinqué's diu al Emperador Carles d'Austria

[QUINTA,

en la relació de la rebuda que se li feu a Mallorca quan hi passá anant a la conquesta d' Alger.

- QUINTA. En l'accepció de casa de camp per anar a solaçarse, á Barcelona 's diu Torra. || Sorteig, per determinar quins serán los homes que vajan al servey de las armas.
- QUÍRICH. Nom de Sant. Quirze.

A Catalunya hi ha diferents pobles que duhen lo nom de Sant Quirge.

QUITA Y PON (DE). Que's treu y's posa, llevadis.

Us. Popular en general.

QUITAR. Robar, pendre, usurpar, traure, prohibir, llevar, segons los casos.

Lo día 15 de Janer de 1628, los Concellers de Barcelona demanaren al Virrey, per causa de pregarias en demanda de pluja, que «fes *llevar* los balls y masqueras».

(Diet. Mun.)

R

R. No's diu èrre, sinó er.

RADERA. Darrera.

RADICAL. D'arrel, de soca y arrel.

RADICAR. Arrelar. | Basarse, fonamentarse.

RADIO. En sentit geométrich. Raig.

Raigs diuhen los manyans als de las rodas de máquina y'ls carreters als de las de carro.

RÁILS. Guias de cami de ferre. Carrils.

RAMA (EN). Tractantse de cotó o llana. En floca. || En termes generals. En brut.

RAMAS (ANARSEN PER LAS). Embrancarse.

RAMILLETE. Ramell, ramellet, pom, pomell.

En lo Diet. Mun., jornada de 15 de Març de 1627, parlant de la festa de Santa Madrona, se diu que la caixa de las reliquias de la santa estava «molt ben enramada de toyes y ramellets».

[RAMPLÓ.

RAMPLÓ. RAMPLÓN. Groller, barruer, de mal gust.

RAPAPOLVO. Fregada d'orellas, en sentit figurat, arrambatge.

RAPAR. Lo cabell o la barba. Arranar.

RAPAT. Arranat o tallat a ran.

RAPE (AL). Arran.

RARO. Estrany. || Rebech.

RASCARSE. Gratarse.

RASTRILLO. Cleda.

«E en tant meseren j. poch de foch a les cledes, que no si podien be aturar, car nos ab los de la ost a peu los ueniem acorrer, e anam tro al feneuol.»

(Jaume primer. Crónica.)

RATO. Estona.

«Lo riure va a estonas.»

(Dita popular.)

RAY. En l'accepció de nom qu'expressa aplech de vigas lligadas de manera que formen pont pera durlas en avall d'un riu. Raig.

Se troba esta paraula en lo capitol CCLVIII del Llibre del Consolat de Mar.

RAYADILLO. Com a teixit ratllat. Vions.

Vions, diu la gent que no está contaminada per l'us de cap altre idioma.

RAYO. Llamp. | De claror. Raig, doll.

REALÇ. En sentit de que una cosa aumente en grandesa o en bellor. Abelliment, embelliment, aument de riquesa, de bellor.

[REANUDAR.

REANUDAR una conversa, un treball, un discurs, etc. Rependre.

REBECO. Rebech.

REBELT. Rebel, rebetle.

«... hom no pot prouar trinitat a enteniment rebel qui sia en coratge de hom ergullos.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

REBLANDIMENT. Ablaniment.

Us. Lacavalleria.

REBOSSAR. Sobreeixir, vessar, brollar.

REBUTJAR y REFUSAR. Alguns escriptors han fet una confusiò d'estas paraulas que's poden considerar en certa manera sinónimas. Refusar es no voler admetre una cosa, per qualsevol causa; mentres que rebutjar implica desconcepte, menyspreu. Se pot refusar sens rebutjar; pero la idea de rebuig sempre enclou, en mes o en menys, la de refús.

RECADER. Missatge, missatger.

RECADO. Avis, missatge.

RECAUDACIÓ. Aplega, cullita, recapte.

RECAUDAR. Recaptar, recullir.

Recaptar se troba en lo Llibre del Consolat de Mar.

RECENTMENT. De poch, de poch ensá, de fresch, d'ara, suara.

RECEPCIÓ. Rebuda.

RECIBÍ. Indicant qu'es pagat un compte o que's reb una cosa. Rebut.

[RECIBIDOR.

RECIBIDOR. Rebedor.

«... la porta del rebedor del estudi s'obri.»

RECIBIMENT. Acció y efecte de rebre. Rebuda.

| Lloch destinat a rebre. Rebedor.

RECIBIRSE. En ofici, facultat o carrera. Passarse fadrí, mestre, batxiller, llicenciat o doctor.

RECIBO. Albará de rebuda, ne diu Pere Torra.

RECIBO (COSA DE). Rebedor, cosa rebedora.

RECIBO (FER). Fer rebuda.

RECIEN CASAT. Nuvi, casat de poch.
Us corrent y general.

RECIEN FET. Fet de poch, fet de poch ensá, fet d'ara mateix, fet suara.

RECIENT (COSA). Cosa feta, nada, surtida, etc., de poch, de poch ensá, de fresch.

RECLUTAR. Acordar, assoldar.

«E mes que sien acordats mil homens de peu vltra los ja acordats qui sien tramesos aqui e gent a cauall a compliment de D. homens compresos los ja assoldejats.»

(Arx. Mun. Carta dels Concellers al Capitá general de la bandera de Barcelona. 12 Juliol de 1462.)

RECODO. Colzada, quan la forma un objecte, com una canonada, una pessa de fusta, vidre o metall, o una branca d'arbre. || D'un camí, d'un edifici. Colzada, reclau.

Us. Popular.

RECOLETO. Nom d'una institució de religiosos. Recolet.

«... los Consellers.... resolgueren comanar dita casa (la de Santa Madrona) y fer electio [RECOMPONDRE.

pera la guarda della y del cos sant de la gloriosa santa Madrona dels pares *recolets* franciscos...»

(Diet. Munt. 25 d'Agost de 1618.)

RECOMPONDRE. Adobar.

RECOMPOSICIÓ. Adob.

RECONEIXE. Regoneixe.

«Regonegueren tot lo castell, e trobaren lo fornit de moltes vitualles...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo.... cartell originalment vist y regonegut per los dits Maghs. Concellers manaren a mi Joan Soler Ferran notari y scriva racional que continuas en lo present dietari la dita scriptura.»

(Diet. Mun. 15 de Desembre de 1617.)

«... los dits Sors. consellers ab los promens vingueren a la present casa pera veurer y regonexer las cartas que tenia aportadas..... Benet Mercet.»

(Idem. 7 de Janer de 1623.)

RECORTES. Retalls. || Retallaments.

RECREO. Delit, plaher, deport.

«Lo meu deport es podervos mirar, E vos fugiu; nom se perqueus ho feu: Sius he fallit ni probarmo podeu, Mataume tost é nom façau penar.» «Mas cert nom cuyt queus hage en res fallit, E sabme greu queu mostreu á la gent, Car may cerqui sino vostre delit, Ans cuyt morir com so de vos absent.»

(Mossen Leandre Sors.)

RECTE. Dret. | Dreturer.

RECTITUT. Dretura.

Us, Ramon Lull, Obras rimadas.

[RECUADRO,

RECUADRO. En termes de pintura, esculptura y arquitectura. Encasament.

«E primerament jo dit mestre Jacme Fabrer promet de fer lo dit retaula segons la compositio de la mostra, e en lo banchal set encasaments per los set goigs com en la mostra no ni hage sino sinch, e en cascun encasament una tuba en sos pilars reuestits.»

(Document de 1499, referent al antich retaule de la parroquia de Manacor.).

REDEDOR. Voltant, entorn.

REDONDEL. Rotlle.

REFECTORI. Refetor.

«En un monestir de homens de orde faeren una gran festa, e tots los frares menjaren aquell die ensemps a un refetor.»

(Recull de Eximplis.)

REFRESCO. Refresch, refrescament.

La primera forma es corrent avuy dia.

«E la feu venir als dits cavalers la abadesa. E els dixerenli quel comte de Proensa la pregava que li uenes refrescament. («Pa vi e fruyta per refrescament», diu mes amunt.)»

(Historia del Rey d'Hungria.)

REFUSAR y REBUTJAR. Vejas l'article REBUTJAR y REFUSAR.

REGALAR. Estrenar, donar estrenas.

«E per lo gran plaher e alegria quen havem volguereu vos *strenar* de algunes coses molt milor que al present no podem...»

(Carta de la Reyna dona Maria a la filla gran del Comte d'Urgell, 14 de Septembre de 1428, inserta en la obra Don Jaime de Aragón último Conde de Urgel.)

REGANYADENTS (FER O VENIR A). Fer o venir alguna cosa a repel.

[RÉGIMEN.

RÉGIMEN. Regiment.

«No pens que mal sia esdevengut a Scipcio car virtuosament ha viscut. A mi es vengut, si esdevengut es. Esser greument torbat per son propri dampnatge no es d amich, mas del amant si mateix.»

» En les quals paraules pots conexer que sen-

tia de la inmortalitat de les animes.

» Aquesta mateixa oppinio havia haguda lo dit Scipio qui tres jorns, abans que moris, disputa molt sobre l bon regiment de la cosa publica...»

(Bernat Metge, Sompni.)

«Lo Regiment politich Administració y govern de la Ciutat de Manresa corre á compte y carrech de quatre Illustres Concellers...»

(Magi Canyelles.)

REGISTRE. En l'accepció de cercar alguna cosa o de cerciorarse de lo que hi ha en algun lloch. Escorcoll.

«De continent lo Sr. Peborde mana a Bernat de Vilassa batlle de la Selva fer l scorcoy l requerit...», llegim en un document de 1333 referent a la Selva del Camp.

REGRESSAR. Tornar, retornar.

REGULARITAT. Sens que vullàm rebutjar aquest vocable, en l'accepció referent a cosa llarga en extesa o en quantitat, que no té alts ni baixos ni es desigual en cap concepte, com, per suposat, un camí, una encontrada de terra, una troca de fil, un partit de blat, diguèm: seguidesa, com diu lo poble.

REHENS. Resenas, penyora, penyoras.

[REHUSAR.

«... el sarrahi lin dix, queu faria axi com ell volia, e trametlin resenes...»

(Bernat Boades. Feyts darmes de Catalunya.)

REHUSAR. Refusar.

«Ipolit, no refuses james res que ta enamorada te done, car regla comuna es qui es major en dignitat, la primera vegada que preten amistat deu donar a laltre qui nou deu refusar.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

REINTEGRAR. Entegrar.

Entegrar se diu en lo Llibre del Consolat de Mar.

REJILLA (CADIRAS DE). Cadiras reixadas ne diu lo poble quan s'expressa degudament en català.

RELAMPAGUEAR. Llampegar.

«Dementre que Felix anaua per .j. gran boscatge, lampaguaua, e tronaua e pluuia...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

RELATO. Com a nom substantiu. Relació.

RELENTE. L'ayre humit de la nit. Rellentor, mullena.

Rellentor diuhen en alguns pobles de la costa de Llevant y en tot Catalunya a lo qu'es lleugerament mullat se diu rellent y també mullena.

RELICARI. Reliquiari.

«... per major seguretat sua pres un reliquiari que ab si portava, en lo que hauia del lignum crucis hon lo Fill de la casta donzella hauia posades les sues precioses spatles...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«Lo mateix dia se feu desliberatio y conclusio en dit consell se fes un relliquiari per po-

[RELINXAR LO CAVALL,

sar en ell las reliquies de sant Sebastia y sant Fabia y sia fet de argent y gastat a coneguda del magnifichs Concellers.»

(Diet. Mun. 1.er de Septembre de 1588.)

RELINXAR LO CAVALL. Renillar, anillar, reguinar, eguinar.

«Anillar lo cauall. Binnio, is», diu lo Vocabularius de Nebrija adaptat y publicat per Fra Gabriel Busa.

> «Mentres diu estas paraulas un cavall renilla fort.»

> > (Cant popular.)

RELINCHO. Anillament. Binnitus, us», diu lo mateix Fra G. Busa.

RELLENO. Farcit. | Farciment.

«Costará mes lo farciment que'l gall.»
(Expressió popular.)

RELLIGAT. Hem vist escrita modernament esta paraula com a sinónim de cusit y folrat de llibres, lo qual es un galicisme imitació de la paraula «relié». Lligat, se troba escrit en los temps millors.

REMACHE. Com a substantiu. Reble, rebló.

REMANENT. Indicant lo que no se n'ha anat, lo qu'encara resta, verbigracia, en diners. Romanent.

Vejas los exemples del article PERMANEIX.

«... vull que de present se començ la dita obra, e ques prosseguescha segons que entre tots sabreu enginyar: e vull que totes les despeses que si faran se paguen dels vostres bens propris mentres basten, e lo romanent soplir ho ha la comunitat.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

[REMEDIAR.

23-BARBRISMES.

REMEDIAR. Remeyar.

Us. Joan de Resa.

«Sera'l present mon ensenyar sols remeyar error publica...»

(Jaume Roig, Libre de les Dones.)

REMENDAR. Adobar, aparellar, apariar.

REMENDO. Adop.

Vejas l'article REPARACIÓ.

REMIGI. Nom de Sant. Remi.

REMITIT. Com a particip. Remès. || Com a carta o article de fòra redacció o colaboració, que's fa posar en un periódich. Comunicat.

REMOLATJA. Bleda-rave.

Vejas l'article REMOLATXA.

REMOLATXA. Bleda-rave'n deya un autor en 1845, y aixis es coneguda en l'Empurdá.

La planta qu'en castellá's diu «remolacha», en francés «betterave», se sembla, per la fulla, a la bleda y al rave per la rel. Las paraulas llatinas «beta» (bleda) y «ravus» (determenat to del color roig) corresponen bè a las denominacions catalana y francesa. Del esmentat color dèu venir lo nom al rave.

REMOLCAR. Tirar.

Lo Cap. CCLVIII del Llibre del Consolat de Mar, tracta de patró que *tirará* raig trobat, sens voluntad de mercaders».

REMOLCH (A). Quan se tracta d'alguna nau. **Ti-**rada per... || Quan, en sentit figurat, se diu
[RENDICIÓ.

d'una persona o d'un poble que segueix a ulls cluchs la voluntad o la doctrina d'altri. A rossegons de...

RENDICIÓ. De comptes. Retiment.

«Retiment de comptes», trobèm en unas proposicions de la confraria del barquers novells de Barcelona, fetas en 1540. (Arx. Mun.)

RENYIR. En catalá se sol admetre esta paraula expressant que no's vol tractar mes ab algú; pero no com a barallarse, rixar o desafiarse.

REPANTINGAT. Repapat.

REPARACIÓ, sobre tot tractantse d'objectes materials. Adop. | Esmena de danys.

En lo Llibre del Consolat de Mar hi ha un capitol «De adob de nau».

REPENT (DE). De sopte, soptadament, soptadament.

«Jatsia..... que algun fael Christia no dega, e si savi es, ne puxa morir soptat, (per ço com tostemps, pensant que la mort li es prop, deu esperar aquella, no solament cascuna hora, mas cascun moment), empero pus entens que la mia sia estada soptosa, diret a la raho per que es estada aytal.»

(Bernat Metge. Sompni.)

Vejas, també, l'article mort.

REPOSTER. Reboster.

«... si que nos hoim dir depuys a son reboster qui hauia nom Gil, e foy puys frare del espital...»

(Jaume primer. Crònica.)

RÉPROBO. Reprobat.

«La ciutat del diable, qui es tot lo cors dels [REPROTXE.

reprouats, en la qual es rey lo diable», llegim en lo Tractat de regiment dels princeps, de Fra Francesch Eximenis.

REPROTXE. Reny.

REQUADRO. Vejas RECUADRO.

REQUEREIX. Requer.

«Ans he pahor que mon parlar no cumpla En publicar part de sa justa fama Tal com requer y'ls merits sèus la atracen.»

(Ausias March.)

REQUIEBRO. Floreta, amoreta.

RESBALADÍS. Lliscós, relliscós, llenegós.

RESBALAR. Lliscar, relliscar, llenegar.

RESBALÓN. Relliscada.

RESCOLDO. Caliu.

RESÍDUOS. Romanallas, deixas, deixallas.

«Na Renart mes vol e ama que lo leo sia rey, per ço com viu de les romanalles que romanen al leo com ha menjat en la cassa que ha presa, que no fa per la noblesa del leo.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

RESINA. Rehina.

RESMA de paper. Rayma.

«Item per una rayma de paper, xij. sous.»

(Arx. Mun. Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503

á 1531.)

«Item que la confraria haya de donar los samps missas y bassarolas a raho vint y sinc sous per rayma als confrares y confraressas de dita confraria.»

(Disposicions de la confraria dels llibreters, any 1623. Arx. Mun.)

Rayma 's diu encara entre paperayres.

[RESPALDO.

RESPALDO. Espatller, respatller.

RESPIRACIÓ. Respir.

RESPIRO. Usat com a nom. Respir.

RESSABI. Regust. | Deix. | Resquicias.

RESSONANCIA. Ressò, sonada, crit.

RESTANYAR. Estanyar, estroncar.

Estanyar se troba en lo Llibre del Consolat de Mar, y, tant aquesta expressió com la d'estroncar, las usa'l poble d'avuy dia.

RESTO. Com a substantiu. Restant.

RESTOS. Referintse a essers humans. **Despullas**. | Tractantse d'irracionals o de cosas inanimadas. **Despullas**, **desferras**.

RESTRINGIR. Estrenye, restrenye.

RET. En lo sentit de teixit clar d'un sol ordre de fil. Filat. || Aparell de cassar. Telas. || Aparell de pesca. Eixarcia. || Cobertura que homes y dònas duyan abans en lo cap, penjant per darrera. Gandalla.

«Pescaue ab filats d'aur: les taules dels palaus seus en que menjaua eren totes de vori: tenie torres e cambres molt belles e riques, e fetes e grans marauelles.»

(Recull de Eximplis.)

«Si vesseu los ingenis, y los aparells que los pescadors de assi tenen pera pendre lo peix, y de quantes maneres lo prenen, y que varietats de nom de eixarcies tenen, espantarvoshiheu: tenen primerament una eixarcia á qui dien ells la broxina, que es la reina de totes les exarcies la qual te mil y doscentes brases de

[RETAGUARDIA.

llargaria, es tan caudalosa esta exarcia que en nostres dies abrassá, y trague de un vol pasades mil paneres de peix, y te cada panere fins á sis robes de peix poch mes ó menys: tenen bolichs, cintes, tirones, rebordes, soltes, carasons, tirs sabogals pera l'estany; tirs sabogals pera 'l riu, tonaires, palangres pera reig, palangres pera anguiles, boleches, arsinals, ralls, reixagues, pontenes, bertols, anguileres, nanses, camallochs, morbells, cepieres, ventoles, zalabres, manegues esterionals, ab tots aquestos..... se pren en la mar, en los estanys y en lo riu.»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

RETAGUARDIA. Reguarda, reraguarda, rerassaga, retraguarda.

«Al capita general que totes mes forces guarda mostrau vos li parcial, y posali reraguarda....»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

«La filera que va junt al Capitá se diu vanguarda, y la ultima se diu retraguarda.»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

RETAHILA. Carrandella, tirallonga.

RETAR. Reptar.

RETRATO. Imatge, efigie.

RETRETE. Com a lloch o estada d'una casa. Retret. || Com a apartament hont se van a expelir los inmundicias del cos. Bassa, comuna, privada, secreta.

Per la primera accepciò, vejas l'exemple del article LLUSCO.

[RETROCEDIR.

«Emprestaume aquelles (armes) qui stan en lo petit retret de la vostra cambra.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

RETROCEDIR. Recular.

RETXASSAR. Rebotre. || Esquivar. || Rebujar, rebutjar. || Refusar.

RETXASO (DE). De rebot.

REVISTA. En l'accepciò militar. Mostra.

«Que los ballesters dels mantellets degen fer mostra en poder den Johan Genestar lur capitá.»

(Pregons de l'antiga Curia de la governació de Mallorca. 1386.)

REYNE. Regne, realme.

RIBETEJAR. Enribetar.

RICARDO. Nom propri d'home. Ricart.

RIEGO. Regadiu, rech.

L'us de la primera forma es popular.

Jaume Roig, en lo Llibre de les Dones, diu de Valencia:

«Terra amenissima, tota de rech.»

RIENDAS. Regnas.

«A cavayl es donat fre, e a les mans del cavayler son donades regnes a significança que cavayler per lo fre reffren la boca de parlar letges paraules e falses: e reffren les mans que no do tant que haie a guerrer, ni sia tant ardit que de son ardiment git seny | e per les regnes entena que eyl se leix menar vers qual part lorde de cavayleria lo vuyla aemprar ni trametre.» (Ramon Lull. Libre del orde de cavayleria.)

«Respos lo Duc: A mi no plau aleujar me prop de vos, ans men ire en altre loch aleujar.

TRIGIT.

Ferho poreu, dix Tirant, pero lo que yous dehia ho fehia per gentilesa conexent queu merexeu. Lo duch nol volgue escoltar, sino que gira les *regnes* al cauall sens dir res a negu dels altres.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

RÍGIT. Tes, értich.

RINXO.) Abduas formas semblan esser corrup-RINXOL) telas del nom castellá «rizo». Caragol o rull de cabells.

RINYA. En lo sentit de termenar las relacions ab algú a causa d'estarne ofès. Renyina. || En l'accepció de maltractarse de paraula u obra. Baralla, rixa.

«Renyinas d'enamorats, són finesas del amor.»

(Popular.)

«Del diner naixen los pleyts injusts, las controversias, las *rixas*, los enganys, y las calumnias.»

(Llibre de drets y tributs de la Generalitat de Catalunya.)

En lo parer que donaren als Consellers uns advocats respecte a certas cridas manadas publicar pèl llochtinent, se diu «que la causa impulsiva de ferlas es stada haverse succehit en la present ciutat molt grans bregas y rixas entre los ciutedans y los soldats».

(Diet. Mun. 3 de Septembre de 1632.)

RISSA (LA). Lo riurer.

RISSAT. Rullat, crespat.

«Cabell rullat», diu Pere Torra.

RISSOTADA. Riallada.

RISSUENYO. Rialler.

[ROBO.

ROBO. Furt, robatori, roberia.

Us. La darrera d'aquestas formas la du Joan de Resa.

En lo Vocabularius de Nebrija, publicat per Fra Gabriel Busa, se troban las següents expressions:

- » Roberia de armats.
- » Roberia del sagrat.
- »Roberia de la cosa publica.
- » Roberia de enemichs.
- «... aquesta almoyna que aci se fa, de roberia e de mal just son los diners de ques fa.» (Recull de Eximplis.)

ROCÍO. Rosada, ros.

«Un compte tenia muller molt delicada, la qual desdenyaua de lauarse les mans en totes aygues, ans enuiava quescun die sos homens a cullir laygue ros del mati ab ques lauas les mans e la cara...»

(Recull de Eximplis.)

RODATGE. Conjunt de rodas. Rodam.

RODEJAR. Bogir, voltar.

Bogir se diu encara de serrar fusta, metall, etc., en linyas corvas. Lo bógit volta.

RODELA. Rodella.

«A de tenir son patge de rodella lo qual si ha de anar devant per sinch a sis passos, y li ha de aportar morrio, rodella y gineta...»

(Domingo Moradell. Preludis militars.)

RODILLA. Genoll.

«Labat Arseni, quescun dissabte als vespres meties en oracio ab los genols en terra, tro que en altre die seguent li dona lo sol en los hulls; e totes les altres nits vetlaua tro ques feya lalba,

[RODILLERAS.

e ladonchs deya a la son: Vine, servidor maluat, e asseyes, e dormia un poch, e tentost se leuaua.»

(Recull de Eximplis.)

RODILLERAS. Genolleras.

RODILLO. Roleu.

RODIOS. Naturals de Rodas. Rodians.

«Aquesta ciutat edifica Citrops rey de Athenes, e deuallaren ne los Rodians de Jafeth, terç fill de Noe, segons que diu Papies.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

RODRIGO. Nom de Sant. Roderich.

«Mas com nostro Senyor permet aquella vinguda dalarbs e sarrains per punir greument a Spanya per los grans peccats dels spanyols, e dels goths, e de lur rey Roderich, e del rey Vitisa, axi vol queu succehis...»

(Bernat Boades. Feyts darmes de Catalunya.)

«El rey Roderich sen fusque, que pus no sen va veure.»

(Ibídem.)

ROGATIVA. Preguera, pregaria.

«Ara poriam dir ¿com se poria fer, que ço no sentis lo senyor rey, puix axi manifestament aquella setmana se faes preguera daquest feyt en manas hom dejunar?»

(Muntaner. Cronica, cap. V.)

«En est dia los Magchs. concellers foren a la professo de *pregaries*.»

(Diet. Munt. 8 Janer de 1613.)

ROMERIA. Romiatge, peregrinació. || Quan se diu de la festa anyal d'un santuari. Aplech.

RON. Rom.

ROSSAR. Fregar. || Quan se planxa roba. Socarrar, socarrimar.

[ROSSARSE.

ROSSARSE. Vejas colzejarse.

ROTACIÓ: Rodament.

En lo Tractat d'Astrologia de Pere Gilbert y Dalmau Planes, se parla «del *rodament* de la spera (esfera).

ROTLLO. Rotlle, rodona.

«E stant en aquestes rahons entra lo Emperador per la cambra, e veulos que stauhen en un rolle fet.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

La segona de las duas formas es corrent en lo llenguatge usual.

ROTUL. Rètol.

ROTUNDAMENT. Rodonament, en rodó.

Sol usarse ab verbs com dir, assegurar.

RÚBRICA. Sens voler dir que aquesta paraula no sia catalana en l'accepció del ratllat distintiu que cada hu posa sota la seva ferma, hi ha'l nom sotssignatura, mes caracteristich.

«... de la qual cloenda e sotssignatura sur la cautela per la qual lo clauari a les personas qui venen y aporten forments per la dita Ciutat.»

(Del document que s'esmenta en l'article vinent.)

RUBRICAR. Sotssignar.

«Item te carrech lo dit scriva de cloure y sotssignar tots los comptes de compres de forments se fan a obs y per provissio dels poblats en la present ciutat.»

(Arx. Mun. Diversorum primus, fol. 1 girat. Any. 1531.)

RUDO. Rude.

«Lexa aitals interrogations a homens illiterats, rudes e no savis.»

(Bernat Metge. Sompni.)

[RUEDO.

RUEDO. Com a nom substantiu. Volt, no com acció, sino com a superficie, voltant, entorn.

| Tamany d'una cosa rodona.

RÚFOL. Tractantse d'un dia mólt núvol. Brúfol.

RUIBARBO. Ruibarbre, riubarber.

«Senyor, dix Felix, ¿per qual virtud lo ruibarbre, qui es calt e sech, es bo a la calor e a la sequetat del fetge?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

Riubarber, diu Fra G. Busa.

«Riubarber, val la lliura...»

(Tarifa dels preus de les teles y etc. que entran en lo Principat de Catalunya. 1671.)

RUIDO. Remor, soroll, brugit, fressa.

«Lo Duch e la Duquesa qui sabien en aquest fet, com sentiren lo *remor* tan gran pensaren que Tirant era stat sentit.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... jo ab mi mateix tinch probat.... que sense fer tant *brugit* se pot saber lo que convè per' al fer negocis....»

(Mossen Cristófol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

RUMIAR. Quan no's diu del meditar mólt una cosa; sino del mastegar segona vegada'l menjar. Remugar.

RUMOR. Ramor o remor, brugit. || Corre'l remor. Corre la veu.

«Com los qui stauen en la muralla de la ciutat hoiren lo gran remor de bombardes, e de trompetes, e de crits devers lo port, e veren tantes lums, stigueren ne molt admirats, car paria que tot lo poder del mon fos alli.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

[RUPTURA.

«Com mes xica es la nou, mes ramor mou.»

(Aforisme popular.)

RUPTURA. Rompiment, trencament.

En lo dietari municipal de Barcelona, se parla moltas vegadas de «rompiment de constitucions.»

RÚSTICH. Rústech.

~~从头还还来去来还来来去来下来去~~

S

S. No's diu ésse, sino és.

¿SABES? Pregunta que se sent mólt en la costa de Llevant. ¿Saps?

SABI. Savi.

«Aquest maestre era molt saui en la sciencia de philosophia...»

(Ramon Lull. Libre de les maravelles del mon.)

SABIDURIA. Saviesa.

«En nom de Deu tens comensar totes las cosas que vols far. Entre les gents lo poch parlar es saviesa.»

(Fra Entelm Turmeda.)

«... per sa sauiesa vol Deus que aquells homens sien pus sauis qui mes amen e conexen Deu.»

(Ramon Lull. Libre de les maravelles del mon.)

«Sauiesa se pot aconseguir per cinch coses: la primera per special oracio: la segona per propi studi: la terça per magistral informacio:

[SABOREJAR.

24-BARBRISMES.

la quarta per liberal declaracio: la cinquena per continua negacio.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SABOREJAR. Assaborir.

SABOYÁ. SABOYART. Savoyench.

«Per ço provehim statuim é ordenam: que algun dels Alamanys, Savoyenchs, é altres», etc.

(Provisio Real de Anfos V d'Arago.)

SABRÓS. Saborós, gustós.

«Lo Emperador nos podia detenir de riure de les rahons saboroses que hohia dir a Plaerdemauida.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SACATAPOS. Barrina de treure taps.

SACIAT. Assaciat, sadoll.

SACIETAT. Assaciament, assadollament.

«Aqui no temem enemichs, ne miseries, ne perills, ne angusties, ne neguns afanys; aqui som en lum inestimable ab companya reuerent, ab plen sadollament, ab entegra consciencia ab pures amors, ab festa recreant, ab seguretat reposant e ab compliment de tots bens.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

SACUDIDA. Batzegada. || Sotragada. || Estiragassada. || Espolsada. || Sachsada.

SACUDIR. Sachsejar. || Espolsar. || Assarronar.

SAETA. Sageta o satgeta.

«Lo gran Deu vos ha retreta de tota perdicio, ferintvos ab la sageta de vera contricció.

[SAFARRANXO.

E con vos hagué nafrada, conegués molt clarament quant estaveu apartada de Jesus omnipotent.

(Goigs de Santa María Magdalena, trets del Cançoner de Çaragoça, publicats per D. Antoni Bulbena.)

SAFARRANXO. Donar armas en coberta.

Us. Diccionari de Labernia.

SAFREIG. Safareig.

«... e de alli exia vin blanch molt fi e especial, e aquell vi daue en un safareig de vidre crestalli.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SAGÁS. Astut, y, en to familiar e irónich, aixerit.

SAGRANTANA. Sargantana.

SALIDA. Eixida, surtida.

SALITRE. Salpetra, salnitre.

«La polvora per dit concell fou delliberat fossen CC quintars pero no sen troba en tota la terra sino materials fins en C.XXXV quintars o entorn e Toren tremesos los materials ço es sal petra e soffre qui foren dits C.XXXV quintars.» (Diet. Mun. 2 de Septembre de 1487.)

SALÓ. En castellá «salón» vol dir gran sala, al revés de saló catalá. Sala xica.

SALOMÓ. Com a nom propri. Salamó.

«E quant la regina Sibila, qui fon appellada Nichola Sibila, vench de orient en Iherusalem per hoyr la saviesa de *Salamo* e entra en lo temple a orar, offeri aquells .xxx. diners.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

SALOMÓNICA (COLUMNA). Colona entorxada.

[SALPICAT.

Entorxada'n diu Onofre Pou en son The-saurus.

SALPICAT. Esquitxat.

SALUDO (LO). La salut.

«Felix e la fembra saludaren Blanquerna, e Blanquerna agradablement los rete lurs saluts.» (Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«Com la Infanta fou prop del Rey, feuli una petita reverencia de genoll: e lo Rey abaxa lo cap, retentli les saluts.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«... entra (lo Duch de Saboya) ab la carrossa del virrey y en companyia de aquell estant los senyors consellers en la dita llotja de la mar ab ses gramalles mirant com entrava y des de la carrossa tingue lo cap fora y feu una gran salut als senyors consellers.»

(Diet. Mun. Dimars 4 de Juny de 1613.)

SALVA D'APLAUSOS. Esclat de picaments de mans o de aplaudiments.

SALVA (FER) Fer gala, galejar.

«Si tira per gala apuntará en alt, perque dexa manera no danyará als qui estan deuant...»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

SALVADERA. Polsera, sorrera.

Magi Canyelles, en la seva obra sobre la ciutat de Manresa, diu qu'en l'aula del Consistori hi havia, entre altras cosas, «dos tinters, polsera, ostiera.... y campaneta.»

SALVAGUARDIA. Salvaguarda.

«... e revocam qualsevulla salvaguardas, sobreceiments, o altres qualsevulla guiatges...» (Sentencia arbitral de Guadalupe.)

[SALVOCONDUCTO.

SALVOCONDUCTO. Salconduyt, guiatge.

«Partiren dos grans cauallers moros del castell Dalimburch: los quals trametia lo rey de Canaria a la ciutat de Varoych per embaxadas del rey de Anglaterra. E ans de lur partida trameteren un trompeta a la ciutat per demanar salconduyt.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SAN. Sant.

Moltas personas hi ha que pensantse parlar polit pronuncian: «san Andreu, san Antoni», esent aixis qu'en aquests y altres noms que comensan en vocal la t de Sant hi ha de sonar clarament com formanthi sílaba.

SANÁS. Vejas senás.

SÁNDALO. Nom d'arbre. Sandál.

Hem sentit aplicar esta paraula a serraduras del esmentat vegetal que havian de servir pera dar color a un'altra fusta.

SANGRADOR. Sagnador, diu lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra Gabriel Busa.

SANGRAR. Sangnar.

SANGRENT. Sangnant, sanguinós, sangonós.

«E james fou feta en Grecia batalla tan sangonosa com aquesta.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SANGRIA. Sagnia.

«... que tenia unflat lo bras de una sagnia que se li era feta al us de Castella ab ballestilla.»

(Diet. Mun., dia 19 de Maig de 1612.)

SANGUINOLENT. Sangós, sangonós.

«Quant Jacob viu les vestedures de Joseph axi

[SANJA.

sangonoses, feu sobre elles gran dol e dix: les besties males han menjat lo meu fill Joseph.»
(Mossen Guillem Serra. Genesi de scriptura.)

SANJA. Vall en l'accepció masculina y, també, fossat.

SANJAR una dificultat. Resoldre.

SANTIAGO. Lo Sant. Sant Jaume. || L'home qui porta 'l nom d'ell. Jaume.

En lo Dietari Municipal de Barcelona, jornada de 16 d'Octubre de 1615, descrivintse l' enterro del virrey Marqués d'Almazan, se diu que «lo cos aportaven alt al coll molts comanadors del habit de St. Jaume».

SANTIAMENT (EN UN). En un tancar y obrir d'ulls, en un badall de grill.

SANT Y SENYA. Com a expressió militar. Nom. En lo Diet. Mun., jornada de dilluns 8 d' Abril se troba un incident hont se parla de donar y pendre'l nom en aquest sentit.

SAPO. Calápat, galipau.

«... en lo vespre descubriren la sepultura per pendre e furtar la dita boça e veeren dos grans ÇAPOS O calapets...»

(Recull de Eximplis.)

Per mes qu'en lo transcrit exemple se troban las paraulas çapos y calapets com a sinònimas, creyem que la primera no es catalana.

SARAMPIÓ. **Xarrampió**.

SARDO. Sart, sardesch.

«Item dos matalafs de canamas sotils la hu blanch e laltre blau de lana comuna sardesca.» (Any 1496. Notularum 5.4, fol. 6 girat. Arx. Mun.)

[SARGENTO.

SARGENTO. Sarjant.

SARRACENO. Sarrahi.

«Encara resta quet diga... que creen los sarahins sobre la dita inmortalitat, e los dits e auctoritats que han.»

(Bernat Metge. Sompni.)

SARRACINA. Bullanga, daltabaix, xarimaxa-rama.

SASTRINYOLI. Sartrinyol, sastrinyol.

«... sera vna magnifica festa segons laparell que hom ne veu fer que nonch ha sartre ne sartrinyol que la sua casa no sia plena de draps de brocats e de sedes...»

(Miguel Dez Pla, Missatger de Barcelona en Napols. Arx. Mun. Cartas coms. origs. 1452, fól. 40.)

SATURAT. Sadoll.

SATURNO. Nom mitològich. Saturn.

«Segonament, hauia aqui (á Tesalia) ymatge de Saturn rey de Italia per tal quant ell troba primerament de anar per mar ab vela e primer mes aqui sement de forment. E per tal quant aquest fugi a son fill, quis apellaua Jupiter», etc.

(Fra Francesch Eximenis. Tractat de regiment de princeps.)

SAYÓ. Saig.

____

SECUESTRAR. Segrestar.

Us. Popular.

«E mes avant lo dit governador secresta e empara tots e sengles bens axi mobles com inmobles, axi deutes com censes e altres qualsevol que los dits converses e juheus haien dins la ciutat e ylla...»

(Arxiu de la Gobernació del Regne de Mallorca. Any 1392.)

SECH (VI). Vi aixut.

[SEDE (SANTA).

SEDE (SANTA). Santa Seu hem vist que deyan . los Concellers de Barcelona en un acte de jurament al Inquisidor.

SEDENT. Assedegat.

SEGORBE. Nom geográfich. Segorb. •

SEGURO maritim, sobre la vida, per foch, etc. Seguretat, asseguransa.

«Ordenaren los honorables Concellers e Promens de la.... ciutat, que com en temps passats sien stades fetes Ordinacions sobre les seguretats maritimes e mercantivols quis fan sobre rischs e prills de navilis, robes, cambis, mercaderies e havers...»

(Ordinacions Municipals de Barcelona. Any 1458.)

SELLAR. Segellar.

SELLER. Quan no's vol expressar lo qui fa sellas, sinó'l lloch hont se guarda'l vi. Celler.

SELLO. Lo motllo de segellar. Segell. || Lo de correus. Franch, franqueig. || Temps de verb. Segello.

SEMMANA. Setmana, perque deriva de set.

«Que alguna persona del terme de Munchada no gos regar de la aygua del Rech Comdal sino lo dijous de cascuna setmana.»

(Arx. Mun.—Reg. de «Provissions y comissions», anys 1441 á 1446, fól. 54 girat.)

SENAS. Senar.

Senar cosa no doblada. Simplex, icis, diu Fra G. Busa.

SENASSOS. Senars.

[SENDAS.

«... pendras ço que trobaras en son endret de la equacio sanar e guardarlas a part.»

Pere Gilbert y Dalmau Planes. Tractat d' Astrologia.)

SENDAS. En sentit de cada una de las duas, tres, quatre o mes. Sengles.

«... y arribats que foren (los Concellers) en casa del... Ex.^m senyor lochtinent trobaren que aquell estave malalt en lo llit y en esser arribats alli mana que dits Sors. Concellers se assentasen ab (en) sengles cadires que`estauen alli aparellades...»

(Diet. Mun. 28 de Janer de 1614.)

SENDER. Viarany.

SENDOS. Vejas sendas.

SENO. Lo dins del pit. Si. || La part de fòra del mateix. Si, sina, pitrera. || Lo d'Abraham. Si.

«No comportéu donchs, infinit, piedòs, algun sperit inmunde a la mia anima vostre se acoste, lo qual a las vostres sagrades mans que l'han feta tornarla comano e humilment la vostra magestat suplique als vostres sancts angels que al repós del si de Abraham la guien é portaré alegre embaxada als sants patriarchas.»

(Mossen Joan Roiç de Corella. Vida de Sancta Anna.)

«Labat Arceni continuament tota la sua vida treballaua de la sua persona per no estar ocios e portaua un drap en lo si per exugarse les lagremes que dels uyls li exien, car continuament ploraua per gran contriccio e devocio...»

(Recull de Eximplis.)

SENSAT. Assenat, de seny, entenimentat.

Us. de la primera forma. Ramon Lull. Obras rimadas.

[SENSATÉS.

«Dels articles, oh tu, fill meu, creurás lo que la Iglesia creu, y si no basta lo seny teu, la fe hi baste.»

(Fra Entelm Turmeda.)

«Qui mólt abrassa y poch estreny es home de poch seny.»

(Máxima popular.)

SENSATÉS. Seny.

SENSE. A n'aquesta preposició hi sobra la e darrera. Sens.

SENTARSE. Asseures, assentarse, seures, siure.

Populars totas las quatre formas en divers endrets de Catalunya.

«E com lo senyor rey e tuyt hagren menjat en lo palau reyal, fo fet un seti molt rich e honrrat al senyor rey e als arquebisbes, axi ab ell com sigueren a la taula. E lo senyor rey, ab la corona en la testa, axi com avia segut a la taula, e ab lo pom a la ma dreta e ab la verga a la ma sinistre, llevas de la taula e vench siure al dit seti el dit palau; e als seus peus entorn dell segren nobles e cavallers e nosaltres ciutadans.»

(Ramon Muntaner. Cronica.)

«Asseures a taula», diu lo Vocabularius arreglat per fra G. Busa.

SENTIR, en l'accepció de planyes de que succehesca o haja de succehir alguna cosa. Móltas vegadas estará millor dolre o saber greu.

SENTIT (BON). En l'accepciò d'entegretat y bonesa en lo judicar. Seny, bon seny.

Aixi enten la paraula seny lo poble y aixi figura en lo Dictionarium de Pere Torra.

[SENYALAR.

SENYALAR. Assenyalar. || Signar.

SENYOR. | MI SENYOR, MI SENYORA.

Expressions introduhidas del castellá, des del segle xvII, com a tractament de respecte. Mon senyor, ma senyora.

Véjanse las Cobles de la Ballesta, de las que hi ha mostra en l'article BLANCH, BLANCO. Alli 's troba la expressió ma senyora.

SENYORIO. Com a qualitat. Senyoria. || Com a colectivitat. Senyoralla.

«Lemperador mana que los presoners fossen servits ab gran honor y molt reuerits: per be que fossen infels eren homens de gran dignitat e senyoria.»

(Marti Joan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

«Senyora, certament ell no te Senyoria, sino un castell que se anomena Bles.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.

SEPTIM. Setè.

SEPULTURER. Fosser, enterra-morts.

SEQUEDAT. Sequetat, secor.

Vejas l'article ASTRÓNOMO, hont se troba la paraula seccor.

SEQÜESTRAR. Secrestar, segrestar.

«Semblantment procuraran saber si alguna o algunas persones hauran tret... forments y altres grans sens orde y si continuan rebent informatio de tot lo qual originalment aportarán en dit nostre offici y secrestara los que trobara se embarcan sens licentia.»

(Arx. Mun. Document insert en lo vol. del Dietari, corresponent al 16) de Desembre de 1622.)

[SEQUIA.

SEQUIA. Seca, aixut, secor.

SEQUILLOS. Ja que anomenar aixi unas pastas un xich aixutas diferentas dels secalls es castellanisme ¿no podria dirsen secallons?

SÉRIE. Sort, flota.

«Item una flota de darts tots podrits.»

(Any 1486. Notularum 5.6, fol. 2 girat. Arx. Mun.)

SERIO. Seriós, formal. || Important. || Serè. || Sencer de carácter. || De valiment. || Home que no riu.

«... axi com aquestes coses e altres en la dita vostra letra responsiua son vistes affermar e contenir seriosament.»

(Arx. Mun. Cartas comunas. 31 de Maig de 1404.)

SERMONER. Sermonador, predicador.

«Com hagueren dit lo euangeli lo sermonador puja a la trona, e feu un solemne sermo preycant de vicis e de virtuts.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SERRIN. Serraduras.

SERVICI. Aquesta paraula, qu'hem vist usada en escrits ben antichs y que no deixèm de creure ben catalana, nos apar que avuy s'ha tornat a posar en us per la semblansa que té ab la castellana «servicio». Creyèm preferible dir servey.

SESGO. Viaix. || Sentit figurat. Jahent, jayent.

«Respos lo fill del rey e dix que una vegada sdeuench que .j. maestre gita per una finestra una neula, la qual en biax se moch tota horà tro a la terra.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

[SÉSSAMO.

SÉSSAMO. Llavor de la que se'n trau oli. Sisam. SESSIÓ. Sentada.

SESSUT. Assenat, assentat, aciençat.

«L'orat per la pena es assenat.»

(Aforisme.)

SEXT. Sisè.

«Lo sisé, no fornicarás», diu la Doctrina Cristiana.

SIESTA (FER O DORMIR LA). Fer migdiada.

SIGAN. Temps del verb esser. Sian.

SIGLE. Segle.

SIGNIFICACIÓ. Significansa, significat.

Us. Popular en totas duas formas.

«E en en significança de caritat (lo cavayler) deu besar lescuder e donarli quexada, perço que sia membrat de so que promet e del gran carrech a que sobliga, et de la gran honor que pren per lorde de cavayleria.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

«E com foren tuyts asseguts, En Romaset jutglar canta altes veus un serventesch davant lo senyor rey novell, quel senyor infant En Pere hach feyt a honor del dit senyor rey: e la sentencia del dit serventesch era aytal, quel dit senyor infant li dix en aquell, que significava la corona, lo pom e la verga, e segons la significança, lo senyor rey que havia de fer.»

(Ramon untaner. Crónica.)

SIGNO. Signe.

«... pendras ço que trobaras en son endret dels graus eguals d aquell signe...»

(Pere Gilbert y Dalmau Planes. Tractat d'Astrologia.)

SIGUIN. Temps del verb esser. Sian.

[SILA.

SILA. Forma popular del nom Cecilia. Cila.

SILABARI. Abecerolas.

Vejas l'article ABECÉ.

SILENCI. Callament.

SILVESTRE. Quan no expressa nom de Sant. Boscá, selvatge.

SILLA. Com a arreu de cavall. Sella.

«... si donchs no sabra fer una sella de cauall e altra de mula de banya negra», se llegeix en un document del segle xv del Arx. Mun.

SILLER. Seller. Perquè ve de sella.

En l'Arx. Mun. se froban documents en que 's parla del ofici de sellers y arnesers.

SILLERIA. Joch de cadiras.

Us. Popular a Barcelona.

SILLÓ. Cadira de brassos. | Selló dels cavalls de carro.

SÍMIL. Semblansa.

«Aquesta semblança dix Felix a Blanquerna per ço que Blanquerna li prouas encarnacio, e que Felix daqui auant no pogues caher en temptacio de fe, car molt es temptacio greu e perillosa. Apres esta semblança, Felix dix una altra semblança...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

SIMON. Nom de Sant. Simó. || Cotxe de lloguer.

SIMPLE. Senzill.

SIMPLICITAT. Senzillesa.

SIMULACRO. Simulacre.

«Aqueix hermós simulacre, ídol de bellesa rich,

[SINAPISME.

deixa que mon cor lo adore, sens amparars dels sentits.»

(Francesch Vicens Garcia.)

SINAPISME. Manxiula, mostalla.

SINCERO. Sencer.

SINIESTRO. Sinistre.

SINNÚMERO. Sensnombre, sensfi.

«... e soptosament vengueren moltes rates sens nombre...»

(Recull de Eximplis.)

SIRENA. Serena.

«Fugir, fugir de tals serenes encantadores; falses cantores á tots encanten qui no s'espanten del llur moral, perque'l coral llur amoròs mal dereòs si'l posseix sovint guareix.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

«Aquest joue que ha cantat ab sa veu tan alta y plena nos pot dir veu de serena perque a tots ha despertat, y lo to que ia postat es molt grosser pareix martell de ferrer.»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

SIRVE. Serveix.

SIRVENT. Servent, servidor, servicial.

[SISSEAR.

«Oració al gloriós sant Miquel, defensor de les ánimes nostres:

Princep gran, sant Miquel gloriós, de paradis llochtinent general, puig en lo cel regnau victoriós vencent aquell Satan superbiós, vos me gordeu de la mort eternal! O beneyt sant, archangel resplendent! en lo Juhí, vullaume defensar del enemich, que ell nom do torment. Hajau recort de mi, vostre servent, per qu'en los cels jo puga Deu llohar; y en aquest mon, jo us prech me conforteu, fentme servar los manaments de Deu.»

(Del Cançoner de Caragoça. Publicada per D. A. Bulbena.)

«E si lo... servicial morrá ans del temps que ell haura emprés de servir...»

(Llibre del Consolat de Mar.)

SISSEAR. Xiuxiuar.

SISSEO. Com a nom substantiu. Xiuxiu.

SITI. Seti per seure. || Combatre una població o fortalesa pera pèndrela. Setge.

SITIAR. Assetjar.

SIXTO. Nom de Sant. Sist.

«... un altre hom, qui hauia nom Valenti, en la ciutat de Mila feu se soterrar en la sgleya de sent Sist...»

(Recull de Eximplis.)

SO. Mala forma d'escriure'l demostratiu ço, perque no es la tradicional y, a demés, pot confondres ab altras paraulas de sentit mólt diferent. Així, donchs, ha d'escriures: «En ço del meu, en ço del séu». || Fundantse en las expressions corrents transcritas, en cert diccionari s'aferma

[SOBORNO.

qu'esta paraula té l'accepció d'HAVERS, quan no'n té d'altra que la prenominal d'açò. «En ço del séu o del meu», vol dir; «En açò qu'es séu o meu». Y no cal donarhi voltas.

SOBERÁNO. SOBERANO.

SOBERBIA. Com a substantiu. Superbia. || Com a adjectiu. Soberga, superba, superbiosa.

«E lo diable qui fo gitat de paradis per la sua superbia, entes que la ymatge del hom devia pujar en aquella sancta gloria don ell fonch gitat per sa colpa...»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

SOBERGARIA. Un diccionari dona a esta paraula la valua de «sobra, excés, abundancia», quan no significa sino la qualitat del soberch.

Exemple: «Attes ab dita dispositio y paraulas expressas della (de la crida) se prohibeix absolutament que los provincials provocats per los soldats no pugan posar ma a les spases no solament en los casos que convidan, o, invitan a venjansa ponderades les paraules de ditas cridas ibi posar ma a les spases volent pendrer venjansa, pero ni encara en los casos que obligan a prompta satisfactio per propulsar una sobergaria, o, evitar un desonor, o, maiors danys que mes propriament se diu deffensa com se trau de las paraulas, o, los es stat soberch», etc.

(Diet. Mun. Primer de Septembre de 1632.)

SOBORNO. Sobornació.

«Un jutge de la ciutat de Roma qui hauia nom Steue, per sobornacions e presents que li dauen corrompia moltes sentencies e juys...»

(Recull de Eximplis.)

[SOBRENADAR.

25-BARBRISMES.

SOBRENADAR. Surar.

Vejas l'article FLOTAR.

SOBRESSALT. Esglay.

SOCORRO. Socors.

«Lo socors los vench axi com a la salut de medecina...»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

«Los nobles ciutadans e la popular gent sentint veus de tanta alegria corrian a la muralla per veure en lo port entrar lo tant desijat socors, qui entraue ab les banderes altes de la magestat Imperial e del valeros capita Tirant.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

SOCH. Temps del verb esser. So.

SOGUILLA. Cadena de rellotge.

SOLAPAT. Que du segona intenció, que'n té una al sach y altra al pap.

SOLAR. Con a nom substantiu. Còs o còssos de casa, casal.

Còs de casa's diu en Barcelona, La Garriga, etc. Casal hem sentit dir en Tarrassa y est significat dóna a la paraula D. Joseph Balari en son llibre Orígenes históricos de Cataluña.

SOLEDAT. Solitut, soletat.

«... qui studiar vol ligent, deu hauer informador prop de si, la qual cosa no pot hom hauer tan be en la solitut con en la comunitat...»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat de regiment dels princeps.)

SOLIDÈS. Fermetat, fermesa, forsa.

SÓLIDO. \ Com a adjectiu que denota consistencia.

SOLIT. Fort, ferm, macis.

SOLTAR. Deixar anar, aviar, etjegar, segons [SOLTERÓN.

los cassos. L'us d'aquestas expressions es general en lo poble.

SOLTERÓN. Conco, fadrí vell.

SOMATÉN. Sometent. De metre sò.

SOMBRA. Ombra.

Us. Joan de Resa.

«Allá en lo camp de Tarragona si n'hi ha un arbre que brotona, y a sota l'arbre una pastora y un frare blanch que la sermona.

Quan l'arbre es vert, quan l'arbre es vert, l'ombreta es bona, quan l'arbre es vert.

(Cant popular.)

SOMBRERER. Barreter, capeller.

En un lligall de papers del Arx. Mun. que du la data de 1497 hi ha un document llatí que comensa «In facto dels capellers».

En altre document d'igual origen, fet en 1658, s'anomena «lo Sindich dels barreters de la present ciutat».

Sembla que la denominació de «sombrero» y «sombrerer» devia comensar ja entrat lo segle xvii; pero moltíssims anys després encara 's parlava de «barreters d'agulla».

SOMBRERO. Capell, barret.

«Item per un capell de palma per Andreu. I sou.»

(Arx. Mun. Llibre de comptes del monestir de Montalegre, de 1503 a 1531.)

SOMBRILLA. Gira-sol.

SOMNIAR AB ALGUNA PERSONA. Somniar a alguna persona.

[SONDA.

SONDA. Escandall.

SONETO. Sonet.

SONIDO. Sò.

«Musich pagat, no fa bon sò.»

(Aforisme popular.)

SONOR. Sonant.

«Senyer, dix Felix, ¿per qual natura es lo argent mes sonant que el ferre?»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

SONRIS. | Mitja rialla, rialleta.

SONSACAR. En l'accepció de traure ab afalachs un servidor o una feyna de qui ja'ls té. Sostraure.

«... que ningun altre no gos sostraure aquella obra ni metres per mestre maior en aquella...»

(Privilegi atorgat pél rey Marti als mestres d'aixa de Barcelona. 1400. Arx. Mun.)

SOPORTAR. Comportar.

En lo Llibre del Consulat de Mar, se troba un capitol «De mariner: com deu comportar son senyor.»

SORBO. Glop.

SORPRENDENT. Sorprenent.

SORRILLA. Sorretas.

SOSPETXA. Sospita.

SOSPETXÓS. Sospitós.

«... que nunca de alguna persona layca sie licit publicament, o privada disputar de la Fe Catholica; e qui contrafara, quant apparra a

[SOSSEGO.

son propri Bisbe sie excomunicat, e sino sen purgara, axi com a suspitos de heretgia sie haut.»

(Constitutions de Cathalunya.)

SOSSEGO. Assossegament, assossech.

Vejas l'article PRENDA, hont se troba la paraula assossech.

- SOSSO. Dessaborit, disgustat, fat. || Aplicat a personas. Poca-substancia.
- SUAVISAR. Assuaujar, amorosir, Usa la paraula assuaujar Fra Francesch Eximenis.
- SUBASTA. Encant, en lo sentit de venda pública, es mes característich, encara qu'en los bons temps del idioma's troben, alguna que altra vegada, subasta y subastar.
- SUBASTADOR. Corredor d'encant, corredor de coll.

SUBASTAR. Encantar.

«En est die se tingue concell de cent en lo qual se proposa si se compraria la baronia de Corbera que se anava encantant per executio dels Sors. diputats...»

(Diet. Mun. 15 de Juliol de 1616.)

SUBDIACONO. Sotsdiaca.

SÚBDIT. Sotsmès.

SUBRATLLAT. D'altres mots que tenen la mateixa arrel, apar deduhirse que fóra mes castís dir sotsratllat.

SUBSANAR. Esmenar.

[SUBSOL.

SUBSOL. No podria dirse sots-sol, o sota-SUBSUELO. sol, o, millor, potser, sota terra?

Exemples d'us semblants: sots-veguer, sotsmès, sota-copa.

SUBTERRANEU. En sa doble accepció de subs-SUBTERRANI. tantiu y adjectiu. Soterrani.

SUBTILISAR. Assubtilar.

SUBURBIO. Suburbi, suburbia, voltants.

«Primo | que si alguns o algun assahonanador compraran | o comprar faran | o comprara | o comprar fara | dins la Ciutat de Barchinona o suburbi de aquella...»

(Arx. Mun. Papers referents a la confraria dels assahonadors, any 1442.)

«... que los sastres qui no starian en los termens sino en uila de Sanç porien fer qual sevol vestidures per no esser en lo terma o suburbia, e sens pena...»

(Notularum 5.4 Document del segle xv, fol. 65. Arx. Mun.)

SUCESSIÓ. Successió.

En las Constitucions de Catalunya, hi han capitols que tractan «de successió abintestat».

SUCCESSOR. Apar millor succehidor, com lle-SUCESSOR. gim en la cort de Barcelona de l'any 1299.

«Semblant letra fon feta al honrat lhereu o succehidor den Arnau Coch quondam ciuteda de Barchinona e al honrat Micer Johan de Vallsecca tudor del dit hereu.»

(Arx. Mun. Letres closes. 24 d'abril de 1393.)

SUCESSOS. Esdeveniments, successos.

«E per aquesta sciencia segons la part de [SUCIETAT.

questions pot saber l om los seus sdeueniments temporals e ab la part de les elections pot aconseguir fortunes e fugir a infortunis etc.»

(Pere IV d'Aragó. Prolech del tractat d'Astrologia de Pere Gilbert, y Dalmau Planas.)

SUCIETAT. Sutzetat, sutzura, brutesa, bruticia.

«... no li era semblant que Deus qui es tan alt en santetat e en noblea, pogues esser en los lochs hon es viltat e sutzetat.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

SUCIO. Sutze, brut, llort.

«Erguylos escuder, mal ensenyant, sutze en ses paraules e en los vestiments, ab cruel cor, avar, mentider, deslleyal, pereros, iros, e luxurios, embriach, glot, perjur, ni qui haja daltres vicis semblants a aquest nos cove ab lorde de cavayleria.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

SUDARI. Suari.

«Lome vell li dix: O hom de Deu, no pogueres tu saluar aquesta ciutat que no fos destroida? E tentost estes un suari que tenia en la ma per demunt la meytat de la ciutat.»

(Recull de Eximplis.)

SUECO. Suech.

SUECO (FER LO). Fer l'orni, fer l'andorrá. SUELO. Sól.

Vejas l'exemple enclós en l'article EMBAL-DOSAT, hont se troba la paraula sol.

SUELTO. Tractantse de moneda. Menuts. Us. Popular.

SUERO. Aixi anomenan generalment al líquit des-[SULTÁN.

près de la sanch presa; pero creyèm que ha de dirse, com al que's trau de la llet, xerigot.

A un y altre en castellá diuhen suero. ¿Perqu'hem de fer, donchs, nosaltres diferencia acceptant una paraula que no es nostra?

SULTÁN, Soldá.

«Que algú no gos portar o fer portar en les terres de Solda de Babilonia robes o'mercade-ries algunes.»

(Pregons de la antiga Cort de la gobernació de Mallorca. 1385.)

«Com les naus tornaren passa lo Solda ab .xxxiij. milia moros.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

SUMIDERO. D'ayguas, orins, etc. Albolló.

En un document que hi ha en l'Arx. Mun. de Palma de Mallorca (del any 1771 probablement) se parla d' «un aubelló (albollò) o sumidero, per hont se derraman las ayguas e inmundicias.

SUPERBO. Soberch.

SUPERXERIA. Engany, falsesa, embolich, mentida.

SÚPLICA. Suplicació.

«Deixau rahons; nous valdran suplications ni apellar. E dit aço vam abraçar estretament, que jo perdi mon sentiment.»

(Romiatge del Venturós Pelegrí.)

SUPOSICIÓ. Supòsit, suposansa.

SUPUESTO. Aquest barbrisme sol usarse precehit de la preposició per. Suposat.

[SURGIT.

«Per no hauer de estar sempre tots los del exercit ab las armas en las mans, suposat de que en la guerra noy ha hora segura...»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

- SURGIT. Quan no's diu del efecte de cusir tant cuydadosament dos extrems de roba que no's conega la unió, ni d'estar fondejat un vaixell. Aparegut, eixit, reeixit.
- SURO. Per mes que aquesta paraula no'ns pot venir del castellá, sino del llatí «suber, suberis», hi trobèm la o final que no fa gayre pél geni de nostre idioma y que, tal vegada, abans seria una e.
- SURRADOR. Com a nom d'ofici. Assahonador. SURTA. Una embarcació. Surgida.
  - «... y aixi anant perdut com a persona desesperada, troba una nau surgida.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

«... y fos servit liurar dits galeots a las galeras de Hespanya que estan surgidas en aquest port.»

(Diet. Mun., jornada de 29 de Juny de 1607.)

SURTIDOR. Brollador.

Diu Jaume Roig que són las dònas, entre altras cosas:

«e brolladòs de voladòs vidres, ampolles, grosses bambolles de mal çabó, fum de carbó.»

SURTIT, per exemple, de robas, de calsat, etc. Assortiment.

[SUSTENTO.

SUSTENTO. Manteniment, nodriment, sustentació.

SUSTO. Sust, surt, esglay, espant.

Us. Popular en totas las formas.

«Lo meu cor dols que solia dar á un disfavor mil surts, crech se m'es tornat inmovil ó alla dintre se m'es fus.»

(Francesch Vicens Garcia.)

SUTIL. Subtil.

Sobtil cosa, se llegeix en Fra Gabriel Busa.

~~*******************~~

T

TABACO. Tabach, en lo sentit de planta que serveix per ensumar, fumar y mastegar.

Us. Corrent encara a Mallorca.

TABERNA. Taverna se troba escrit en lo Recull d'Eximplis, en la Doctrina Moral, d'en Pax, en lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa, etc.

TABICH. Envà, tempanell.

Envà es molt usat en la provincia de Barcelona y tempanell en la de Girona.

TABLADO. Empostissat. | Cadafalch.

TABLERO. Taulell. | Del joch d'escachs. Taulell, escaquer.

«Lo taulell dels esquachs representa la ciutat de Babilonia...»

(Cessulis, Libre de bones costumes.)

Tambè's troba «Taulell de scachs» en Fra Gabriel Busa.

[TABLILLA,

TABLILLA. En cosas de confiteria y farmacia.

Tauleta, v. g.: «tauleta de torrons». || Posteta.

TACO d'arma de foch. Tap.

Domingo de Moradell, en sos Preludis Militars, parlant de la cárrega del arcabús, diu que, desprès de pitjar la polvora hi «posará son tap yl picará, y aprés la pilota, y tap, yl tornará á pitjar, y desta manera tindrá gran potencia la bala eixirá del arcabus».

TACÓ. Quan no vol dir tip de menjar, de riure o de pegar, sino que vol expressar una part del calsat o del peu. Taló.

TACTO. Toch.

TAHUL. Tafurer.

TALANTE (ESTAR DE MAL). Estar de mala lluna.

TALENT (LO). Quan no's tracta d'inteligencia ni de la moneda anomenada aixi, sino de gana de menjar, o de coratge, gran desig, afany d'alguna cosa. La talent.

«De sa noblesa pagat está lo senyor don Luna, y te saliva dejuna quan ja las dos han tocat; y esta urgent necessitat la supleix mirantse atent una espasa relluhent que sos avis li deixaren, ab que mil moros mataren y ell no mata la talent.»

(Francesch Vicens Garcia.)

[TALER.

TALER. Teler.

TALLER. Obrador. || En alguns cassos, com, per exemple, tractantse de pintura, també se'n pot dir estudi.

Al arribar a Barcelona la nova de la presa de Granada, los Concellers disposaren exhortar al poble a «retre gracies a Nostro Senyor Déu» y a que «no s'obrissen obradors».

(Diet. Mun. 18 de Janer de 1592.) .

TAMANYO. Tamany.

TAMBORELLA. Tombarella, perque ve de tombar.

TAMBORINO. Tamborí, tabalet.

«La gent que balla á vela y rem molt en extrem com es costum ab gran tum, tum de tamborins. Vells y fadrins en dies tals tothom fa festa.»

(D'una relació del carnestoltes de Barcelona l'any 1616.)

TANCAR. Tancar, una cosa, mólt interès o mòlta importancia, es un castellanisme que no pot passar de cap manera. Se tanca la porta, se tanca 'l calaix, se tanca materialment tot. Un cervell contè, enclou ideas; un argument tè, enclou interés.

TANCAR. Los llibres de comerç. Cloure.

«... cascun collidor en la fi de la terça cloura lo llibre de dita terça...»

(Cap. de Corts de 1481.)

[TAPETE.

TAPETE: Cobritaula, cobricalaixera, segons lo moble pera que serveix.

Vejas l'article MARCA, hont se transcriu un text que du'l mot cobritaules.

TAPIS. Tapit o tepit.

«Lo sol es tepit dels pobres.»

(Jahuda Bonsenyor.)

TAPISSAT. Tractantse de cadira o altre setial. Cobert, vanovat, encoixinat.

«Los consellers stigueren alt al altar maior a la part del Euangeli assentats ab (en) los banchs tenen vanouats de vellut carmesi sens hauerhi cadira alguna en tota la iglesia.»

(Diet. Mun. 13 de Desembre de 1626.)

TAPÓN. Tap.

TAPONERA (INDUSTRIA). Com que no ve de «tapón», sinó de tap, s'ha de dir: industria tapera.

TARDANSA. Triga.

«... mes val dir de no a son germa que dir hoc, e tardar: car triga denigra lo do e minva lo merit.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«... jo complire les coses en vostra letra contengudes en tal forma que coneixera vostra gran sauiesa que per ma *triga* no si perdra res.»

(Carta de Dalmau Çagrera al Concellers, Cartas Comunas, vol de 1400 a 1405.)

«... que donen presta conclusio en enviar nos la.... missatgeria com sia gran dan nostre la gran *triga* daquella.»

(Carta del Rey Martí. 25 de Març de 1410.)

[TARDAR.

TARDAR. Trigar es mes catalá.

«... e aquel scola respos e dix que ço que lo foch qui es poch *triga* a cremar una hora, poria cremar un altre foch en j. moment, en tan gran quantitat poria esser.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

TAREA. Tasca. | Dèria, fatlera.

TARGETERO. Targeter.

TARIMA. Banqueta. | Empostissat.

TARRO. Pot, potet, de terra o de vidre.

TÁRTARO. Natural de Tartaria. Tartre. | Materia terrosa que produheix la fermentació del vi. Tartrá.

TASSA. En sentit de límit. Mida. || Com a límit de preu en general. Tatxa. || Preu posat per'encantar alguna cosa. Dita.

«A la casa hont no hi ha mida, ella mateixa s'hi posa.»

(Máxima popular.)

«Item altre cota de drap burell la qual prengui del obrador den Moragues per una cota e un capero II canes e miga de bristo aº de LV sous la cana aprop per dita de taula = 6 lliures 17 sous 6.»

(Segle xv. Notularum 5.¢, fol. 81 girat. (Arx. Mun.)

TASSAR. Tatxar.

«En est die los Sors. Consellers ordenaren ab la forma acostumada que se tatxasen los preus dels cambis per la fira proxima de Pasqua,»

(Diet. Mun. 26 de Janer de 1618.)

TATXA. No com a clau d'adornament o de sabata ni com a part tocant de contribució, sino com a defecte físich o moral. Tara.

[TEDIO.

26-BARBRISMES.

La expressió popular «té mes taras que un cotxe tatxas» determina bé la diferencia entre un y altre mot.

TEDIO. Tedi, fastich, avorriment.

«De que ses seguit que moltes persones contrahents... han supportats grans *tedis* dans e perills.»

(Document de 1465, referent a notaris. Arx. Mun.)

- TELA. Aixi anomenám los teixits de lli a la plana que tenen certa finor; pero no tots los teixits en general. Drap, roba.
- TELA METÁLICA. Filat de filferre, fil de llautó o d'altre metall.
- TELÉGRAFO. Atès lo geni de la llengua catalana, poch amiga d'esdrùixols, y, per lo que s'observa en paraulas consemblants en quant a la manera de termenar, creyèm que ha de dirse telegràf.
- TEMPESTUÓS. Tempestós se troba en lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa.
- TEMPLANSA. Trempansa, temperansa, temperansa.

«El hom glot ab ventra ple, sospira e penetse e nos castiga; e com glotonia plora, trempança riu.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

Temprança's troba en l'adaptació de Fra G. Busa.

TEMPLAR. Temprar, trempar, temperar.

« Alt en la creu, mig començades e sols forjades les claus del cel, a Pere fel promesas dar,

[TEMPLARI.

volch acabar subtil manyá ell les temprá,

com bon armer temprá l'acer ab aygua y sanch.» (Jaume Roig, Libre de les Dones.)

La forma temperar es usualíssima.

«Moltes vegades lo diable se lexa de fer mal per pahor de Deu: e lo mal christia iros no sen lexa per pahor, ni per amor ha inclinarse a pietat; e paciencia trempa la ira.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

TEMPLARI. Templer.

«E deuets saber, com en temps daquest Rey fo la destroccio dels *Templers*, cobejada per lo rey Phelip de França quils tenia gran rancor e enueja de lurs bens; mas Deu nostro senyor lon va punir en aquesta vida, e poch temps varen apres viure lo papa Clement sinquen, el dessus dit Rey de França.»

(Bernat Boades. Libre dels feyts darmes de Catalunya.)

TENDA. Com a estada a peu pla d'una casa. **Bo-** tiga.

TENDENCIA. Jahent.

TENEDOR DE LLIBRES. Portant, o regint llibres.

Se troba en lo Diet. Mun. de Barcelona y en altres escrits antichs referintse a comptes.

TENERIA. Adobaria, blanqueria.

TENIR LLOCH. Una funció, una festa, un acte, una sentada, etc. Fer, celebrar, tenir, executar, segons de lo que's tracte.

TENSIÓ. Tivantor.

TÈNUO. Tenu.

«E com aquelles vapors son pujades a ensus,

[TERCER.

e lo foch e laer les han digestes, adonchs se ajusten la aygua e la terra, e fan cors ample e tenu, e son en figura de nuvol...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

TERCER. Terç.

«... es vingut personalment a vesitar los Sors. consellers, lo qual fonch ben rebut y assentat entre los Sors. conselles terç y cap...»

(Diet. Mun., dia 2 de Maig de 1612.)

TERCERA. Terça.

Us. Corrrent encara en lo poble quan anomena cada una de las tres parts de que's compon la lliura carnicera.

TERCIANA. Terçana.

«Sempre varien, jamay se rien sense ficciò, per traiciò rien e ploren criden que's moren quan son pus sanes, si han terçanes llur mal no colen e fingir solen tenir dolor per dar color a ses empreses.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Terçana febre, diu Fra Gabriel Busa.

TERCIARI. Tercerol.

«Tots estos foren tercerols de la tercera reglá de St. Francesch», se llegeix en lo Diet. Mun., jornada de 7 de Febrer de 1628, y tercerol diu lo poble.

TERCIOS. Com a denominació militar. Terços.

[TERCO.

TERCO. Enterch.

TERMINACIÓ. ¿No estaria mes bé termini o acabament?

TERMINAR. Termenar, acabar. || En móltas locucions catalanas, si bé la paraula termenar expressa la idea que's vol, no hi es tan castissa com acabar.

TERNERA? Vedella.

TERNO (LLANSAR UN). Deixar anar o etjegar un patern.

TERREMOTO. Terratrèmol, terratremól.

«E quan se sdeue que aquell mouiment ha negun empatxament per alguna grossa vapor quis met entre lo percussiment que lo firmament fa a la terra, adonchs se fa terratremol en aquelles partides hon es fet aquell empatxament.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

TERRENO. Terreny. || Quan s'usa en locucions com: «Sostenir una afermació en tots los TERRENOS, considerar una questió en tots los TERRENOS. En aquest sentit cal valerse de las expressions, lloch, endret, tot arreu.

Us. Vejas l'article ARENAL, hont se troba la paraula terreny.

TERUEL. Nom de població. Terol.

TESORER. Tresorer. Perque deriva de tresor.

TESORERIA. Tresoreria.

«... hem sabut que en la casa de nostra molt cara muller la Reyna.... no ha recapte algu ne al menjar de les dones donzelles e altre com-

[TESTICULS.

panya ne a les altres necessitats quey son e ja menys hi ha alcun de la sua tresoreria que hi proveesque.»

(Carta del Rey Marti a Berenguer Marti. 29 de Desembre de 1407.)

TESTÍCULS. Genitius, botons.

L'us de la primera forma pot veures en lo nombre CCCXXVI del Recull de Eximplis e miracles; lo de la segona, que's troba en lo Libre de les Dones de Jaume Roig, es popular avuy dia.

TETILLA. Pit o mamella del home.

TETXO. Sostre.

TIBURÓ. Tauró.

TIENTAS (A). A las palpentas.

TIESSO. Ert, ertich, test.

La primera forma se troba en lo Thesaurus de Pou. La segona la usan, entre altres, los tortosins.

«Dix un Senyor test com un rave.»

(Carta escrita per en Pere Graciot, estampada en 1619.)

TILDE. En l'accepció de senyal petit en la escriptura. Titllèt, titlla. || Com a defecte en alguna persona ó cosa. Tara, taca, titlla.

Tilla en la scriptura, diu Fra Gabriel Busa.

TILO diuhen alguns en castellá al arbre qu'en Catalunya's diu **tey**.

TIMO. Engany en materia d'interessos, estafa.

TINO. Correspon, segons los casos, a seny, enteniment, judici, esma, pols segur (aquesta [TINTORERIA. tant en sentit natural com figurat), acert o anar ab peus de plom.

TINTORERIA. Tint.

TINTURA. Tint.

TIO. Oncle.

TIRA. En l'accepció que té com a nom substantiu. Llenca.

TIRABUIXÓ. Rull de cabells. || Barrina de treure taps.

TIRANISAR. **Tiranitzar** diu lo poble y's troba en lo Vocabularius publicat per Fra G. Busa.

TIRAR. Es castellanisme usar esta paraula tota sola en lo sentit de traures de prop lo que fa nosa o no serveix. Llansar.

TIRAR EN CARA UNA COSA A ALGÚ. Tirarli per la cara. Es sentit figurat.

TIRO D'ARMA. Tret, tir. || D'una pessa de fil, corda o teixit. Tir.

«Eixir lo tret per la culata.»

(Aforisme popular.)

«... lo compte de la Bastida... venint ab alguns criats quant fonch entre la vila de Molins de Rey y la vila de Sanct Feliu... li isqueren quatre mals homens fills de perdicio tenint poch temor a Deu y a la justicia temporal ab pedrenyals y volentlo robar... li tiraren dos o tres tirs de pedrenyals dels quals... mori promptament.»

(Diet. Mun., 11 de Juliol de 1613.

«Y lo mateix farán en les mercaderies [de] que no sabrán lo tir cert de cada pessa, o tros,

[TITERES.

sent iguals de *tir*, com es de costum, que cada pessa de tela diu ja lo *tir* cert en alnas ó braces.» (Tarifa dels prevs de les teles y altres sorts de robes, y mercaderies que entran en lo Principat de Catalunya, etc. Any 1617.)

TÍTERES. Titellas.

Us. Popular.

TITO. Nom propri d'home. Titus.

«... posa Titus Liuius que lom en special deuia ensenyar a son infant de hauer temor e vergonya, car aqui començaua son be.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del Regiment de princeps.)

TITUBEJAR. No acabar de decidirse o de determinarse, estar en roda.

TOALLA. Tovallola.

«Tirant demana la sua roba, e feuse ab moltes toualloles ligar la cama, e armas lo mills queu pogue, e puja a cauall, e molts ab ell, e ab gran valor anaue que quasi tot lo mal li passa e troba molt gran remey.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

- TOBILLO. La part que surt mes abaix en lo prim de la cama, corresponent al òs de la canella o al de la clavilla. **Tornell del peu**.
- TOCAR LOS ESTURMENTS. Quan no's refereix al sentit material de posarhi la mà. Sonar l'esturment o esturments, la cobla o la musica. No obstant, apar que pot ben dirse tocar, sempre que s'aplique a esturments com lo tabal, lo tamborí, las timbalas y altres d'un sol to sech, com, verbigracia, també, las castanyolas. Nos aferma en aquesta opinió lo següent exemple: «... manant se posassen a punt moltas atxas perque si era la entrada de nit esti-

[TOCARRASSÓ.

guessen prestas y las trompetas, manastrils de la ciutat y attambors de cavall estiguessen to-cant y sonant aquells en lo portal de mar..... y manant provehir tot lo demes..... fos necesari pera dita entrada.»

(Diet. Mun. Dia 4 de Juliol de 1613.)

«... sen torna dins la cambra y se assentá en lo estrado devant lo llit, y tantost sentí dins la cambra una gentil musica de cantar y sonar com ja may hagués ohida.»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

TOCARRASSÓ. Torcarrasó.

TOCINOS. Porchs.

«E molts porchs, sutzes e fort pudents, estantlos entorn lepant boques e cuxes.»

(Bernat Metge. Sompni.)

TOCHS DE TROMPETA O DE TIMBAL. Sons de trompeta o de timbal.

«A de saber tocar los sons se usan en la guerra...»

(Domingo de Moradell. Preludis Militars.)

TOILETTE, en escrits y TUALET en la pronuncia. Aquest galicisme solen usarlo catalans en las accepcions d'agensament y d'aconduhiment personal exterior.

TOLDO. Vela, envelat.

TOLERAR. Comportar, sofrir, aguantar, la darrera en sentit figurat.

TOM. En bon catalá significa volt, volta, del verb voltar, tombar: pero de cap manera volum o llibre.

TOMA. Presa, aixi's tracte de *pendre* una població, un fort, brou, medecina o altra beguda.

[TOMACA.

TOMACAT. Tomatech.

TONEL o TONELL y BÓTA. Com hi ha qui confón en una las duas cosas, dirèm que **bóta** es lo vas de fusta encercolat mes groixut del mig que dels caps y **tonel** o **tonell** lo qu'es ample de la basa y va afuhantse.

TONTERIA. En parlar u obrar. Bajania, bajaneria.

«En acompanyant les [a la reyna y sa filla] Phelip pres del braç à la Infanta per starli prop: e Tirant nos partia prop de Pheliph per dupte que no fes o que no digues alguna bajania que vingues en desgrat de la infanta...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

Bajaneria es avuy d'us popular.

TONTO. Beneyt.

TONTO (FER LO). Fer l'orni, lo Toni o l'andorrá.

TORCUL. Alguns diuhen aquest nom á la prempsa d'estampar. Entre aquesta y aquell hi ha una diferencia notable: la prempsa es l'aparell qu'estampa apretant directament per mig d'un caragol, mentres que'l tòrcul ho fa ab un mecanisme mes complicat, en lo qual entrevenen un volant y corrons.

TORMENTA. Tempesta, temporal.

TORNAVIS. Collador, descaragolador.

TORNILLO. Caragol, eyna de manyá y altres oficis y tota cosa roscada.

«Per refer un caragol per la ferreria xij d.» (Llibre de comptes del Monestir de Montalegre. De 1503 á 1513.)

[TORNILLO DE MA.

TORNILLO DE MA. Los entenalis.

TORO. Com a nom de motllura. Bocell. | Com á nom d'animal. Taur.

Bocell se troba en Onofre Pou.

«Si com lo taur se'n va fuyt per desert Quant es sobrat per son semblant que'l força No vol tornar fins ha cobrada força Per destruir aquell qui l'ha desert...»

(Ausias March. Cants morals.)

TORPESA. En l'accepció de falla d'honestat o de vergonya. Turpitut.

«Legim de les sodomites que preycauen e louauen lur viltat es gloriejauen de lurs abhominables *turpituts*, no contrastant que lurs peccats fossen les majors malvestats del mon.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

TORRE. Torra.

«Y estant un dia lo Compte en una torra molt alta, mirant la mar y las verduras del camp, ell se recordá de França y de son oncle y de sa mare...»

(Historia del esforçat cavaller Partinobles.)

TORREÓ, Torricó, torrió.

«A estes montanyes que están junt de la ciutat á la part de Llevant á que dien les bestides y á una muntanyeta que está davant lo torrió de la Vilanova...»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

TORSIÓ. Acció y efecte de torce. Torta.

«Va donar una torta de peu» y «mereixeria que li donessen una torta de coll» són expressions mólt comunas en lo llenguatge parlat.

[TRAGADERAS (TENIR BONAS).

TRAGADERAS (TENIR BONAS). Tenir bon devallant.

TRAGAR. Engolir.

TRAGARSE. Enviarse, engolirse.

«Senyal es com tu calles que ja tas *enuiat* lo pinyol, mal profit te faça si no ti tornes.»

(Johanot Martorell, Tirant lo Blanch.)

TRAGE. Vestit, vestidura.

TRAGO. Tirada de beure. | ¡Quin TRAGO! Volent expressar en sentit figurat un gran disgust. ¡Quina beguda!

TRAGÓN. Golafre, fart.

TRAHILLA de cans. Canilla.

 $\frac{TRAJE.}{TRAJO.}$ Vestit, vestidura.

TRANZEUNT. Passavolant.

TRASERO. Com a substantiu que's refereix a una part del cos humá. Cul, darrera. || Com a adjectiu. D'arrera, d'enrera, de la part d'enrera.

TRASLLAT. Trellat.

«... hem rebuda de present una letra de nostra molt cara muller la Reyna ensemps ab un trellat dalgunes requestes e protests...»

(Carta del Rey Marti a Ramon Dezpla. 27 d'Agost de 1406.)

TRASLLUM. Contra claror.

TRASNOTXAR. Trenuytar o tresnuytar.

«E ell trenuytava e sofferia frets e calors e fam e desayre sobre los sarrahins.»

(Ramon Muntaner, Crónica.)

[TRASNOTXAT.

«Van lo segle cercant, e ab greus tranuytades e males jornades.»

(Llibre dels Mariners.)

«Quant han despenen, moren e penen, e tresnuytant van aguaytant una tal caça.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

TRASNOTXAT. Rescalfat, estantis, en lo sentit figurat de cosa passada, ja fora de lloch.

TRASPAPELAR. Esgarriar papers.

TRASPONTI. Estarpontí.

«... no gos fer ne fer fer en la dita plaça... algun matalaf, travesser o estarponti.»

(Arx. Mun. Ordinacions de 1414 a 1427, fol. 51.)

TRASTO. En lo sentit recte de la paraula. Moble. || En sentit figurat, aplicant lo vocable a una dona de mala vida. Drapot. || Aplicantho a una criatura que vol fer cosas com de persona gran. Esquig.

TRAVALLAR. Treballar.

Segons etimologistas, ve del gótich «dreiban», que significa donar impuls, exercitar.

TRAVESSANYO. Travesser.

TRAVESSER D'ESPASA. Creuhera.

«Ipolit tira la espasa, e posas la *cruera* devant...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

TREGUA. Treva.

«Primerament: que sia treua ajustada en-[TRELUSENT, trel Senyor Rey d'Aragó é el dit Rey de Bugia...»

(Capitols de las trevas per cinch anys entre'l Rey Jaume II d'Aragó y'l Rey de Bugia.)

«Com les treues foren passades, la guerra comença cruel e braua sabent los turchs la malaltia de Tirant...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

TRELUSENT. Molt lluhent, relluhent.

TREMECÉN. Nom de realme. Tirimicé.

Tirimiçè s'anomena al regne d'Abu Taxfim, en la embaxada dirigida a est sobirá pél nostre rey Jaume II.

TRENZILLA. Paraula que ve del castellá «trenza». ¿No podria dirsen galó o galonet?

TREURES LA ROBA. Mes català es dir llevarse la roba y millor encara despullarse.

TREURES LO BARRET o LA GORRA. No es que sia malt dit; pero resulta mes catalá llevarse'l barret o la gorra.

TREYATO. Teatre.

TRIACA. Triaga.

Triaga's troba en Fra Gabriel Busa.

TRIBU. Trib.

Vejas l'article comerciant, hont se troba la paraula tribs.

«Trib part de gent», diu Fra Gabriel Busa.

TRICORNI. Així anomenan alguns lo barret de gresol, que's dugué bona part del segle xviii, y altres, mes impropiament encara, lo barret de cresta, usat a las darrerias de la mateixa centuria.

[TRIDENT.

TRIDENT. **Fitora**.

TRINAR. Los aucells. Refilar. | De ira. Despitar, dampnarse.

TRIPODE. Trespeus.

TRIPOLI. Com a nom de ciutat, lo mateix que com a pedra, anomenada així perque ve d'aquell lloch, la qual serveix per polir los metalls. Tripol.

«... les fustes ben avituallades de tot lo que mester hauien, sens tocar en Cicilia ni en altra part, aplegaren alba de mati dauant la gran ciutat de *Tripol* de Suria...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

TRISTESA. Sens que rebujèm aquesta paraula, sembla qu'en millors temps del idioma han sigut mes usadas tristor, tristicia y tristura.

«Desert damichs de bens e de senyor En strany loch y en stranya encontrada Luny de tot be fart d enuig e tristor Ma voluntat e pença cativada Me trop del tot en tal poder sotmes No vull algu que de me saga cura E soy guardats en dos ferrats e pres De quen fan grat a ma trista ventura Heu ai vist temps que nom plasia res Arem content daço quem fa tristura E los grillons leuger ara pren mes Quen lo passat la bella brodadura.»

(Mossen Jordi.)

«Molt era la regina ab gran tristicia com no podia hauer infants...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

«Las ninetas ploran, ploran de tristor

[TRITURAR.

perqu' en Serrallonga es a la presó.»

(Cant popular.)

TRITURAR. Trinxar, esmicolar, fer a micas, picolar.

TRONO. Tron.

«Es reverida per tots los angels virtuts, anchangels e potestats, los principats e dominants Dèu adorants e cherubins, trons, seraphins, tots obeeixen e la serveixen.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

TROPÉS. Ensopech, entrebanch.

Vejas l'exemple de l'article PRENDA, hont se troba la paraula ensopech.

TROPESSAR. Ensopegar, entrebancarse.

TRUCA. Com a nom substantiu. Cambi. || Quan, per desigualtat entre'ls obgectes que's cambian, alguna de las parts afegeix diners o altras especies o bé quan se calcula la compensació al engròs. Capmàs.

«... declarám los dits Pagesos esser obligats, e tenguts dar e pagar per cascun capmas sexanta sous Barcelonesos, a raho de vint milia per mil...»

(Sentencia arbitral de Guadalupe.)

TRUCO (A TRUCO DE). A cambi de, a fi de, a fi y efecte de.

[TRUFA.

TRUFA. Tofona.

TÚ. Aquest pronom no s'ha d'accentuar may, perque no's pot confondre ab cap altre, a diferencia de lo que succeheix en lo castellà. **Tu**.

TUALET. Vejas TOILETTE.

TUBERIA Canonada.

TUBO. Canó.

TUMBA. Tomba, vas, sepultura.

«Lo Rey e la Reyna ab tots los stats, qui ja eren en la sglesia, acostarense tots a la *tomba* o vas hon los .iiij. cauallers stauen, cascu en sa caxa...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«A la part dreta de la tomba se mostrauen dos angels, e altres dos a la part sinistra, los quals tenien dos grans escuts, lo hu de les armes de Tirant, e laltre de les armes de la Princesa.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

TUMULTO. Tumult.

«Enujada laduersa e iniqua fortuna del vostre be e delit apres la vostra partida ab multiplicades veus foren los crits e tumult en lo palau, que fonch forçat al vell Emperador leuarse del lit, e ab furor inestimable ab lespasa a la ma volgue cercar totes les cambres...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

TUNDA. Fart de llenya, tonyina, sarró.

TUNDIDOR. Abaixador, baixador.

«En una ciutat hauia un baixador, hom molt sabent e apte en saber son offici, e baxaua la cana del drap per tres diners...»

(Recull de Eximplis.)

TUNECİ. Fill de Tuniç. Tunicench.

[TÚNEL.

27-BARBRISMES.

TUNEL. Foradada.

Us. Popular.

Sens altres, los habitants de la Garriga diuhen foradada del barbrement anomenat TÙNEL que hi ha en la via de Sant Joan de las Abadessas, entre dit poble de la Garriga y'l Figaró.

Lo senyor Balari y Jovany en la seva obra «Orígenes históricos de Cataluña» fa esment del lloch de la provincia de Lleyda anomenat la Foradada, hont hi ha una roca que naturalment ho es.

En lo camí de ferre de Monistrol a Montserrat, poch abans d'arribar a dalt, hi ha un tros que passa per sota terra, del quin tothom ne diu «la foradada»

TUNEZ. Tuniç.

«Com lo Rey hague presa la ciutat de *Tunis* e barrejada, Ricart no volgue anar en la nau del Rey sino en la galera de Tirant.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

TUNO. Murri, brètol.

TUPIT. Atapahit, espès, particularment dels teixits.

TURMELL. L'òs que sobreix al costat del prim de la cama 's diu tornell.

TUTIPLÊN (A). A dojo, a manta.

TUTOR. Tudor.

En las Constitucions de Catalunya, se troban capitols referents a «tudors y curadors».

• « Tudor de menor edat», diu Fra Gabriel Busa.

[TUTORA.

TUTORA. Tudriu.

«... donets e liurets a la honrada dona Marquesina, muller del honorable Johan Vmbert, ciutada de Mallorques. q.º mare e tudriu de sos fills, o per ella an Francesch Vmbert fill seu, quatre liures a ell degudes...»

(Extraordinari dels Jurats de Mallorca de 1431 a 1453, fol. 129.)

~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

U

UGIER. Uixer.

ULLSDEFRUYT. Us de fruyt, usufruyt.

UMBRÁCUL. Sol-y-ombra, diuhen los jardiners.

UMBRAL. Marxapeu.

UNA A UNA. D'una a una, una per una.

UNGÜENT. Engüent.

Us. Ramon Lull, Obras rimadas. «Lo mal se riu del engüent.»

(Expressió irónica popular.)

«Diners son enguents per les nafres del temps; pero qui d aquest segle vol mes de aço que li pot bastar donchs no li basta.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

«E lengüent era compost de tals materials, que neguna natura de metall quen sia tocat torna ferrigible, sol quey stiga per spay de .iij. hores que al desparar que la bombarda o ballesta fa per força sa de rompre.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

[UNGIR.

UNGIR. Untar, se troba en lo Genesi de Scriptura de mossen Guillem Serra.

UNICORNI. Alicorn, unicorn.

«Un hom anant per una montanya encontra un unicorn, e fugent del unicorn caygue en una cima...»

(Recull de Eximplis.)

UNTO. Untura, untet.

«Tots variaven e lo enganaven, d'ells ser lligada enfitillada li feyen creure, fèrenli beure mil beurajades prou mal forjades en bany, untures é faixadures.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

URDIR UNA TRAMA. Com feu notar bé D. Joseph Ferrer y Vidal (1), aquesta expressió, tant en català com en castellà, es un disbarat. Quan se teixeix, l'urdit es lo que's trama. Així, donchs, en llenguatge figurat pot dirse tramar una conspiració, una comedia, una faula, etc.; pero may urdir.

UTILISAR. Utilar.

⁽¹⁾ Conferencias sobre el arte de hilar y tejer.

V

VACACIONS. Vacansas.

D'us corrent en lo Seminari de Solsona.

VACANT. Vagant.

VACAR. Algun lloch o carrech. Vagar.

Es molt comú dir d'una persona o lloch qu' está en vaga.

«Los Sors. conselles reberen carta del nou elet bisbe de la present ciutat y diocessi de Barcelona que es lo Rim. Sr. don Luis Sans bisbe de Solsona ab lo qual donava avis con sa Magt. li tenia feta merce del bisbat de esta Ciutat que venia a vagar per promocio del Rim. Sr. don Joan de Moncada al archebistat de Tarragona.»

(Diet. Mun. Dimars 19 de Juny de 1612.)

VACIAT. Vuydat.

Vejas l'exemple del article BÓVEDA, hont hi ha la paraula buydades.

«Item lo qui se haura y voldra examinarse de courer haje de fer per son examen vna caxa de tatxas de vaqueta y un feristol per vn misal

[VADELL.

y una campana de pes de tretze lliures ab set anses y una olla de courer de pes tambe de tretze lliures tot buy dat y acabat tot a son punt les quals peses de dit examen haia de fer en casa del examinador del dit offisi.»

(Ordinatio de la confraria de St. Esteue dels Freners, any 1631. Arx. Mun.)

VADELL. Vedell.

VAGABUNDO. | Gandul. || Roda-socas, vaga-VAGAMUNDO. | bunt.

Aquesta darrera forma's troba en Joan de Resa.

«... si la vostra molta virtut nom vol perdonar, ire per lo mon vagabunt cridant tostem ps merce...»

(Marti Joan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

VAJILLA. Vaixella o veixella.

Se llegeix en llibres y documents de diversas centurias. En nostres dias, l'hem sentit de boca d'un terrissayre del poble de Sans.

«En la ylla de Sanio se comença a fer va-xella.»

(En Pax. Doctrina Moral.)

VALENT sols pot dirse en masculi; pero no, com fan alguns, en femeni, que llavors es valenta.

VALERIÁ. Nom de Sant. Valeri.

Us. Popular.

VALIMENT. Valensa.

VALOR. Vàlua. || Cor, coratge. || Tenir, gosar.

«... tu est tal e de tanta valua que yo no merite esser ta seruenta, e tu est merexedor de esser senyor de tot lo mon.»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

[VALORACIÓ.

VALORACIÒ. **Estima**.

«Item de la estima la qual faeren dotze prohomens elegits per lo Conçell de Tarraga estimant migençant sagrament los troços de terra en lo terme del dit Castell del Tayadell com en les dites estimes sera tengut.»

(Arx. Mun. Llibre de «Comissions y prouisions» dels anys 1413 a 1436.)

VAMOS A VEURE. Vaja, aném. || Aném a veure.

VANAGLORIARSE. Gloriarse, vantarse.

Us. D'aquesta darrera forma, popular en la provincia de Lleyda.

«Plena de seny, molts homens son qui's vanten que han be vist amor e conegut portant d'aquell escrits en llur escut no l'han sentit e de sos fets s'espanten.»

(Ausias March.)

VÁNDALOS. Vandalichs.

«En temps que Barcelona fonch de gentils, e apres quand fonch de Gots, e puys de Vandalichs, e puys de Serrahins, tots temps estigue mils nodrida que altra ciutat de Spanya.»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat de regiment dels princeps.)

VANGUARDIA. Avantguarda, devantguarda o vanguarda.

«Estant lo Rey en la plaça, vench lo duch de Lencastre tot armat en blanch ab xv. milia combatents e lo Rey apres li hague feta reuerencia, mana li que isques primer de tots e que portas lavant guarda.»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

«La batalla comença prenent lo Rey Scariano la deuant guarda, e feri com a virtuos caualler, no hauent pietat de negu dauant li vingues...»

(Marti Johan de Galba. Quarta part de Tirant lo Blanch.)

[VANO,

Vejas, també, l'article retaguardia, segón exemple.

VANO. En l'accepció d'objecte per ventarse. Ventall.

VARILLA. Barreta. | Balena que's posava abans en los parayguas y encara's posa avuy en las cotillas.

VARONIL. Homenil, homenivol.

VAS. En lo sentit general, esta paraula no es corruptela, pero quasi ho resulta quan s'aplica a l'eyna que mes usualment serveix pera beure. Got.

Us. Comú avuy dia en lo poble.

«Item en ffre gots e empolles entorn vuyt.» (Inventari de 1487. Notularum V, fol. XII girat. Arxiu Mun.)

VAYNA. Veyna.

«Que algun farrer, daguer, o coltaller no gos tenir en casa o botiga sua beynes [veynas] de punyals, coltells, ganivets, ne altres beynes...» (Representació dels veyners de Barcelona al Municipi. Arx. Mun.)

VAYNERS. Veyners.

Vejas l'article BAYNERS.

VECINAL. Vehinal.

VEJARES (SER). Trobém en un modern diccionari esta locució interpretada com a convenir, venir be. Nosaltres considerèm que's tracta d' una forma del mot vijares, que no vol dir aixó ni tampoch, com se preté en la mateixa obra, continuém, seguim, sino cosa vista.

Vejas l'article VIJARES.

VELA. Quan no vol expressar la pessa de drap que [VELÁMEN.

serveix pera que la nau corre, ni la que's fa servir de cobricel pera guardarse del sol o de la serena. Candela. || Vetlla.

«Una vegada se sdevench, dementre que jo studiaua en theologia e en philosophia, que lo lum de una candela encesa deuallaua per lo fum de una candela apagada, lo qual fum cremant la humiditat e la fredor e secor del fum qui de costa ell se mouia, deualla e ences la candela.»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

VELÁMEN. Velám.

En l'Arx. Mun. hem vist un document del segle xvi, que comensa aixis: «Per redreçar y y posar en bon estament lo exerçiçi del velam ques fa en la present ciutat de Barcelona...»

VELAT. Un vidre, un dibuix, un color, etc. Entelat.

VELOCITAT. Furia.

VELOS. Furient, rebent, brunzent.

VENABLO. Venable.

Vejas l'exemple del article PARTESSANA, hont se troba la paraula venable.

VENCIMENT. Vençó.

VENDABAL. Ventada.

VENDATGE. Vena de drap. | Acció o efecte d' envenar. Envenadura.

VENENO. Matzina, matzinas, verí.

«Lemparador Alexandre quant vench a Babilonia, reebudes que ach les metzines perde la paraula; pero per scrit ordena e stabli dotze de

[VENGUÉS.

sos criats e servidors per reys, car no volgue que fos en les croniques trobat que en lo mon hagues haut un sol rey e senyor sino ell.»

(Recull de Eximplis.)

VENGUÉS. Temps del verb vendre. Venés es forma mes clásica y's troba encara en us.

«... que ans que Tirant vingues no trobaueu en tota la ciutat quius *venes* pa ni vi ni altres vitualles...»

(Johanot Martorell. Tirant lo Blanch.)

VENIDER. Vinent, esdevenidor.

VENTA. Venda. | Hostal propdecami o carretera.

VENTANAL. Finestral.

VENTANILLA. De carruatge. Finestra. | Portella posada en alt.

VENTATGE. Avantatge.

VENTILAR. Ventejar. || Orejar. || En sentit figurat. Aclarir, esbrinar un cas.

VERBOSITAT. Parlaria. || Xarramenta, xerramenta, xarrameca, xerrameca.

VERDADER. Veritable, ver, vertader.

«Apenes hagui desamparat lo meu cors, ne podia hom encar be presumir que fos mort, yo fuy posat en lo juy de nostre Senyor Deu. E lo princep dels mals esperits, acompanyat de terrible companyia, comparech aqui, allegant que yo pertanyia de dret a ell, per tal com era estat un dels principals nodridors del scisma que es en la esgleya de Deu. Per mi li fo respost, que no dehia veritat, car yo m era declarat e havia tots temps tengut ab lo vertader vicari de Jesu Crist.»

(Bernat Metge. Sompni.)

[VERDUGO.

VERDUGO. Botxí.

«... jo mossenyors per retra lo deuta de justicia he trames a Perpenya per hauer un bolxi.»

(Carta del procurador del comptat d'Ampurias. 1440. Arx. Mun.)

VERDULERA. Hortolana. | Marmanyera.

VERGÉ (PAPER). Paper verjurat.

VERIDICH. Veritable.

VERJA. Reixat.

VERJO. Hem sentit dir a algú esta paraula, aplicantla a persona o cosa del genre masculí; pero en catalá, lo mateix qu'en castellá, per abdós genres hi ha la forma verge.

«Noy verge, dòna verge, vi verge, mel verge y oli verge», diu tothom, fòra alguns que parlan malament.

VEROSSIMIL. Versemblant.

«Res de sutzura en cos sprit haver sentit sols un instant, nos versemblant.»

(Jaume Roig. Libre de les Dones.)

Vejas l'exemple del article FÁBULA, hont se troba'l mot versemblant.

VEROSSIMILITUT. Versemblant.

«... de manera que per totes estes rahons y ver sembtants jo tinch per mi que Tortosa es la primera poblacio de Espanya.»

(Mossen Cristofol Despuig. Col-loquis de la insigne ciutat de Tortosa.)

VEROSSIMILMENT. Versemblantment.

VERTENTS (LAS). Los vessants.

«... judicas que no es millor lo siti que lo [VESTIBUL.

28-BARBRISMES.

desta ciutat, ans be esta per los vessants tant grans te, desde Coll blanch fins als Caputxins, per raho de la salut es millor que molts altres.» (Arx. Mun. Discurs sobre portar una siquia d'aygua a Barcelona. 1627.)

VESTIBUL. Entrada.

VETERANO. Soldat vell. || Sentit figurat. Gar-gall.

VETERINARI. Manescal.

VETO. Vet.

«Un abat de un monestir de sent Gregori dix a sent Gregori qui ladonchs era viu, que .j. monge de aquell monestir tenia .iij. florins, per la qual cosa labat mes en pena de vet lo monge qui tenia los .iij. florins, e aço per castigar los altres monges.»

(Recull de Eximplis.)

VEU D'AYGUA. Deu d'aygua.

VIA LACTEA. Camí de Sant Jaume ne diu lo poble y aixi's troba en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra Gabriel Busa.

VIBRACIÓ. Brunziment.

VIBRAR. Brunzir. || Brandar. || Fimbrar.

VICEALMIRANT. Visalmirall, se troba, entre altres llochs, en lo privilegi atorgat en 1599 als calafats de Barcelona per Felip III.

VIDRIER. Vidrer:

En una transcripció d'ordinacions gremials fetas en 1460, se troban móltas vegadas las paraulas vidrer y vidrers a proposit d'estar los d'aquest ofici units en confraria ablos esparters.

(Arx. Mun.)

[VIDRIERA.

VIDRIERA. Vidrera. | Ventalla ab vidres. VIGIA. Guayta.

VIJARÉS. En las edicions segona y terça d'un diccionari dels mes coneguts s'atribuheix disbaratadament a esta paraula'l sentit de continuèm, seguim.

Un may prou alabat mestre en poesia y en llenguatge catalá, tampoch troba 'l sentit just de la paraula vijares quan en lo glosari d'unas obras antigas la fa sinònima de REGULAR, FÁCIL, afermantse en lo següent exemple: «So que era vijarés que's faes en dampnatge de la host.»

Los etimologistas la fan derivar de «visa res» (cosa vista) y en tal accepció, com en las semblants de ben vist, mon veure o son veure y crech veure, la considerèm ben encaixada ab l'exemple esmentat y ab tots los qu'hem vist fins ara, com los següents:

«Fo proveyit per lo dit senyor Governador que algun dels dits clergues o escolans del dit castell nos pusquen absentar viij. jorns sens licencia del Governador, e si ultra los dits viij. jorns se absenta queu haja a fer ab licencia e volentat del senyor Governador, e en aquell cars lo senyor Governador hi proveescha segons que viyares li sera.»

(Document del segle xiv. Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana, any 1900, pag. 376.)

«Estant axi, a mi aparech, a mon vijares un hom de mitja estatura, ab reverent cara, vestit de vellut pellos carmesi, sembrat de corones dobles d aur ab un barret vermell en lo cap.»

(Bernat Metge. Sompni.)

[VILLANIA.

«Suplich vos, Senyor, quem parléu clar; vijares mes que no vullau que us entena.»

(Ibídem.)

« Valerius Maximus dix en diversos lochs que cregue en la dita inmortalitat; pero be ho saps tu qui l has assats familiar.

Ver es, Senyor, que dit ho ha. Mas no m

dona vijares que axiu cregues ell.»

(Ibidem.)

VILLANIA. Vilania.

«Lo capita haveu perdut de vostra capitania, lo qual teniu conegut per la sua vilania.
Ja veeu la fi que ha feta, ja veeu a que es vengut, uua mort letja, dejecta: tot lo mon nes somogut.»

(Cobles sobre la justicia y mort d'Antoni Roca. Segle xvi.)

VILLANO. Vilá.

«Ni muyler de cavayler qui ha fiyl de vila no honra cavayler, e destruu la antiquitat de linatge de cavayler. Ni cavayler qui per desonestat haia fiyl de vil fembra, no honra paratge ni cavayleria.»

(Ramon Lull. Libre del orde de Cavayleria.)

VÍMET. Vim, vímen.

«... aportant quiscu en les mans... vimens...»
(Diet. Mun. 21 Juny de 1627.)

Vimens se sent dir a gent de la provincia de Lleyda.

VINAGRERAS. Cetrills. || Canadellas. || Cetrilleras.

VINICULTOR. Vinater.

VINYEDO. Vinya, vinyet.

[VIOLETA.

«La por guarda la vinya.»

(Aforisme popular.)

«Pus dissets mal dayso quis deu lausar Forcem raso queu lo be el mal dia Ben del estiu quins dona lo menyar E mal divern qui tol e no darie E si pels tronchs flors ne fruit no nexia Ne per los camps lestiu no fes granar El bon vinyet vos donas lo vin clar Eu cresi ben que res nat no viuria E sens lestiu res no profitaria.»

(Mossen Jacme March.)

Prop de Sitges al endret de Ponent hi ha la Mare de Deu del Vinyet.

VIOLETA. Dels bons temps del idioma, no recordám haver llegit esta paraula sino en los versos de Francesch de la Via:

«E quan jo viu a la gentil senyora mes odorant que ambre ne violeta.» y en Pere Serafi, que diu:

«... per cullir la violeta.»

Com a diminutiu del nom de la flor, está bè; altrament, es castellanisme. Los nostres pagesos diuhen sempre viola.

VÍRGULA: Titlla, titllet.

VIS. Clau de rosca o caragol.

VISLUMBRAR. Semblar veure. | Afiturar.

VISTA (A SIMPLE). A ull, al ull, a colp d'ull, a bell ull.

VISTASSO. Vista, colp de vista, colp d'ull. VITAL. Vidal.

«No es ver que en una manera muyren, dix [VITALICI.

ell; car de tres maneres de esperits vidals ha creat nostre Senyor Deu.»

(Bernat Metge. Sompni.)

VITALICI. Violari.

«... supliquen lo senyor Rey que per spay de tres anys continuament seguents no sien tenguts pagar negunes pensions de censals violaris deutes de juheus ni altres...»

(Capitulació d'Agramunt, 1413, en la obra D. Jaime de Aragón último Conde de Urgel.)

VITICULTOR. Vinyater...

VITUALLAS. Queviures.

VIU. En l'accepció de terça persona del verb viure, no es ben bé un barbrisme; mes, parlant catalá de debò, mes abiat sol dirse no que viu un home o una dóna, sino que tal home es viu o que tal dòna es viva.

VIUDEDAT. Viduitat.

«... que causas menors de tres centes liures no pugan en la primera instantia ab qualsevol qualitat de Pupillaritat, Pobresa, Religio, o Viduitat...»

(Constitutions de Catalunya.)

VIURES. Queviures.

VIVARATXO. Vivot

VIVESA. Vivor.

VIVÒRA. Vibre, escorsó.

«E los fills de la primera muller foren de natura de vibre, car lo primer, Pere Ramon, feu morir sa madrastra...»

(Pere Tomic. Historias e Conquestes.)

«Pich de noya o d'escorsó, tot seguit l'extrema-unció.»

(Aforisme popular.)

[VOLATIL.

VOLATIL. Volador, voladis.

VOLS. Significa l'acció de volar y també 'ls aplechs d'aus que volan; pero no las ideas de cosa próxima ni de voltar. Volts, voltants.

VOLUMEN. Volum.

«... propose que a la gloria del sobiran rey nostre senyor Deu, e apres a seruey vostre, e puys a profit de la cosa publica que us es comanada, e per guanyar alcun fruyt e merit a la mia anima, vos ordenas e us trametes e a la vostra prouidencia singularment endreças lo present volum, qui es regiment de princeps e de comunitats...»

(Fra Francesch Eximenis. Tractat del regiment de princeps.)

VOLUNTARIÓS. Volenterós.

«... dona a conexer en ses hobres que molt espaventat e castigat vench del altre segle de les penes que sofertes e vistes avia e era fort *volen*teros e cobejos de ganyar les benauranses que vistes avia.»

(Historia del Cavaller Tuglat.)

VOLUNTAT. Volentat.

«E car lo pare de tota la bontat, infinitat, eternitat, poder, saviesa e volentat engenra lo fill, es en lo fill tota la bontat, infinitat, eternitat, poder, sauiesa e volentat del pare, e aço mateix se segueix del sant spirit...»

(Ramon Lull. Felix de les maravelles del mon.)

VORE. Veure.

VOSSAMASTÉ. Corrupció d'un tractament antich. Vostra mercè.

VOSSARRÓN. Veuharra, veuhassa.

VRI. Verí.

VUECENCIA. Síncopa del tractament castellá «vuestra excelencia». Vostra excelencia.

X

X. No's diu èquis, sinó xeix. || Substituhir la x per cx, com feya un dels que mes s'han dedicat al estudi del idioma escrivint ΕCZERCIT, semblava al ilustre D. Manel Milá adoptar una forma exótica. Lo mateix opinèm nosaltres.

XAMPINYONS. Bolets.

XAMUSCAR. Socarrar, socarrimar.

XAMUSQUINA. Socarrim.

XAPA. Fulla; y, si es de metall, també llauna, encar que no sia ferre estanyat.

XAPARRÓN. Xàfech.

XAPAT A L'ANTIGA. Tallat, arrimat o fet a l'antiga.

XAPEAT. Cubert o bé adornat, ja sia ab fullolas de ivori, mareperla, fusta, etc., o ab fullas o llaunas d'or, argent, coure, ferre, etc.

XARCO. Bassal, clot o sot d'aygua o altre liquit.

[XARLAR.

XARLAR. Xerrar, garlar.

«Laltro Senyor del seu costat es vn lletrat que sab sa llengua perquel entenga lo qui ab ell parla, laltro que garla com'sach de nous.»

(Carta escrita per en Pere Graciot, estampada en 1619.)

XARXA. Eixarcia.

Vejas l'article пет.

XATO (NAS). Nas camus.

Se troba en lo Thesaurus d'Onofre Pou.

XAUXA. Així sol dirse a un pais imaginari hont se suposa que regnan lo benestar y'l plaher. Es mólt possible que tal denominació sia un apariament del castellà «Jauja», y l'autor recorda qu'en sa infantesa una dòna de Valls li recomptava las excelencias d'una ideal ciutat consemblant, anomenada Gandofia.

XERINGASSO. Xeringada en termes generals.

|| Aplicat com a remey. Ajuda, crestiri o cristeri, servicial.

XIFLADURA. Bogeria, beneyteria.

XIFLAT (ESTAR). Haverse begut l'enteniment.

XIMENEA. Xemeneya.

Xemeneya'n diu Fra Gabriel Busa.

XINESCO. Xinesch.

XINO. Xinesch.

[XISME.

XISME. Fòtil. || Embolich, trapaceria. XISPA. Purna, espurna, espira, guspira.

«Be es orada la donzella la quen jovens posa amòs ven que son disfamados.

Nols deurie dar orelles perque oyntse ensen lo foch y del [tal] foch poch a poch yxen purnes y centelles facen les muralles belles de virtuts contrals traydors vent que son disfamadors.»

(Cancionero llamado Flor de Enamorados.)

XISPA (ARMAS DE). Armas de foch ab pedra. XISPA (TENIR). Tenir acudits enginyosos o graciosos.

XISPORROTEJAR. Espeternegar. XISTAR (NO). No badar boca.

«Ja del bronze tronant la forsa altiva rompé de Bellaguarda l'alta roca; y rendida al foch viu que la sofoca la guarnició se entrega y's fa cautiva.

Lo gall francés abat sa cresta altiva de son orgull que á tot lo mon provoca, y devant lo Lleó no bada boca, si que fuig aturdit quan ell arriba.

Vallespir, Rosselló, la Fransa entera del valor espanyol lo excés admira, ja espera resistir, ja desespera; ja brama contra'l cel, pero delira; que lo cel avuy vol que torne á Espanya lo Rosselló, Navarra y la Cerdanya.»

(Sonet á la presa de Bellaguarda. Segle xviii.)

XISTE. Acudit, graciositat, plagasitat.

[XOCAR,

XOCAR. En sentit material. Topar. || Com a efecte moral. Fer gracia, y, també, causar extranyesa.

XUBASCO. Xàfech.

XUSMA. Xurma.

Xurma's troba, per exemple, referintse a la de gent de mar en una carta del Rey Marti d' Aragó a Mossen Pere de Queralt, any 1397. fecte tra-

a la i d'

Y

- Y. No's diu i griega, sinó i grega. || No pot substituir a la i llatina. || Per mes qu'en temps antich la usavan per expressar la forma adverbial que aixi sona, al cambiarse en y la conjunció e, se posá l'adverbi en esta forma: hi. Ab lo qual, qu'es d'us ja secular, se fa la distinció deguda entre la conjunció y l'adverbi.
- Y. Com a conjunció.

Veyèm ab extranyesa com de cert temps a n'aquesta part alguns se donan a escriure la y conjunció encara que sia davant d'altra i. En tal cas, la eufonia demana que's pose e, sobre tot considerant qu'esta forma copulativa era la general en son ofici antigament e hi ha encara avuy algun zelosísim escriptor que voldria restablirla en tota sa entegretat y atenent a que llavors, quan s'oferia 'l cas de venir la conjunció

[YA SE VE.

20-RARRRISMES

e davant d'igual lletra se substituhia ab la γ , com ho diu lo següent exemple:

«E jatsia que aquest orde haian fins aci seruat, e res que haie sguart al seruey y stat de vra. gran excia. nons hauem oblidat...»

(Arx. Mun. Letres closes, anys 1485 a 1487, fól. 76 girat.)

YA SE VE. Ja's veu, ja se sap, ja's comprèn.

YAYA. Avia.

YAYO. Avi.

Aquest idiotisme, prové d'un altre qu'es molt corrent, ço es, de JAYO (jay), usat com a sinònim del adjectiu vell.

YEMAS. Rovells o vermells d'ou. | Dels dits. Caps dels dits.

«Si uols fer lesques de formatges be grasses fes lesques de formatges be grosses apres ages de la pasta levada axi com damunt es dit mesclada ab vermels dous molt batude ab .j. culera puys hunta la lesqua de formatge dessus y dejus y mitla en la paela ab del grex dit ab poc foc girala ades ades y com sera cuyta treulan y gitas sucre dessus y dejus.»

(D'un quern sens titol, de lletra del segle xv, contenint diversas fórmulas per cuynar.)

Z

Z. No's diu ceda ni ceta, sinó zeta o idzeta.

ZANJA. Vall en l'accepció masculina y, també fossat. Rasa's diu quan es estreta y serveix per conduyts d'aygua, gas, etc.

ZANJAR una dificultat, una questió. Resoldre.

APÈNDIX

~~⊼ҳххжҳҳххжҳҳххжҳҳхх~~

A

ABACO de colona. Dau ne diu Onofre Pou.

ABANTARSE. Vantarse, fer manifestacions de vanitat.

ABARRAGANAT. Com a persona que ha perdut la vergonya. Abandonat. || Home que viu ilícitament ab dòna. Amigat, amistansat.

«D'avol fembra no fassas amistansa», diu Fra Entelm Turmeda.

ABOBAT. Entorpit de seny. || Embadaladit.

ABOLENGO. Avior.

ABRILLANTAR. Enlluhentir.

ABRUPTE. Terrer, mont, penyal. Trencat, espadat.

ACALLAR. Fer callar.

ACAPTE. Aquesta paraula no's concreta solzament a la idea de procurarse diners o altras cosas per ferne caritat, sino que s'exten generalment a tota aplega per qualsevol fi que's fassa.

«Sobre los acaptes dels bacins a obs de obrar la torra de les Medes», se troba en un llibre de «Provisions y comissions» dels anys 1441-46, del Arx. Mun.

[ACAREJAR.

ACAREJAR. Acarar, encarar.

ACÁS. Casualitat, atzar.

ACÍ Y AQUÍ. Vejas l'article aquí y ací.

ACOMODAT. En l'accepció de persona qu'esta bé de diners o cabals. **Benestant**.

ACONTEIXEMENT. Fet, succés, esdeveniment.

Esdeveniment se troba en lo Vocabularius arreglat per Fra Gabriel Busa.

ACORDE. Com a substantiu, en musica. Acordansa.

«Acordances en musica. Consonantia, harmonia», diu Fra G. Busa.

ACORDEONAR. Neologisme que usan algunas cusidoras en lloch de la expressió catalana atavellar.

ACRE. Agre, aspre, tant al peu de la lletra com en sentit figurat.

ACRIMONIA. Agror, aspror.

ACUEDUCTO. Ayguaduyt.

ADARME. Argens.

ADELANTO. Avens.

ADOLEIXE algú o alguna cosa d'un mal. Patir o pecar.

AFECTAR en lo sentit de fer veure lo que no es en aquell moment o lo contrari a la veritat. Fenye.

AFEMINAT. Afemellat, donívol.

En lo doble sentit de semblant a dona y de [AFIXE.

donat a dònas, la paraula donivol se troba en lo Vocabularius arreglat per Fra Gabriel Busa.

AFIXE. Afix.

Vejas l'article AFIJO.

AFORO. Aforament.

«Del afforament de las carns saladas» se tracta en una ordinació feta 'l 29 de Març de 1431. (Arx. Mun.)

AFRANIO. Nom d'home. Afrani.

«Afrani capita de Pompeyo» [Pompeu], se llegeix en lo Vocabularius arreglat per Fra Gabriel Busa.

AFRENTÓS. Afrontós.

«Afrontosa cosa» du'l Vocabularius arreglat per Fra Gabriel Busa.

AGALLA. Com a escreixensa que's fa en los roures y altres arbres. Gala, cassanella, ballaruga. || Com a obertura que té'l peix en l'arrencada del cap. Ganya.

AGARENO. Agarench.

«... no ignoren com per la diligent custodia de la Torra de les Medes hedificada en .j. illa de la mar deuant la vila de Torroella de Muntgri eren descubertes moltes insidies e aguayts e casos sinistres e de perill inminents per galees galiotes bargantins e altres fustes armades açi per la infel nacio agarencha de moros...»

(Arx. Mun.—«Provisions y comissions», anys 1441 a 46, fol. 44.)

AJOVARSE hem vist que havia escrit algú, en en lloch d'acotxarse, aclofarse o ajocarse la gallina, essent així que ajovarse es cosa de posars, sotsmetres al jou o amansirse.

[ALAMBRERA.

ALAMBRERA. Filaf de filferre, de fil de llautò, etc., formant gávia.

ALAMERA. Albareda.

ALBEYTAR. Manescal.

«Manescal metge de besties», se troba en Fra G. Busa.

ALCOY. Nom geográfich. Alcoll.

ALFIL. Pessa del joch d'escachs. Orfil.

«... perçò fo necessari al regne dels scachs que fossen dos jutges, ço es que fossen dos orfils al regne del rey blanch e altres dos orfils al regne del rey negre...»

(Cessulis. Libre de les bones costumes.)

ALGECIRAS. Algecira.

«Algecira en la Andalosia», diu Fra G. Busa.

ALGIBE. Aljub.

«Aljub o cisterna de aygua» se troba en la obra publicada per Fra Gabriel Busa.

ALHAJA (BONA). Quan s'aplica a persona atribuhintli ironicament qualitats dolentas. **Bona** pessa.

ALMAGRE. Almanguena, almánguera.

«Almanguena. Rubriça, e.»

«Almanguena cremada. Ocra, e.»

(Fra G. Busa.)

ALUMNE. Escolá, deixeble, estudiant.

AMONÍACH. Armoniách hem sentit que deya la gent del poble y en lo Vocabularius de Nebrija publicat per Fra G. Busa trobèm l'article «Sal armoniaca»

ANIVERSARI. Cap d'any.

[ANOTACIÓ.

ANOTACIÓ. Notament se troba en lo Redrés y ordinacions pel regiment de la Taula de comuns Depòsits de Barcelona, estampat en 1703.

ANTE. En l'accepció de pell adobada. Anta.

ANTICIPAR diners. Bestraure o bestreure.

«Foren donats al correu per sos treballs los quals bestrague en Johan de Maella xj sous.» (Diet. Mun. 8 de Novembre de 1460.)

ANTÍDOTO. Antidot, contraverí, segons Fra G. Busa.

ANTIQUAT. En l'estat en que's troban encara avuy dia 'ls estudis referents a la llengua catalana, s'ha d'anar ab mólt compte en donar semblant calificatiu a una expressió. Figuran en diccionaris com antiquadas móltas paraulas y frases, que, essent vivas, són, també, mes castissas que aquellas ab que se las preté substituir. Tíngas present que no hem de fer catalá de Barcelona o d'altra localitat exclusivament, sino bon catalá de tota y per tota Catalunya.

ANUALITAT. Anyada.

ANXOA Anxova.

«Anxoua pex ric», diu F. G. Busa.

APOCAMENT. Apoquiment, diu Fra G. Busa. APTITUT. Aptesa.

AQÜEDUCTO. Ayguaduyt.

AQUEIX y AQUEST. No seguim confonentlos com se sol fer. Aqueix se refereix a la persona a qui's parla o a lo qu'es prop d'ella y aquest a la persona o cosa prop de qui parla, com se veu en l'exemple següent:

[AQUEST Y AQUEIX,

«Al Dr. Joan Batista Olginat cavaller que es lo mes antich dels advocats desta ciutat (Valencia) tramatem a exa (Barcelona) per tractar ab los Regents del Supremo Consell de Arago...»

(Carta dels Jurats de Valencia als Consellers de Barcelona (13 de Febrer de 1629), inserta en lo Diet. Mun.)

AQUEST Y AQUEIX. Vejas l'article aqueix y aquest.

AQUÍ y ACÍ. Alguns gramátichs están en que abduas formas adverbials tenen la mateixa válua, y la major part dels escriptors las usan sens fer distinció; mes lo que s'observa avuy encara en lo dir del poble d'alguns endrets de Catalunya prova que aquí's refereix al lloch hont es la persona ab qui's parla y ací al endret hont se troba'l qui está parlant. Exemple:

«Molt honorables senyors, sapia la vostra venerable sauiesa que laltre jorn en Bernat Isern ciutada de Barchinona fo assi a nos en la vila de Castello ab alcuna letra dels consols de la mar de Barchinona e ab alguns capitols ordinats sobre alcuna prouisio faedora del fet dels moros.

E com segons nos hajam entes, aqui en Barchinona haia alcunes galeres armades, per ço, senyors, affectuosament vos pregam queus pla-

[ARIETE.

cia prouehir en manera que les dites galea e galiota no isquen axi daquestes mars, car leugerament migansant la gracia de Deu les galeres que aqui son poran pendre e hauer les dites galera e galiota», etc.

(Carta dels Consols de la vila de Castelló d'Ampurias. 4 de Juliol de

1395. Arx. Mun.)

ARIETE. Maquina de guerra. Moltò'n diu Fra Eximenis en son Tractat de Regiment de Prínceps.

ARIETE ve del llatí «aries», en catalá moltò.

ARISCH. Esquerp.

ASMA. «Astma malaltia de alendar», diu Fra Gabriel Busa.

ASNAL. Asiní, asenal y en femení asinina.

«Item ne son exceptats tots caualls rocins mulls e mules e besties asinines», etc.

(Llibre del Consolat dels fets maritims.)

«Asenal, cosa de ase», diu Fra Gabriel Busa.

ASSABATX. Atzabeja, atzabella, gayeta.

«Adzabella, pedra negra» se troba en Fra G. Busa.»

ASSESTAR un tir, un raig d'aygua, de cóssas, etc. **Etzibar**.

ASSIRIO. Assiriá.

«Ne que Semiramis, reyna dels Assirians, la qual no solament regna per molt temps ans vencent los Indians e Ethiops, cresque e dilata son regnes...»

(Bernat Metge. Sompni.)

ASSUNTE. ASSUNTO. Vejas l'article ASSUMPTO.

ASTROLÒGICH. Astrologal, ne diu, entre altres, Fra G. Busa, y creyèm que mes catalá fóra dir astrelogal, ja qu'es un derivat d'astre.

[ASTRONOMÍA.

ASTRONOMÍA. Astrenomia es mes lógich que's diga, derivantho d'astre, y veyém esta forma en Labernia, si bé aquest autor califica'l vocable d'antiquat.

ATILDAT. Purificat, tocat y posat.

ATZARAT. Esverat, esparverat.

B

BABILONICA. Babilonesa, diu, referintse a lo de Babilonia, Fra G. Busa.

BADELL. En l'accepció de bou jove. Vedell.

BAIX. Es barbrisme dir, per exemple, que la temperatura está a QUATRE GRAUS BAIX ZERO. A quatre graus sota zero.

BARRENDERO. Escombrador.

BARROS. En l'accepció de grans que ixen en la cara. Bars, tant en singular com en plural.

«Bars que nex en la cara», diu Fra. G. Busa.

BASILISCO. «Basilís, serpent en Africa», se llegeix en Fra G. Busa.

BEDELL. No com a home qu'en sa universitats té l'ofici de vigilar y avisar, sino com a bou novell. Vedell.

BENEDICTO. Nom de Sant. Benet.

Vejas l'article benito.

BIFURCACIÓ. Entreforch.

«... e en aquel camin que els tenen ha .i. entre forc de camins.»

(Breviari d'Amor.)

[BIFURCAT.

BIFURCAT. Forcat.

BISEL. Enxafrá, toix.

BISELAT. Toix, cayre mort, cayre enxafranat, cayre refós.

BRISA. No en sa vera accepció de lo que dels rahims resta quan s'han premut per ferne vi, sino com a ayre lleu. Oreig, ventijol.

BUCLE. Rull de cabells.

BULLICI. Bullicia.

«Y es de notar que los tres dies de Carnestoltes del present any per ferse pregaries per aygua y per pesta noy ague en la present Ciutat ninguna manera de bullicia en ningun dels tres dies ni de balls ni masqueres sino sols a les tardes enceses les graelles de la Ciutat y diputacio que quiscun any se solen posar per semblants diades.»

(Diet. Mun. 22 de Febrer de 1632.)

«Panxa plena fa bullicia», diu lo poble.

BUSCA. Com a nom qu'expressa l'acció de procurar trobar alguna cosa. Cerca, del verb cercar.

«Lo rey nostre de Arago... parti ab son estol de galeras... en cerca de son enemich», llegim en un document del Arx. Mun.

C

CÁMBIA. Accentuar així la terça persona del present d'indicatiu del verb cambiar, es barbrisme. Cambía.

[CAMP.

30-BARBRISMES.

CAMP. En l'accepció d'espay llis en los teixits mostrejats y en los dibuixs y pinturas, com en la de pla hont s'assentan los relleus. Camper.

«Item es auengut que tot lo camper del dit Retaule exceptuats los lochs on seran pintades les dites Imatges e altres, pintures propries a les dites Imatges sie tot daurat de bona e bella dauradura de or fi de flori de Florença.»

(Arx. Mun. Contracte del Concellers ab lo pintor Dalmau. 1443.)

CANDEAL (BLAT). Xeixa. || Lo pa del mateix blat. Pa de xeixa.

CANTURIA. Cantòria.

«... y al atre cataffal mes petit stave la cantoria de la seu.»

(Diet. Mun. 2 de Maig de 1628.)

També diu lo poble de certs endrets: «fer grans cantòrias».

CARENCIA. Manca, falla d'alguna cosa.

CARINYENA. Nom geográfich. Caranyena.

Se troba Caranyena en la crònica del Rey en Pere del Punyalet.

CASILLA. En l'accepció de compartiment d'un retaule, d'un estat de comptes, etc. Encasament, casa.

«Lo taullel dels scachs representa la ciutat de Babilonia qui es en la regio de Caldea, e no aquella qui es en Egipte: car en lo dit taullel ha LXIIII cases quadrades.»

(Jaume Cessulis. Llibre de bones costumes dels homens e dels oficis dels nobles.)

CEBA SICOTRÍ. Cèber o acèber sucotrí.

CÉLULAS. En sentit zoológich. Casetas.

[CLIVILLA.

«Les casetes del cor y ceruell», diu Onofre Pou.

- CLIVILLA. Com a nom d'un òs de la cama. Clavilla. || Com a tallets menuts que l'ayre produheix en la cara, llabis y mans. Clivella. || Com a esquerdetas que's fan en la fusta, en la pedra, etc. Clivella. || Com a pessa que serveix per unir o fer ferms dos obgectes. Clavilla. || La que regula la tivantor de las cordas en esturments de musica. Clavilla.
- CLIVILLARSE la cara, los llabis, las mans. Clivellarse, tallarse. | La fusta, la pedra, lo vori, etc. Clivellarse quan las oberturas que's produheix son xicas; pero quan son grossas, se diu xaparse, esquerdarse.

COLUMNATA. Colonada.

- CONFIANSA. Quan no's vol dir ab esta paraula esperansa o seguretat ferma, sino franquesa que's té ab algú, llavors se parla castellá en catalá.
- CONSUMACIO. Consumament se troba en lo Llibre de Consolat dels fets marítims.
- CONTRAVENENO. Contraverí, antidot. «Antidot contra veri» diu Fra G. Busa.
- CORONEL. Nom d'ofici militar, paraula mal adaptada al idioma castellá e introduida l'adaptació en lo nostre. «Colonello» en italiá ve de «colona» y 'l «colonel» francés de «colonne». En catalá lo nom originari del quin se dóna al esmentat grau es, com en italiá, colona; pero,

[COSTURERO.

atenent al jayent usual en los noms d'oficis de la llenga nostra, creyèm que al qui mana un regiment o una colona de soldats hauriam de dirli coloner.

- COSTURERO. Vetllador de sastre, sabater, cusidora, etc. Tauleta de cusir en termes generals.
  - CRESPOS (CABELLS). Cabells crespats, rulls o rullats.

«Crespos o rulls», posa Onofre Pou, admetent també'l barbrisme.

CURACIÓ. Cura, guarisó, guarió, guariment.

La paraula cura es avuy corrent en lo poble.

«... e ell (lo Rey Anfòs V d'Aragò) fos quiti de febre en tal forma que foren fetes per sa gorio generals alimares.»

(Arx. Mun. Cartas comunas originals. 1253, fól. 102 girat.)

Ç

Ç. Es impropri usarla carregant sobre vocals que no sian a, o, u, perque, carregant sobre la e y la i, la c senzilla fa prou bé son ofici.

D

DEMASIAT. Assats, massa son las formas adverbials proprias del catalá.

DESBARAJUSTE. Desgavell.

[DESBARRAR.

DESBARRAR. Desguiterrar.

DESMENUSAR. Esmicolar, esmenuçar.

DIA SEGÜENT. No constituheix barbrisme aquesta expressió; pero l'usarne continuament ho resulta, ja que tenim endemá y sentdemá, paraulas que diu tothom a tot'hora.

«... e donam obra que lo sentdema que fou dimecres lo dit Mossenyor lo vaguer per tant que posques entrar per baronias isque a somatent per anar als dits Santmenats.»

(Arx. Mun. Letres closes del 1449 y 1450, fol. 35.)

- DIADEMAR hem vist qu'escrivia un autor dels que avuy están en predicament, y, com lo mal podria comanarse als mólts que de tota llenya fan feix, dirèm que l'acció de posar diadema pot expressarse ab las paraulas coronar y engarlandar y que no es lícit inventar paraulas a cada moment y vinga com vinga.
- DILLUMS. Vulgarisme molt corrent en alguns llochs es lo denominar així'l primer dia de la setmana. **Dilluns** ha de dirse, expressant la idea de dia de la lluna, així com se diu «lunes» en castellá y «lundi» en francés.
- DOVELA. Pedra en forma de falca per fer archs. Tardossa. La del mig del arch s'anomena clau. Las que comensan l'arch assentantse a llivell damunt del brancal se diuhen arrancadas.

Totas estas paraulas están en us entre'ls mestres de casas.

DURESA. Duricia apar mes catalá.

[¡DURO!

¡DURO! Com a interjecció ab la que s'excita a pegar fort a personas o cosas ¡fort! ¡dali!

¡Dali! es crit ab que'ls caps de forja indican als malladors a que piquen al ferre que s'está forjant.

E

EIX y EST. Vejas l'article AQUEIX y AQUEST.

EMPAREDAR. Aparedar.

EMPRÒ. Emperò.

ENCASILLAT. Com a nom substantiu. Apar que be's podria dir **encasament**.

Vejas a propòsit l'exemple del article RE-CUADRO.

ENCRUCIJADA. (Rectificació d'aquest article). Conjunció de quatre camins. Cruillada.

«E quant ell fon en una cruylada de camins ell vee passar molts cavallers e peons, homens e fembres, los uns anaven trists, los altres alegres.»

(Recull de eximplise miracles.)

EROSSIO. Rascada, pelada.

ESCARCELA. Escarcella.

Vejas lo primer exemple del article CINTU-Rón, hont se troba la paraula escarcella.

ESCORBUT. Així anomenan mólts una malal-ESCORBUTO. Itía de la boca qu'en catalá's diu Escorbutí.

ESCRECENCIA. Escreixensa.

[ESPASME.

ESPASME. Esbalahiment.

ESPAVILAR. Deixondir, aixerivir y, en sentit figurat, traure la sòn de las orellas, traure la llana del clatell.

EST y EIX. Vejas l'article aqueix y aquest.

ESTUCH. Com a nom substantiu. Estuca.

esventarse. Hem vist que algun escriptor usava impropriament aquest mot, no en los sentits d'esbravarse una substancia o de desunirse las deugas d'una bóta, bujola, etc.; sino en lo d'alabansa propria. Vantarse, diuhen en la provincia de Lleyda, a semblansa del francès «se vanter», que poden derivar del llatí «vanitas».

ETÍOPES. Etiops.

Vejas l'exemple del article ASSIRI.

EXCRESCENCIA. Excreixensa.

F

FAROLA. Fanal gros, llanterna.

FIBRA. De materias filosas. Bri.

FILTRARSE. Tractantse de líquits que's passan d'intent en algun colador. Colarse. || D'un ayre acanalat. Colarse. || D'un liquit, ayre, gas, etc. que se'n va del lloch hont es contingut. Fugir, trespuar, esquitllarse.

FLOREIXE. Florir.

FLUIX de sanch, d'humors, de ventre, com a nom [FRANCISCA.

substantiu. Corrensa. Quan es de sanch, tambè's diu sanchfluix.

«Vench una fembra, qui hauia nom Veronica, e dix: jo hagui xiiij, anys corrensa de sanch, e acostem a ell (a Jesús) entre les gents e toques les faldes de les sues vestedures, e mantinent fuy sanada.»

(Mossen Guillem Serra. Genesi de Scriptura.)

FRANCISCA. Quan s'anomena així a una dòna que té per patró al seráfich Pare Sant Francesch, se comet al plegat una inconsequencia y un castellanisme. Francesca es lògich que's diga, y en un compte de rebudes e dates del clavari de la ciutat de Barcelona (1400) se troba una partida referent «a Ffrancescha muller de Johan de Casals».

G

GEOMETRA. Geometre.

«Geometre es dit aquell qui es instruyt en sciencia de geometria.»

(Vocabulari d'una copia del Regiment de Prínceps, de Eximenis, feta en 1411.)

GLÁNDULA. (Adició a est article). Vèrtola, glánola, minova.

«Vertoles, o glanoletes», se llegeix en Onofre Pou.

Vejas l'article INGLE en l'exemple que du, hont se troba la paraula vèrtola.

GRANUCA. Corrupció del vocable popular castellá «granuja». Murri, murriet, lladret.

[INGLE.

I

INGLE. Angonal.

«... trobaren tenir una vertola en lo angonal y algunes pustules.»

(Arx. Mun. Cartas comunas originals, any 1592, pag. 55.)

INQUISIDOR. «Inquiridor dels heretges», se diu a Mestre Nicolau Eymerich en lo Registre de Deliberations del Arx. Mun., anys 1390 a 1392, fol. 34 girat.

J

JARRETIERA. Garrotera, diu Johanot Martorell en son Tirant lo Blanch a la orde anglesa de cavalleria d'aquest nom y a la lligacama que serveix d'insignia als qui la professan.

T·

LA com a pronom.

D'alguns anys a n'aquesta part s'ha fet bastant general entre alguns escriptors usar est pronom abans del nom a que's refereix. Dir, per exemple: «Jo la estimo a ma filla» sens que de tal filla s'hagués parlat anteriorment, es un disbarat ideològich, com es una cansoneria de mal gust lo repetir una y altra vegada

[LASSARILLO.

semblant forma quan ja es conegut lo nom representat pél LA.

LASSARILLO.) Nom qu'en castellà's dóna al noy LAZARILLO.) que acompanya a un cech, derivat de la famosa novela d'Hurtado de Mendoza «El Lazarillo de Tormes». Missatge's deya en antigas ordinacions y bé podria dirse acompanyador. || Quan se vol expressar la persona que va sempre prop d'un'altra complaventla ab afany servil. Regatxo.

LEANDRO. Nom de Sant. Leandre.

LECHUGUILLA o LETXUGUILLA (COLL DE).

Coll escarolat.

«... anant ab sa gramalla de dol de raixa negre ab son verguer devant tambe ab sa gramalla de dol acompanyat de personas honrrades de tots staments deutes sens aportant lo «cuello» escarolat a manera de dol anant fins a la Isglesia ab sos cotxes.»

(Diet. Mun. Dimecres 26 Maig de 1626.)

LL

LLUR. Hi ha mólts catalans, sobre tot en la pro-LLURS. Vincia de Barcelona, qu'enamorats de la forma pronominal ben catalana llur, llurs, la usan malament. Llur, vol dir cosa d'ells y llurs, cosas d'ells; es a dir lo possessiu llur may enclou la idea d'un sino de divers possessors y's posa en singular si la cosa possehida es no mes que una o en plural essent duas o mes.

[MANGRE.

Equival a «leur», francés y a «loro», italiá, y deixar d'usar semblant forma en los llochs qu'está indicada, es traure carácter al idioma.

M

MANGRE. Almánguera.

Vejas esta paraula en l'exemple que hi ha en l'article nyinyola.

MOLLERA. Expressant en llenguatge festiu lo cervell. Cervellera.

«E no contrastant fins aci los dos manastrals no haien fet res, pero ell los te a noves quels fara resposta presumiu mossenyors vosaltres aqui perque ho fa car açi la mia ceruellera no abaste a compendre aquest misteri.»

(Arx. Mun. Cartas comunas. 23 d'Octubre de 1451.)

N

NUPCIALLAS. No manca qui escriu açò fent, sents dupte, una barreja de la paraula exòtica «nupcias» y de la catalana esposallas, que també's diu nuviatge.

O

ÒRGANOS. Òrguens.

«Orgue o instrument. Aquest vocable no es posat açi per insturment de musica, mas orgue

[PEDAGOGO.

o insturment es alguna arma ordonada a deffensio del hom o algun artifici o algun membre corporal ordonat a alguna necessitat del hom.»

(Vocabulari posat en una copia del Libre de Regiment dels Prínceps, d'Eximenis, feta en 1411.)

P

PEDAGOGO. Pedagoch.

«Pedagoch es appellat aquell mestre qui mena e nudrex linfant en estudi.»

(Vocabulari d'una copia del Regiment dels Princeps, d'Eximenis, feta en 1411.)

PEGARSE una cosa. Adherirse, agafarse, enganxarse una cosa. Empeltarse, comanarse un costum, un vici o un mal.

PERONÉ. Clavilla, òs adjunt al de la canella de la cama.

La paraula clauilles en sentit zoològich se troba en Onofre Pou.

PICAT DE VEROLA. Gravat.

PIQUETA. En sentit d'eyna per enderrocar. **Picot**. POLVILLO. **Polsim**, **polsina**.

R

RÈGIM. Com a substantiu. Regiment, cosa per regirse.

Vejas l'article règimen.

[ROBUSTO.

ROBUSTO. Robust. . RONQUERA. Rugall.

S

SOMBRARILLA. Gira-sol.

SONRIURE. Fer la rialleta, fer la mitja rialla. SUBARRENDADOR. Rearrendador.

Rearrendadors se troba en un document insert en l'aplech de Cartas comunas del Arx. Mun. 25 de Maig de 1336.)

SUBARRENDAMENT. Rearrendament.

«... segons forma dels capitols fets del dit rearrendament», se llegeix en un paper dels Deputats del General de Catalunya que porta la data de 25 de Maig de 1306, insert en l'aplech de Cartas comunas del Arx. Mun.

SUSTENTAR. Mantenir a algú donantli menjar y beure. També's diu fer la vida y, en mals termes, tractantse d'algú que no n'es mereixedor, afartar.

V

VETERINARIA. Manescalia.

Axí'l tal art s'anomena en tractats antichs.

ERRADAS

Planas. Ratllas. Diu.	Ha de dir.
43— 2—los corsors celestials	Los corsos celestials.
74— 7—«Ay, de la ne- gra samarra.	«Ay, de la negra sama- rrada
92— 8—Colzejarse .	COLZEJARSE.
140— 3—EMBELI- MENT	EMBELLIMENT.
» —22—Embutit	EMBUTIT.
148— 9—ENTRETE- LLADURA.	ENTRETALLADURA.
150— 6— Erisso	Erissó.
» —10—Erro	Erra.
.171—13—«figluolo».	«figliolo»
193—18—galanota- ment!»	galanetament!»
202—15—travall	treball
235—18—tonta	forta
265— 5—entiment	enteniment
320—23-24—pis pri- mer, pis se- gon, pis terç,	PIS PRIMER, PIS SEGON, PIS TERÇ,
329— 4—manlleuat,.	manlleutat,
349—31— (Mossen Leandre Sors.)	(Mossen Llenoart de Sors.)
361—33—dona	donaua
384—19— Xiuxiuar	Xiuxinar.
431 — 7—lo qual fum.	lo qual lum

Aquest
Diccionari de Barbrismes,
compost per Antoni Careta y Vidal
y publicat a despesas d'Isidre Torres, de Barcelona,
fou acabat d'estampar per Joan Oliva y Milá
a Vilanova y Geltrú lo día 12 de Juny
del any del Senyor

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

7236.56.35 Diccionari de barbrismes introduhit Widener Library 002863387 3 2044 086 620 747